

॥ बीजा प्रकाशनु भाषान्तर. ॥

॥ अहं ॥

॥ हवेदर्शनाचारनुं व्याख्यानकरिएछिण्. ॥ दर्शनकेतांसमोक्त, तेनुंस्वरूप, विस्तारेसहित अमारीकरे-
ली श्राद्धमतिक्रमणमूत्रनी दृत्तिथीजाणनुं. दर्शनाचारनुअराधनतो, ननुंप्रासाद, नवीप्रतिमानुं करानुं तथा जीणोंद्धार
करावचो इत्यादि अरिहंतनी भक्तितुंपोषणथकी तथा साधुनीविवाथी उत्पन्नथयुंजुंजे जिनमतनेविषे निपुणपणुं तेथीथायछे.
तेमां अहंवभक्तितुं पोषणतो कोकाशअने काकजंघराजा एवंपुरुषोए पूर्वजन्मयां जेभक्युंहुं तेभकरुं. । जिनमतमांनिपुण
पणुं तो कोकाशनीपेठछे, दर्शनशुद्धिमां अंगीकारकरेला श्रावकधर्मनानियममां प्राणांतथयेसतेपण तेणे दृढपणुराखुं पणशि-
थिलपणुंनराखुं. जेम. अंगीकारकरेला दिग्वतनेविषे काकजंघराजाए पण तेभजक्युं, ते वेनो संवंधआमकारनेछे ॥ भर-
तखंडनी भूमिरुपस्त्रीनुं माणिक्यमणिना कंकणआभूषणसमान श्रीकुंकणनामा देशने शोभावतार सोपारकनाये नगरहुं. । ते
कणुंछेके जीवतस्वामी श्रीयुगादीशतीर्थकरनी मूर्त्तिनोसवाकरवामटेज शुं एम, विशेषथीसर्वधनस्यतिनीजाति आवछि ? एवी
शंकाने उत्पन्नकरनार, ते तीर्थनो कोण, अतिशेआश्रय नकरे, अपिनुं सर्वकरे. ? । ते नगरीमां, सर्वत्रविख्यातएवो महावि-
क्रमधन नामा राजाहतो. तेनुंवर्णनके पतालमां तथा चंद्रमंडलेपां तथा समुद्रमांअमृतछे एमलोकाकहेछे, पण कविनोएमकेछे
के-हुंतो एमजाणुंछेके अमृतनुंपानकरेतो अमरथायमोटे, एराजानी तरवारथनीधारमां अमृतखुंछे, केमके-संग्राममां शत्रु-
लोक, जंतरवारनीधारानुं आस्वादनकरी तत्काल देवसंवंधीलक्ष्मणिपोमेछे, एटलेअमरथायछे. ॥?॥ तेनगरमां राजानीपरम
भोतिने रेहयानुंपात्ररूप, त्रणजगतमां एनाजेवोवीजो कोइनथी एवो महाकलासमृद्धमां कुशलएवो रथकारमां (मृथारमां) अ-

असरएवो सोमिलनाभे रथकार रहेतोहोतो. तेना सुंदरगुणनी निर्मलतावडे चंद्रनेजितनारी एवी सोमानामनी खीहती, तेवेनो पुत्र देविलनाभेहतो. अने तेजरथकारनी दासीनोपुत्र ब्राह्मणयकीथयेलो कोकाशनाभे हतो. तेसोमिलरथकार पोतानापुत्रने नित्येमहाआग्रहथी पोतानीकलाओ ग्रहणकरावेछे. । तेकथुंछेके-पिताए ताडनकरेलोपुत्र, अनेगुरुए शिक्षाकरेलोशिष्य ते बे, तपावी धडला सोनानीपेठे लोकचुं आभूषणरुपथायछे. १ परंतु तेपुत्रनी तेवीबुद्धिनहती अनेतेवीहृदयनी शुद्धिपणनहती, अनेतेवीकोइपण विद्याग्रहणकरवानो उद्योगपणनहतो. अनेतेवीकोइ भाग्ययोगपण तेपुत्रनेनहतो माटे तेनापिताएघणीभेहेनत करी पण किंचिदमात्र कलामांकुशलपणुं तेनुं नययुं जेम, कोइश्रेष्ठशिल्पशास्त्रनो जाणपुरुष, घणीभेहेनतकरे तोपण तेआंध-लापथरने निर्मलकरी नशके तेमते रथकारपण निष्फलथयो. ॥ तेकथुंछेके-उद्योगरहित, मवासकरतो, अतिशेमानी, अति आलसुं, अन्यजगाए मनवालो, भणावनारनो द्वेषी, वांकीभृमुटीना विलाससाहित हास्यवाली सुंदरस्त्रीचुं चितवनकरतो, एवोजे पुरुषहोय तेणे लोकमां ख्यातिकरनार अने सवपुरुषने मानवायोग्य एवो विद्यागुण, नथीपांमीशकातो. १ बुद्धिवडे बृहस्पतिसमान एवो कोकाशतो दासपणे रथकारना पुत्रपासे मौनपणे वेशीरहेतो, हतो, तोपण हेलामात्रमांज तमायकला-ओने पूर्वेलखेली भणेली होयने शुं एमतेणेपोतानी नवानव्रातर्कनेकरनारी, मतिभानामनीबुद्धिना घणावलथीयुक्तिवडे कल्पना करीकरी धारीलीधी. अनेसोमिलकरतां पण अनुक्रमे अतिशे अधिक रथकारनी कलाओमां कुशलपणुं मेलव्युं. । तेकथुंछे के-योग्यस्थानमां वावेलुंबीज, छीपमां स्वातिनक्षत्रनुंजल, पात्रनेविवे आपेलुंदान, सज्जनमांआपेलो चमत्कार, मतिज्ञानवा-लामां आपेलीविद्या, वक्तापुरुषमां आपेलोअर्थ, एमर्वेवस्तु उत्तरांतर बुद्धिपामिछे, १ रथकारनो पुत्रतो शून्यहृदय वालोहतो माटे कलाथीगुंन्यपणे थयो. कलादनीपेठे, सोनी सोनानुंभक्षणकरेतेनी पेठे कलाचुंभक्षणकरनार थयो. । कालना

અનુક્રમથી સોપિલરથકાર મરણપાંમેસતે, પુત્રતો મૂલ્યે માટે, રાજાની આજ્ઞાથી કોકાશનેજ તેરથકારની પદવી આપી. વિદ્યાતો કામદુવાગાયનીપેટે શું વાંછિત ન આપે. સર્વે આપે, તે કહુંછેકે નરહુંઆધિકરૂપપણ વિચાજછે. છાંનું ઠાંકિરાલેહું ઘનપણ વિદ્યાજછે. વિદ્યા, ભોગને યશનેસુલને કરનારીછે. માટે ગુરુનોપણ ગુરુછે. પરદેગજવામાં વિદ્યા વંધુજનછે. પરમદેવત પણ વિદ્યાછે. રાજાલોકમાં પણવિદ્યાવડેપૂજાયછે પણ તેવો ધનવડે પૂજાતોનથીમાટે વિદ્યારહિછે તેતો પશુતુલ્યછે. ૧. જેમની પાસેવિદ્યારૂપ ગુપ્તધનછે, તેમણે, હેલોકો, માનમુકો. કેમકે-તેમનીસાથે સપ્દાકિરવા કોઈસમર્થ નથી. કેમકે-વિદ્યારૂપ ધન તો ચોરથીપણ દેલાઇશકે તેવુંનથી, અને કોઈપ્રકારનું સુલનિરંતર પુષ્ટકરેછે. અને અર્થિપુરુષોને નિરંતર આપ્યાકરે તોપણ તે વિદ્યારૂપધનતો મોટીશુદ્ધિને પાંમતુજ રહેછે. કલપાંતકાલમાં પણ વિદ્યારૂપધન નાગપાંમતુંનથી. ॥ ૨ ॥ અથવા-દાસીપુત્ર એવો કોકાશપણ, ઘરધનીનીપેટે મોટામનોરથને પાંમ્યો. ને ઘરધની એવો તેનોપુત્ર પણ તેની આગલદાસજેવો થઈનેરહ્યો, માટે પૂર્વજન્મનું શુભઅશુભ એવુંકર્મ આશ્ચર્યકારીછે. ૧. એકદિવસ, તેકોકાશે વિચારકર્મકે-રૂપતોતેનુંનામ, કેનરૂપસતે સારાગુણ હોય. અનેમિત્રપણ તે જાણવો કેજે કષ્ટ આવેસતે તેવીજમિત્રતાનિરંતર રાખે. અને ધનપણ તેછેકેજે, પોતાના હાથમાં સ્વાધીન હોતે. અનેવિજ્ઞાન (ચિંત્નપચતુરાઈ) પણ તેછેકે જેમાંધર્મ હોય તે. ૧ ॥ શ્રીધર્મ, દયાવડે એકપ્રકારનોછે. અને જ્ઞાનતથાક્રિયા, તેવડે વેમકારનોછે. જ્ઞાનાદિવડે વ્રણમકારનોછે. દાનાદિવડે ચારપ્રકારનોછે. વ્રતવડેપાંચપ્રકારનોછે. પૃથ્વીજલઆદિછર્જી-વનિકાયનુંરક્ષણકરવાથી છપ્રકારનોછે. સાતનયવડે શાતપ્રકારનોછે. આઠપ્રવચનમાતાવડે આઠપ્રકારનોછે. નવતત્ત્વવડે નવપ્રકારનોછે. અને શાંતિપ્રમુલ સારાગુણવડે દશપ્રકારનોછે. ॥ ૨ ॥ અત્રધિરહિત એવોસુલરૂપ ફલનો આપનાર, શ્રીધર્મ-રૂપકલ્પવૃક્ષ, તો, સમકિતરૂપમૂલની દૃઢતાથયેસતેજરૂઢેમકારે નોયછે. ૩. આજગાળમમોકિનતો, દેવાદિતત્ત્વની શ્રદ્ધાછે લ-

ક્ષણજેનુંએ. તે સમકિતનો ચતુરપુરુષો, સહસતગુણરૂપમંદેવિસ્તારકરેછે. ॥ તે ઉપર આર્ષવચનનું પ્રમાણછે તેનો અર્થ:—વાર પ્રકારની સદ્ગુણ, ત્રણલિંગ, દશપ્રકારનો વિનય, ત્રણપ્રકારની શુદ્ધિ. પાંચતરે ગયાછે દોષજેથી એવું, આઠછે પ્રભાવકજેના એકું, પાંચછે ભૂષણજેનાં એવું, લક્ષણનું જે પાંચપ્રકારપણું તેણે સંયુક્ત એવું, હોયતનાના અગારજેના એવું, છ પ્રભાવના વહે ભાવના કરેલું, છછે સ્થાનજેનાં એવું સમકિત છે, એ પ્રકારે સહસતદર્શનના મેદ તેણે વિશુદ્ધ એવું જાણું ॥ ૧ ॥ ૨ ॥ ૩ ॥ ૪ ॥ ૫ ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

क्रमी जितशत्रुराजाहतो ॥१॥ तेराजानी अतिसौभाग्यादि गुणवडेसाक्षात् देवीहोयने एवीयशोढेवी नामेपट्टदेवी, राजानीअ-
 तिशेभानीती विख्यात मोटीस्त्रीहती. वीजीस्त्री, अजुचाली वीजतिथिनीपेठे राजानोदिनदिन प्रत्येअभ्युदय थवानाकारणरूप,
 रूपादिगुणवडे जगतनीस्त्रियो मात्रनेजीतनारी विजयानामनीहती. । तेसमयेजाणे वीजोस्वर्ग लोकाहोयएवा मालवदेशमां,
 पोतानीअपार समृद्धिवडे कुवेरभंडारीनी अलकापुरीने पणपरामव करतीशोभायमान अवंतीनामनीपुरीमां परपश्रावकपणे
 समीकितविचारथी उजलो, विचारधवल नामेराजाराज्य करतोहतो तेराजानीपासे त्रणजगतना चित्तेनेचमत्कार करनारां
 चारपुरुपरत्नहतां. एकतोमूपकार (रसोइओ) वीजोशय्यापालक, श्रीजोअंगमर्दक, चोयोभांडागारिक, एचाररत्नमां मूपका-
 रमांएवो गुणहतोके-तेरसोयानी गमेतेरसोइ करेलीहोयने तेरसोइजमती वखतेजंवीजेवी मनमांडच्छाकरी होयके-मारेक्षण
 पछीपाछुंभोजन करवुंछेतेते वखततत्काल भुखलागे, अनेएकपहोरमांवेपहोरमां त्रणपहोरमां चारपहोरमांजावतएकीदिनमां वे
 दिनमां त्रणदिनमां चोधादिनमां पंदरमादिनमां एकमासपछी इत्यादिजेवुंजेवुं धारीनेतेरसोइ जमेत्यारेत्यारेज भुखलागेपण
 तारपहेलीकेतारपछीभुख नलागे जेवखत चितवेलीहोय तेजवखतेभुखलागे पणतेमांफारफेर नपडे. अनेशय्यापालकमांएवोगुण
 हतोके-गमेतेवीतिणे शय्यापाथरीहोयेतेमांमुतेलो पुरुपपरममुखनोअनुभवकरतो, सुतीवखते तेपुरुपेजागवानो जेजेकाल मनमां
 धारचोहोय, के घडीवेधडी, पोहोरदिन, रात्रि, मास, पक्ष, इत्यादिचितवन करेलाकालमांज जागेपणते प्रथमेकेपछीनजागी
 शके. २ अनेअंगमर्दकमां एवोगुणहतोके-शेर, वत्सेर, चारसेर, पांचसेर, छसेर, सातसेर, आठसेर, आ-
 दिप्रमाणवालुं, तेथीपण अधिक मण, वेमणइत्यादि गमेतेडुलुंतेल आपोतेसर्व अंगमांजमाविदे, नेपाछुं तेडुलुंज शरीरमांथी
 आकर्षणकरी काढीआपे, पण लगारामात्र दुःखनथाय पण उलडुंअसंतमुखथाय. ३ अने भांडागारिकमां एवोगुण हतोके-

ते भंडारनी एवीरचना करेके तेमांजवानुं द्वारतेनाविना कोइने कोइप्रकारे पण प्राप्तथायज नही, अने तेमांखातर पाडवाने पण कोइ समर्थथायज नही. अने तेभंडारमां गयेलो पणतेना देखाड्याविना धनकनक इत्यादि कोइ सूक्ष्मवस्तुपण देखीशेक नही, एम तेभंडारनी अतिशे रक्षाकरे ४ एप्रकारनां चारपुरुष रत्नत्रडे, जांणे चारदिशमांथी मलेलां चारचिंतामणि रत्न होयने शुं एम, तेमणे पण रातदिवस एराजानुं मनोवांछित संपूर्ण करवाथी महासुखडे एराजाए घणोकाल अतिक्रमण कर्यो. धर्मविधिने विषेअतिशे उल्लाससहितछे बुद्धिजेनी एवा एराजाने कोइप्रकारना पूर्वजन्मना दुष्टदेवना वनाथी, घणाघणा घटता उपाथ कर्ये सतेपण एकरांणीने पणपुत्र उत्पन्नथयो तेकहुंछेके-मत्सरपणाथीज जांणेशुं, एम, बहुधा सर्वलोकने देव तो, कोइ कोइ प्रकारनुं न्यूनपणुं राखेजछे, एम नहोयतो, समुद्रखारो अने चंद्रमाकलंकी एवात, केमसंभवे. १ ॥ तारपछी वैराग्यवालुंछे चित्तजेनुं एवो तेराजा, दीक्षा लेवामाटे कोइगोत्रि पुरुषने राज्य आपवानी इच्छा करेछे, एटलाकमां, प्रथम वर्णन करेलो पाटलीपुत्र नगरनो जितशत्रु राजा प्रथमथीज चारपुरुष रत्नादि अपूर्वसमृद्धि लेवानालोभमां हतो, ने वली तेनीदीक्षालेवानीवातजांणी, विचारकर्यो के पृथ्वीतो वीरपुरुषोने भोगववायोग्यछे. एमवारी गंगानदीना पूरनीपेठे चारे पासप्रसरता महासैन्ये सहिततत्काल आवीने उज्जयिनीनगरी घेरिलीथी. जेटलामांनगरिना मध्यमांरहेता सुभट्टोयुद्धमाटे तै-यारथायेछे एटलामांदुष्ट देवनावनाथी विचारधवल राजानापेटमां अनर्थनुंमूलरूप एवोबूलरोग उत्पन्नथयो तेथीतेराजा दा-क्याउपर हांपनाफोला उत्पन्नथाय तेवातेरोगथी अतिशेपीडायो. अहोमोटा पुरुषोनेपण कहीनशकाय एवीकोइ प्रकारनी दुष्टअवस्था आवीपडेछे अथवादुष्टदेवनो एवोजस्वभावछे; तेकहुंछेके-दैवकेबुंदुष्टछेके, जेसीतानापतिने विषेपण दुष्टमनवालुं थयुं, अर्जुननेपण अनर्थनुंआपनार थयुं, जीप्तनामेराजा, अथवामेव, तेपांपण दुष्टबुद्धिवालुं थयुं मेव, जोइएतारे नओवे, ने

नजोइए तारेआवे. तथाकर्ण राजनिपण चाडीआपणानी बुद्धि आपनारथुं. दमयंतीसतीनो पति, नलराजाने दुष्टबुद्धिआप
नार थुं हरिश्चंद्रराजाने भयउपजावनारथुं, इंद्रनेपण लक्ष्मीसोविरहकर्मो. एवोदुष्टदेवछे तेनेत्रीजातोशी गणनीमांहोय, नज
होय. १ ॥ तेअवसरमांराजा, सम्यक्प्रकारे धर्मतत्त्वनाविचारमां चतुरथयो. केमके-धर्मनेत्रिपेतत्पर एवापुरुषोने जीवतुंअने
मरवुंएने कल्याणकारीछे, इहांजीवताने विवेकछेने मरणपांमताने सारीगतिनी प्राप्तिथायछे. ॥ १ ॥ धीरिपुरुषने पणमरवानुछे
नेकायरपुरुषने पणअवश्य मरवुंछेतो मत्वानोनिश्चय एवेनेमरखोछे तोधीरपगुराखी मरवुंएजश्रेष्ठछे २ इयादिसारो विचार
अनुसरी धीरमनवाला तेराजाए आराधनाअनशन इत्यादिविविधवडे स्वर्गलोकना सुखनोआस्वाद कर्मो. १ महाशूलादिरो-
गनीउत्पत्तिछे तेमृत्युरूप नाटकनुं मगलाचरणछे. तेकथुंछेके-गूलरोग, विषपान, सर्पदंश, मूरछि, पाणि, शस्त्र, आर्सेएमना
संघ्नमथी (झपाटायी) आजीववेघडीमां अन्यदेहमांसंक्रमण (गति) करेछे. ॥ १ ॥ तारपल्ली मवानोएनिचारकर्मोके-धणी
विनानुं घणुंलशकरछे तोपण आपणेशत्रुने जीतीशकीशुंनही माडेउलटाखरावयइशुंनेकरतांशुनेमलीजंघुंउत्तमंछे एमधारीद-
रवाजाउघाडीनगरनालोकनेअग्रेसरकरी अतिशेआदरथी भेटनीपेटे जितगजुराजानेउज्जेणनगरीअपर्णकरी अतिशेद्वर्पां-
मेछेतोराजाएणपोते राज्यउपरतेनतेजप्रधानेने पोतपोतानोअधिकारआपीराखीसन्मानदानपूर्वकअतिशेमसक्कर्मो. तेचार
पुरुषरत्नहतां तेनीपणराजाए परीक्षाकरी. तेमांअंगमर्देकराजानुंअंगअतिगंतेलवडे मर्दनकथुं. तेमांएटुंउंचुंकर्युंकेएकजंघामां
पोतानाहाथनीकलावडे पांचकर्म (सोलमापनोकर्प १) तेलनोसमावेशकर्मोतारपछीसमग्रशरीरथीआकर्षणकलावडेसर्वतैलमांछुं
खेचीलीधुं, परंतुराजानीआज्ञावडे जांयनुंतैलन खेचीलीधुं. कारणके कोइकलावालो मानीपुरुष जोहोयतेत आंजंघानातेलेने
खेचील्यो एमराजानीसधामां तेणेउच्चस्वेरकथुं, तेवचनकानेसांभलतांज काननोशूलरोगहोयेनेशुं एमअन्यवणाअंगमर्देकपुरुषो

मां पंडितहतातेमनेमहापीडाकारथयुं. पछी अभिमानछे धनजेनेएवाकेटलाकअंगमर्दकपणानाअभिमानीडठ्या, नेतेमणेअनेक प्रकारनकिलावापरीपणकोइथीपणतेजंघामार्थतैलनुआकर्षणकरीशकायुंनही जेमशरीरनोअसाध्यरोगदूरकरीशकेनहीतेमैतैल, जंघाथीबाहिरकाडीशक्यानहीअंगमर्दकमार्त्तनसमानएवाएपुरुषेपण तेजदिवसेतैलनुआकर्षणकरीशकाय, पणबीजेदिवसनकरीशकायएमहनु माटेतैतैल, तेराजानीजंघामांजरछुं, जेमकूवानीछाया कूवामांजरहेतेमथयुं. तेविकारथीराजानीजांघ, कांइक स्थूलथइ अनेअतिशे कालीथइ, तेदिवसथीआरंभिनेतेराजानुंनम काकजंघ एवुं यथार्थ विस्तारपांम्पुं कोणएवो मोटोपुरुष पण, निश्चेलोकोक्तिने समुद्रनीवेलानीपेठे रोकीशके, कोइरोकवासमर्थनथाय, लोकरूप, पांणिकाढवानीबोखनुं मुखबंधहो-यजनही एवातसर्वनेविदितछे, केमके-लोकमांसारुनामहोयते, भुंडानामनीपेठे विख्यातथनुंनथी. जेम, मापतुष, कुरगडु, साव-धाचार्य, रावण, इसादिकनामप्रसिद्धथाय तेमसारांनमप्रसिद्धनथीथतां एवोलोकनोस्वाभाविकधर्मछे. एप्रकारेएराजाएकसो-दीएचढावेलापणतेनोनिर्वाहकरवामां समर्थएवामहाकलावान्मां श्रेष्ठगणतातेचारुरुषोपणसन्मानदानकरवामां चतुरछेमाटेते-मनुंअतिसन्मानतेणेकरुं पछीतेचारुरुपरत्ततो पोतानाप्रथमस्वामीनुं तेप्रकारनुंपरणविचारीदेखीअतिशैवैराग्यवालाथया. । कहुंछेके-जोअतिगहनएवासंसाररूपबंधिखानानास्थानथी, आत्मानिमुक्तिनकरीतोराज्यवडेणुं. धनवडेणुं. धान्यनासमूहवडेणुं. देहनांसारोआभूषणवडेणुं. तथापांडित्यवडे, त. मोटुभुजावलवडे, त. मोटुभुजावलवडे, त. उज्ज्वलएवागुणनासमूहवडेणुं. कांइनथी. एटलेएसर्वे मिथ्याछे. ? सारीएवी एककलापणश्रेष्ठछे, जेणेकरिने संसारसमुद्रत-रायछे, घणीएवी पणकलावडेणुं. जेमांकलंकवडेछे माटे २ ॥

तारपछीतेमने प्रतिबंधकरवानो राजाएवणेषणो आग्रहकरो तोपणकोइ प्रकारेराजानीअनुज्ञालेइतेचारे अतिशेआकरां तप

वडेसिद्धिरूपस्त्रीनुं अखंडितमुख अनुभवकर्यु. ॥ तारपछीकुंकग देशमांनिर्द्धननननो संहारकरामां महाराक्षससमान एवां,
 दुकालआव्यो, जेदुकालमां धनवंतपण निर्द्धनजेवाथया. राजापणरंक जेवोथयो. साहसिक (सत्त्वत) पुरुषोपणगरीव
 जेवाथया. साधुपुरुषोमां अग्रेसरहता तेपगचोरजेवाथया. मोटीइच्छावाला पणतुच्छजेवाथया. दानदेवामां गुरवीरपुरुषोहता
 तेपणअतिक्रपण जेवाथया धर्मवालाहता तेपणधर्म रहितथया लज्जावाला हततेपण निर्लज्जथया त्रिवेकीहता तेपणअतिशे
 विवेकरहितथया दाक्षिण्यवाला हततेपणअतिशे दाक्षिण्यरहित जेवाथया दयाये सहितहततेपण निर्दयथया स्नेहसहितहता
 तेपणनिःस्नेहीथया. जव,कोद्रादि धान्यनासंग्रहवाला हततेपण खालीथया अकडोरहता तेपणकडोरथया सारासंतोषवाला
 हततेपण असंतोषीथया सारीप्रतिष्ठावाला हततेपण प्रतिष्ठारहितथया सारीबुद्धिवालाहता तेपणदुष्ट बुद्धिवालाथया.वचारे
 शुंकहीए, जेकालमां भुखरूप महाराक्षसीए परवशकर्यांछे चित्तजेमनां एवांपित्रादिकपणमाणधी पणअतिशेवल्लभ एवापु
 त्रादिकनोपण त्यागकरायोग्यसेवकनोपेठे विक्रयकरेछे, केटलाकनिर्दयपणे मरेलानीपेठेतो परित्यागकरेछे. केटलाक तेम
 नुमांसभक्षणादिअयोग्यकर्मकरेछे । तेकळुंछेकलुथारी पीडितथयेलोमाणी, मानमुकेछे. गौरवपणानोपरिहारकरेछे गरीवप-
 णानेपांमेछे. लज्जानोत्याग करेछे. निर्दयपणानो आश्रयकरेछे. नचिपणानुअवलंबनकरेछे. स्त्री, वंधु, मित्र, पुत्र, एपनेविपे
 नानाप्रकानाअपकार (तिरस्कार) करेछे. तेथुंनिर्दिनपणुनधीकरतो सर्वोनिर्दितकरेछे. ॥ १ ॥ वलीसर्वएवाउपद्रवधीअतिशे
 भयानकएवोदुकालरूपउद्रवछे. ॥ शत्रुंनुलशकरावे, तथाअयिममुखउपद्रवथायतोपण कोइजगाएकांइपणरहिजायछे. आतो
 जगतनाउत्पातसरखो दुकालरूपउद्रवतोममस्तवस्तुनोसंहारकरनारछे. एमकारनोपडादुकालवर्त्तनेसेनेमोटाकुंडवनो निर्वाहक
 रवाअसमर्थएवोकोकाशतोसमग्रपोतां कुंडवसंवाथेराखी, दुकालममुखउपद्रवेजेमां प्रवेशनधीक्योएवामालवदेशमां पोतानी

समृद्धिनोर्विशेषजेमांसमग्रछे एवीउज्जेणीनगरीप्रत्यंअनुक्रमेणयो परंतुनेनगरीमांकोइ परिचयवालो तथाओलखितोनहतो, के जेनेअग्रेसरकरीनेराजानो मेलापकरीपोतानीकलाबु कुशलपणुदेखाडे । तेवोमहाकलापात्रएवाकोकाशनो, गजेंद्रनीपंठेराजा विनावीजोकोइनिर्वाहकरेएवोनहोय । तेकहुंछेके-घटांथीआरंभकरीजावघोडापर्यंतपशुमात्रन धन्यछेकेजेसुखेजीवेंछे, एटले तेनांग्राहक, थोडाखरचनेलीधेघणालोकथायछे. परंतुजेमोटे हतभाग्यवाला आहार्थीउंतोशरण, कोइप्रकारनुंछेकेजेवन, अथवा पर्वतरूपधर तेजकरेलुंछे. ॥ १ ॥ तेप्रकारनी महाकलावालछेतोपण, तेप्रकारनीअवस्थामां, क्षीणकलावालानेजम (अमांस नाचंद्रनीपंठे) कोइपणअपेक्षासहित नेत्रंइपणनथीजोतुंतो, सारुस्थानआपनुं इत्यादिसन्माननीवाततोछेदेरहो. तारपछीसर्व पांथलोकोनेउतरनासाधारण एवीजेवीतेवी ओरडीमलीतेमां खेदपांपतोनिवासकरीरह्यो. । तेकहुंछेके-पराभवनुमुख्यस्थान, निश्चेदारिद्रयछे, एमांसंशयनथी राजापणदारिद्र्यअवस्थामां गोत्रालीयानापगसेवेछे. १ पछीकोकाशेविचारकर्योके-भारे मतिविज्ञाननुनिपुणपणुं उमन्नययुंछेतें, सर्ववांछितअर्थनासाधनकरवामांअनुकुलछे माटेखेदनकरवो. एमविचारीशेकडो, कार्णखबुतरमोटांमोटांकर्यो, अनेतेवीकुचीप्रमुखनाप्रयोगथी राजानाकोठारोमांमोकलवामांझ्यां, तेखबुतरपणजीवतापक्षीनी पंठेतेजक्षणमांतेधान्यकोठारोमांजइ कणग्रहणकरवामां अतिचतुरएवीपोतानीचांवावेडे हांगेरनाचोखावेडे पोतानापेटसंपूर्ण भरीपाछांघेरआवे, तेकणवेडेपोतानासर्वकुटुंबनोनिर्वाहकरतोहतो. एकदिवसधान्यनाचोरनेखोलता एवातेधान्यनारक्षकपुरुषोए. नांनाछोकरजेवांकाणुनांखबुतरधान्यवेडे परिपूर्णराजानाकोठारथीनीकलतां शीघ्रपणेदीठां, काणुनाखबुतरपोछवाडे दोडता, आश्चर्यपांमंतछेचित्तजेमनांएवासता, कोकाशनीमुंपडीतिमणेदीठी. तेकणनोग्रहणकरनारकोकाशने पणदीठां तार पछीचोरनीमाप्तिथवाथी अतिशेहर्षपामनाराजमेवकोण काकजंवराजापासेतेनेलेइगया तेकोकाजेपणविचारकर्योके-बहुदिव-

सथीचितवनकरेलुंराजानुंर्शन आजभारेथशे, मारीकलानुंशुशलपुंशुप्रकटकरवाथीमारुचहुमानपणयशे, एमथइछेउलटीसन्मा-
ननीआशाजेनेएवोकोकाशसुखेराजासयीपेइउभोरहो राजामांश्रेगुएवते राजाएगुछुंतरेससपणे पोतानुंसर्ववृत्तांत, धान्य
कणनुंहरणकरवापर्यतनुं रुडेप्रकारेकहीसभलावुं । तेनीतिशास्त्रमांकिगुंछेके-भिवनीआगलसत्यकहेतुं, स्त्रीओनेनिपियवचनक-
हेतुं, जुतुंअनेमीतुंएवुंवचनशत्रुनीआगलकहेतुं. सत्यअनेअनुकूलएवुंवचनस्वापीसाथेबोलुं. ॥ १ ॥ तारपछीसम्यक्प्रकारेसत्य
स्वरुपनुंकेहेतुंथतिवुंकाष्टखतुतरनुं निपजावुंएकलानो अतिशयदेखवाथी तेराजाअतिशेप्रसन्नथयो. वलीराजाएवीजुंछुंके
हेअनुपमकलाविलास, हेकोकाश, गुंशुंचमत्कारीअतिशयनुं स्थानएवुंविज्ञान, तुंजाणेछे. तारेकोकाशबोल्योके-हेदेवतमारा
चरणप्रसादधी, अन्यसर्वशिलिपनागर्वनेनिरस्कारकरेणुंसर्व, रथकारनुं (सुधारनुं) विज्ञानजांणुंछुं. वहुंछुं. हेस्वामिनुंवांछि-
तप्रमाणेगतिकरनारएवोमनोहारीएवोकाष्टमय, मयूर, गरुड, पोपट, हंस, इत्यादि, अन्यपण, तेवजपक्षिओतथाश्रेष्ठरथ, एवो
के-जेमानेशीपृथ्वीमांजेम, तेमआकाशमांणकुचीआटिकप्रयोगवडे ज्यांज्यांपोतेजुंइच्छे सांत्यांमुखेथीजवाय, अवाय.
तथामासाद, घरममुख, अथवाजेजेवांछितहोयतेसर्वने विध्वकर्मनीपेठेरुछुं । तेवातसांभलीअतिकौतुकछे प्रियजेनेएवेराजा
कोकाशप्रत्येबोल्योके-एमछेतोएक, आकाशगमनकलामां चतुरएवोगरुडानिपजावो, जेथीसमग्रपुंणपृथ्वीमंडल, पोताना
वांछितप्रमाणदेखीए. । तारपछी, विज्ञानीमांश्रेगुएवतेकोकाशे, अर्द्धचकीनागरुडजेवो, अतिसुंदरकाष्टमयअतिमोडो, गरुड
शीघ्रपणेघडिदेखाड्यो. तेनांदर्शनमात्रधीज तेराजाओतशेप्रसन्नथयो, नेअतिविस्मयकरनारएवुंयुंथन सुवर्णरत्नप्रमुख, तथा
निवासस्थानआदिशीघ्रपणेआप्यां बहुमानसहितजोताएवोतेराजाए सर्ववस्तुमात्रआपी. । तारपछीपोतानाविज्ञाननीकला-
वडेतत्कालनिपजावेलीछे सरलनिवासादि, श्रेष्ठमामग्रीजेणेणो, राजानुंमान्यपात्रपणेविरुयानथयोछे प्रसिद्धिनोप्रकाशनेनो

एवोकोकाश, कुटुंबेसहित जेमपोताने सुखथायतेप्रमाणेत्यानिवासकरिखो, विज्ञानेवांछितअर्थनु जेसाधकपणुछे तेआश्चर्य-
कारीछे. तेकबुंछेके-लवणसमानरसनथी विज्ञानसमान बांधवनथी. धर्मसमाननिधिनथी. क्रोधसमानवैरिनथी. ॥ १ ॥ एक
दिवसकौतुकसथीभरेलेराजा, काष्ठमयएवोतेसुंदरगरुडउपरपट्टराज्ञीसहितशोभायुक्तवेशीने साक्षावलक्ष्मीपतिनीपेठे पृथ्वी-
मंडलजोवानेअर्थे आकाशमार्गेचाल्यो. आकाशगमननुं कारणएवीकुंचीदेनार कोकाशनीसाथे अनुक्रमेअनेककौतुकपोतानी
नजरेजोतोजोतो नानाप्रकानां अरण्य नदीओनगरगामसीमाडा इत्यादिनेएकेकालेउल्लंघनकरतोजहोयने शुंएवोतेराजा, शी-
घ्रगतिवडेजेटलाकमां भृगुकच्छ (भरुच) नगरउपरआव्यो त्यारेआश्चर्येसहित पटराणीएराजाप्रत्येपुछ्युके-हेदेव, देवनगरने
पणअतिश्रेष्ठसमृद्धिवडेजितनारएवुंआ, कियानामनुनगरछे. अनेनिर्मलजलनापूरवडे शोभतीआनदीशुंनामछे तारपछीपृ-
थ्वीपतितेतुनामादिसम्पकूस्वरुपनेनजांणतोमाटेजेवामां नवोल्योतेवामांराजानीअनुमतीथी तेनुनामादिकसम्पकूमकरिमथम-
थीजजांणेछेमोटीविज्ञानपूर्वीएवानामधारीमां धुरंधरएवोकोकाशरथकारवोल्योके-हेस्वामिन्, श्रीभुनिव्रतस्वामीवीशमार्तीर्थकर,
तेमनाचरणकमलवडेपवित्रथयुंछेअम्यंतरजेनुंएवु भृगुकच्छनामेआनगरछे अनेआतोनगरनालोकोने सर्वप्रकारेसुखआपनारी,
जोडाजोडचारेपास क्रीडाकरतांएवांअगणित, प्रसन्नथयेलां हंसपक्षीचक्रवाकपक्षीइत्यादि अनेकएवांचंचल पक्षीनांजोडवां
(स्त्रीपुरुष) तेमनीनानामकारनीक्रीडावडेआश्चर्यपांमतांखेचरकिन्नरइत्यादिकनांमिथुन (स्त्रीपुरुष) तेमनेपणनर्पदेनारी (म
शकरीकरनारी) अर्थात्तुलपहास्यकरती नर्मदानामेनदीछे आनगरीमांपूर्वसुरअसुरे सेवनकरेला, उमत्तथयुंछे दिव्यकेवलज्ञान
जेमनेएवाश्रीभूनिमुव्रतस्वामी, दक्षिणादिशरुपस्त्रीनामुखनुं आयुषणसमान प्रतिष्ठानपुरपत्तनथी एकजरात्रिमांसाइठयोजनअ-
तिक्रमणकरीआवेलातेमणे, यज्ञमांदोमवाइच्छेलोसर्वअगे अतिसुंदरएवोयोहो, तेपूर्वभवमांपोतानोमित्रहतोमाटेतेनुंनुतानंकेनुंइ-

त्यादिवेडेउपलब्धक्युल्लेजातिस्मरणज्ञानजेने एवाघोहाने प्रतिबोधआणी करारव्योछेसर्वसचितवस्तुनोपपित्यागजेने स्थिरकयोंछे
 धर्मानुरागजेनेएवोकरी सौधर्मकल्पनेविषे कल्पेश्वरसमानछे समृद्धिजेनीएवादेवतानी लक्ष्मीनेपमाड्यो. तेअष्टदेवताएतेजव-
 खतत्यांआवी प्रधानएवापोताना स्वामिनासम्प्रोसरणस्थानमारत्नमय, अतिशेमोटुंएवुंअष्ट चैत्यकरीतेमां कयोंछेत्रजगतना
 जनेनेमनोभिरामजेणे एवी पोतानेअभिमतएवीछंमूर्त्तिजेनपिवाजीवता श्रीधुव्रतस्वामिनीमूर्त्ति तथोतेनीआगलघोडारुप पूर्व-
 भवनीपोतानीमूर्त्ति स्थापनकरी । तेदिवसथीआरामने एतीर्थजुंनामअश्वावंबोधतीर्थराज एवीमिसिद्धिनेपांस्युं. तेपणहेदेव,
 समीपसिद्धिपणे शुद्धभक्तिभाववडेनिरंतर निपजावळि श्रीमुनिसुवतस्वामिना चरणकमळनीसेवाजेणे एवोसर्वदेशनो यात्रिक
 लोकसकलवांछितपूरकपणे घणाकालमूधी तेतीर्थनीप्रभावनाकरतोहतो, कालानेरेतेजगाए वटउपररहेनारीशचन्द्रिका (स-
 मही) पूर्वभवनोवरनुंपकटपणंथवाथी नाशकरवानीछे इच्छाजेनीएवो कोइम्लेच्छतेणे पुकेळावाणयीविंथाड, पडी, तेवखत,
 पूर्वभवमांएकवखतकर्थुंछे त्रिनंदनजेणे, साध्वीनीसेवारुप पुण्यनावगथी अंतमयेसाधुएआपेला नमस्काररुपमहामंत्रनीअ-
 ळावडे, शुभध्यानेकरी मरणपांमीसिंहलट्ठीपनो स्वामीराजा, तेनेचेरसातपुत्र उपरएकपरमप्रमनीपात्ररुपपुत्रीपणेतेउपन्नथइ. ते
 पुत्रीअनुक्रमेयौवनअवस्थापांमीत्यारे भृगुरथीआवी राजानीसभायां वेठेलोएवोकोइघोडोशेठ तेनेछिऊआवीतेसमेतेणे उच्चा-
 रणकर्थुंएवुंजे नमस्कारादिपदेतनामांभलवार्थीथयुछेजातिस्मरणज्ञानजेनेएवीतेपुत्रीए, मातापितानेकोइप्रकारेपुछीनेसातशेमोटां
 वहांणीसाथेभृगुकच्छपुरमांआवी तेचैत्यनोउद्धारदि अगणितपुण्यकर्थुं. तेदिवसथीवळीतेनीर्थ श्रीशकुनिकाविहारएवी
 ख्यातिनेपांस्युं. अनुक्रमेआजतीर्थनेविषे परमआर्हितएवाकुमारपालराजानो मंत्रीश्वरउदयननोपुत्र, श्रीशत्रुंजयतीर्थनो उद्धार
 करनार श्रीरचितकागिरिनी सुगमएवीपद्या (रस्ता) नोकरनार इत्यादिमोटांमोटांअनेकपुण्यनो प्रमत्तकरनारएवोमंत्रिमांसुकुट

एवोकोकाश, कम्
कारीछे

मदनोनांभाइ जेआंवहमजीश्वर, तोपतानागुण्यनिमित्ते आचैत्यनोउद्धारकरावशे. पछीमिथ्यादृष्टिएवो
पदवनोनाशकरनारएवाश्रीहेमस्वरिनासाविध्यपणावेहे, अनेकएवांलौकिकतीर्थपणइहांथयांछे एप्रकारेकोकाशना
योछुतीर्थमाइमाजेमणेएवां पट्टराशीतथाराजाअनेकोकाशएत्रणेतेचैत्यमांआवी श्रीमुनिव्रतप्रभुनेभावथीनमनकरी
पाछांपूर्वनी पेटेगरुहउपरवेशीने आगलदक्षिणदिशमांचाल्यां, त्यांकोइमहानगरनी उपरजेवामांआवेछे तेवामां

ए पूर्वनीपेटे राजानेपुछयुंके, हेस्वामिन्आनगरकियुं अनेआनदीनुंछुनामछे, त्यारेराजामौनरह्यो, पछीकोकाशबोल्यांके
हेदेवआलौकिकडक्तिवहे प्रसिद्धानेरवधिलक्ष्मीना विलासवेसमुद्धिवालुं महाराष्ट्रदशनुंअलंकाररूप, पूर्वेपक्षासेनस्थापनक-
रेलुंपुत्रपुरनामपुरछे. जयवंताएवाश्रीचंद्रप्रभस्वामिनावचनथी सौधमैद्रपासेथीग्रहणकरेली चंद्रकांतरत्नमयश्रीचंद्रप्रभस्वामिनी
प्रतिमाआगलआरंभेला महायागनीसिद्धिवहे प्रसन्नयइछेचित्तवृत्तिजेनी एवामज्ञापतिए (मजापतिरितिपाठान्तरम्) आपुरमां
श्रीचंद्रविहारकराव्यो. अनुक्रमेइहांजपितानावचननी आराधनानेअर्थ वनवासिएवारामथयेसते, रावणनीवेहेनसुर्पणखा, वा-
रवपर्यंतवांसनीजालमध्ये नीचामुखथीधूमपानकरतोएवो पोतानोजेएवतेने चंद्रहासखड्गविद्यासिद्धिनी संभावनामांआवेली, वा-
पणत्यांमथमथी आवेलालक्ष्मणनाहायेचढवार्थितिसमेयमाथयलाचंद्रहासथी. (तरवारथी) छेदुंनेवांसनीजालमध्ये झुटि-
पेटेछुपोताना पुत्रनुंमस्तकदेखीअतिकोधवहे लक्ष्मणजीनांपगलाने अनुसरीनेजपछवाडेगइ, परंतुअतिसुंदररामनेजोइ व्यामो
हनेपांभी प्रार्थनाकरवामंडी, रामतोनिपेधकयौं तारेलेक्ष्मणपासेगइ, तेणेपण, प्रथमरामपासेजवाथी भाइनीखीतुथइ, एमकही
निपेधकयौं. क्रोधवहेधमघमाटपणुंदेखाडयुं तारेतेनीनासिकापापीनाखी तोदिवसथीआरंभीने आनगरनुंनाम नासिकपुरएवुं
थयुं. रामचंद्रजीरावणनेमारी सीतानेलेइपाछावलतांइहांश्री चंद्रप्रभस्वामिना विहारनोतेणेउद्धारकराव्यो. अनुक्रमेपांडुराजानी

पटराणीकुंताजीए श्रीजिनधर्मनी आराधनानो एकमुख्यमहिमावडे श्रीयुधिष्ठिरपुत्रथयेसते आचैत्यनोउद्धारकराव्यो, त्यारे
 एतुनामकुंतीविहारएवुंथुं आचैत्यनाघगाउद्धारथयाछे । अनेसमग्रआश्रितजनने प्रमोदउपजावतीगोदावरीनामनीनदीछे ।
 पछीआगलचालतां समुद्रमांसुवर्णमयसमग्र नगरनेजोइ पूर्वनीपेटेराणीएपुछुंने राजाएमौनराखुंत्यारेकोकाशबोल्यो. हेदेव,
 दिव्यसमृद्धिनाविलासवेडे अलकानगरीनेगण जयउपजावतीलंकानामनीनगरीछे तेअतेशेमहामोटाकछोलवडेदुर्गममहासागर
 रुपखाइइत्यादिविशेषवडे समग्रएवापण विद्वपीलोकानेपराजयकरनारी, बलीएनगरीमांप्रकृतिवडे महापदनीमोटीवृद्धिनीसा-
 क्षावैरावणहार्थजिवो जणातोरावणनागे प्रतिगामुदेव, सिद्धकरीछेसहस्रविद्याजेणे, शतसहस्रएवाविद्याधरेंद्र अनेनरेंद्रेतेमणे
 करीछेसेवाजनी, एवोसतोपूर्वेराज्यकरतोहोतो अतिअहंकारधी धमधमयमानएवातेरावणे, इंद्रमूर्धचंद्रइत्यादि देवतानानाम
 धारकएवा तेतेविद्याधरोपासे पोतानीनानाप्रकारनीसेवा कराववीइत्यादिवहे पोतानेइंद्रकरतांपण अधिकमानतो, त्रणजगत-
 मांपणउपमारहित एवाराजापणानुं आचरणकर्युंहुनुं. तेरावणनीसमृद्धितुं स्वरुपलोकमांसंभलायछेके-इंद्रधीपणदुर्गहण्टले दुः
 खथीग्रहणथायएवानवग्रह तोपोतानापलंगनापायेवांध्याहता. तथात्रणजगतना लोकनेपणआपुंछे आत्यंतिकभयकष्ट जेणेएवा
 समृद्धिनेपणवांधीलावीपातालमांचांपीधालेलोहोतो. तेरावणनो, वायुदेवतोघरनाआगणमांझांडुकाहनारसेवकहोतो. तेजाग्यमांसु
 गंधमान्पाणिछांटनाराचारप्रकारनाजीमूतदेव (मेघ) हता. शेषनागेंद्र, छत्रधारकसेवकहोतो, गंगायमुनाएवेदेवीओचामरदो-
 लनारीदासीओहती. छक्रदु, पुष्पधूरंकरनारामालीनेठेकांणसेवकोथइरहाहता. सरस्वतीदेवीवीणानाद संभलावनारसिंघिका
 यइरहिहती, रंभाअनेतिलोत्तमाइत्यादियप्सराओ नृत्यकरनारी वारांगनाओहती. अनेतेरावणनोगायक, तुंवरुगंधर्वहोतो.
 नारदतोतावोटाकुटनारसेवकहोतो. आदित्यतोःसोइकरनार रसोइओथइरह्योहोतो, चंद्रमानो, पोतानीसंपूर्णकलावेडे अमृतनो

नकरनारहतो. मंगलतोभ्रंशोदोहनकरनार सेवकथइरह्योहतो. बुधतो, दर्पणदेखाहनार सेवकथइरह्योहतो, बृहस्पति, घ-
 ंघनोवगाहनारहतो. शुक्रतोमधाननुं कामकरतोहतो. शनैश्चर, पूठनोरक्षकहतो, तेवीशकोटिदेवतासेवकोहता. इठयाशीह-
 जारऋषियो, पाणिनीपरब्रह्मीओनारक्षकहता नारायणतोसभामां मशालधारणकरनारहतो. इंद्रतोमालाकारहतो, ब्रह्मापुरो-
 हितथइरह्योहतो. शृंगिरीटिनामनापुछ्यो आचमनकरावनारहता. जीमूतऋषिछोकरां रमाहनारसेवकहतो. कामदेव, छुरिका,
 कटारवांधीसमीपसेवाकारकहतो अथवातरवारवांधीसेवाकरवीतथागायोवांधीछोडवी, एवाकाममांरह्योहतो. वैश्वानर, वस्र
 धोनारधोवंधिकामकरतोहतो स्वामिकात्तिक, कोटवालनुं कामकाजकरतोहतो. गणपतितो, गधेडांचरात्री लाववानाकाममां
 दाखलथइरह्योहतो. चामुंडादेवी, चानुरीचलात्रनारीदूतीहती. गौरिदेवीवाणकातनारीहती लक्ष्मीदेवीवस्तुमात्रनीरक्षाकरनारी
 हती परछिद्रेनेखोलीलावनार नागदंघर्वहतो कुवेर, भांडागारिकहतो. इत्यादि. ॥ आमकारनीमहासमृद्धिथी भरपूरहतो
 पणपरस्त्रीउपरघणीलालचराखवाथी उन्नयइछे दुष्टबुद्धिजेनीएवोसतो, सीताजीनुहरणकरवारुप महापापवडे निष्फलथुछे
 सर्वमकारनुंवलजेनुंएवोरावण सारान्यायमार्गेचालनार, लक्ष्मणमात्रछे सहायजेमेनेएवारामचंद्रजीए सकलपरिवारेसहितकं-
 पनुछेहृदयेजेनुंएवो तेरावण, लीलामात्रमांपरलोकपमाड्यो. इत्यादि. ॥ वली, आलंकापुरीमां खेचरेंदेकरावेला, घणा, भव्य
 जननामनेमसन्नकरनारा श्रीजैनप्रासादोछे । तारपछीतेत्रणपण, तेदेवोनुंवंदनकर्युं. वलीतेमजआगलचाली अचक्रमेपाळां
 पोतानानगरमांआव्यां १ एप्रकारंचली कोइदिवसपश्चिमदिशमां गरुडउपरचेची पूर्वनीपेठेचाल्यां, अनेरथकारे, सांभलवामा-
 त्रथीजआश्चर्यकारी, सकलपापउनिवारक, एंउंशत्रुजय, रैवतकतीर्थनुंमहात्म्य, विस्तरप्रबंधसहितकहुं. तारपछीयांपणतेदे-
 वंउतेसेवएवंदनकर्युं वलीविस्मयवेडप्रमुदितथयांछे चित्तजेमनांएवंतिसर्वे उत्तरदिशमांचाल्यांत्यारे, त्यांकैलासेछेअपरनामजेनुं

नानाप्रकारानां आश्चर्यनोभंङ्गाररूप, अतिसुन्दरस्फटिकमणिनीशिलापय, आठयोजनउंचो, भरतचक्रवर्त्तिएकरावेली सिंहनि-
पद्यारूपेअनुपमपोतपोताना वर्णप्रमाणआदिकेसहित एवीअतिशोभायमान महाप्रभाविक देवदेवीयोग्ये भक्त्यश्रीपूजेलीएवी
स्फुरणायमानएवां प्राचीनरत्नमयश्रीऋषभआदिचेवीश जिननीप्रतिमातेमणेशहिन सुवर्णमयादिव्यप्रासादवडेगोभित उचांछे
शिखरजेनांएवो अष्टापदपर्वत, तेतीर्थनाप्रवर्धने, तथाशोभायमान अजितादिवीशतार्थकरनां निर्वाणस्थानतेमां निपगावेला
दिव्यस्वरुपरत्नमय मोटामोटायुभ तेवडेअतिशोभित एवासंमत्तैलतार्थना प्रवर्धने, वलीआगलशाश्वतांएवां सिद्धायतनआदि
अनेकआश्चर्यथैवैतादृचपर्वततुंदेखवुंतेनेविपेश्रीऋषभदेवनीसेवाधीसंतुष्टयेलाश्रीधरणेंदेकरेलुं, अडतालीश हजारविद्याप्रदान
दक्षिणअनेउत्तर एवीवैश्रेणिआमां पचासअनेसाइठ महानगरसुंस्थापन राज्यादि नमिनोप्रगंथ तेसर्वेते रथकारपांडितेकळा,
वलीएऋदिवसे पूर्वदिशामांतेसर्वे पूर्वनिपिठेगयां. त्यांश्रीयुगादिदेव तीर्थकरपांचनां, जन्मादिअनुपम कल्याणकना महोत्सवयी
प्राप्तथंडेमोटा महिमानीसमृद्धि जेनेणुंजगतनां गसिद्धएवुश्री अयोध्यादि, तीर्थकरनीजन्मादि भूमिनुं अतिशेवर्णनकर्येसने,
तथैतिरथकारे कहेवामांडिलुंतांतिनाथ प्रभुसुवर्णतीर्थकर, सनत्कुमारादिपांच चक्रवर्त्ते, चरमशरीरो पांचपांडव, इत्यादिउत्तम
एरुयेनीउत्पातनुं स्थानणुं, तथाश्रीऋषभ देवादिदेवतुंवापिकतपनुं पारणानेविपेश्रेयांसछे आदिआरंभकरनार जेनोएवुंदान,
श्रीशांति, श्रीकुंथु, श्रीअरजिनोनुं मोक्षकल्याणक वर्जिनेचारकल्याणकनुंयनुं, तथाश्रीशांति, कुंथु, अर, मल्लि, तेमनुं समवसरण,
विष्णुकुमारमहर्षिनुं लक्षयोजनरूपविकुर्वणा, सायुधेपीनमुचिनुं शिक्षण, सौत्रयेंदजीव कर्त्तिकश्रेष्ठीये, परिव्राजकनुंपरिवेषण
(पीरसतुं) तेनेअर्थे, राजाना अभियोगधी(आग्रहधी) उत्पन्नयेलावैराग्यधी एकहजारआठवणिक सहितपरवरी मुनिमुद्रत
स्वामीसमीपेजइ दीक्षालीधीइत्यादि अनेकइतिहाससहसतुं निधानरुपश्रीहंस्तिना पुरनामेश्रीप्रधानतीर्थनी वर्णनाकरेसते

શાંતિ,કુંડુ,શ્રીઅરજિનૈષ્ટ્રેણે પળઆસ્થાનમાં ચક્રવર્તિતથાનેશ્રીતીર્થકર થયાપ્રકારના વ્યતિકરને(વિશેષને) સાંભળીવિસ્મય
 યુક્તથયુંછેચિત્તજેતું એવોતેરાજાએચક્રવર્તિની સમૃદ્ધિકેવીદ્રશે એમપુછ્યું,ત્યારેસર્વપ્રકારેઅતિશોનિપુણએવોરથકારવરજેકોકાના
 તેણેતેરાંજામત્યે આપકારેચક્રવર્તિની સમૃદ્ધિતુંવર્ણનકર્યુંકે હેરાજન્ચક્રવર્તિનીક્રદ્ધિતુંસ્વરૂપ, જગતમાંકોઈસાથે ઉપમાદેવા-
 યએવુંનથી,તેનેસાંભલો. ચક્રવર્તિનેછેલુંદેજનાએતુંખરતક્ષેત્ર, નવનિધાન,ચંડદરત્ન, હોય તેમાંતવનિધાનતુંસ્વરૂપઆપકારનુંછે.
 તેમપ્રવચનસારોદ્ધારની ગાથાત્રહેદેલાહુંછું. તેગાથાનોઅર્થઆપકારેછે. નૈસર્ગિય પાંડુકર પિંગલ૩ સર્વરત્ન૪ મહાપદ્મ૫ કાલદ
 મહાકાલ૭ માળવક૮ મહાનિધિ૯ એનામના, નવનિધિછે, ॥૧॥ તેમાંપ્રથમનાનિધિમાં અનેકપ્રકારનાંસ્થાન, ગામ, આકર(અ-
 ગ્ગર)નગર, પટ્ટણ,દ્રોણમુલ, મંડપ; સ્કંધાવાર, ગૃહ,ઈલાદિરહેવાનાં સ્થાનછે ॥૨॥ વીજાનિધિમાં, ગણિતનું,ગીતનું, માનનું,
 ઉન્માનનું, પ્રમાણછે. તથાધાન્યની, બીજોની,ઉત્પત્તિ પાંડુકનામા વીજાનિધિમાંકહીછે ॥૩॥ જેન્નેપુરુષોનાતથા સ્ત્રિયોના,તથા
 ઘોડાનાતથાહાથીનાં સર્વેઅનેકજાતનાં આપૂષણતેમના પ્રકારોપિંગલનામેત્રીજાનિધિમાંકહ્યાછે ॥૪॥ ચક્રવર્તિનાંશ્રેષ્ઠચંડદરત્ન
 તથાએકોદ્રિય અનેપંચેન્દ્રિય,એસર્વેરત્નની, સર્વરત્નનામેવોથાનિધિમાં ઉત્પત્તિકહીછે. ॥ ૫ ॥ ચક્રતરવારછત્રદંડ આયુધશાલા
 ઇલાદિપાંચમાનિધિમાં હોયછે.તથાતેમાર્ચમ, મણિ,કાગિણિ, નિધિશ્રી,એવાર, ચક્રવર્તિનાઘરમાં હોયછે ૬ સેનાપતિ,ગૃહપતિ,
 પુરોહિત,તથાપોતાના નગરમાંસ્ત્રીરત્ન, રાજકુલમાંવૈદુર્ય મણિવદ્ધમૂર્મિ,તથાહાથી ઘોડા૭ વસ્ત્રનીઉત્પત્તિ, તથાતેસંવંધી સર્વપ્ર-
 કારનીરચનાયોની સિદ્ધિ,તથારંગોની અનેધાનૂનીઈલાદિક જેસિદ્ધિતેસર્વે પાંચમાપ્રમાણનામે નિધિમાંહોયછે. ॥૮॥ કાલના-
 માનિધિમાંકાલજ્ઞાન તથાતીર્થકરચક્રિ વાસુદેવવલ્લહેવેતે ત્રણનાંવંશનોવેષે માત્રીકાલઅને ભવિષ્યકાલ, તેનુંજ્ઞાન, તથાસોપ-
 કારનાંશિલ્પ, તથાજગન્યમઘ્યમ અનેઉત્તમ૫ત્રણ પ્રકારનીપ્રજાઓનાં હિતકારીકર્મ (ક્રિયાઓ)હોયછે, ૯ લોહાનીરુપાનીસોના

ની આકર(સ્થાનો) તેમની ઉત્પત્તિ તથા મળિ, મોતિ, શિલા, પ્રવાલની ઉત્પત્તિ મહાકાલના માનિધિમાં હોય છે. ૧૦ યોદ્ધાઓનાં
 વગતર, ઢાલ, તથા પ્રહાર કરવાનાં સાધને તેમની ઉત્પત્તિ તથા સર્વ યુદ્ધ કરવાની નીતિઓ અને ઢંડની તિઓ માળવકના માનિધિમાં
 હોય છે ૧૧ ન્દત્પવિધિનાટકાવિધિ ચાર પ્રકારના કાવ્યની ઉત્પત્તિ તથા સર્વ પ્રકારનાં વાદિત્રણ સર્વ મહાનિધિ શંખના માનવમા
 નિધિમાં હોય છે. ૧૨ આઠ વક્રક્રૂપર (પડાંક્રૂપર) રહેલી આઠ યોજનનંત્રી, નવ યોજનના પાહલી, વાર યોજનનાં વી, પૃથ્વી મંજૂષાઓ
 (પેટારા) ગંગા નદીના મુખ ભાગમાં રહે છે. ૧૩ તેમાં વૈદ્ય પાણિનાં કપાટ છે પોતે મુવર્ણમય છે, નાના પ્રકારનાં રત્નવદે ભરપૂર છે ચંદ્ર
 સૂર્ય જેવાં ચક્રાકારી ચક્ત્રવેદો સાંહિત છે. એક વીજાને સમાન એવાં મુખ હોયને શું એવાં ક્રમાદે તેમની ઉત્પત્તિ સાંહિત, પલ્લોપમની છે સ્થિતિ જે-
 મની, નિધિશ્રી છે નામ જેમનું એવાં દેવો, ત્યાં નિશ્ચેરે છે જેમનાં આવાસ (રહેવાનાં સ્થાન) છે તે, અને તે દેવોનું, કાર્ય રહિત એવું અધિપતિ
 પુણું અમૂલ્ય છે ॥ ૧૫ ॥ એ પ્રવચન સારો હારની ગાથાઓની અનુક્રમે કાંઈક વ્યાખ્યા, આ પ્રકારની છે કે - નૈસર્ગિક અટિનવ નિધિમાં
 શાશ્વતાં કલ્પપુસ્તક રહ્યાં છે તેમાં સમગ્ર જગતની સ્થિતિ, વ્યાખ્યાન કરી છે તેમાં નિધિને વિષે જે વ્યાખ્યાન કર્યું છે તેને કહે છે ૧.
 દસ હજાર કુલવાલું ગ્રામ કહીએ. જેમાં લઘુનાદિકની ઉત્પત્તિ થતી હોય તેને આકાર કહીએ જેમાં રાજાને લેવા યોગ્ય એવો કરપણ
 લેવાતો હોય, તેને નગર કહીએ અથવા રાજધાની હોય તેને નગર કહીએ. જેમાં જલમાર્ગ અથવા સ્થલમાર્ગ એવાંથી એક હોય તેને પત્તન
 કહીએ અને જલમાર્ગને સ્થલમાર્ગ એવો હોય તેને દ્રોણમુખ કહીએ જેમાં અહોગાડની અંદર અન્ય ગ્રામ ન હોય તેને મંડપ કહીએ જ્યાં લશક-
 રનો પડાવ રહેતો હોય તેને સંઘાવાર કહીએ ચશવ્દ ડુંગ્રહન કરવાથી આપણ પળ કહીએ । એ ગ્રામાદિકનું અન્યથા પ્રકારનું પળ
 વ્યાખ્યાન કેટલાક કરે છે. ૧ તેક હું છે કે - વાઘ્યવેદ વીટે હું હોય તેને ગ્રામ કહીએ ઘણાં ચારે પાસ ટરવા જાવડે શોભતું નગર કહીએ નદી
 પર્વતે ઇત્યાદિક વીટે હું હોય તેને વેદ કહીએ પર્વતે વીટે હું હોય તેને કર્વટ કહીએ ભાગેલાં હજાર ગ્રામ વેદ યુક્ત હોય તેને મંડુવ (મડવ) કહીએ

रत्नउत्पन्नयतां होयतेनेपचनकहीए समुद्रनीवेला(सीमाडो) आवतोहोयएटले तेणेवीटुंहोयतेनेद्रोणकहीए पर्वतनांशिखरवडे
नीटुंहोयतेनेसंघन कहीए । दीनार, मोहरो (रुपे आपइशा) सोपारीफलइत्यादिछे लक्षणजेमां, एटलेएक, वे, इत्यादिगणवा
योग्यपणुजेमांछे तेनेगणितकहीए स्वरप्रमुखवडे पाठकराय, प्रबंधोने गवाय, तेनेगीतकहीए मानएटलेसेतिकादि, अर्थात्सेरवसेर
इत्यादिमपायछेते, तथाकांडपणमापवा योग्यधान्यादितेनेमानकहीए उन्मानएटले तुलाकर्पादि, तोलवुं, जेमचारकर्पणुएकपल,
उन्मानथयुंकेवायं इत्यादिजोखवुंतेने उन्मानकहेछे बीजतथा डांगेरप्रमुखधान्यनी देशकालधीघटित एवीउत्पत्तिकेतांनियज
वुं, वलीचोधीगाथार्थीचार गायानोअर्थउवाडोछे माटेग्रंथकारकहेछेकेनथीलखता ॥ सर्वभक्तिकेतांसर्वएवावस्त्रादिकमांरेहला
विशेषतयारंगकेता मजीठकंमुंचोइसादि रंगनोविशेष, जांगवो घातुंकेतांलोडुंप्रमुख जाणवुं । जगनमांत्रणवंश एटलेतीर्थकरच
कवचीवलदेवचासुदेव संवंधीजाणवा । तेमांजिभव्यकेतांयशे अनेभाविकेतांजुनाथइगयेला; उपलक्षणधीवर्त्तमानपण जांण-
वा । शिल्पशतएटले कुंभारनो१ लुवारनो२ चितारानो३ वणकरनो४ धांइजानो५ एपांचप्रकारनां शिल्पतेनाप्रत्येकवीश
वीशभेदधीसोप्रकारनुं शिल्पकहेवायछे. कर्मकेतांखेतीवेपार इत्यादिजघन्यमध्यम उत्कृष्टएवाभेदवडे व्रणप्रकारनुंकर्म, ९ ॥
शिख्यकेतांस्फटिकादि शिलाजांणवी १० आवरणकेतांवगतर, खेदककेतांढालप्रमुख, (गोफण) इत्यादि । चक्रव्यूह, इत्यादि
व्यूहचरवृंछेलक्षण जेनुंएवीयुद्धनीतितथासाधदानप्रमुखचारप्रकारनीदंडनीति ११ झुटितागकेतांवाटिअसर्वेनीउत्पत्तिएमांक-
हेवायछेअनेबीजा आचार्येतोआपूर्वकेहेलां सर्वेपदार्थसर्वेपयाएटले नवएवापणनिधिवेविषे साक्षादउत्पन्नथायछे, एमव्याख्या-
नकरेछे. १३ प्रत्येकआठचक्रसछे रेहवुंजेनुंनेजगाए प्राकृतपणाथीअष्टशब्दनो परनिपातययोछे, आठयोजनउंचापणुछे जेमनुं
पेटीनासंस्थानपणे रेहेलानिरंतरंगानामुखमारहेताभरतखंडनो विजयकर्यापळी चक्रवर्त्तनीजोडेपातालमार्गे चक्रवर्त्तिनानगरमां

रहैछे वैड्यपणिनछे कमाडजेनां धूर्यचद्रना आकारजेवांछे चिह्नजेमां समानछे द्वारघटनाजेमनी, १४ आवासकेतां आश्रयस्थान,
 अने अधिपतिपणा निमित्त अक्रयछे एटले जेमनुं अधिपतिपणुं मूलपवडे प्राप्तयुं नथीए भावछे १५ एप्रकारेन वनिधिनुं ररूपकछुं ॥
 सेनापतिआदि चउदरत्नजाणवां, तेमां सेनापति, गंगाअने समुद्रतेनापरपारनो विजयकरवासमर्थ, शत्रुवडेन थिहणाती शक्तिजे
 नीएवो. १ गृहपतितो घरमां योग्य द्वाशाशिग्रमुख (डांगेरविगरे) सर्वथान्य, फल, शाक, आदि वस्तुने तत्काल संपादन करतो
 समग्रचक्रवर्तिना लशकरनुं पण अवसरे अवसरें रूपाडनारएवो. २ अने पुरोहित, सर्वथा सुद्रउपद्रवतेनी उपशान्तिनो करनारए
 वो. ३ अतिशोत्रेग अने पराक्रम तेने सोहि नष्टोद्वाधीतथायोडो. ५ तथा वर्द्धीकरत्नतो, समग्रचक्रवर्तिनुं सैन्य, तेने पणजेन जेमजेने
 भवन (घर) विगरे नीरचना आदि जोइ एने सर्वेनुं तत्काल जसंपादन करी आपवां माहासमर्थ, तथा उन्मद्वा अने निमन्ना नो भवेम-
 हानदीओनी सुगम एवीपद्याकेतां पथा, पगथीयां, इत्यादि नीरचनानो करी आपनारो एवो जाणवो. ६ सर्वस्वीप्रात्रयी अतिशो अ
 धिक एवाकांम सुखनुं निधानरूपस्त्रीरत्नजाणनुं ७ अने हजारछे आराजेनी, वामप्रमाणे, सर्व आयुधपां प्रधान, कोइ जगाए निष्फल
 नथनुं एवुं चकरत्तछे. ८ अने व्यापप्रमाणे छथरत्तछे ते चक्रवर्तिना हायनो स्पशमात्रवार्थवारयोजन विस्तारपमि एवुं नैवनादयपर्वतना
 उत्तरभागमां रहेनार म्लेच्छोने अनुरोधिरोकनार मेघकुमार पुकेली जलधाराने निवारण करनारने, नवां गुहजार सेनानी शालीयो
 तेने करिग्रंथं जुं जडेनुं, सुवर्णमय मोटो डंडने शोभनुं. ने, वस्त्रिप्रदेशमां मध्यप्रदेशमां पंजरवडे शोभनुं, अर्जुननापुत्रयानपांडुर
 सुवर्ण, तेने करी व्याप्तयेलोछे पृष्ठभागजेनो एवुंने, मूर्धनो तडकोचायुत्रिष्ट इत्यादि दोपनुं नागर करनार छे । चर्मज वेहाथममा
 णनुंछे, वैताडयपर्वतनी उत्तरदिशे वतता म्लेच्छो एकरावेली एवीपेवृष्टिये सते स्वापीना हायनो स्पशमात्रवार्थवी चारवाजन
 विस्तारपांमनुं. आकाशोने विपेहेनुं, उपर छत्ररत्नवडे आच्छादन करेनुं, सकलचक्रवर्तिनी सेनानालोकोने पृथ्वीपेठे आचार-

रुपयतुं. अनेप्रातःकालेवात्रे, नेअपरह कालमांनिष्पन्नथतोएवीशालि (डांगेर) प्रमुख ग्रान्यनीउत्पत्तिनुं निमित्तरुपयुं. ॥१०॥
मणिरत्नचारआंगललांबुं, वेआंगलपहोलु. वैहूररत्नमय, व्रणखुणवाळं, छत्रनातुंवमारहेळुं, हस्तिनास्कंधउपर रहेळुंसंतुवार
यौजनमकाशकरेळे. धुद्रएवाउपद्रवनेनाशकरेळे, तेहायमारक्षोसतेप्राप्तयुंछे यौवनजेनेएवोथाय. अनेअवस्थितरहाछेकेशनख
जेनाएवोपणथाय ॥११॥ काकिणीरत्न, आठसौवर्णिकसोनैयाजेबुंभारेछे चारअंगुलप्रमाणेछे समचतुरस्रछे चारखुणेसमान
छे. सर्वविषनेहरनारुछे. तमिस्राखडप्रपाता एवेगुफानुंवारयोजन अवधिवालुंअंधकारतेनुंहरणकरनारुछे चक्रवर्तिपरात्रिनेविषे
सैन्यनीवृत्तथाप्युंहोयतो सूर्यनीपेटेमकाशनेकरेछे चक्रवर्तितमिस्रागुफामां पूवअनेपश्चिमभीत्योनेविषे, प्रत्येकयोजननेआंतरे
पांचशेधनुपलांवांपोहलां, एकयोजनपर्यंत उद्योतकरनारां, चक्रनीनेमिकेतांधारातेनाआकारेगोल, गोमूत्रिकानाक्रमेनीचांड-
चां, एकभीतिनेविषेपच्चीश, अनेवीजीभीतेनोत्रपे चोवीश, एवओगणपच्चासमंडलोने, तेकाकिणीरत्नवडे खडीनीपेटेसुखेउछे-
खनकरतोकरतोगतिकरेळे. भरतखंडनाअर्द्धनेविषे, दिग्विजयकरवनेअर्थे, जेटलोकालचक्रवर्तीरहेछे तेडलाकालसुधी, तेमं
डलोपणरहेछेनेगुफापण तेडलोजकालउवाहीरहेछे एमखंडप्रपातगुफानेविषेपणजांयुं ॥ १२ ॥ खड्गरत्नवन्नीश अंगुलप्रमा-
णनुंछे. संग्राममानधीहणातीशक्तिजेनी एवुंछे ॥ १३ ॥ दंडरत्न; रत्नमयछे. पंचलतांकेंकेतां (पांचफणसावालुं) एवुं, वज्र-
सार, व्यामप्रमाणनुं, शत्रुसेनानेवित्रासपमाडनारएवुं, विषमअनेउन्नतएवा भूमिभागेनेसमपणुकरनारुं, शांतिनुकरनारुं. मनोर-
थनुंपूरनारुं, सर्वजगाएनहणातुं, हजारयोजनपणनीचे प्रवेशकरनारएवुंछे ॥ १४ ॥ चउदेए, कहेलारत्न, तेनाअधिष्टायक;
प्रत्येकनाएकहजारयक्षेछे. एचउदरत्नमां सातरत्नसेनापतिआदिक, तेतोपंचादियेछे अनेचक्रप्रमुखसातरत्नतोएकेंद्रियेछे पृ-
श्चीनापीरणामरुपछे. ॥ एमकारेचउदरत्ननुंस्वरुपकणुं ॥ चक्रवर्तिनेमोलहजारयक्षो सेवाकरनारहांयतेमां चउदरत्ननेविषे

प्रत्येक एक एक हजार, अने एक एक हजार चक्रवर्तिना स्कंधने विषे सेवक होय वत्रीशहज्जार मुकुटवद्धराजोत्तमां चोसहजार
 अंतःपुरनीस्त्रीयो एकलाख अष्टावीहजार स्वारांगनाओ वत्रीशहजार देशो, वत्रीहजार पुर. वहीतेर हजार महापुर. अडतालीहजार
 पत्तन. नेवुंहजार द्रोणमुख छत्रीशहजार वेलाकुल, चउदहजार जलपथ एकवीहजार संनिवेश. वत्रीहजार महानगरीओ. सोल-
 हजार राजधानीओ सोलहजार खेदक. चोविहजार मटंव. तेदलांज कर्वट चउदहजार संवाधन सोलहजार रत्नाकर. नवांणुहजार
 सुर्वणादि आकार. वीशहजार सामान्य आकर. सोलहजार द्वीप छप्पन अंतर द्वीप छत्रु करोड ग्राम ओगणपचास हजार उद्यान ओ-
 गणपचास कुराज्य. सोलहजार म्लेच्छराज्य. चोराशिलाख, हाथीघोडारयो प्रत्येक जाणवा. छत्रु करोड पगे चालनार प्यादलो.
 सर्वसैन्यमांती अढार करोड घोडा चउदहजार मंत्रिश्चरो. हेंशीहजार पंडितो, तलारस अने सूत्रधार, प्रत्येक, चोराशिहजार. नि-
 योगिसेवको त्रण करोड सात करोड कौटुंबिको. त्रण शेसा इठर मोड्या, चक्रवर्तिनी भोजन सामग्री नाकरनारा. वीजातो रसोइ आतो
 व्रीश करोड छत्रीश करोड आभरण नाधारको चोसहजार कल्पाण अने महाकल्पाण तेना करनारा छत्रीश करोड अंगमर्दक से-
 वको. त्रण लाख शस्त्रधारको. पांचलाख, महालोधरनारा. त्रण करोड वादित्रो, चोराशिलाख निजानो. दश करोड पताका ओव-
 व्रीशहजार वत्रीश वद्धनाटको. त्रण लाख भोजन स्थानो, वत्रीश करोड कुल, एक करोड गोकुल त्रण करोड हल. अडारंश्रेणिओ,
 अने अढार प्रश्रेणिओ. शठ, सार्थवाहक, मांडविक, महत्तर, अगरसक, स्थगिका वित्तकेतां फुलनी छावडी ओना झालनार मा-
 लिलोको. सौविदल्लके तांशि पाडलोको, महामल्ल, प्रतीहार (द्वापरपाल) महामात्र (महान्न) स्वारोसारथि, कथक, नर्तक
 दूत, आदि अने करोड संख्वाचाला होयछे. गंगा अने तीस धुएवंदेचीयोछे. । खंडप्रपात अने तपेस्त्रा एवेना मनीगुहादेवीओछे.
 मागध अने वरदाम, प्रभास तीर्थ, एत्रण नादेवता हिमवत्पर्वत, अने त्रपभकूट एवेना अधिष्ठापक एवावेदेवता एप्रकारे चक्रवर्तिनी

રૂપથતું. અને પ્રાતઃકાલે શોભે, ને અપરાહ્નકાલમાં નિષ્પન્ન થતી એ વીંશાલિ (ડાંગેર) પ્રમુલ્યાન્યની રૂપાત્તિનું નિમિત્ત રૂપ થવું. ॥ ૧૦ ॥ મળિરત્નચાર આંગલલાંતું, વે આંગલપહોલુ. વૈદ્યરત્નમય, ત્રણ લુણાવાહું, હઝનાતું વમાં રહેલું, હસ્તિનાસ્કંધ પર રહેલું સતું વાર યોજન પ્રકાશ કરે છે. ક્ષુદ્રણાલપદ્મવનોનાશ કરે છે, તે હાથમાં રહે સતે પ્રાપ્ત થયું છે. યૌવન જેને એવો થાય. અને અવસ્થિત રહ્યા છે કે નહીં જોવા એવો પળાય ॥ ૧૧ ॥ કાંકિની રત્ન, આઠ મૌર્વણિક સૌને યોજે તું મારે છે. ચાર અંગુલ પ્રમાણે સમચતુરસ્ર છે. ચારે લુણે સમાન છે. સર્વ વિપને હરનાર છે. તમિસ્રા સ્વડ પ્રપાતા એ ત્રે મુળાં વાર યોજન અવધિવાલું અંધકાર તેનું હરણ કરનાર છે. ચક્રવર્તિ એ રાત્રિને ત્રિપે સૈન્યની વૃત્તે થાયું હોય તો સૂર્યની પેઠે પ્રકાશને કરે છે. ચક્રવર્તિ તમિસ્રા મુળામાં પૂર્વ અને પશ્ચિમ મીલ્યોને વિપે, પ્રત્યેક યોજનને આંતરે પાંચ શેખર પુલાં વાંપે હોતાં, એક યોજન પર્યંત ઉચોત કરનારાં, ચક્રની ને મિકેતાં ધારાને આકારે ગોળ, ગોમૂત્રિકાના ક્રમે નીચાંડ-
 ચાં, એક મીતને વિપે પચ્ચીશ, અને વીંતી મીતનો ત્રેપે ચોવીશ, એ ઓગળ પચ્ચાસ મંહલોને, તે કાંકિની રત્નવડે સ્વડીની પેઠે મુલે ઉલ્લે-
 સન કરતો કરતો ગતિ કરે છે. ભરત સ્વંહના અર્ધને વિપે, દિગ્વિજય કરવાને અર્થે, જેટલો કાલ ચક્રવર્તી રહે છે તેટલો કાલ મુધી, તેમ
 હોળો પળ રહે છે ને મુળાપળ તેટલો જ કાલ ડગાહી રહે છે. એમ સ્વંહ પ્રપાત મુળાને વિપે પળ જાંખું ॥ ૧૨ ॥ સ્વડ રત્નવચ્ચીશ અંગુલ પ્રમા-
 નનું છે. સંગ્રામમાં નથી હણાતી શક્તિ જેની એવું છે ॥ ૧૩ ॥ દંડ રત્ન; રત્નમય છે. પચલતાં કેંકેતાં (પાંચ પળ સાવાલું) એનું, વજ્ર-
 સાર, વ્યામ પ્રમાણનું, શત્રુ સેનાની ત્રાસપમાડનાર એવું, વિપમ અને હઝત એવા ભૂમિભાગને સમપણ કરનારું, શાંતિનુ કરનારું. મનોર-
 થનું પૂરનારું, સર્વ જગાએ નહાતું, હજાર યોજન પળની જે પ્રવેશ કરનાર એવું છે ॥ ૧૪ ॥ ચડદેણ, કહેલાં રત્ન, તેના અધિષ્ઠાત્રક;
 પ્રત્યેકના એક હજાર મય છે. એ ચડદેણમાં સાત રત્ન સેનાપતિ આદિક, તેને ને દિય છે. અને ચક્ર પ્રમુલ્યાન્ય રત્નનો એકો દિય છે. પૂ-
 થવીના પીરણામરુ છે. ॥ એમકારે ચડદેણ રત્નનું સ્વરૂપ કહ્યું ॥ ચક્રવર્તીને ॥

प्रत्येक एक एक हजार, अने एक एक हजार चक्रवर्तिना स्कंधने विपेसे
 अंतःपुरनीस्त्रियो एकलाख अष्टावीहजार वारांगनाओ ववीशहज्जा
 पत्तन. नेवुंहजारद्रोणमुख छत्रीशहजारवेलाकुल, चउदहजारजल
 हजारराजधानीओ सोलहजारखेटक. चोविहजारमटंच. तेडलांज
 सुर्वणादिआकार. वीशहजारसामान्यआकर. सोलहजारद्वीप छप्पनअंतरद्वीप
 गणपचासकुराज्य सोलहजारम्लेच्छराज्य. चोराशिलाख, हाथीघोडारयोमत्येकजांणवा.
 सर्वसैन्यमांतोअडारकरोडघोडा चउदहजारसंभ्रंश्वरो. हेंशीहजारपंडितो, तल्लारस्रअनेमूत्रधार,
 योगिसेवकोत्रणकरोड सातकरोडकौटुंबिको. त्रणशेसाइठरमोइया, चक्रवर्तिनीभोजनसामग्रीनाकरनारा
 वीशकरोडछे छत्रीशकरोडआभरणनाधारको चोसदहजारकल्पाणअनेमहाकल्पाणतेनाकरनारा
 वको त्रणलाखशस्त्रधारको पांचलाख, मशालोधरनारा. त्रणकरोडवादिश्रो, चोराशिलाखनिजानो.
 वीशहजारवत्रीशिवद्धनाटको. त्रणलाखभोजनस्थानो, ववीशकरोडकुल, एककरोडगोकुल, अडारश्रेणिओ,
 अनेअडारप्रश्रेणिओ. शेट, सार्थवाहक, मांडविक, महत्तर, अंगरसक, स्थगिकावित्तकेतां
 फुलनीछावडीओनाझालनारमालिखेको सौविदल्लकेतांशिपाइलोको, महामल्ल, प्रतीहार (द्वारपाल) महामात्र (महावत)
 स्वरोसारथि, कथक, नर्तक दूत, आदिअनेककरोडसंखलावालाहोयछे गंगाअनेसिधुएवेदीयोछे. १ खंडमपातअनेनाभिन्ना
 एवेनामनीगुह्यादेवीओछे. गुग्गधअनेवरदाम, प्रभासतीर्थ, एत्रणनादेवता द्विपत्रपर्वन, अनेकप्रभकूटणवेना
 अधिष्ठापकएवावेदेवता एप्रकारेचक्रवर्तिनी

आ११
 ६५
 हज्जारमुकुटवद्धराजासेवामां चोसदहजार
 द्वाहजारपुर. व्होतेरहजारमहापुर. अहतालीहजार
 वीहजारसंनिवेश. ववीहजारमहानगरीओ. सोल-
 चउदहजारसंवाधन सोलहजाररत्नाकर. नवांणुहजार
 छत्रुकरोडग्राम. ओगणपचासहजारउद्यानओ-
 छत्रुकरोडपगेचालनारप्यादलो.

इत्यादिनित्ये अपूर्व अर्णव रसनविवेकतत्पर इज्जारी अतिशे आश्चर्यकारी एवातिहासप्रबंधनुश्रवण करवुंतेथीधयोजे आनंद
अनेविस्मयतेवडेएक पूरायुंछे, हृदयमध्यजेनुंएवो, तेराजातेचतुरएवा कोकाशप्रत्येबोल्यो. हेमोटाभागयशालि, तमोए आपका-
रनुंआतीर्थनुं माहात्म्यकियेप्रकारे जाणुं. ॥ त्यारेकोकाशपण बोल्यो हेदेव, सोपारपुरनेविषे रज्जोसतो, गीतार्थएवाअनेशो-
भायमानएवा, जैनशास्त्ररूप मोटावननेविषेप्रवेश करवामांसिहसमानएवा मुनीद्रोधीआसर्ववृत्तांत, मैसांभल्युंहंतुंकेमेसाधुरुरु-
पनीसेवा, परिणामे कुशलतानीहृताने फलेछे, आपेछे, देवादि कनीसेवाघणाकाले फलवालीथायछे परंतुसदुरुनीसेवातो देव-
लतानीपेटेतत्कालफल आपेछे, तेकछुंछेके-सिंहनीगुफासेविणजेथीमोति, हाथीदांत, मलेछेशीयालने घेरजइएतो, कोइजनावर-
नीखरीअथवाचांमढानोकडकोमले. ॥ १ ॥ एप्रकारेसाधुगुणनुंवरणनेआदरपूर्वककांनदेइसांभलतेराजा, अक्षयएवाद्रव्यभंडारनीपे-
ठेदुर्लभ, अनेउत्तरकालमांशुभकारकएवाअरिहंतनासाधुनेविषेअतिशेवहुमाननेधारणकरनारएवोजथयोसंगतिनावशथीअचेतननो
पणतेप्रकारनोपरिणामथायतो मंचतननोथायतेमांशीनचाइ कांइनचाइनथी. तेकछुंछेके-केटलांकतुंवडांयतिता हाथमांआवेछे
तोतेपात्रपणुंधारणकरेछे. केटलांसारवांसनी साथेसंलग्नयेलां, तंनुरोएवानामनुं धारणकरीसरहितमधुरगानकरेछे. केटलां
सारीमृतरनीदोरीओथीगुथइने. दुस्तरजलनेतारेछे. केटलांकवलताहृदयजेवां लालथइरक्तपानकरेछे. ॥ एप्रकोकाशनीसहाय-
ताथीवाञ्छपुरमांजबुंते वैरिनेअकस्मात्वाघवो-इत्यादिवहे मोटावैरिराजानेपण गोचालियानीपेठे लीलामात्रमांशकरीने, ए-
कछत्रधारीपृथ्वीमांछे एतुंनामविल्यातकर्तुं ॥ तेकछुंछेके-सामान्यएवापण भित्रनुंमित्रपण, अतिमोदुंहोयेछे. जेमवानरनीसहा-
ताथी रामेरावणोजत्यो. ॥ १ ॥

एकदिवस, पांचशेसाधुएवीटला, अतिशेमहिमावडेहिमाचलपर्वजेंवा, श्रीधर्मनिंदसूरीश्वरजीनी वंदनानेअर्थअतिशेउ-
 त्कंठ(वालो, हर्षथी, तेशिलिपनोपतिजेकोकाशेनेनीमाथेमोडाआंडगथीगराजागयो. त्यांगुरुनेभक्तिसहिनमस्तारकरीपोतपो
 तानायोग्यस्थानकेपरिचारसहितवेठो. गुरुएवव्यपाणियोना श्रमणनेअश्रुतरससवान धर्पोपदेशक(वाआरंभ्यो तेजेमके-सर्व
 जगएजीवपाणिमात्रनेपुलपांमत्रानीइळ्ळछे तेसुख, आलोकितुंथापरलांकुं एमवेवकारनुंघर्मथीपळेछे माटेतेघर्मनुंजसेवन
 , करवुं. ॥ १ ॥ अन्यईशनिताघर्मोउत्कृष्टवेघजेंवाछे तोपगतेपनाफउनेोपे तिसंयादपणुडे नैनघर्मनोपुकरावत्तं मेघनीपेडे
 फलनेविपंघिसंवादीनथी एयीतोनिश्चेमुखरुपकलथायछे. तेधर्म, श्रावकअनेसाधुएवाभेदथीवेमकारनोछे. इत्यादिविस्तारमहित
 तेमणेघर्मदेशनाआपी तेथीमतित्रोग्रामेडाराजाए. पोनानीअद्वावडे समकिाडेमूजजुंएां श्रावकनांवारत्रन तेनपोनानीशक्ति
 प्रमाणेअंगीकारकर्षी तेमांदिविस्वरमगत्रमां कांकाशनीसहायताथी शेकडोयोजन, एकदिवसमांजत्राममर्थेडे तोपगनिर्मळचि-
 त्वालावेराजाए, एकदिवसमांसेयोजनथी अधिकनजुंएयोनियमकर्थो. साराश्राद्धर्मनी समकृपासनापूर्वक, अंगीकारकरेला
 व्रतमात्रथीज, अपरिमितएंडुं, घणाकालथीसंचयकरेलुं, कर्मरजशेनेछे, अर्थातनागथायछे वली (धर्ममांस्थिरकरवनिअर्थजे
 उपदेशकहेवोतेउपवृंहणाकहीए) गुरुएआप्रकारनांवचनयंडे, तेवत्रधारणकरनारराजानी उपवृंहणाकरी. तेयांणीकेवीछेके-जि
 वनेमाथेदीपतीपोटीनदी, जेगंगानदीतेनाजलसगूहने अनुसरतीएटलेजउजेमीमहाशांतमनोइरछे. तेयाणीनाविस्तारवडे, मकु-
 तिवडेमोटाएवागुरुए, धर्मग्रहणनीगुष्टिकरी. तेपगशास्त्रमांकवुंछेके-धर्मलक्ष्मणे.स्थिरकरवासात उपवृंहणाकरवीते, मूलाविनानो
 भंवछे. दोरविनानुश्रुंखळ्ळछे, एटलेशक्त. महाबलचालुंवंधनछे. एजकारणमांडेउपवृंहणा तेदर्शनाचारनुंअंगछे. एमतत्ववेदीपु-
 रुपोएकवुंछे. (निःशक्तितइत्यादिगाथावडे) आठप्रकारनोज्ञानाचारकवुंछे तेमांउपवृंहणापणगणावीछे. मांडेप्रकारेवाहीरथी

करेलीउपलब्धहणावेडेधर्मगनेधारणकरतारजाप्रत्येआप्रकारेगुरुवेल्या, हेमहाभाग्यशालि, चितामणिजेत्रोधर्ममात्रग्रहणकरवा
 वेडेवांछितकार्यनी सिद्धियतीनी. एतोविधिएसहितव्रतनुं आराधनकरवाथजियायेछे । अनेआजीवितोअतिशेप्रमादीछे, ने
 विशेषकरिनेतेमोडुंराज्यइत्यादिकनोमोटोव्यासंग (घणुकाम) राजाप्रमुखनेहोयउनेयीधर्मकार्यमांप्रमादहोयनेप्रमाद, घणा
 प्रयत्नथीपणग्रहणकरेला अनेद्रव्यभावएवावेभेदथी साररुपएवार्धमनो, हेलाप्राप्तमांसंहारकरवाने अभिसमानउे तेप्रमाद आ
 लोकपरलोकमांप्रतिशे अनर्थनोआपनारछे. तेकबुंछेकै-विषअथवाअग्नि, तेतामनुष्यनाएकजन्मनोज निश्चेनाशकरेछे, पणसेवन
 करेलांप्रमादतो मनुष्यनाशेकडोजन्मनोनाशकरेछे. ॥ १ ॥ माटेअप्रमादचित्ततडेनिरंतरविस्मरणनथयएप्रकारे जेयोव्रतधर्म
 ग्रहणकर्योछेतेवोजआराधनकरवो. अतिशेअल्पएवापण, अतिचारुपमलवडे तेधर्मनोवाधनकरवो एप्रकारेआराधनकरतागृह-
 स्थगुरुपेपण, मोक्षमार्गसाधनायोग्यथायछे. इत्यादिशिखामणरुपअमृतवृष्टिवडे संतोषवालुंथयुछे हृदयजेनुंएवोराजा, पोताना,
 मंदिरप्रत्येआव्यो परस्परएकजीजानेवाधनकरे तेमधर्मअर्थअने कायएवणरुपरार्थनेसाधतो, सर्वप्रकारेपरमभित्रएवाकोकाशनी
 साथेपरममुखमथयेडोवणोकाळ, एराजाएअतिक्रमगर्यो पळीएकनिवम, श्रेष्ठएवाकोकाशनीसाथे, यशोदेवीनामपेडराणीए
 सहितगरुडउपरवेशीनेमोडिदिशे, कौतुकजोवानेअर्थराजाए जवानीतैयारीकरीतेसमे, तेकार्यमां, कृत्याराक्षसीनीपिंठे, अनर्थ
 करवानेइच्छती, विजयानामेराजानीवीजीस्त्रीए, प्रथमधीजपण, शोकनुंहुमानदेखी, अतिशेदृष्टिपांमेक्रीइष्यविडेप्रदीप्तथ-
 येलारोषवालीहनी, तेणीएतेवलिनआपकारनोविचारकर्योके-आपटराणीए, पावनीएजमशिवशक्योछेतेम, आराजा, वश
 कर्योछे, माटेएनेजमंथायेलइजायछे, पणमनेतोकारेपणलेइजगोनथी, एवीअणमांनीतीकरीछेमटे, तेनोएवोउपायकरुके, एराजा
 पणमाराअपमाननुफलभोगवे. एप्रकारेस्त्रीजानिनास्वाभावने सुलभतुच्छबुद्धिवडेएकमृथारनेछानोबोलाव्यो अकार्यकरवामां

पणमैकेचुंसारुकासकयुंछेएमसांननारीतेस्त्रीए, तेगरुहमांपाछुंघेरभावुंएवीकीलिकानेठेकाणे, तेनाजेवीएकनवीकीलिका (खि-
 ली) करावीने, जेखिलीनाप्रयोगवहे पाछुंवलीअवाचएवीखित्रीरुडावी तेनेकोइजगाएगुसकरी, तेनेठेकाणेंनवीखिली पूर्वनी
 पेठेस्थापनकरावीकोइनजांणेएम एकामनिधिघपणेंसंपूर्णकयुं तेकछुंछेके-उन्मत्तथेलीप्रमनागर्वथी जेकामस्त्रीओआरंभेजेने
 काममांविघ्नकरवाव्रह्मापणसमर्थयतीनथी. ॥ १ ॥ तारपछीउत्साहट्टासिथीजांणुं कीलिकानुंरुपटजेणेएवा कोकाशनीसं
 धाथेपूर्वनीपेठेगरुहउपरवेसीराजा अनेतेपटराणीकोइदिशमत्ये आकाशगार्गेचाहयां. जेटलाकयोडाकालवडे नवानवांकोतुरु
 जोवांनवांनवांलोकरथीवृत्तांन सांभलवांकुतूहलकरवांइत्यादिचडे तेराजाएणेमार्गउल्लंघनकर्यो तेटलामांस्पर्णआवेला दिग्-
 म्रतीनयमवेडेंसंभ्रमसहितकोकाशमत्वेबोल्होके-भोप्रियमित्र, केटलायोजनआपडेअव्याहृयुं ? तेपणअनेकअनेरुजाननोपारं-
 गतहतोमाटे तेतेज्ञानथीदेखीनेनिर्णयकरीने राजामत्वेबोल्हो. हेस्वामिनिश्चेशेयोजनअतिक्रमणथयां. तेवचनसांभलीकरवन
 वेडकपायोहोय, एमदुर्गखितथइछेचिचवृति जेनीएचोराजाबोल्होके-अहोगरुहनेपाछोचालग पाछोवाल्य. लगारमात्रपणविलंच
 नकरीश एमशोककरवायंड्यो हाहामारामोटापापनासंग्रहेकर्युं जेआकर्षणतेजेकरीनेयोजेमोटाव्याक्षेप, आकुलव्याकुलपणुं-
 तेधीविक्षेपवालयुंछेमनजेनुंएवोजेहुं, तेमंमारानियमनोभंग, कामकुंपनीपेठेमिथ्याजकर्यो मोटाअनर्थनीछेप्रचुत्तिजेधीएवीअ-
 सावधानपणाएप्रवृत्तिनेधिकारथाव. प्रकृतिधीमूढएराजीवनीमूढतानेधिकारथाव. कुतूहळछेपिजेनेएचोमाणि दुतूहलमांखेचा-
 वार्थीउत्कृष्टोपोतानोहितकारीअर्थनेपगमिथ्याजनाशकरेछे. अतिसोमोटाएरापगमंसारनेविपेपूर्वनपामेळुं, सांमतकालमांअनुपम
 एतुंतथाप्रकारानुभव्यपणुं, तेनाउत्कर्षपरिपाकपणावेडेमासथेलाअतिशे निर्मलएराधर्मरत्नपुंणयंमलिनपणुकयुंइसाादिबोहयो,
 जांणेसर्वस्वहरणयंडुंहोयेनुं. एमअतिसेशोककरतोरानायायेसते, कोकाशपणउद्वेगसहित मोटावहांणनीगतिनेजेमएमेतेगरु-

हनीगतिनेकोइप्रकारेरोकीने तेनेपाछोवालवानाकीलिकाने हाथपाजेवीलेछेतेंवामांआतो तेकीलिकानहीअन्यछे एमनिश्चय करीअतिचिंतामांव्याप्तयुंछेमनजेनुंएवाराजानेआप्रकारेकहुं. हेदेव, दुष्टदेवनावशथीकोइये आकीलिकाउलटपालटकर्युंछे. निश्चेआमारीकीलिकानथी. अनेआकाशगमनशक्तिनाजेवी मारीकीलिकानाआगरुडने पाछोवालवाहुंममर्थनथी. माटे, हवे हेराजन्आजगाएएकजलपायछे, के-आआगलदेखातानगरमां जइनेत्यांकोइसुधारनेभरजइवरी कीलिकाघडुंतेतिनाप्रयोगवडे, निधिध्रपाछुंगमनकरीशकाय, अन्यथातो, निश्चे. आजगाएपतनप्रमुखअनर्थथशे, तोतेमांजीव्यानोपणसंशयथशे. एमकारगुंते कोकाशतुंवचनमांभळेसते, जेपमुखेमिष्टजगानुंअनेपरिणामे दुष्टएवाऔषधेयांवेपेन जेएगअरुचिपणाने हुंकारप्रमुखकरवावेडे देखाडतोरानेकोकाशप्रत्येवालयो. आतिगुं !!! पांतानाआत्मानेअनुचित, नकहेवायोग्य, नसांभलवायोग्यतुंचोलेछे वि- शुद्धएवाधर्मनामनेस्पर्शकरताएवा, तमारानेवापणज्यारेआप्रकारतुं धर्मनाशकपुंनुवचनकहेशेतारेहंतइतिखेदेएटले आनातखे- दकारकछे तो, सर्वएवीपणधर्ममर्यादाआश्रयरहितथशे. प्रतिभवसुलभएवुंआलोकनुंजीवितसारु, आलोकनामुखादिमाटे, अ- नंतभगवडेपणदुर्लभएवुंपरलोकसंबंधिपाथेरुप (भोजनकरवाउंभायुंहोयेतेनाजेनुं) पोतेअंगीकारकरेलाधर्मकर्मने, माराडदे- शमांकोइप्रकारेप्राप्तथयेला कल्यवृक्षनीपिंठेपूळमांथीकोण मूढात्मापुरुषउखेडे. जेमाटेअणविचारेला आधिपडेळाव्यासंपममुख- वडेनियमनोभंगथयोतेतोअजाणणेघणो एवोपणतेयायतोअंगीकारकरेला व्रतमुंमोलनपणारुपअतिचारजकहंवाय, परंतुजांणी जोडनेअतिअलाएचोपणनियमनोभंग हयसेतेतोअंगीकारकरेलाव्रतनोभंगजकयोंकहेवाय. माटेअतिचारवहेत्वंडनकरेलाव्रतनेतो काचाघडानीपिंठेमुखेसांध्यासमर्थयवाचपण. भांगेलापाकाघडानेकोइप्रकारेकोइदुद्धिचानुपणसमर्थनयाय वलीसचेतननेव्रतनाअ- तिचारचुंकारण, प्रमादवडेआचरणयायनेजछेतेपणअतिअघटनुंछे परंतुजांणीजेइनेनियमनोअतिक्रमकरेतोतो, तेतेनीपणचूलिका

थइ, एदलेव्रतभंगउपरशिखरथडुं. तेमाटेजेअतिचारथयोछेतेडलेधीवंधरहो, परंतुप्राणांतकालमासथायतोपणआगलएकपगलुंपण
 सर्वथापकारेजवाय नही. अनेनेआगल पगलुंभरनानी अनुमोदनापणहुंनथी करतोअंगीकारकरेला व्रतनोनित्वाहकरवोएजमो-
 दापुरुषपनेवडेअने अंगीकारकरेलानो निर्याहकरवोएजमोदा पुरुषपुंलक्षणछे अनेजीजानेतोअंगीकार करेलामाणे मिथिल
 पणुहोयछे. ॥ जल, धूल्य, पृथ्वी, इत्यादिकमांकरेली रेसानिपेडेमीजानां व्रतादिकछे, परंतु मोटापुरुषनांतो, ते पाषाणगारिखा
 कर्णजिवांनिश्चलछे. ॥ १ ॥ तेकलुंउके-दिग्गज, काचनो, कुलाचल, शेषनाग, एसर्वेए धारणकरेलीएवी पृथ्वीपणकदापिचं-
 चलथाय, तोपण, अवलमनवाला मोटापुरुषोएअंगीकार करलुंव्रतादिकतो, युगांतकालमाणेचले नहि ॥ १ ॥ एज कारणमाटे
 अन्यउपायनोत्याग करीआगुरुडनेपाछो वालवानेअर्थेपरानर्त्तेन करेलीएदले, साचीकुचीनेलेइलेने, अन्यथापेली, आनीं भाज
 कुचीनेजोडो, कदापि दैवयोगीएज कुचीवडे, आगरुडथोडोपणपाछोवलीचले. ॥ एमकारनुराजानुंअदुत वचनसांभलीअदंत
 चमत्कारनेपांम्युंछे चित्तजेनुंएवोकोकाश, विचारडेके-मारा विज्ञानथीपण अतिशेविज्ञानवाळुंछे चित्तजेनुंएवाराजानुं (कटरे
 कटरे) केदुंकेदलुं धर्मनेविषदहपणुं तोदेखो, केदुंखुं वयारेछे, (वपुरेवपुरे) वापरेवापरे, जेनीउपमानधीएनुं तोएराजानुं
 सात्विकपणुंछे. निष्कपटछेचित्तवृत्तिजेनीएवा आराजानिजिवामाणेपणअपेक्षानथी (कट, कट) क्यांक्यां !!! अकिटलीवची
 आश्चर्यकारीक्रियाछे. अहोअहोएराजानुं मोडुंडत्साहपणुंनो विचारो, केपोनेग्रहण करेलाव्रतनुंपालनकरवा मोडेइत्यादिअंतर-
 मांधणीमनांसाकरवामाणं तत्परएवोकोकाश, तेमकारनादृढधर्मवालो राजा, तेनानियमनुं अतिक्रमगथायएनुंजे आगलगमनकरां
 तेविपेनीजउपदेश दशा, तेथकीउत्पन्नथयेली जेलजा, तेनावशपणायी नीचुंकगुंछेमुखजेणे एवोकोकाशथयो, परंतुशुंकरे, तेवख-
 तेकोहअन्यगत नथीमाटेवलीतेणे केवलैदेवाधीनपणुंज अंगीकारकरी, प्रथम जेडिलीजैगमनकरवाना कीलिकतेनेकाहीने, जे-

ટલા કર્માંવદલેલી તેકીલિકાનેગરહને પાછોવાલવાજોડેછે તેટલાકમાંજા, તેગરહનીવેપાંચો, સંઘાયેજમીચાઙ્ગાફકે, તુરતેદ્રના
વજ્રથીછેદાઈછે પાંચયોજેનીઆવા પર્વતનીપેઠેઆકાશતલથી પહતાતેગરહનીજોડેજ દુષ્ટદેવનાવિલાસનેવશ થઈનેરાજાઆદિત્રે-
ળેપણહાહાકાર કરવામાંતત્પર થયાંસતાંમરણપાંમ્યાં હોયનેશુંમનીચેપડ્યાં. પરંતુપૂર્વનાકાંઈક શુભકર્મવેડેમરવેરનાપાણિરૂપર
પડચાથીલુંહન નથયેલાંપીડાણરહિતછે સમગ્રઅંગેજેમનાં એવાંતેજૈળજલતરવાની ક્રિયાનેવેપેપારંગત એવાંઅદીનવાત્તિવેડે એટલે
સાત્રધાનપણે જલચરનીપેઠેતરતાં તીરેદેશનેપ્રાસથ્યાં. ॥ તેકહુંછેકે-વનમાંરણમાં શત્રુમધ્યેઅગ્નિમધ્યે મોટાસમુદ્રમધ્યેપર્વતનામ-
સ્તકરૂપર, અથવા, સુતેલાને, પ્રમત્તને, વિષમસ્થાનમાંરહેલાને પૂર્વેકેરેલાંપુણ્ય, રક્ષાકરેછે ॥૨॥ ત્યાંસમીપેરહેલું એકનગરનેદેલ્હી,
રાજાએતેકોકાશને આપકારેકહું. ॥ હેસલેસર્વઅંગે લક્ષ્મીનીરચનાવેડે લેશર્યોલેનુંઆનગર કિયુંછે. ॥ કોકાશપણકેટલાંકાંચિ
ક્ષનડેનાંળીચોલ્યો, કે-હેદેવ, દેવમાતૃકઅને નદીપાતૃકૈત્યાદિ મોટાગુણવેડેગૌરવ પાંપેલીલક્ષ્મીવંત, એવાકલિંગનામે દેશનીલ-
ક્ષ્મીરૂપસીનાસુવર્ણનું શાંદારસમાન, કાંચનપુલામે આનગરછે આસર્વનગરોમાં પ્રધાનછે. કનકપ્રખનામે કલિગરાજાની રાજધા-
નીછે કલિગનો અગ્નિપતિસર્વજગાએ અતિશેમાનવાયોગ્યછે. પ્રકૃતિવેડેપણ, નિત્યેપદ્માભિમાનીછે. તમોએધનાપ્રતાપવેડે મહાવ-
લાત્કારેકોઈપ્રકારે પોતાનીઆજ્ઞાને મનાવેલોછે જેપકોઈથી ગ્રહણનથતાદુષ્ટસર્પને મહામાંત્રિકપુરુષ, પોતાનીઆજ્ઞાને ગ્રહણક-
રવેતેમઅભિમાનીપુરુષને કરેલુંઅપમાનતોતેને અસાધારણતાપનું કારણજહોયછે ॥ તેકહુંછેકે-વૈશ્વરદિનપૂર્વો તરુણપૂરુષ,
અનેત્રિધવાયેલી તરુણીસ્ત્રી, અનેપ્રતાપરહિતપૂર્વો મુળીપુરુષ, અનેઅપમાન કરેલોઅભિમાની પુરુષ, એસર્વજેદુઃસ્વ વહનકરેછેતદુ-
સ્વનીરૂપમાનથી. માટેતેદુઃસ્વધેદપાંપેલો તેરાજા, તમારા પ્રત્યેકદાપિસ્નેહમૌહાદપનનોઅભિપ્રાય દેલાડેતોપણ, તેવિશ્વાસકરવા
યોગ્યનથી. ॥ તેકહુંછેકેપૂર્વજેની સાથેવિરોધથયેલોછે એવાપુરુષનોવિશ્વાસ નકરવોતથામિત્રપણને પાંપેલાએવા શત્રુનોપણ

विश्वासनकरनेतेउपर दृष्टांतछेके-कागडाएदवडावेला अग्निदेइग्धथयेली घोढपक्षीवडेपूणथयेली गुफानेदेखो ॥ १ ॥ ते
 माटेविनययुक्तवृत्तिवालो थइनेनगरमध्येजइने सूथारनांशखवेडे-नवीकीलिकानिपजार्वांने पाछोइहांहुआबुं त्यांमूचीतमोवेस्त्री
 पुरुषअत्यंतसावधानपणे वृक्षनेलीयोप्रमुखथी ढांकेलांगुप्तपणे रहेज्योजेमकोइपण तमनेनओलखेएवी रीत्ये,इत्यादि दृढकहीने
 एनगरनीअंदर कोकाशगयोआनगरमां मनेकांइनिओलखे एमधारीनिःशंकपणेज नगरमध्येकोइसुथारना चरपासेवाहिरओ-
 शरीमांजइरथनां चक्रघटचामांतत्पर थयेलासूथारपासेथी कोकाशे,कीलिकादइवानेअर्थे सारांसारांगडवानां उपकरण,केट-
 लांकभाग्यांतिसूथार पणतेमांगलांउपकरण लेवाघरमांगयो. तेवामांकाष्टवडवाना विज्ञानमांजएक रसिकपणाधीते सूथारोनिप
 जानवानेअर्थेइच्छेलुं चक्रपतेवडडितिक्षणमां तैथारकर्युतेजेवुतेबुं वडचुंपणपोतानी गेलेजइंउभुरहे. नेहाथीमुद्रया पछीदिज्य
 चक्रनीपेटपोतानी मेलेजभ्रमणकरे, नेभीतप्रमुखयां अफलायतोपाहुंनली पोतानीआगलआवीउभुरहे अहोअतिशेकलाकौगल
 पणानोरसअघटतोछे, केजेनेपरवशथयेलागानी, पोतानुंहितअथवा अहिततेनेनथी निचारीजकतो॥अथवा॥ जेपुरुजेनेविषे,
 कुशलपणुंधारणकरेछे, तेपुरुष, तेवस्तुनोयोगथयेसते, एपुरुषपराधीनपणमेवतैछे. जोएमनहोयनो. शत्रुनानगरमांकोकाश, ते
 मकारनाचक्रनेश्यामाटेकरे ॥ १ ॥ अथवा एमजोपराधीनपणुंनथतुंहोयतो लक्षपणजीशंभूकनोवथ, मिथ्याशुंकरवाकरे ॥
 कोकाश,तेचक्रनेपरिक्षानेअर्थमभ्रणकरावेतैतेसूथारपण,मगावेलांउपकरणलेइआव्यो,तेतेमयमध्येअसामान्यपणुंआश्चर्यना
 समूहजेवुंतेचक्रनेजोइनिपुणपणेतैसूथारे विचारकर्योके-आअसाधारणकलाबहे आजकोकाशानिश्चेले. आत्रीअसाधारणकला
 वालोआजगत्मांकोइपणदीढोनथीअनेसांभल्योपणनथी एककोकाशजछे माटेनेजआपुरुषछे. अतिशेमहाद्वेपिएवाराजानोमित्र
 आपुरुषछेतैनुंअत्रआगमनथमुंछे तेवातजोआपडाराजानेकहीएतो निश्चेहुंअतिशेराजानीप्रमजनानुंपात्रथइश. आमकारेएदुष्ट

बुद्धिवाला मूथारे विचारीने, कोकाशनेपोताना पुरुषोपासे रक्षण करावी ते मूथार तत्काल पाताना राजापासे मूर्खपणाची गयो. ज-
 इने विज्ञापना करी के देव, तमारा भाग्ययोगे अखे चाड आंचेलो महाकलाचुस्थान एवो कोकाशना मेतमारा वैरिनी मित्र, कोइपण
 कारणथी मारे वेर आंचेलोछे. जेना करेला गडना वलाडे काकजंघराजा, वहांण नावां गिया नी वडे भ्रमण करतो दुष्टांश्चा पुरुषोने
 तथाराज्यादिसंपत्तियोने देशदेशांतरथी लात्री पोताने वश करेछे. तेवातनेतराजाए अति आदर्या उचाकान करी सांभलीने मारुं सारुं
 एम रुहीने पोताना अतिशे कर एरा पुरुषोने वोलवी कोकाशने वांथी पोतापासे आव्याने एकदम हुकम कर्यो अने पोतेकन कमभरा-
 जापण जांघे जण जगनतुराज्यमलुं होयेनेछुं, एवो अति गहर्पथी रोमांचित गात्रवालो थइने अति उन्मत्त थोसतो यमराजना अतिशे
 भयंकर मुभटो जेवा महाक्रूरयोद्धा ओने संवाथे छे इतकाल निकल्यो. तेदळामा ते मूथारने पोचेला सुभटोए अतिशे क्रूर वृत्तिथी घणाचंघ
 वडे कौचपक्षीने जे मवांघे ते मवांघीने, उवाडीतरवायों करी, अतिकदर्यना (भुडाहाल) करीशुं अतिशे ताराकडके कडका करीशुं
 इत्यादि भयदेखाडवां वृंरुपूछुंके काकजंघक्याछे देखाड्य एम अतिशे रोपथी पुछुंयारे, अतिशे बुद्धिवाला ने कोकाशे कांईक अंत-
 रमां विचारी कार्यनो पोते अतिशे जांघे माटे जेमहने मसत्यपणे काकजंघनी स्थितिचे गेरे नकहे वायो गहतु ते सवेंपण ने के छुं. शुद्ध
 बुद्धिवाला ते प्रकारना मत्य पुरुषोना हृदयरुपसमुद्रनी अगाधताने (अपारपणाने) कोण पुरुष जाणीशे के कोइपण जांण यासवर्थ
 नथी. तारपछी घरथी वारणे निकलेछो कनकप्रभराजा, प्रथम पोकेलेला मुभटो मांघे पली काकजंघराजानो निग्रहरत्राते प्रका-
 रनो मोटो पारधिशोय. तेजे मणुपक्षिने खेलेने वीजाने पुछे ते मकरतो, नेक्यां कयांछे रांरुणवो, कागडाने पेडे नासतो फाकजंघ, इ-
 त्यादि उचांनी चां वचनने जे पते मपोलतो गालोदेतो मुभटो सांथे दोडो आवतो ज्यां पोते स्त्रीसहित संताइरवोछे सांतेवो मोलाडलज-
 व्द सांभलतो ते सवेंने मूर्तिमान् यमराजनी पेडे देखतो रांणथिमाहिते राजा, अति आश्चर्य पांभी आतेशुं ओर्चिंतुं महाभय आवी पडुं

ऐमधारीअतिआकुलव्याकुलवृतां राजाअनेरांणीतिवेने, जेटलाकमांअतित्रासथीनासतां भागतासृगअनेसृगअनीनताजेवांथायछे
 तेटलाकमांतोतेसर्वेअतिशेदोडीपोकीनेकलिंगराजानासुभट्टोएझाली, मोरअनेपोरनीस्त्रीनेजेमवांअंमअतिनिर्दग्गणेवांअलिंधी
 अतिशेहोपनाआयेशनाला कलिंगराजाएजेम वंधिवाचनेनेग्रहणकरेनेम ग्रहण करेलतिनेनेहुवाग्रहण एटकेतिनस्कार ताडनार्जन
 गालेरुपवादेत्र वगाडवां, इत्यादिमहाविडंवन पर्वकनगरमध्येकेरवी काष्टनापांजरामालागी जीवपजेनंखाव्यां तेवेलीपुरुष
 अंतरमांविचारेछेके-अरेआते गुथयुं आअतिशेअष्टेएवा कोकाशनुं समग्रखलुरुपमात्रनुंखलरणाने अतिक्रमण करेएनुं कोइदि
 वसअनुभवनकरंनुं एतुखलपणुंकेममकाशथयुं जणायछे, एमनहोयतो गुप्तस्थानमांरेहला आपणनेनीआप्रकारनीतस्काळविडंय
 ना, कोकाशनाक्याधिना केमकरीएनीमेलेयाय अरेआतेशुंपाणिमांथी अधिमरुटययो अथवाअमृतराक्षेपकेतां चंद्रपंडरु. तेमां
 धीक्षरनांनिर्क्षरणपड्यां अथवातेकोकाशनेशुं दूषणआपीएआपडां पूर्वकरेलांमाटांकर्य, तेनोजआसर्वेविलासछे जेणरुतिनेअति
 सज्जनएवापणकोकाशनुं दुर्जननाजेनुंदुष्टमनप्रकटथयुं । जेमार्टेनेकभुंछेकेअवश्य भावीनीयेये, वधाराहितएगी दैवनीस्पृहा, जेदिशे
 दोहेछेयथात्रणेसहितवायुनोसमूहजेमदोहेछेतेमतेदैवस्पृहानीसाथे अतिशेअवशेहसरुपजेनुंजनुंचित्तपणपछयाडेदोहेछेएटल
 जेमोभाविभाव यवानेछेवीदैवनी इच्छायायछेतेममाणे लोकनुंचित्तपणयायछे ॥ १ ॥ इयादिदिवीभावडे पीडातुंछेचत्तजे-
 मनुंएवां, जन्मथी आरंभीनेकोइदिवमनथी, पांम्युंयराभयनुंदुःख जेमणेएवानेअतिशेछे मगनीव्यथानेने एतांविपुल, कोऽम-
 कारेकष्टसदन करतांसनांकाष्टनापांजरामारलां क्रोधवहेवमघमनुंछेअंनरजेनुंएाकलिंगदशन. राजाएनेअनअवनात्रपमनआण्यु.
 तारपडीसमीपरहेलाअतिशेदयालुमननामांगसोए कनकराजानाभयथी दानपुणपनामिपयीअवनीपिंडिकाएटले. लोचो प्रति-
 दिन आपवापांज्यो. तेदिनथीआरंभनेकाकपिंड आपवारुपपुण्यनिमित्तनी लोकमांप्रवृत्तिथइ. तात्त्विकमवृत्तिवालोलोकनथी.

पुष्पकारिका कपिडवहेपण प्राणधारणने करतो एवो तेराज अजेराणी, तेमगे केटलोककालनिर्गमनकर्यो. अहोमोटा पुरुषोनेपण
 आपकारनी अवटवी, नकहीशतायएवीदुर्दशादोयछे अथवाभवस्थितितुं, पर्वतनी पृथ्वीनामार्गनीपेठे नीचाउचापणप्रकृति
 भिद्वछे एउलेस्वाभाविस्छे. ॥ १ ॥ तेकबुडेके कोण आलोकमांमदामुखीछे ? कोइनी नेकोनीलक्ष्मीअथवापीनिस्थिररहो
 छे ? कोइनीनीरही कोणसुदृगुथीग्रसनथीथयो ? विषयमांकोण ओपायोनयो ? सर्वेविषयमांमुद्वले ॥ १ ॥ एकादेवसक
 लिंगदेशनाराजाएआ कोकाशसर्वअनर्थनुंमुळछे एमवारीअनिशेकोधर्था सर्वस्वररण नारकचोरनीपेठनेनो वथकरवानेपोताना
 सुभटोनेआज्ञाकरी तेसुभटोत्रिडचनासाहेत नगरवचेयइनेपशुनीपेठेवअस्यानमां कोकाशनेआवया परंतुनेकोकाशनापूर्वजनमना
 कोइशुभकर्मनावरार्थनगरमा सारासारालोकोएदयाए सहितदेखनेसर्वेणकठायइन अनिशेआग्रहूवेतआतहारेकजिगरानाने
 विज्ञापनारही हेराजन् ! दिमाचळार्थतनीलक्ष्मीविलासनेउपहास्यकरनारीतिरिळकोतिने धारण करताएवामोटागुरुतेरेअर्थावि
 चार्युअन्यजननेयग्यांशुंकरवानुआरभुंछे ? जेअणविचार्युकरनुंतेतोकिपाकचुसनाकळनुं आस्वादकरवानोकिपानीपेठेय-
 रिणांमिहिनकारीथनुंनथी तेपणशास्त्रमांकलुछेकेशल्यतथा अग्रिथधाविपस्सर्वेनाउपायकरवा तेमुलभछेपरंतु सहमात्कारेनकर-
 वानीजेक्रियाकरवीनेयकीउत्तथयेळो जेपश्चात्तापनेनुतोऔपमजनथी ॥ १ ॥ माटेहेराजन् ! देवशयीकळातुंपात्रएवोअने
 कामकुंभनीपेठेवांछितअर्थनेसाधनारएवो आप्रकारनोपामेलोकळापात्र पुरुषनेकोणडाबोपुरुषकोयवडेमिथयानासाकरे ? कोइ
 नाशकरेनहीं केमकेकळायानुपुरुषोसर्वजगाए निश्चेमाधारणवृत्तिवाळछे. पुणनविषेआपोतानोअने आपारकोएवाविभाग
 करवातुंचितनहोवुंनथी तेमगुणप्रधानएवा कळांतंपुरुषोनीविषयनथी. कळावानपुरुषतोसर्वजगाए बहुमानतत्वायोग्यछे.
 कळावानपुरुष, पारकोहेयअथवापोतानोदोय तोपणतेविशेषपणमहिमानोकरनारछे, जेकळावानचंदछेतोशिवनोमाहिमाकरेछे.

तेम. कळावानएवोअनेओषधिओनो अतिशेवखुभएवोस्वामिअमृतनयटाढां जेनांकिरणछेएवाचंद्रवडेविप, अग्निअनेसर्पादिक
 तेनेधारणकरताएवाशिवछे तोपणतेनिरंतरपरमसुखीथायछे एट्ठेकळकूट्ठेर, अग्निमयत्रीजुनेत्र अनेसर्पनांआभूषणएसवेंदुःख
 दायीछे तोपणएककळावानचंद्रनो अंगीकारंकरवाथी शिवपोतेसुखीथायछे अनेवीजाने सुखीकरेछे तेमटेआप्रकारनो
 कळावानपुरुष बहुमानपूर्वकतमारी पासेराखवोघटंछ जेमतेनीकरेली कळानाओतशयवडे अन्यराजाथी तमारोप्रताप.अपरग्र-
 दधीजेमत्सूर्यनोप्रताप, तेमअतिशेमर्वापरी थशेइत्यादिनगरना लोकोएपतिबोध करेलाकलिंगदेशनाराजाए शांतवृत्तिथी पो-
 तानापुरुषोमोकळी कोकशनेपोतानी पासेवोलाव्यो, अनेपूछपुहे प्रवरशीलपत्न ! अतिशेचमत्कारनुं स्थानएवुंनेहाहा पुरुषने
 आनंदकरनार एवुंतमोगुंशुं विज्ञानज्ञाणांछो ? त्यारेकोकाशवोल्यो कहेराजन्.विश्वकर्मानां पेटेसमग्रएवुंण शिल्पज्ञानअतिशे
 पणेसर्वथीसरसहुं जानुंछुं त्यारपछी तेराजावोल्यो कहे कळाकुशळ ! कमलनाआकार जेवुंमारेयोग्यएवुंएक मोटुंमंदिररचोअने
 तेकमळाकारमंदिरनी सोर्कोणकारचां, तेमांसांपत्रनंविपे मारसोपुत्रनेरहेवानां स्थानरचो पोतानिशोभाथी जीत्यांछेदेवतानां
 भवनजेमणेएवा तेस्थानशीघ्रपणेरचो एमकारनुंतमारुंकळानु श्रेष्ठपणुंमनेशीघ्र देखाडोजेणे करीने व्रण जगत्तुमांपण माराजेवीभ
 वननीसमृद्धिकोइ राजानेनहोय, एवायशवुंपात्रमनेकरो एमकारेतराजानी आज्ञामाथेचढावी कोकाशउभोथयो तेवखनतेनुं
 बंधनादिकपरवशपणुं सर्वत्यागकरावी महासुखीकरीनेतेकाष्ट भुवननेकरवायोग्य एवांकाष्टादिकलावचाने तेनी आज्ञामारंडेनार
 घणांमाणसआप्यां एमकारेअतिशेसन्मानथी कामकरवानोतेराजाए आज्ञाआपीत्यारपछी उत्पन्नयछेजीववानी आशाजेनेए-
 चाकोकाशेभननो सर्वअभिप्रायगुप्त राखीतेएराजाए आज्ञाआपेलाभुवन करवानेवास्तेतेणे योग्यएवांसारंकाष्ट मंगलवाविगे-
 रेनोसर्वआरंभकर्षो. पछीप्रमाणरहितअति उत्कंठावडेपोतानो स्वामीवंधीखाने पडेलोजेकाकत्रंघ राजतेनमळवानीघणीरच्छा

छेतोपणकलिंगराजानी आज्ञाविनितने मळवासमर्थनथतो एवो अनेज्यारेपोतानी स्त्रीएमहितगुप्तस्थानमां रवोहृतोतेवखततेगुप्त
स्थाननुंशत्रुनेकहेतुं नेरुपमद्यन्तुजणानुं दुर्जनानुंनेनेकरवाथी उदासमन ।।ळा श्रयेळपोताना साभिनीसंभानना करामाष्टए
दलेउदासमनपणं निमारण करवाने अर्थकोइकपोताना पित्रदागएमाक्षत्व पोतानाअभिप्रायने जगावनारएवो एकनवोश्लोक
करीनेपोतानास्मामि पोसेमोकलयोते श्लोकनोअर्थ-हेमदपुरुष ! तारामुखनेअर्थवैद्य लोकोएअतिशेक्रूरकर्म कर्तुनेथीआटलोव-
धोउदासकंमथायछे ? एउपायतोनिश्चेनत्काल तारागुणनेअर्थशे एमजाणआमकारे अनयोक्तिगर्भित कोकाशनीसुंदरचाणी
सांभळीकाकजंध राजाएविचारकर्मो केजेस्वाभाविकमुंजन मनुष्यछेतेंणउपरथी जणांतुंपोतानुविपरीत कर्मकर्तुतेपरिणामेदुःख
दायीथनुंनथीकेमके कलिंगदेशनाराजाएकोकाशनाकेवाथीपेनेआप्रकारनुंबंधनकट्टांधुतेपण मारोयूळमांथीवधथयानोहशेतेनु
निवारणकरवानेअर्थकयुद्धशे एमआश्लोकथीजणायछे माटेएमारोमित्र छेदेछेतोपणपासेंमळे. एजमित्रमनेअत्यंतदुःखथीमूकात्री
निश्चितकरशेजेमराहुनाग्रासथकी चंद्रमानेपूकावितेप तेकार्यपणघणाथोडा कालमांकरशेएपजणायछे. तयारपछीकोकाशोवि-
चारकर्मकेपोतानास्वामिने मूकाववानोउगायपरिणामे हितकारीथायएगोरीते आराजानीआज्ञाकहं एमधारीचक्रवर्तिनाम्हेरु
जेतुंअतिशेरचनाएसहित, अतिशेमूखकारीतेम्हेलनुं कामजेदळानामयात मरेछे एतामांराजानीयासे रहेनारमशाल मारगकरनार
एकसत्पुरुषेरराजानीपासेथी एवोविचारमांभल्लेके आमंहेलपुरेअथतामूधी शत्रुराजाराणीनेजीवादेवां पणमारवांनहीकेमके
एमनुमरणसांभळीने को कागनेजीवउदासथशेतो माराम्हेलनुंसांभळीकामनहींयाय अनेवचोवेद्यमथगे मांटेमारवानेइच्छेओपणते
शत्रुनेजीववादेवो अनेनवाम्हेलनुंकामपुरुंथाय अनेनेमांमेशनुंमुहूर्तसिद्धकर्यापिजी तेजदिनेसेशत्रुनेमारीनांखवो-आविचारको-
काशनेजणावीदीधो. करचननाजेतुंकठिणतेचनमांभळीने अतिशेक्रोधाक्रांतथमेळा कोकाशोविचारकर्मके माराराजानेमारतां

पहलांजयुक्तिथी आकलिंगदेशनाराजनेकुंडुवसहितमारीनांखो. एवोविचारकरीने एकबुद्धिमानपुरुषकाकंजराजानोपुत्रजे
 विजयनामाहतोतेनीपासंगुप्तपणेमोकल्यो. तेणेआदित्थितेअंतस्मधीनुं जेबुंहतुंतुंसर्ववृत्तांतकहुं. तेविजयपुत्रपणअतिशोमोडुलउकर
 लइअतिशेशीघ्रपणेपोताना पितानावरनोवदलोबालवानेगुप्तपणे कोइमिपथीसमीपगाममांआवीरहोछे जेमकोइमहादैत्यदेखाय
 नहीएवीरीतेचतुरंगसैन्य कोइप्रकारेगुप्तराखेलुंछे त्यारपछीकोकाशेआश्चर्यकारी एवोतेपत्राकरनामेप्रासाद तेमांअनुपमएवीजे
 कोइमंगलकारकतोरणादिसमग्रसामग्री संपादनकरेसतेअतिशोहर्षपामता कलिंगदेशनाराजाए प्रशस्तमुद्रुतआवेसतेमोटाउत्सवधू-
 र्चकसोपुत्रेसाहितदेवताएवीटेलोइंद्रजेमसभामांप्रवेशकरेतेमप्रवेशकर्म्यो. अतिशेअद्भूतआश्चर्यव्याकुळ एवतिराजाएप्रासादवधो
 सारीपेठेजोयो. प्रसाददानसन्मानपूर्वकतेणेतेकोकाशनं वणांवाखाणकर्म्योनेकधुके आवीशिल्पचातुरीकांइक्राळे दीढीनहोतीने
 सांभळीपणनहोतीअनेमने पणसंभवनहोतेकेतेमेआटलीवधो चातुरीकरीशकशोअथवारत्तगर्भाप्टिचनेविपेशुनंयीसंभवतुं ? सर्वे
 वस्तुनोसंभवछे. तेकहुंछेकेदानमां, तपमां, शौर्यमां, विज्ञानमां, विनयमां, नीतिमांआश्चर्यनकरतुंकेमेकपृथिव्यणारत्नत्राळछि.
 त्यारपछीगुप्तछेविचारजेनोएवामहाबुद्धिमानते कोकाश, कलिंगराजप्रत्ये आपकारेवोल्यो-हेदेव ! अतिशोमोडोएवोपणआप्रा
 सादएकथंभनाघरनीपेठेएकज कुंचीदेवाधीतत्कालादिव्यविमाननीपेठे आकाशमांउडशे. तेसांभळीकौतकजोवामां रसिकएवो
 कलिंगराजाअसत्यएवुंतुंकेहेवुंतेमांभ्रांतथयुंछे अंतःकरणजेनुंमाटेनेससमानतो, आपकारेसन्मानसहितकोकाशप्रत्येवोल्यो-हे
 हृदयवांच्छितशिल्परचनाकरवामांइंद्रनाशिल्पीविश्वकर्मासमानेहुकोकाश ! तमेकहोछोतेमछेतोएकौतुकहमणांजदेखाडो. जेदेख-
 वानेअर्थेजन्मप्राणीगंधामांरहेनारलोक जेमनगरनीमोटीलक्ष्मिजोवाने उत्साहवाळोहोयतेमअतिशेउत्साहवाळुंअमाकंमनथयुं
 छे. तेसांभळीकोकाशवोल्योके-कोइअपूर्वप्रकारतुंकौतुक पुत्रेसहृतिमनेतत्कालदेखाडीश एमअंतरमांवोलतोसतोउछासेसहीत

कोकाशेराजाप्रत्ये वाणीनोविलासप्रकाशकर्योकेहेदेव ! सोपुत्रसहीत, ताराएसहीतजेमचंद्रहोयतेमपोतेपोतानास्थानकमळनो
अंगिकारकरो एटलेपोतपोतानेस्थानेवेसो. जेमत्तकाळकुंचीनाप्रयोगवेडे अनुपमएवुंकौतुहलदेखाडुं. त्यारपछीमहादुकाळमांअ-
तिशेभुल्याथयेलारंकपुरुषोजेमनिशंकपणेभोजनेनेअर्थेअतिशेउत्साहथी पडेतेमकौतुकजोवानेअर्थेउपराउपरीसंकडाशनेकरतत-
त्काळराजाअनेतेसर्वेपुत्रो हुंवहेलोप्रवेशकरूं, हुंवहेलोप्रवेशकरूं एवीरीतिथइने तेमासादमांपोतपोतानेस्थानेवेठा. त्यारपछीसिद्ध
छेगुप्तअभिमायतेजेनोएवो तेकोकाशजेमबंधीखानामार्थीनीकळे तेमपोतेतेप्रासादथी नीकळीनेबोल्याके-रेमूढपुरुषो ! मारा
स्वापिकाकजंयनेमारवाना गुप्तअभिमायनुंफळकिंपाकवसनुंपरीपाकावस्थाए महाक्रूरथतुंएवुंजेमफळहोय तेमकारनाफळनेएके
काळेजभोगषो. एमगुप्तबोलीनैअतिशेयुक्तिथी एचामकारनीकुंचीफेरचीकेजेना मयोगथीतेसमग्रप्रासादनिद्राळुनेत्रजेममीचायतेम
तत्कालसमग्रमीचाइगयो. तेमासादनीमाहेरहेलोराजापुत्रेसहीतमोटातेतमनोरथनेधारणकर्तोएवोछेपणहाहाकारकोळाहळशब्दने
कर्तोजेमहाथीएमूळमांथी उखेहेलामीचायेलाकमळडोडामांहेला दुःखीघणुंआक्रंदनकरताभ्रमरनीपेठेतेसर्वेथया. तेअन्यो-
क्तिग्रंथमांकुंछुंकेअतिआसक्तिथी कमळमारहेलोभ्रमररात्रिथीकमळमांचायुं तोपणतेनेमूकीविंगळो धवानसमर्थययोनैतेणेवि-
चारक्योकेरात्रिजशेनेमातःकालधशे, सूर्यउगशेअनेकमळलाक्षिमफूळितथशे एवोविचाकरेछेएटलामांएकआवेलावननाहार्थीए
तेकमळनेमूलमांथीउपाडीभक्षणकरीलीधुं. तारपछीकोकाशेसंकेतकरेलां विजयनामनोकाकजंयनोपुत्र ओचिंतोहछोकरिनेआ-
व्यो. मलयकालनामेघनीपेठे कलिगदेशनानगरनो विध्वंमकरवामांड्यो तेमकारनोचारेपासथीअघटित थतोविध्वंमजोइअ-
तिशेआकुळव्याकुळ्यतानगरनालोकोनो आक्रंदशब्दसांभळीकलिंगराजानो सेनापतिअतिशेउतावळोयइ सेनालइनेनगरद्वारे
आव्योनेमोटागंडशैलपर्वतनाजेनीनगरमां प्रवेशकरतीविजयपुत्रनीसेनानेक्षणमात्रोकी. तेसेनाथीअपारपराक्रमवेडेएकक्षणमात्र

एवं युद्धयुक्ते वाणनीसंघाथेवाण, भालानीसंघाथेभाला, दंडनीसंघाथेदंड, तरवारनीसंघाथेतवार, शक्तिनीसाथेशक्ति, पट्टी
 शनीसंघाथेपट्टीश, मुद्गरनीसाथेमुद्गर, शल्यनीसाथेशल्य, चक्रनीसाथेचक्र, यष्टिनीसाथेयष्टि, मुष्टिनीसाथेमुष्टि, केशनीसाथे
 केश, बाहुनीसाथेबाहु, कुणीनीसाथेकुणी, हाथनीसाथेहाथ, खभानीसाथेखभो, माथानीसाथेमाथुं, पगनीसाथेपग, इत्यादि
 एकबीजानुं परस्परआस्फालनयंतुं तथाभयानकण्डुं मोटायोद्धापुरूपेनं युद्धयुं परंतु शास्त्रमांकुं छेकैधर्णीविनां नुल्लक्षकरहरे
 तेमकलिंगराजानासेनापतिनी सेनामार्गमांधणुचालवाथी थाकलावेदमार्गनाटोळनीपेठे मंदशक्तिवालीथई, नेत्रियजकुमारनी
 सेनानुंवळवृद्धिपाम्युं. चालतांमोटाहिमाचळपर्वतनातटनीपेठे एकदमनगरमांपडवाथीकलिंगराजानुं नगरमृत्तिकानावासण
 नीपेठेएकदमनाशपाम्युं. तेविद्वंसनासमकळेजअपारपराक्रमवाळो विजयकुमारपरमकुंखरुपएवाकाष्टंपंजरथीपोतानांमातापे
 तानेनर्कमांथीजिमउद्धारणकरेतेम तेवेतुंग्रहणकरींअतिबुद्धिना मपंचयीसिद्धकृण्छकार्यजेणे एवोकोकाशअनेतेविजयपुत्रवेनिर्भ-
 यपणेवळतानगरमांथीजेमनीकळे तेमचारेपासचतुरंगसेनाए वीटलाअतिशेजतावळासुखे पोतानानगरमांआव्या, नेअतिशेमोटा
 उत्सवथीमातापितानेअगळकरी नगरमांप्रवेशकरीं. तारपछीकृतज्ञरूपोमां श्रेष्ठमहाउदारमनवालो दानीपुरुषमां चक्र-
 वर्तीसमानकाकजंघं राजाएपरमउपकार करनारकोकाशने अगणीतमणीसुवर्णादिक वांछितघणीअद्भूत समृद्धिआपी
 अनेसूर्यनाघोढा जेवांसंकडोघोडा अनेइंद्रनाहाथीजेवा मोटागंधहस्तीसर्वांग समृद्धिसहीतसेंकडो आप्या, नैघर्णांक गायअनेन-
 गरपणभर्पणकरीं. एप्रकारनीअतिशे समृद्धिएअतिशेशोभतो कोकाशनेपोतानासमानकरीं. ग्रंथकारकहेछेकेंकोण कृतज्ञपुरुष,
 करेलाउपकारनो मृत्युपकारनकरे? आराजाएतोसर्वशक्तिचेहे तेकोकाशनुंअतिशेपोषणकयुं. तेकहुंछेकेंपोतानेधेर पळेलेउच्छी
 छुभोजनमात्रनेकरतो भवानपणधर्णीनाअतिशे उपकारनेदेखतोमृत्युपकार करेछेतोसर्वस्वरहीत यथेलोराजाते प्रकारनाउपका-

रनेकरनारनेधिपे प्रत्युपकारीकेमनाहोय ? तेपणकहुंछेकेस्वामिमतो विशेषेकरीतिकृतशथुं. जेमटेकहुंछेके कृतज्ञस्वामिनोसं-
बंधकरनारोने उत्तमस्त्रीनोपरीग्रह करनारोनेलोभ रहितेनीमत्रताकरनारो पुरुषकोइकालेखेद पामतो नथी. जोपण अकृत्यनेक-
रनारप्रसेस्वामिकाइपण नवोल्लेनकर्यारेपणमर्मवचनवडेनव्यथाकरे तोपणसेवकपुरुषनिंतरशंकितचित्तवालोहोयछे. मटिपोतानी
मेलेजआशंकावाळुंछे हृदयजेनुंएवीविपरीत कुंचीस्थापनकरनारी विजयानामनीस्त्रीनुंते प्रफारसुंदुष्टचेष्टितजाणुंछेतोपणज्ञो-
कनीइर्पाथीस्त्रीजातिमां अघटितकरवापणानो संभवछेएमधारीतेसुंदुष्ट चेष्टितराजाएपोताना गंभिरगुणवडेक्यारे पणप्रकाशन
कर्युतेपणनीनिशास्त्रमां कहुंछेकेबुद्धिमानपुरुषे धननोनोनाशथयोहोयते तथामनमांकोइप्रकारनो परितापथयोहोयते तथाघरनां
माणससुंदुष्टचेष्टितते तथापोतेकइकठगायो होयतेतथाकोइजगाए अपमानथयुंहोयते प्रकाशनकरवुंअनेजेनो रोपअनेसंतोपनि-
षफळनधीएवोएराजाछे तोपणतेणस्त्रीनाउपरक्यारेपणरोपनुंफळन देखाडयुं. पोतानेतत्वज्ञानछे तेणेकरीनेपोताना चित्तमांएम-
कारनोविचारकर्योके बहुधासर्वस्त्रीजाति इर्पालुंमकृतिवालीहोयछे. तेपणशास्त्रमांकहुंछेके आम्रकारनीवस्तुतो कोइजगाएज
होयपणबहुवानहोय, केवाणीओहोयनेतेठगेनहीं, ब्राह्मणहोयनेतेसंतोपीहोय, क्षत्रिहोयनेतेक्षमावालोहोय, वायुहोयनेतेस्थिर
होय, अग्निहोयनेतेटाढोहोय, जातेस्त्रीहोयनेतेइपरहीत होयएवीवस्तुशुंघणीहोय ? नजहोय हवेत्यारपछीशत्रुनाकांचनपुरमांअ-
तिशेगुप्तपणकुंचीदेवाथी तेगद्माकरभासादमीचइ गयोतेनेउवाडवानेप्रधानप्रमुख सर्वलोकपणसमर्थनथया. पछीतोबुजसहीत
राजानेतेप्रासादमांथी खेचीकाढवानी आशाएतेप्रासादने उवाडवाघणाकारिगिरएकठथया पणकोइर्थनिउवाडायाओवेवट
छेदनकरवा, भेदनकरवा, कोवाडाप्रमुखआयुधलइघणालोकोमंड्या. एवामांतेप्रासादनामध्ययंत्रमां एकाग्रपणेजोडायेळांसा
काष्टेतनाउपरपेडैलाघाततेथी अंदरहेलाअतिशेउछळता, अतिशेदुःखीथता, माथाउपरघापडवाथी अतिशेवकेरपाडता, पां

जरा मां पुरे लां पाक्षिनी पेटे चारे पास उछळताराजा अने राजानां पुत्रोण् अतिशे पोकार कर्यो. त्या पछी ते काष्टे ने दनार पुरु पोष्टि-
 चार कर्यो कि पुत्र मरे तो मरवा देवो पण राजाने कोइ प्रकारे काढे वो जोइए एम विचारी ने अन्य गति जे मने नथी एवा प्रधान पुरु पो अतिशे उ-
 तावळी उज्जण मां आव्या, अने कोकाश ने अतिशे प्रणाम करी पोताना स्वाभिनी जीवित रूप भिक्षान्न म्रतार्थ मागी, अने अतिशे आग्र-
 ह थी प्रार्थना करी त्या रे अवकाश पा मेला कोकाशे धरना दासनी पेटे कळिगरा जाजो आराजानी नित्य सेवा करतो एराजाने जीवतो ते-
 मां थी हुं कां दुण् मक ही ते वात मंत्री ओए अतिशे आदर थी ग्रहण करी. त्या पछी कोकाशे तत्काळ ते नगर प्रत्येजइ (कीलका) कुचीनुं
 आकर्षण करवा थी ते सर्व लोकेनी आशा ए सही ते पासाद अकस्मान् उचडी गयो. ते मां थी कंठे आव्या छे प्राण जेना एवो कळंग देश नो
 राजा सो पुत्र सही तग भवास मां थी जेमनी कळे ते मते पासाद मां थी नीकळ्यो. ते पुत्र सही तराजा जाणे फरी जीवतो थो होय एम मानतो,
 कोकाशे ने पितानी पेटे गतो तेणे कुडुल करवा वेला प्रमाणे मालव देश नाराजानी सेवामार हो. आमकार नुं जे नीउ पमान थी एवुं को-
 काश नुं कुशल पणुछे. जेणे करी ने हिंसादि अनर्थ कर्या विना पण पोतानो स्वाभिमुक्त थयो अने अतिशे वैस्वाळो राजा पण वश थयो. अ-
 थवा धर्म मां एकाग्र चित्तवाळो तराजाने विपम होय तो पण ते समथाय ते मां शीन वाइ ! एक दिवस चार ज्ञान नाथणी कोइ महासुन त्यां
 पथार्या. ते मने वंदना दिवि धिकरीने राजा ए पोतानो अने कोकाश नो पूर्व भवनो संवंध पृष्ठ थो. त्या रे ते ज्ञानिचो लया क्ते हे राजन् ! पूर्व
 जन्म मां जग पुर नगर नो तुं जे नी राजा होतो अने आकोकाश जे नी ब्राह्मण तारी प्रसन्न तानुं पात्र एवो शिल्प ज्ञान वाळो होतो. ते नावचन थी
 ते अने कै जैन प्रासाद कराव्या अने जीर्णोद्धार कराव्या ने नाना प्रकारानां रत्नादि भयजीन प्रतिमा ओं करावी. ते वात शास्त्र मां कही छे
 जेणे जीन भवन करावुं नथी ने जेणे जीन विवनी त्यां साधुनी पुजा करी नथी, जेणे दुर्धर (दुःस्वधारण करवा योग्य एवुं) व्रतधारण
 कर्युं नथी तेणे पोतानो जन्म फोगटुं माव्यो छे. ते सुत्र धारे राजाना कलार्थी पण अधिक पोतानी भक्ति वडे नवानं वारु पशो भादिक नीर-

चनाजीगमासादमांकरी. तेकहुंछेकेकळावाननितेकळामोटापुरुषोए पणवखाणवायोग्यछे केजेकळासर्वज्ञपुरुषोनीशोभानाकारणभांडपयोगीथायछे. तेसूत्रधारेपोतानिद्रास्त्रणपणानीजातिना स्वभावथीएकदिवसअहंकारक्यों. पछीएकदिवसकळामांच-
नुरएवोएकसारोसमृद्धिवाळो जैनसूत्रधारकोइराजापासेथीनाशीने त्यांआव्योहतो. कळानामत्सर्धीपिणुनपणावडेतेणेराजाने
जणाव्युं केमेकेकळावाळो, धनवाळो, विद्यावाळो, क्रियावाळो, राजानोमानीतो, तथाराजा, तथातपस्वीतथादानीपुरुषोते
सर्वेपोतानेतुल्यएवावीजापुरुषनेसहनकरतानथी. कर्णनादुर्वळपणाथीलोभी एवोतेराजाएनवोआवेलो कळावानग्रहणक्योंपण
छवडीपछीपश्चात्तापकरीनेतेसुत्रधारेत्यागकराव्यो. पछीराजाएसत्कारकरी तेनेविदायक्यों परंतुसार्धार्थकपुरुषोनोसत्कार
अथवातिरस्कारतेनुं अवश्यफलथायछे. माटेतेमनोतिरस्कारएजदुर्गतिनोसत्कारछे. पछीतेसार्धार्थमिकनेकरेला तिरस्कारनुंपापतेनुं
प्रायश्चित्तकर्याविनतेराजा अनेतेसूत्रधारवेमरणपामी सुधर्मादेवलोक्रमादेवतानीसमृद्धि भोगवीत्यांथीचवीने (पडीने) तमेवे
जणयेयेलाछोमाटेतेप्रकारनीअरिहंतनी भक्तिवडेहेराजन् ! तमारुंआप्रकारनुंअश्वर्यथयुं. अनेतेसूत्रधारेअहंकारकरवाथीतेनेद्रा
सीपुत्रपणुंप्राप्तथयुं अनेजिनमंदिरमांभक्तिथीकळाकुशलपणुंकयूंइतुं तेथीआजन्ममांअनुपमएतुं कळाकुशलपणुंम्राप्तथयुं. अने
नवोआवेलोजेसार्धार्थमिककळावानपुरुष तेनेछवडीसूधीमिथ्याधारणक्यों माटेतमेनेवेजणनेछमासपर्यंत वंधीखानामांरेहुंपड्युं.
अनेतेनेछोडवाथीतमेतंवंधीखानाथीब्रूट्या इत्यादिपूर्वभवनाकर्मनुवृत्तान्तकहुं तेकहुंछेकेवाचिक, कायिक, मानसिकएवुंजे
कर्मपूर्वकर्युंछेतेसफलवीजनीपेठे बीजाग्नममांतेकरेलाकर्मने सदृशफलआपेछे. माटेवालपुरुषोतेकरेलापापनोदुष्टपरिणामजाणे
छेतोपणतेनुंमार्गाश्चित्तनधीकरतो तेअज्ञानपणानोप्रकाशआश्चर्यकारीछे एमकारनुंशानीनुंकडेनुंसांभळीने जेपूर्वेपोताथीथयेलोत्र-
तनोअल्पएवोअतिचारेतरुपपापनुंमार्गाश्चित्तनधीकर्युं तेतेथीमोटुकष्टप्राप्तथयो एमचिचारीनेनेराजाए अज्ञानपणामांथयेलोएवो

દિક્ત્વતનો અતિચાર રહે પ્રકારે આલોચન કર્યો. દૃષ્ટલેય ધાશાસ્ત્ર ગુરુ આપેલું પાયાશ્ચિતકર્તુ પછી કલંકરહિત છે પોતાનું વ્રત જેનું
 ઇવોતેરાજા પોતાના સ્થાનમાં આવ્યો અને કોકાશની સહાયતાથી અતિ સર્વ પ્રકારે થઈ છે કાર્ય સિદ્ધિ જેને એવો ઘણા કાલ પર્યંત રાજ્ય
 સમૃદ્ધિને ભોગવી સમય આવ્યો ત્યારે પોતાના પુત્રને રાજ્ય આપ્યું. પછી પોતે અર્ધવૃત્ત મોટા ડાહ્યા સવગ્રહે વેદ્ધી ઓપ્પસહીત દીક્ષા લઈને સૌધમાં
 દેવલોકમાં જઈ મોટા દેવતાના મુલનો અનુભવ કરી, વલ્લીમનુષ્ય મન્નપામી, તેમાં પળરાજા થઈને મોક્ષ જશે. અને કોકાશ તો મોટી અનુ
 પમ પૃથ્વી પોતાની શિલ્પ કલાની ચતુરાઈથી આપૃથિત્વમાં મોટા યશનો વિસ્તાર કરી પ્રજા સંવાધે જ વરમાંથી નીકળી દૃષ્ટલે દીક્ષા લઈ
 ઘણું આયુષ્ય હોવાથી ઘણો કાલ ચારિત્રધર્મ પાળી માહેન્દ્રે વલોકમાં ઇન્દ્રનો સામાનિક દેવ થઈ જશે. ચવીને મોક્ષ જશે એ પ્રકારે
 જિનમતમાં કુશલ પળું તથા જિન પરમાત્માની ભક્તિ કરવી તથા નિયમમાં દૃષ્ટ પળું રાખવું તે રૂપદર્શના ચારને વિષે આદ્ય પ્રાંત જાણીને હેસારી
 બુદ્ધિવાલોલોકો ! તે દર્શનાચાર પાલવામાં પ્રયત્ન કરો. ॥

એ પ્રકારે દર્શનાચારને વિષે કોકાશ અને કાકજંઘરાજા તેનું ઉપાલ્લ્યાન કર્યું. હવે તે દર્શનાચાર આઠ પ્રકારનો છે તેના ધાનો
 અર્થ:—૧. નિઃશંકિત, ૨. નિઃકાંક્ષિત, ૩. નિર્વિચિકિત્સ, ૪. અમૂઢ દ્રષ્ટિ, ૫. ઉપગ્રંથા, ૬. સ્થિરીકરણ, ૭. વાંત્સલ્ય,
 અને, ૮. પ્રભાવના દર્શના ચારના આઠ મેદ છે. એમાં નિઃશંકિત પળું દૃષ્ટલેશંકારહિત પળું તે દેવ, ગુરુ, ધર્મ વિષે કરવું તેમાં દેવમત્ય
 નિઃશંકિત પળું એનું કે અંબડનામે સંન્યાસી તેને પરીક્ષા કરેલી પૃથ્વી મુલમાનામે શ્રાવિકો તેના દ્રષ્ટાંતથી જાણવું ને ગુરુમત્યે તો શ્રેણીક
 રાજાનું દ્રષ્ટાંતે રાજાની રૂપેણ સમકીતના દ્રઢ પળને વિષે કીર્તિ કરી છે તે વલ્લતદર્દુરાંકે દેવે તેની પરીક્ષાને અર્થે મચ્છને ગ્રહણ કરતું
 એવું યતિનું રૂપ દેવાઈને તેની સંવાધે પ્રશ્નાદિક કર્યા છે તેનું કાવ્ય આ પ્રકારનું છે તે કાવ્યનો અર્થ તે મચ્છને ગ્રહણ કરતા યતિની જાલ-
 ને દેવી શ્રેણી કરાજાં પૂછ્યું કે હિંમુક ! આતારીકંથા શિથિલ કેમ છે ? ત્યારે તે હિંમુક ચોલ્યો કે આતો કંથાનથી, આતો માછલાં

मारवानी जाळछेत्यारैराजाएपूछयुं केहुंतुंसाधुधने मच्छभक्षणकरछे ! त्यारेतेभिक्षुकवोल्योके मद्यपानकरती वखतेआथ-
 पानेठेकाणैमच्छ वापरीएछीए. त्यारेराजाबोल्योके वळीमद्यपानपणकरछेकेहुं ? त्यारेभिक्षुकवोल्योकेहुं एकलोकरतोनथी
 मारीराखेलीवेद्याने जोडेलइनेकरछुं. त्यारेराजाबोल्योके वेद्यानोसंगपणकरछेकेहुं ? त्यारेभिक्षुकवोल्यो केकशुनागळाउपर
 वेपगइनेकरछुं, एटलेकशुनेपणगणतोनथी. त्यारेराजाएपूछयुंके तमारेसाधुनेशत्रुकोणहोय ? त्यारेभिक्षुकवोल्यो केजेनाशरमां
 रात्रीएगमेएवी संधेलीभीतोहोय तोपणतेमाछिद्रकरी एटलेखातरपाडीनेचोरी करेद्रव्यलावीएतेअमारा शत्रुकहेवायछेसारे
 राजाएपूछयुंकेअहोहेभिक्षुक ! चोरीपणतुंकरछे ? त्यारेतेभिक्षुकवोल्योके जुगटुंगमवापैसाजोइएते माटेचोरीकरवीपडेछे त्यारे
 राजाबोल्योकेतुंभिक्षुक थइनेजुगटुंगपरमेछे ? त्यारेभिक्षुकवोल्योके हुंदासीनोपुत्रछुंमाटे जुगटुंगमवार्योग्यछे. ॥ १. ॥ पछी
 राजाएसारीयुक्तिनां वचनकहीनेतेसाधुनेते सर्ववातनुंनिवारण कर्युपछीआगळचाल्योसारे तोएकगर्भवंतीसाध्वी (आर्जा)
 दीर्घतेनेजोइसारी युक्तिथीठपकोदइपोताना घरमांगुप्तणलेलावी कोइनजाणेमाटेनेनी सुवावडनीतमाय क्रियापोतेपोतानेहाथे
 एकांतेकरीएप्रकारे साधुअनेसाध्वीएवेछुं दुष्टआचरणदेखीनिपण राजाएएमजाण्युंकेआवे जणजैनशासनमां अयोग्यकर्पनां
 करनारछेपरंतुयाकीना सर्वसाधुचारित्रधारी, पूजनीकएवाछेपणएम नहींविचार्युंकेएकनो दोषदेखवामात्रवडे सर्वसाधुमांएवी
 अयुक्तआशंकातररी एमकारनीश्रेणीकरागानी धर्मनेविपदहनाजोइ एमनहोयतोधर्मनेत्रिवे, लोकनेविषेपण सर्वव्यवहारना
 नाशनोप्रसंगआवे एमविचारतातेराजा उपरतेपरशिक्षाकरया ओवेलोदेवअतिशे प्रसन्नथयोनेअहारजेमां चक्रेछेएयोरत्ननोद्वार
 आप्योतयादिव्यएवां वेहीरागलवत्तुआप्यां तथादिव्यएवांवेकुंडळ आप्यांएमकारेगुरुनेविषे निजजंकपणुंकरहुं. धर्मनेत्रियेनि-
 श्चोत्तपणामांमुग्धभट्टनुं आरुयानआमकारहुंछे. कौशास्थीनामेनगरीने मधीपशाळीगराम नामनुंमापठहुंनेमां दामोदरनोमेपिता

अने सोमानामे माता तेवने पुत्रमुग्धभट एवनामे ब्राह्मणहतो. तेनी स्त्रीयाथछेनाम जेनु एवीमुलक्षणानामे हतीसुखीएवांते स्त्रीपुरुष-
 नो केडलो ककाळ गया पछी तेमुग्धभटना मातापितामरणपास्यां. अनुक्रमेचापरतांपितानी लक्ष्मीनाशपाभीते नीतिशास्त्रमांकथुंछे
 केलक्ष्मीपोतानेघेरपण स्थिररहेतीनथीतोते बीजनेघेरकयांथीस्थिररहेने ? लक्ष्मीपोतांखंडयरूप जेक्रमळतेपांपण संख्याकाळप-
 र्यंतरहेछेपछीत्यांथी जतीरहेछे अर्थात् व्यभिचारिणीस्त्रीनीपेठे रात्रीएवरमूकीनेजती रहेछेत्यारपछी तेमुग्ध भटनेवणीविपत्तिनु
 स्थानएवुंदारिद्रावी मळ्युंतेशास्त्रमांकथुंछे केद्रव्यरहितपुरुषपलजाने पांमेछेनेलजावाळो पुरुष तेजथीअष्ट आयछेनेतेजरहित
 पुरुषसर्वजगाए पराभवपांमेछेनेसर्व जगाएपरभवपामवाथी तेनेवैराग्यमासथायछे नेवैराग्यवाळोपुरुष जोकपांमेछेनेशोकवाळो
 पुरुषबुद्धिरहित थायछेनेबुद्धिरहित पुरुषक्षयपांमेछेमाटे द्रव्यरहितपणुंसर्व आपत्तिखंडनछेएआश्चर्यकारीछे त्यापछी तेमुग्ध
 भटलाजवेह्नीने पणपूछयावगर मध्यरात्रेछानो, नगरमांयीनीकली वारवर्षपर्यंतपरदेशमां धननेअर्थभ्रमण करीकरीनजे-
 वागयाहतातेवाज पाळाआव्यात्यार पछीसारिविनयवाळी एवीपोतानीस्त्रीने छळुंकेहेभिये ! तेएकलीएचारवर्ष पर्यंतकीरीने
 निर्वाहकरी ? त्यारेतेस्त्रीवाळीकेहे प्राणप्रिय ! प्रकृतिवीजअतिशे वत्सळएवीविमला नामेजैनमहासनीएउपदेश करेलाएयापो-
 दातत्वविचारना रसमांनिमग्नथइने मंचारवर्षवारदिंवसनी पेठेअतिक्रमकर्यांछे तेवातसांभळीअतिशे आश्चर्यपांमतो मुग्धभटह-
 सीनेतेस्त्रीप्रत्येवालयो-केततत्त्वरसमने पणकहेजणकरिनेहुं पणताराजवोसुखीथउ त्यारेतेस्त्रीएजीवअजीवइत्यादि तत्त्वनोविचार
 रुडेभकारेकहोते नांभळी तेमुग्धभट पणआवकययो तेगामनारहेनारमिथ्याद्रष्टि ब्राह्मणोएअतिशे निंदाकरीतोपण तेवेजणद्र-
 वपणेपरमआवक रक्षाएकदिंवसमाव मासमांअतिशेदाहना समूहयीपोतानापुत्रने लइगणाब्राह्मणेधीटेली एनीआमिहोत्रनीकुं
 ढिका (कुंड) नीपासेतापवा ओवेछेतैवखतते मिथ्याद्रष्टिब्राह्मणोए अतिशेभीषपणहेपापीष्ट ! अहिथीदूरजा, दूरजातमधिकार

करेलो, भुंठोपडेलोते मुग्धभटवाल्योकोजिन धर्मपूजसत्यछेपण वीजोकोइधर्मसत्यनथी, नेजोएमनहोयतोआ टाढथीकंपतोमारो
पुत्रदग्धथजोएम कहीतेब्राह्मणेते पुत्रनेअधिकुंडमां उसेटयोपछीब्राह्मणोए मोटोहाहाकारशब्द कयेंतेवखतेसमीपे रहेओसाव
धानएवीजिनशासननी देवीएतेअधिकुंडशीतल कयोअनेतेदेवीसाक्षाव प्रकटयइजिनधर्मनी स्तुतिकरवालागीते देवीपूजन्ममां
त्रतनीधिराधना करवार्थीव्यंत्रीपणाने पामेलीहतीतेगीए अन्यजन्ममांजिनधर्मना बोधनोलाभथवामाटेकवलज्ञानीने पूछुंचुंहंतु
केवलज्ञानीनीवाणीथी स्थानस्थानमांजिन मतनीप्रभावनाकरतीकरती तेवखतल्यांआवेळीहती तेणीएसमीपपणुं कयेंतेमर्वजोइ
ब्राह्मणोएआश्चर्य पामीजिनधर्मनीप्रशंसाकरी अनेतेसर्वचमत्कार देखनारब्राह्मणविगरेने जिनधर्मनीमत्यताभासनथइ
पछीअतेशेप्रसन्नथयेला मुग्धभटवानीनेसर्ववृतांतकळो स्त्रीएघणोउपक्रोदीधोके आजपछीआहुंकामनाकरवुं केमकेआतोदेव-
योगेदेवतानीसहायता थइतेथीपुत्रजीव्यो, नहींतोवळीजाततो जैनधर्मनीअतिशोनिन्दाथात. माटेसर्वथाप्रकारे आहुंकामनाक-
रुं अनुक्रमेतेस्त्रीपुरुषभजितनाथतिथिकरपासेदिसालइसिद्धगतिनेपाम्यां. ब्राह्मणादिकमर्वप्रतिबोधपाम्या एप्रकारेधर्मने
विषोनेशंकंपणुंकरवुं एप्रकारेप्रथमनोभेदकळो. हवेवीजोभेदकहेछेके कांक्षाएटलेअन्यअन्यदर्शननीअभिलाषानेणेरहितपणुंते
नि।कांक्षपणुंकहीएतेउपरश्रीधरनुंद्रुष्टांतछे जेमकेगजपुरनगरनेविषेश्रीधरनोममद्रप्रकृतिवाळावाणीयोरेहेतोहतो. तेपोतानाभोळ-
पणनेलीधज्यांल्यांआस्थावाळोहतो. एकदिवसजैनपुनिपासेआव्यो. त्यांसांभळयुंकेजेपुरुष जिनपरमात्माननीनवीप्रतिमाकरावी
भीक्तेवडेपूजेछेतेनसर्वीसिद्धिमाप्तायछे. तेकथुंछेकेजीनेन्द्रनीपूजाथी आलोकमांपापदूरजायछे नेसमृद्धिओयायछे. परलोकमां
देगतानीकहिमळेछे अनेसिद्धिपणमळेछे त्यारपछीतेवाणीआएजिननीप्रतिमाकरावीने त्रणकाळपूजाकरवामांडी. एरुदियस
जातिवंतधूपतेणेकयो तेवखतेतेणेएवोअभिग्रहकयेंके आधूपनीसमाप्तितासुथी आस्थानमांथीपरिचळुनहीं. तेजवखतदेव-

योगीदुष्टसर्पकोइजगयाएथीनीकळयो अनेतोनिर्भयपणेवेढेलावाणीआने हसचाआवेछेतेंतळामांतेनुं द्रढपणुंजोइनेप्रसन्नथयली
 शासनदेवीएतेदुष्टसर्पनेदूरउछालीकाही तेवाणीआनेएकमणीआपी एमवोलीकेआमणीनाप्रभावथी तारेअनर्गळक्ष्मीयक्षो. एम
 कहीतेंअंतर्धानथइ त्यारपछीतेरत्ननाप्रतापथी चोभामांजिमलताचवे तेमचारपासथीलक्ष्मिद्विपायी. तेनीस्पद्धाथीजाणेशुं
 एमवाणीआनोजिनपूजामांघणोआदरथयो. एकादिवसतेने पोतानाकुटुंबांकांइमंदवाडनी उपतिथयेसतेकोइकेकंथुकेगोत्र
 देवीनीपूजावडेगोत्रमांकुशलथायछे. त्यारपछीतेणेतोगोत्रदेवीनी स्थापनाकरीपूजाकरी. कयारेकतेनेएकविषमगुमडानोरोगउप्तन्न
 थयो. त्यारेकोइकेकंथुकेआजगाए चमत्कारीयसछेतेंनीजोपूजाकरेतो निरोगादिवांच्छितफलथाय. तेवातसांभळीश्रीधरेश्रद्धा
 धरीनित्येजसनीपूजाकरी एमकारेलोकनीवाणीथीविघ्ननीशांनकरवानेअर्थचंडिका, गणपतितेनीपणतेणेपूजाकरी. एमकारे
 तेमुग्धवणिकनुंनिर्विकेकपणुंहतुं. एकादिवसक्रोधपापमेलीशासनदेवीए तेरत्नआवीनेछडलीपुं तेथीतेनुंसर्वस्वरणथनुं. जेमग्रीष्म
 कालमांसरोवरनुंजळनाशपामेतेंमसर्वथा द्रव्यनोनाशथयो त्यारेभोजनमलवानोपणसंदेहथयो. एमअसंतदुःखितययेछाश्रीधरेते
 देवीनीपासेत्रणत्रणउपवासकर्या तोपणतेदेवकोइबोल्यानहीं. पछीतेणोगोत्रदेवीपासेत्रणउपवासकर्या नेतेनुंस्मरणकर्युं. त्यारेरोष
 पामतीतेदेवीएआवीनेकंथुकेहेदुष्ट ! शुंकरवापेथ्याकष्टकरेछे ? मारीपंक्तिमांस्थापनकरेलायसादिकेनेसंभार. त्यारेयक्षेआवी
 कंथुकेमारीउपरआणेळीचंडिकानुंस्मरणकर. अनेगणपतिएपणतेमजकंथुं. एमसर्वदेवोएपरस्परउपहासकरीने तेवणिकनीउपेक्षा
 करी. तेथीतेअत्यंतखेदपाम्यो नेहबेशुंकरवुंतेमछिमूढद्रष्टेजनी एवाचणिकनेशासनदेवीएकंथुके घणादेवतुंआराधनकरवाथीआ
 मकारेफलथायछेमटेअनपदेवोनेमूकी सर्वदेवनादेवश्रीतिथंकरदेवतु आराधनकरकेजेथीआलोकनेपरलोकमां सर्ववांच्छितसिद्धि
 थाय. त्यारपछीतेणेंसर्वदेवनोत्यागकरी बहुमानसहित एकजिनपरमात्मानुंनआराधनकर्य. त्यारपछीप्रसन्नथयेलीदेवीएआवी

करेले. अनेते उपरांत कोटी रत्न आल्या. ते वाणी शोषण भक्ति ब्रह्मे लक्ष्मिने धर्म मार्गे वापरी कृतार्थ पण मरण पायी
 प. ३ ते रत्न पाळुं आण्युं. अनेते उपरांत कोटी रत्न आल्या. ते वाणी शोषण भक्ति ब्रह्मे लक्ष्मिने धर्म मार्गे वापरी कृतार्थ पण मरण पायी
 स्वर्ग गयो, अनुक्त पुरुषितेन पण पाप शो एष करि अन्य देवानी आकांक्षारहित पणाने विप्रेष्टांत कळुं. एष करि वीजे भेद संपूर्ण धयो.
 हवे जी भेद केहे के निचि कृत पाक हेतां धर्म फल पांमं दे कराने. ते संदेह थीर हित प गुंथुं ते निविचि कृत स कही ए मंत्र देवताना आ-
 राधन मां पणाने थोनिः संदेह पणुं स तेज फल नी प्राप्ति यतीन थी ते उपर चोर अने भवदत्त एवे नी
 कथा आ प्रमाणे छे श्रावस्तिनामं नगरीने निविपेजिन दत्त नामे सारो श्राव करहे तो हतो, अने ते पंच परमेष्ठीना मंत्रं साधन करवा थी
 तेना प्रतपे विद्यागरनी पेंठे आकाश गगन करतो हतो अनंशाश्च त एवो न दिक् के श्वर द्विपमां अष्टाङ्गिका उत्सव जो वा ने ते गयो दिवता एकर-
 लीजिन पूजाने अर्थ मुंगंधी दिव्य द्रव्य ना मुंगंध थी अतिशे सुगंधी थं छे एव आग्रह थी तेने पूछ गुंत्यारे तेने त्रियाना वळधी निंदि के श्वर द्विपज कुं
 विचारुं केशा थी आ अतिशे मुंगंधी मानशरीर वालो थं छे एव आग्रह थी तेने पूछ गुंत्यारे तेने त्रियाना वळधी निंदि के श्वर द्विपज कुं
 इसादिक सर्व वृत्तान्त कळुं त्या रपछो ते निवेने विद्या मागी त्या रेने श्राव के कडुं के तुं श्राव कथा येतो तेने आ विद्या आपुंत्यार पछी तेने
 पण ते मज अंगिकार कर्यो ते विद्या नां माधन विधि पण कळो के समकित ओगकार करीने वि काळीन पूजा करची, पृथ्वि उपर जायन
 करुं, ब्रह्म चर्य पाळुं, नित्ये एक वखत जमं, संसार नां सर्व व्यापार त्याग करचो, इत्यादि नियम पूर्व कळ पा म पर्यंत जिन परमात्मा नी
 अर्वा इत पुष्प वेडे पूजा करवा थी एकाग्र पणें मौन पूर्व कलक्ष मंत्रनो जाप करवा थी मुंगंधी गुटी कानो लक्ष्यमाण होम करवा थी एकार्य
 नी सिद्ध थाय छे. ते मां पण जिन सेवा कर्था पछी काळी चौदशनी रात्रि ए श्मशान मार्ग वृक्ष नी शाखे नो त्रिपचार शीकां वांधी ने तेनी
 हेतळ एक त्रिकोण कुंड करीने ते मां खे रनाला कडाना अंगारा धरीन एक शीका उपर वेसीने आ विद्या मंत्रनो एक सो आठ वार जाप क
 रवीने ते शीकुं छे नी नां विधी जा शीका मां वेसुं. एमचो थुं शीकुं छे देवानी वखने आकाश गा मे नी विद्या सिद्ध थाय छे. पछी तो तेने तेज

प्रकरे सर्वे कर्तुं परंतु तेशी कानं छेदवाने अवसरे विद्यासिद्धिमेव शक्येन हीयाय एवाफलमांसंदेहक्यो तेथी तेनीचे अग्निमां पडवानी
 वीकथी कं प्यो. तेशी काउपर चढेलोनी चेउतरी गयो. पाछो स्वस्थ थइने तेशी काउपर चढ्यो एवा अवसरमां एक चोरनगरमां थीखा-
 तर पाडीर वनी पेटीउपाडी त्यां आव्यो. पछवाडे दोडी आवतारा जानासेव कोजाणी तेचोर तो वनना अंदर कोइ जगाए पेशी गयो
 राजसेव कोए जाणुं के गातः काले चोरने क्षाली शुं एय धारी चारे पासते वनने भीटी वेटा कुंडना अग्नि नो उग्रो तदेखी पेछाशी काउपर
 चढउतर करतो तेवणिकने देखीने आंशुं छे एम तेचो रे पूछुं. वाणी आए जे वुं हुं ते वुं वृतांत कछुं. त्या रे चो रे कछुं के तेने आविद्या कोणे आ-
 पीछे? त्या रे तेवो ल्यो के मने एक श्रावके आपीछे त्यार पछी ते चो रे जाणुं के आश्रावक साचावो लोछे एम द्रव आस्था तेनाउपर थइ.
 तेथी ते चोरवो ल्यो के आरत्तनी पेटी वुं ग्रहण करमेने तारी विद्या आप. पछी धननालो भीएवा अनी वद्यासिद्धिमां संशयवाळा एवा ते वा-
 णी आए तेम कर्तुं. ग्रंथकार के हे छे के लोभयी अंधपणुं छेते आलोकना तथा परलो कना मुखयी निश्चेन्नष्ट करे छे जेथी जड बुद्धिवाळो ते
 पोता वुं हित अहित अर्थने जाणी शकतो नथी. ते आपकारनी चेष्टा करे छे ॥ १ ॥ त्यार पछी सत्त्वेन धारण करतो एवो ते चोर एकत्रीका
 उपर वेसी विद्याने १०८ वार जपेने संवाधे जचारे शी कानं छेदने कर्तयो. ते जवखत ते चोरने देवताना जेथी आकाशगाभिनी विद्यासिद्ध
 थइ. ने आकाशमांडी चाल्यो गयो. ने भवदत्तपणमातः काले ते रत्ने पेटीने लट्टे ते वनमां थीनी कळतां जरा जाना पुरुषोए चोरनी बुद्धियी
 क्षाल्यो ने राजा पोसेल इगया. अने राजा एआक्षा आपी के एनो वधकरो. जेवामां वधभूमिमां लइ जाय छे एटलामां भारो विद्या गुरु ते वा-
 णी ओंशुं करे छे एम विचारी चोर आकाशमार्गे आव्यो. तेनेने प्रकारनो देखीने क्रोधपां मेला तेचो रे एक मोटीशी लाउपाडी राजादिकने
 तथासेव कोने अतिशे वासउपजाव्यो ते राजादिक सर्वे आची भवदत्तने पगे पडी उलटो सत्कार कर्तयो. एम कारे मंत्रादि साधनमां पणनिः सं
 देहपणुं सेतेन फळनी प्राप्ति याय छे. एम धर्म फळनी प्राप्तिने विषे पण निःसंदेहपणुं करवुं. जेम कोइ धन ल्हायेनो पुत्र अल्पश्रद्धावाळो तेने

गुरुएउपदेशकर्योकेदेवतुं पूजनकरवाथीराज्यमळेछे तेवातेणेखोटीमानी. केमकेतेप्रकारनुं देवातुनथी मोटेएप्रविचारकर्योकेआ-
पणोकुळाचारछेमोटेनित्येजिनपूजनकरवुं. एमथारीजिनपूजानेकरतो. तेनेतेजन्ममांतथाअन्यजन्ममां कांइपणफळधयुंनहीं, ने
मारीरेघणुंकरुणुं. भोजनादिकनेअंतरायथयो, दुर्ध्यानथीमरणपापीघणांजन्मरक्षळयो अनेतेनोपासेरहेलोएक गोवाळीओतो
तेगुरुनीवाणीमांजद्रदश्राद्धावालोहतो तेणेछमासपर्यन्तजिननीपूजाकरी तेथीतेनेछमासमांराज्यमळयुं अनेअन्यजन्ममांस्वर्गादि-
कनीप्राप्तिथइ मोटेधर्मफलनेविषेसंदेहनकरवो एमकारेप्रीजोदशनाचारनोभेदकळो. हवेएजगाएनिंविजुगुप्सा एवोअन्यपाठछे
तेपसेआवोअर्थछेकेसाधुरुपनो मळवतेमेलुंअंग, मेलोवपनोइनेनिंदाथीरहितपणथुं. तेमांपूर्वजन्ममांकायोत्सर्गकरीनेरहेलामु-
निनेनेत्रमांपहेलाकांटाखसंडवतिमां आमुनितीनरदममळवडेव्याप्तछे अंगजंजुंएवोछे एमत्राणीसंकोचपामतो एवोपुण्याढ्यनामे
राजोतेजुंद्रष्टांतछे. एमकारेएप्रथमना त्रणभेदउपरविशेषन्याख्यानअमारीकरेली श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रतेनीटीकाथीजाणजो. ए
प्रकारेत्रीजोभेदसंपूर्णथयो.

तथादेव, गुरु, धर्मेनिविषेअमूद्रद्रष्टिपुंकरवुं तेमांमिध्याद्रष्टिरुपोनाविद्या, मंत्र, तप, पूजा, प्रभावना, इत्यादिदीर्घसेतेपण
जेनीद्रष्टिमोहनपामेतेअमूद्रद्रष्टिकहीए. तेअमूद्रद्रष्टिउपरअंचडनामेसन्यासीए परीक्षाकरेलीसुलसानामे श्राविकतेनीपेठेजाणवी.
एमकारेचोथोभेदकळो.

तथाउपद्रष्टणाएटले प्रशंसातेपणलोकमां अत्यंतवहुगुणने करनारीछे. बहुधातेप्रशंसावडे सर्वलोकनोनिरंतर निर्वाहदेखाय
छे जेमकेपिता, काका, भाइ, भ्रात्रिजा, पुत्र, पौत्र, माता, पुत्री, वैन, स्त्री, पुत्रनीस्त्री, मित्र, स्वजन, सेवकइत्यादिअने श्रेष्ठ, वणिंक,
राभा, पोगी, मोटीकदिवाळो, तेसर्वेपणप्रशंसा करवाथीजबहुधा दृढिपाम्योछेउत्साह जेमनोएवांथायछे अनेपोतपोतनेसा-

ધ્યેયવાકામમાં સમ્યકપ્રકારે પ્રયત્ન કરે છે. રાજાદિક પળગીતકવિતાદિકવહે સંતોષપમાલ્યા સતાગ્રહજાર, લાલ, રૂપે આંખો
 દે છે કર્ણરાજા, મોજરાજા, વિક્રમરાજા इत्यादिकनां द्रष्टांत जाणवां. દેવતાપણ સ્તુતિઆદિકવહે વલ્લાળકર્તાસતાજમસઅયા-
 ય છે, અને પોતાનાં ઇષ્ટકાર્યને કરે છે એમલોકોત્તરકાર્યમાં પળપટલેપરલોકના કાર્યમાં પળદેવ, ગુરુ, શિષ્ય, સાધર્મિકઇત્યાદિકને
 વિષે પ્રકારનો વિચાર જાણવો માટે તપ, સ્વાધ્યાય, વિનય, નેવયાવૃત્ય (સેવા કરવી તે) તથા ગુરુપ્રઆજ્ઞા કરેલા દુષ્કાર વિહાર નયા
 વાદીને જીતવું इत्यादि धर्मकृत्यमां उद्योग वाळानो धर्मेना भावनी. દુહિને અર્થે ગુરુઆદિકે પળજેમ ઘટે મતેની પ્રશંસા કરવી તે કશું
 છે કે ઉપવૃંહણ અને ઉપવૃંહા અને પ્રશંસના પ્રવળશબ્દનો એક અર્થ છે તે જ્ઞાનાદિ ગુણની પ્રશંસા કરવી તે પ્રશંસા કરવી તે કશું
 દિગુણને વધારનારી છે માટે મોક્ષને સાધન કરનારી પ્રશંસા છે અને વલ્લી પ્રશંસાવહે અલપ ગુણવાલો ગુરુપળસારા ગુણનું ઉપાર્જન કરવા
 ઉદ્યોગી થાય છે અને બીજાને હોય તે પળ સારા સ્વામી પ્રસન્માન કરેલો સંગ્રામમાં ગુરુવીર થાય છે અને સારા સુંદર ગુણ છતાં તે ગુણોની યોગ્ય
 પ્રવીણ પ્રશંસાને જ્યારે ન પામે ત્યારે દુઃસ્વરૂપે માત્ર થતા પ્રવૃત્તિ ગુણોને ઉપાર્જન કરવાનો આદર કોણ કરે તે માટે કોઈ શિષ્ય વિજયક-
 રીને આવે સતે તે શિષ્યને વિષે જેટલો જ્ઞાનાદિ ગુણનો લેશદેવાય છે તેની પ્રશંસા કરવી તે પળજ્ઞાનાદિ ગુણને વધારનાર છે માટે તે સમર્થિત
 નું અંગ પળ થાય છે અને જે ગુરુ પ્રમાદથી તથા અહંકારથી કોઈ ગુરુપના ગુણની પ્રશંસા નથી કરતો તે તેના ગુણ નથી જુદા પામતા અને
 તેવો ગુરુ આદિક ગુરુપ રુદ્રસૂરીની પેઠે મુનિજનનો અને પોતાના આત્માનો નાશકારી થાય છે તે ઉપર રુદ્રસૂરીનું આલ્યાન આપકારનું
 છે. રુદ્રાચાર્યના ગચ્છમાં ચાર પ્રસિદ્ધ સાધુ હતા તેમાં પ્રથમનો સાધુ દ્રઘસદત્ત નામે વાદવિવાદ કરવાની લઘ્વીવાલો હતો અને વીજો સાધુ
 પ્રમાકરના મેવાતુર્માસીતપ इत्यादिक घणां तपकरनारतपस्वीहतो अनेत्रीजो सोभीलनामे शिष्यनिमित्तशास्त्र (ज्योतिशास्त्र) मां
 घणोऽंशिआरहतो अनेचो योशामार्य नामे शिष्यसाधुनीक्रियाने विषे घणोऽंशियारहतो तेथે તે ચારેની લોકમાં અતિ પ્રશંસા થઈ

तेनोमहीमतेरुद्राचार्यथी सहनथयोनर्हीतोतेमनी प्रशंसातोक्थांथीजकरे ? एकदिवसपाटलीपुत्र नगरमांकोइवोद्धवादी आव्यो
इतोतेनेजीतवाने संघलोकोएगुरुने बोलाव्या. पणतेगुरुनेशुकनसारा नथयामटेतेनगया तयारेतेनेस्थानेवंधुदत्तनामाशिष्यनेसंघ
लोकोळइगयापछी तेमाहावादीवोद्धने वंधुदत्तेजीतीलीघो तेथीलोकोएतेनांघणां वखाणकरवायांढ्यांअने तेगुरुपासेआव्यो
त्यारेगुरुएतोतेनी कांइपणप्रशंसानकरी एमतेचोरशिष्यांए पोतपोतानुं कामपडेसते पोतपोतानागुणनी उत्कृष्टता देखाडीतोपण
गुरुकांइपणन बोल्यातेथीतेचारे शिष्योअतिशेखेद पांम्या, अनेपोतपोताना कृत्यमांअनादरवाळा थयात्यारेमर्ने पणगच्छखेद
पांमवालाग्यो. रुद्राचार्य तोमरीनेकिल्वीपिक देवथयोनेअतिशेदरेद्री एवोपौत्रनांछोकोरोगुगोने मुखरोगीएवोउत्पन्न थयोत्यारे
तेनेज्ञानीपासलइ जइनेकोइकेतेनापूर्व भवजुंहुत्तांतपूछुं. ज्ञानिएजेहुंहुतेवुंछुं. तेपुत्रपोतानो पूर्वभ्रमसांभळीनेअतिशेवैराग्यवा-
लोथइअतिशेआक्रुंत तंपकरीसुगतिने पांम्यो. एमकारे पांचमोभेदकथो.

तथास्थिरपणुसंपादनकरवुंतेपणतप, स्वाध्याय, विनय, वैयाकृत्य (सेनाकरची) नेगुरुएकह्याममाणेविहारकरवो तेने
त्रिपेमननाविपरीतपरिणामवहे अथवाप्रमादादिवडेखेदपामताने जेमघटेतेमसंसारनांदुःखदेखाडवां इत्यादिवडेपरिणामेहित
कारीएवाउपदेशपूर्वक ? स्मरण, १ स्मरण, २ वारणा, ३ नोदना, ४ प्रतिनोदनाइत्यादिवडेस्थिरकरवुंते. जेमेकेमघकुमारनेदीक्षा
लीधीतेजदिवसेरात्रिएद्वारने समीपेसंथारोकरवाजुंमासथयुं तेणेकरीनेजताआवताजेसाधु तेनेपणअफालताइत्यादिकवडेतेना
मननोपरीणामविपरीतथेयो. तेथीतेणेमहावीरस्वामिपासेजइने दीक्षामूक्रीदेवासवंशीवार्ताकरी त्यारेमहावीरस्वामिए तेनापूर्व
भवजुंहुत्तांतकहीयतिधर्ममांस्थिरकर्यो. तेकंहुंउकेधर्मनेमूकनारगुरुपने हितोपदेशकरीस्थिरकरवोतेसारणाकहीए. नेअनाचारनो
निषेधकरावोतेवारणाकहीए नेधर्ममांचूकेलानेफरीथी तेमांजोडवोतेनोदनाकहीए अनेआकरांनचनकहीने धर्ममांजोडवोते

प्रतिनोदनाकहीए धर्ममांस्थिरकरनारनेस्थाविरकहीए. व्यापारकरेलाकार्यनोवेपे प्रवृत्तिकराववार्थितेनेप्रवर्तकपणकहेवाय. थावयुंछेबळजेनुंवेचोयिते जेजगाएखेदपामतोहोय तेनेतेमांस्थिरकरवाथीस्थिरीकर्णकहीए. एप्रकारेछट्टोभेदसंपूर्णथो ॥६॥

वळीसातमोभेदएछेकेसाधर्मिकहेतां समानधर्मवाळापुरुषोतेनुं वात्सल्यकरंबुंएटलेतेमने जेजेवांछितहोयतेतेआपुं तेमां साधर्मिकएटलेजेनांशास्त्रअनेजेनुं चिन्हतेसमानहोयएवाश्रावकश्राविका अनेसाधुसाधवीतेजाणवां. अनेविशेषेकरनीनेतांआचार्य तथागतादिकथीखेदपामतो तथाकोइकपरोणोआवेलोतथातपस्वीतथावाळ, वृद्ध, शिष्यइत्यादिकनुंपुटआलंवननी अपेक्षाकरीनितेश्रावकादिकने पोतानीशाक्तिप्रमाणेद्रव्यथी तथाभावथीतेमनेजोइतां उपकरणआपवांतेणेकरीने तेमनुंवत्सलपणुंजेमघंतेम करवुं तेकयुंछेकेशरीर, काळ, वळ, वीर्य, तेनाउत्कर्षणानाअभावथी साराप्रसिद्धयोगीनोपणसंयमउद्योगकरवोतेतत्काळ लाजपोमेछे. तांतत्काळदीक्षालीधेलासाधुतथावाळयोगी तथानवोधर्मअंगीकारकरनार श्रावकश्राविकातेमनोधर्मलाजपोमेतां शुंकहंहुं ! तेमाटेतेमनेभोजन, पान, औषध, वस्त्रादितेनुंआपवाथी हितपणुंकरवुंअनोविशेषथीतो घणातपस्वीनुंतथावाळनुंतथा वृद्धनुंतथाआचार्यनुंवत्सलपणुंकरवुं. तेथीतेधर्मासाधनमांस्थिरथायछे. अनेजेप्रथमथीधर्ममांस्थिरहोय तेवळीद्रव्यपणेअतिशे स्थिरधर्मानोउद्यमकरे अनेलोकर्मापणतेनीसत्कीर्तियाय. अनेवर्तमानजन्यमां भिन्नदेशनाभिन्नजातिनाहोय तोपणजेजिनज्ञासननेपागेछेतेमनेपोताना एकमुदंवमांउत्तन्नथयाहोय एमजाणीनेतेमनुंहितकरवुं अनेपरमात्मानाउत्सवादिकनेविषे आवेला जेपुरुषोतेमनेप्रथमतोचोलाववातथावस्त्र, पान, भोजनइत्यादिवडेपोतानीसर्वशक्तिप्रमाणेतेमनोसत्कारकरवो. अनेतेमांवळीजे पुरुषोराजादिकेवांध्याहोय, रोक्याहोयतेमनेपोतांजुजीवत तथाधनतेणेकरीनेपणजेमुकावेछे, रक्षणकरेछेतेवापुरुषोनेधन्यछे. अनेजेआजीविकाथीखेदपामतापुरुषोने आजीविकाकरीआपवी तथाप्रमादपुरुषोने सांवधानकरवाइत्यादिकाममां जेस्नेहवु-

दिथीसाधर्मिकनीसाधेवतछे तेपुरुषोनेधन्यछे. केमकेसुखीएवापोतानास्वजनादिकनोउपकारकरवो तेतोसंसारबंधननेवृद्धिकर-
नारुछेअनेजिनधर्मने पामेलानेउपकारकरवोतेतो संसारनेनाशकरनारछे. तेमांथीसांसारिकभावनुं जवापणुंछेमाटे अने
कोइप्रकारनी पोतानेवांछानथी माटे तेसाधर्मिकपुरुषने विषेकरेलुंवात्सल्यअमूल्यछे एममोटापुरुषकछुंछे. एमकारेदश गा-
थानोअर्थ प्ररोथयो.

इहांसाधुनेसाधर्मिकनुंवत्सलपणुंकरनुं तेनेविषेश्रीवज्रस्वामिनुं आमकारिवृत्तांतछेकं श्रीवज्रस्वामिघणावर्षनो दुक्कापळ्यो
त्यारेसर्वेभार्गजइथयसते पटविद्यावेडुकाळवेडुंदुरथेपेली एवीपुरीनाभेनगरीनेविषे संघनेलइगयाहता, एदृष्टांतजाणुंअने
श्रावकनेतोसाधर्मिकनुवत्सलपणुंकरनुं तेमांआप्रकारनोसंवंधछेके दशपुरनगरनोराजावज्रकर्णएवेनागेहतो तेदेवगुरुसाधार्मिक
विनावीजोनेनमस्कारकरतोहत्तो. एवाद्रढनियमवाळोहतो. अनेतेविंटीमांस्थापनकरेली अरिहंतभगवाननीमूर्तिनेप्रणामकर-
वानामिपथीपोतानोस्वामिपण्योजे सिंहोदरनामेपाळवादेशनो राजातेनीसेवासमयमानमस्कारकरतोहतो. तेवातकोइकचाडीआ
पुरुषेसिंहोदरराजानेजणावी. तेथीतेराजाएतवज्रकर्णराजानोनिग्रहकरवानीइच्छाकरी तेवखतकोइवेइयानीभिरणाथीराणीनां
मणिकुंडळनीचोरीकरवानेपेटेला कोइश्रावकनापुत्रेराणीआगळ तेवीवातकोइपुरुषकरतोहतोतेथीजाणुं त्यारपछीतेणेसाधर्मिक
नीभक्तिवेडोपोतानेइच्छेकुं चोरीक्रमभूकीनेशीघ्रदोहीने वज्रकर्णराजानेतेवातकही. तेथीतेवज्रकर्णराजाअवंतिथीनाशीनेपोतानी
नगरीमांगयो, नेकिछामांपेठो तेवखततेसिंहोदरराजाए तेनुंनगरवीटीलीधुं. तेवखतसाधर्मिकवत्सल नेवनवासनेअर्थओवेलाने
श्रीरामेआज्ञाकरेलाएवालक्ष्मणजीए तेसिंहोदरराजानेजीतीने वज्रकर्णनेतेनुंअहंधुराज्यअपाव्युनेतेवृत्तांतने कंहनारचोरश्राव-
कनापुत्रेनराणीनुंमाणकुंडळअपाव्यु. एमकारेसातमोभेदसंपूर्णथयो. ॥ ७ ॥

तथाप्रभावंनाकहेतां जिनशासननीअतिशे उन्नतिकरवीतेअने तेउन्नतिनाकरनार मावचनीकादिक आउप्रकारानापुरुषो
 कणाछेतेआठेनानाम, १. मावचनीक, २. धर्मकथिक, ३. वादी, ४. नैमित्तिक, ५. तपस्वी, ६. वैद्य, ७. सिद्ध, अने ८. कवि.
 एमांमावचनीक तेप्रवचन(शास्त्र)ना करनारगौतमस्वामी सुधर्मादिकजाणवा, धर्मकथिकतेगाणिकाना धरमाचारवर्षमुधीरेहे-
 लानेनित्येदश पुरुषोनेप्रतिबोध करवानोनियमवालाश्रीनंदीपेणअनेश्री आमराजानेप्रतिबोध करनारवर्षभट्टीसुरीआदिक
 पुरुषोजाणवा वादीपुरुषोतोबुद्धवादीसुरी, मल्लवादिमुरी, वादीवेतालश्रीशांतिमुरी नेवादीदेवमुरी ममुलपुरुषोजाणवातेमां
 बुद्धवादीमुरीनुं स्वरुपसिद्धसेनमुरीना प्रबंधमांप्रथमकळुंछे. अनेमल्लवादिनोप्रबंधआकहीएछीए भट्टगुक्क (भरुच)मांवाद्धमत-
 नाबुद्धानंदनामपुरुषे वितंढावादवहे जिनानंदमुरीने जोतीलीधतेमुरीलाज पामीनेवल्लभीनगरीमां आव्या त्यांपोतानीव्हेनदु-
 ल्लभदेवीएअजीतयश, यक्षअनेमल्लए नामनात्रणपुत्रेसहीत दीप्तालीधेलीहती अनेत्रणपुत्रोअतिशे पंडितोययाहता. तेमांमल्ल
 वादीपुत्रविशेषे करीनेपंडितहता. त्यापछीपांचमापूर्वधी उद्धारकरेलुंने अधिष्टायकदेवेसहीत एवंदादशारनयचक्र एनामनुं
 पुस्तककेजेनीएक एकआराप्रत्येआदिने अंत्येचैत्य, गुरु, संघतेमनीपूजादिक मोटाउत्सवेसहीत लावीनेओपेनोतेते आराभणवा
 योग्यतथावांचना योग्यथाय, एवंमहाप्राभांनिक पुस्तक, पुस्तकना भंडारमांहतेपुस्तक कोइनेपणनेदेखाडुं एतुंदुल्लभदेवीना-
 मेसाध्वनिसारीपेठे भलामणकरीनेगुरुए अन्यजगाएविहार कयोहता तेसमेकौतुकधी एकांतेजइमल्लवादीए तेपुस्तकउघेडीवां-
 चवामांड्युं. तेमांएवुं आव्युंकोविधि. नियम, भंगनेवृत्तितेनारहित पणाथीअनर्थकछेएम आचार्योएकबुछेअने जैनशासनधीअन्य
 शासनजुंछेतेथी वैधर्म्यपणुं(विपरीतधर्मपणुं) थायछेएवाअर्धवाळी प्रथमनीगाथामल्लवादीए वांचीएटलामां श्रुतेदेवीएआवी
 तेनाहायमांथी पुस्तकहरणकर्तुं. तेथीतेअतिशेखेद पाम्योतेवातेनीमाए तथासंघळोकोएजाणी त्यारेतेमणघणो ठपकोदीघोप-

છીમલ્લવાદીએ તે પુસ્તકની પ્રાપ્તિને અર્થે एकपर्वततपઃ જઈને ઘનું તપ કર્યું અને તપના પારણામાં કેવલ વાલનું જ ભક્ષણ કરતા હતા. ચો માસામાં પારણું કરતી વસતે સંઘના લોકોએ અતિશોભાગ્રહકરી વિહ્વલિતિ (વી, દુધ, દહોંડિયાદિ વિગત) પરણે ગ્રહણ કરાવી. ત્યારપછી મંઘલો કોઈ આરાધન કરેલી શ્રુત દેવીએ પરીક્ષાને અર્થે एकदिवसરાत्रिએ અગાસીમાં ભળતા મલ્લવાદીને આકાશમાં રહી પૂછ્યું—કેમિષ્ટાઃ (મિષ્ટવસ્તુ શી છે ?) ત્યારે મલ્લવાદીએ કહ્યું કે—ब्रह्मा (વાલ) મિષ્ટવસ્તુ છે. વલ્લી છમહિનાવીતી ગયા પછી દેવીએ આવીને પૂછ્યું કે કેન (કોની સાથે) મીઠા છે ?) એમ જ્યારે તે દેવી ચોલી ત્યારે મલ્લવાદી બોલ્યો કે ગુહઘૃતેન (ગોલઘીની સાથે) આમ કારને ઉત્તરમાં ખઢી તેની ધારણા બુદ્ધિ જોઈ તે દેવિએ તત્કાલ પ્રસન્ન થઈને કહ્યું કે તું વરમાગ્ય સારે મલ્લવાદી બોલ્યો કે નયચક્રનું પુસ્તક આપો ત્યારે તે દેવિ બોલી કે એ ગ્રંથ પ્રકાશ કરવાથી છુદ્ધ દેવોના અતિશોભન દ્રવ્યોમાંટે પ્રથમે જે તે પૂર્વની આર્યા વાંચી છે તેને અનુસરી નહું નયચક્રનું એમ કહી અંતર્યો ન થયા પછી તે શ્રુત દેવીના પ્રભાવથી ૧૦૦૦ શ્લોકનો નયચક્રનામે નવો ગ્રંથ કર્યો ને તેનું વિવરણ (ટીકા) પ્રાચીન ગ્રંથમાં કહેલી ગાથા વડે સર્વ પંડિતોથી ગ્રહણ યાય એટલું કર્યું. પછી સંઘલોકોએ તે પુસ્તકને હાથીના સ્કંધ પર સ્થાપન કરી મોટા ઉત્સવે સહી-તે તે મલ્લવાદીનો નહોતો નગરમાં મંવેશ કરાવ્યો. પછી સંઘલોકોએ મલ્લવાદીની પ્રાર્થના કરી તેની પાસે આ પ્રકારની પ્રથમ ગાથા લેવાવી તેનો અર્થ કે નયચક્ર વડે જીત્યા છે સમગ્ર મતિવાદી શહે જેણે પણ ભક્ષણ વડે જે પરાક્રમી પ્રોસદ્ધતા અને જિનવચન રૂપી આકાશત-લમાં ગૂંચે સરસાશ્રી મલ્લવાદી સુરી જયવંતા વેં છે અને અજીત યજ્ઞનામા રાજા ૨૪૦૦ શ્લોકના પરિમાણવાળું પદ્ય ચરિત્ર (રામચરિત્ર) કરાવ્યું અને પ્રમાણ ગ્રંથમાં યાં કેલાને અર્થે વિદ્યાધરનામનું વ્યાકરણ અને ન્યાસેત્વે કરાવ્યાં અને યક્ષનામા સુરી પાસે અષ્ટાંગ નિમિત્ત સંહિતા કરાવીને ગુરુમહારાજે મલ્લવાદીને પોતાના સુરીપદમાં સ્થાપન કર્યાં. અને મરુમાં આવી ચુદ્ધાનંદ નામે વૈદ્યમતના પંડિતની માથે હાગા સર્પ તવાદ કર્યો. અને કોઈક ગ્રંથમાં તો લખ્યું છે કે નયચક્રના અભિપ્રાય પ્રમાણે હ દિવસવાદ કર્યો હવે મહ-

वादीएजेजेपूर्वपक्षकर्या इतातेनुधारणकरवा नसमर्थथतोबुद्धानंद वादीतोपोतानेतेनु स्मरणनथवानेअर्थेरात्रिए खंडीथीपोताना
हाथेलखतोहोतो. एकादिवसतेलखवानुं विस्मरणथवाथीअतिशो खेदपामेलोहृदयमांघणी, घुंचवणथवाथीहृदस्फोट एनामनोरोग
थयोतेथीतेमरणपास्यो प्रातःकाले शासनदेवीएतेवात जणावीनेमल्लवादीनाउपर पुष्पनोवरसादकर्यो अनेराजाए 'वादी'ए
प्रकारनुविरुद्धआणुं, नेवौद्धलोकोनेपोताना देशमांथीकाढीमूक्यतेफरीथीआव्याजनथीअने बुद्धानंदतोमरीनेहुष्टव्यंतरथयोने
मल्लवादनिाकरेला वेग्रथनोअधिष्टायक देवथइनेएवारहोके कोइनेतेग्रंथांचवाज देनहीं एप्रकारनोसंबंध प्रभावकचरित्रादिक
ग्रंथनेविपेछेत्यांथी जाणजो, अनेमळधारीराजशेखरसुरीएकरेला मवंधनेविपेतोआप्रकारेले केगुजरदेशमां खेटमहःस्थाननागे
नगरमांदेवादित्यनामे ब्राह्मणनीमुभगानामे पुत्रीहतीअनेतेवाळविधवा हनीतेणीएमुख्यनोमंत्र जपवाथीआकर्षण थयेलामूर्य
देवमनुष्यनुरुपधारण करीवळात्कारेते विधवानोसंभोगकर्यो. तेसूर्यनीदिव्यशक्तिहावाथी तेविधवानेगर्भरहो पिताएतेकन्याने
घणोठपकोदीधोपछी जेवीवानहतीतेवीपिताने कहीसारपळीजजाथी तेनेवल्लभीनगरीमां मोकलीदीथी तेणीएएकपुत्रनेपुत्री
वेसंघाथेउत्पन्नकर्या. अनेतेवेनुदिव्यरुपहतुं अनेआठवर्षनांथयां तयारेलेखशाळासांभणवा मूक्यांत्यांछोकरां वापचिनानोछे
एवीमश्करीकरी सारेतेणपोतानी मानीपासे आवीपितानुंनाम पूछुंत्यारेमाताएकहुं केहुंजाणतीनथीएहुं मातानुंचनसांभळी
अतिशेखेदपांमीतेणे मरवानोआरंभकर्यो. तेवल्लभसूर्यदेवसाक्षात आर्विनिकहुंकेहेपुत्र ! हुंतारोपिताछुंअने जेतारोपराभवकरे
तेनेतुंकाकरोमारीश एटलेतेनोनाशथशे एवोवरआप्योपछीजेछोकरो मश्करीकरेतेनेएककाकरोमारोएटलेमरे. एप्रकारेतेणेघणां
वाळकोमार्योत्यारे तेवल्लभीनाराजाए तेनेवोलावीघणो तिरस्कारकर्योत्यारे तेनेतेराजानेमांरीनेतेनु राज्यलइपोतेराजाथइ
वेठोतेशिलादित्य नामथीजगतमांप्रसिद्ध थयोनेतेजैनीहोवाथीतेणे शत्रुंजयतीर्थनोउद्धार कराव्योहवेतेराजाए पोतानीवेने भ-

रुचनाराजासंघाथेपरणाची तेनोपुत्रपल्लवहसोएक दिवसजेहारेतेदेशानोत्याग करेएवीप्रतिज्ञापूर्वकवल्लभी नगरीमांचौद्धलो-
कोसंवाधेनसाधुओंने वादथयोदैवयोगधकी चौद्धलोकजीत्याअनेमूर्ख जैननासाधुपरदेशमांगया, नेशिलादित्यराजापणवौ-
द्धयोअनेशत्रुंजय तिर्थमांझपभेदेवनी प्रतिमानेतेंबुद्धनीप्रतिमाछेएककरीतेचौद्धलोकपूजताहता अनेतेनीबूहेनेपतिनामरणपछी
वैराग्यपापीनेपोताना पुत्रेसहितसुस्थिननामे आचार्यपासेआवीदिसालीधी एकदिवसपल्लवुत्रमाताने पूछणुं-केआपणोजैन
संघकेपधोडोधयोछो? त्यारेतेणीएकणुंके साधुसर्वपरदेशगयाछे इत्यादिसर्ववृतांतकणुंने मांभळीकोधपापी चौद्धलोकनेजीतवा
नीतेणेप्रतिज्ञाकरी अनेपर्वतउपरजइ आक्रंतपकडुं. तेवखतशासनदेवीएपूर्व कणुंहेतुंतेपरीक्षाकरीप्रमन्न यहेतेनेनयचक्रनुंनु
स्तकआपुं, नेतेनेनीचे भूमिउपरमूकवानोनिपेध कयेंतेपुस्तकएकदिवस पृथिवउपरपूक गायीरोपकरी तेदेवीएकबुकेहुंताहुंता-
निध्यकरीशण्टलेहुं तारीसमीपेरीशपण तेनेमत्पसदर्शननहींआपुंत्यारपळीचौद्धसाथेयाइ करतांछमहिनेनेअंतएवौद्धाचार्यपर
णपाम्योइत्यादिजाणवुं. वल्लभीनोनाशायवो एमप्रथमजाणीतेमलवादी सुरीपोतानापरिवार सहीतअन्यस्याने विहारकरीग-
याएप्रकारेमलवादी सुरीनोप्रबंधसंपूर्णघयो.

हवेश्रीज्ञातिसुरीनोप्रबंधकहेछे थारापदगच्छमांथीविजयसंघसुरीनेपाटे श्रीज्ञातिसुरीथयाहना. अनेअणहिलपुरपाटणमां
श्रीभीमराजानीसभायां कर्वांदचक्रवर्तिप्रकारनुंविरुधोपेलाहता. एकदिवसमिद्धथयोछे तरस्वतिभंजमेनेएवाधनपालपंडित
माळवाधीपोतानोकरेलो तिलकमंजरीनामनोग्रंथतेने तेसुरीपोतानागुरुता माटेतेनीपोतेशोधचोनेसाह्मआव्या. तेवखतेनेगुरु
कोउदेवतातुंसाधनकरताहता. माटेवारणवेंठेलोएकनवोनानोशिष्य तेनेएककठिणश्लोकनोअर्थपूछयो तेबुलकमाधुएनोत
त्ताळतेनीव्याख्या, उपन्यासपूर्वकचणीसरसकरी. तेनेसांभळीचमस्कारपामेलो पनपालपोतानादेशमांजइने गुरुनेमाळवायां

आग्रहपूर्वकबोलाव्या. तेगुरुनेमाळवामांजतांमार्गभारानीए रास्वतीएकछुंकेतमेएकहाथउंचोकरशो तेवखततमारीसंघाथेवादक-
 रनारवादीतत्कालनरमपडशेअनेजीताशे. पछीतेगुरुमाळवामांआव्या. तेवखतभोजराजाधारांनगरीथी पांचगाउतेगुरुनीसामा
 गया. भोजराजनाकोइथीनजीतायएवा ५०० वादीपुरुपोहता. तेराजाएपणएव्हीप्रतिज्ञाकरीहतीके आवादीमांथीजिकोइस-
 मर्थपुरुषआवेअनेएकवादीने जीतेतोएकलाखरुपियाआपवा एव्हीरीनेजेटलावादीजीते एटलालाखरुपियाआपवा. पछीतेवादी
 लोकोनीसाथेभोजराजानीसमक्ष आशांतिमुरीजीनोवादचाल्वा छेवटजनांमुरीएहायउंचोकर्योके तरततेवादीशांतपड्योअने
 जीतायो एव्हीरीते ८४ वादीपुरुपोजीत्या, सारे ८४ लाखरुपियाराजाएआपवानाथया. तेजोभोजराजाभयपाम्योके आमु-
 रीतोमारा ५०० वादीपुरुपोनेनिश्चेजीतलेशे एव्हीराजीएकदिवसधनपाळनीसंघाथे राजाएविचारकर्योके हवेआपणेकेमकरवुं.
 धनपाळेउपायदेखांड्योके जेतेप्रकारेएमुरीनुंसन्मानकरीने एमुरीनेनिश्चायकरशोतोलोकरमांतमारीआवरुकांइकपणरेशे का-
 रणकेएमुरीवादकरवानेमाटेकोइजग्याए पोतानीमेळेजतानथी. आतोमकथाशोधवानेवास्ते आग्रहथीबोलाव्याहता. पछीतेवात
 राजाएकबूलकरीअनेकछुंके नामथीतोएशांतिमुरीकहेवायछे परंतुवादीलोकोनेतोवेताळसमानछे. तोदिवसथीआरंभीनेवादीवे-
 ताळशांतिमुरीएप्रकारनुनामजगतमांविख्यातथयुं माळवानाएकलाखरुपियागुजरातना पंदरहजाररुपेआनीवीरोवरयताहता.
 एहीसावेगणतांमाळवानाचोराशीलाखरुपियाना गुजरातीरुपियावारलाखनेसाठहजारथया तेगुरुनेआप्या. गुरुएतेद्रव्यवहे
 माळवाभांजवारलाखरुपेआनचैत्य (जिनमंदिर) वंधाव्यां नेकथाशोधनेआव्यापछी पोतेरहेताहनातेथारापद्रनगरमां ६०
 हजारनुंचैत्यकराव्युं, अनेदेवकुळिकादिकपण तेमांथीजकराव्युं. एकदिवसपाटननाशेदजिनदेवनापुत्रने संपदंशययोहतोनेमां-
 त्रिकलोकोएतेनेजीवाडवानी आशापूकीदीधेकीहती. नेस्मानमांदाटवाते नानाछोकरानेखाढामांमुवाढेलोहतो तेवखतआमु-

रीनोयोगवनवाधीतिपुवनेखाढामांभी वारणेकढावीअमृततत्त्वतुं स्मरणकरीतेमडदानाशरीरुपर हाथफेरव्योकेतुरततेजीवतो
थयो. तेथीतमनीचणीप्रसिद्धीथइ. तेपणे ३२ शिष्यविपमतर्कशास्त्रभणावी घणाहुशियारकर्याहता एकादिवसअतिशेकठिणअर्थ
वाळुंतर्कशास्त्रतेनोअर्थघणीवखत पतेकह्योतोपणते ३२ तर्कवादीपुरूषोनीधारणामांआव्योनहीं. तेथीतेसुरीवैराग्यपायीवेठा
हता. तेवखतनडयल्लनामेपुरयी भणवाअवेळामुनिचंद्रसुरी पंदरादिवससुधीतेगनामेडाउपरउतयाहता. तेमणेपुस्तकविनामांभ-
लेलोअनेनदीठेलोतेग्रंथपते धारीलीथिलोहतो. पछीतेगुरूनीआज्ञाग्रहणकरी सर्वग्रंथतेपणेकंठथीसंभलाव्यो. तेजोइशांतिसुरी
घणाप्रसन्नथयाअनेसन्मानपूर्वकपदतर्कानामेग्रंथभणाव्यो. एकादिवसधनपाळनामुखथी श्रीशांतिसुरीनोयज्ञसांभळीनेतेसुरीनीप-
रीक्षापाठेधर्मनामाएकवादीपुरूषअडकावेला चारणानाअपासरापासेआवीउभो तेवखतनेगुरूआखाशरीरे चेलपेटणुंओपघचो
ळीनेवेठाहता. तेवखतउपासराने चारणेउभेलातेधर्मवादीए छिद्रमांथीदीठेलाभूत, प्रेतनाभ्रभथीपूछयुंकेतुंकोणछे ? त्यारे
सुरीबोल्याकेदेवछुं त्यारेतेबोल्याकेदेवकोण ? सुरीबोल्याकेहुं त्यारेतेबोल्याकेहुंकोण ? तोकहवान श्वानकोण ?
त्यारे सुरीबोल्याकेहुं तुंकोणएमपूछुं त्यारेपूर्वनीपंढेज चक्रनीपंढेभमोचेलो तेधर्मवादी चमत्कारपाग्यो पछी द्वार
उवाड्यापछी तर्कवाद्अनंयोगध्यान इत्यादीथी तेधर्मवादिने गुरूएजीतीलीधो. एकदिवस अव्यक्तभैरव शब्दकरनारो
दविडेंदेशनोवादीपुरुष तेनेसामीर्भातिमां उभेलाश्वानजेवाशब्दवेडे पशुजेवोजाणीनेजीती लीधोकेमेकअव्यक्त वादीनोपति
वादीपशुभवाजयोग्यछे तेशांतिसुरीएउतराध्ययननी वृहद्(मोटी टीकाकरीछे तेमारेढोन्नीनिर्वाण स्थापनस्थळवेडेमुनिचंद्रना
शिष्यवादीदेवसुरीए दिगंवरीकपुदचंद्रने जीत्यो.अनेथारापद्र नगरपांतेसुरीनी व्याख्यावखतनागीनी नामेदेवीनित्यआवी
जोहेस्थानउपरचेवसती हतीअनेतेमनावेसवाना पाटउपरतेसुरी,वासः शेषकरताहता. एकदिवसतेसुरीवासःशेष,नाखवानुंसुरी

गया, त्यारेतेदेवीएरात्रीएआनीने सूरिनेठपकोदीधो. त्यारेसूरीनोल्याके आजतोडभारहेचाथी मारावेपगदुःखताहता. तेदुःख-
 थीविस्मरणथयुं त्यारेदेवीवोलीकेतमाकुंआयुष्यछमासनुंछे. त्यारपछीतेसूरीएपोताना घणाविद्वान ३२ सूरिमध्ये ३ सूरिने
 पोतानास्थानमास्थापनकर्या. अनेगोतेरेवताचळ पर्वतपरजइ २५ दिवसनुंअनशनकरीसंवत १०९६ नात्रधर्मादेहनोत्यागक-
 रीवैमानीकेदेवताथया. एप्रकारेशांतिस्त्रीनोअंधप्रुरोथयो नेश्रीवादीदेवसूरीनुं वृत्तांततोषहुयात्रिल्यातछे अनेनैमित्तिकतो
 श्रीभद्रबाहुस्वामीप्रमुखजाणवा. भद्रबाहुअनेवराहमिहिरवेसगाभाइहता. भद्रबाहुजैनीहता अनेवराहोमिहिराजानीसिभामांभोटा
 पंडितहता. जेमनीकरेलीआजवाराहीसंहिताप्रसिद्धछे. राजानीसभामांवराहमिहरे एवीप्रतिज्ञाकरेलीहतीके आमार्कुंडाळुंक-
 रेलीपुन्वीसंवाचनपळनुंसच्छपडशे तेवखतभद्रबाहुस्वाभियराजानेकहान्युंकेएकान्नपलप्रमाणनुंमच्छपडवो, अनेतकुंडालायांनहीं
 पडेपणकुंडालाना कांठेपइशेपछीभद्रबाहुनाकक्षाप्रमाणेजवात थहेतनुंकारणएवुंहुं केतेभद्रनाहुएएवी कल्पनाकरीके वाचनपळ
 मच्छआटलेउचेथी पडतांभोंयनीउपर आवर्ताएकपळमुकाशे नेतेवखतवायुएवोथशे केतेवायुनाजोरथीते मच्छकुंडालावारण
 पडशेएवीकल्पना करेलीमाटे वळी वराहमिहिरराजाना पुत्रनुंसोवर्षनुंआयुष्य निर्णयकर्युंहुंतुं विलाढीथक्रीतेपुत्रनुं मरणथगे
 एवोनिर्णयकर्योहतो. त्यारेभद्रबाहुएएम कहुंकेतेविलाढीना मुखथीएपुत्रनुंसातादेवसमां मरणथशेनेप्रमाणे तेवातथइ (राजाने
 घेरपुत्रथयोत्यारे नगरनासर्वेलोक भेटलइनेगयाअने सागीपुरुषोआशीर्वाद देनागयातेवखतकोइ श्रावकेभद्रबाहुस्वामीनेकहुं
 केआपणेजबुंघटे त्यारेतेवोल्याकेएपुत्रनुं मरणसातादेवसमांविलाढीजेवा मुखवालीथीथशेत्यार पछीतेराजाना चितनीसमाधि
 करवावास्तेजइ उपदेशकरवोएसाधुने युक्तछेपरंपुत्रजन्य सांभळीनेवधामणीना उत्सवमांजबुंघुक्तनथी. तेवातराजाएसांभळी
 सारेनगरमांथीतमाम विलाढीओंशाळीने काढीमुकावीपछीतेपुत्र सातमेदेवसमृतेलो हतोअनेतेनाउपरविलाडी जेनांमोदानी

चारणुअडकावानी लोढानी भूंगलपढवाथी तेनुमरणथुंगुवी कयाअन्यग्रथोपाछे.)

अनेतपस्वीतो छहजारवर्षसूधीविष्णुकुमारिछठनुतपक्युहुनुं (विदिवसउपवासकरी भोजनकरवुंतेछठनुं तपकेहवाय) शुद्ध भिक्षानमलवाथीछ मासपर्यंततपकरनार ढंढनकुमारअने साठहजारवर्षसूधी आमेलनुंतपकरनार सुंदरीअनेएकवर्षसूधीकायो-
त्सर्ग(कौशग) करनारचाहुवली अनेविषमअभिग्रहना ग्रहणकरनारसपकऋषि (कृष्णऋषि) अनेसोलवर्षआमेलकरनारश्रीज-
गतचंद्रसूरीइत्यादि दृष्टांतजाणवां.

हेवेविधावंतमभावकतो श्रीआर्यखपुटाचार्य अनेपरकायमांप्रवेशकरवानीविद्यावाळा श्रीजीवदेवसूरी अनेकलिकालस-
र्वज्ञकेहवाता श्रीहेमचंद्रसूरीआदिकजाणवा. तेमांआर्यखपुटाचार्यनुं आपकारनुंवृत्तांतछे. भरुचमांवौद्धभक्तवळमित्रनामैराजा
अनेवेननोपुत्रभुवननमिसूरीए वौद्धलोकेनेवाढमांजीत्या. तेनोमहीमासांभळीकर्णरोगथी पीडायेतेमपीढातोवौद्धमतनोवृद्धक-
राचार्यगुडशस्त्रपुरथीत्यांआव्यो, तेनेपणतेणेजीतीलीथो. अतिशेलाजपायीने तेअनशनकरीमरणपाय्यो. तेगुडशस्त्रपुरमांजस
थयो. अनेतेणेजनसंघनेव्याधि, घनहरणइत्यादिवहेउपद्रक्यो. त्यारपछीसंघलोकोए आर्यखपुटाचार्यनेत्यांवोलाव्या. तेसूरीए
तेयक्षदेवनवैकानउपरखासहांवंधावी तेनीछातीउपरचेपगअडादी लूगदानीसोदताणीसुता. तेवातजाणीत्यांआवेळोराजा
जेजेजगाएथीतेलूगहुंखेचे तेतेजगाएतेसूरीनाअपद्रारनुं तेनेदर्शनयायछे तेथीतेअतिशेकोभिष्टययो नेतेनाशरीरउपरसेवकोपासे
महारकराव्या. तेतेप्रहारतेराजानीस्त्रीओउपरपढवाथीघणो शोरवकोरथयो. पछीभयपामेळाराजाए तेसूरीनेखमाव्याअनेयक्ष
पणमत्पक्षआवीतेसूरीनापगदाववाचेडो, अनेवोल्याकेहुंतोतमारोसेवकहुं अनेतेयक्षनामंदिरथी गुरुवारणेनीकळयात्यारियक्षा-

દિક અને પથ્થરની વેકુંડીઓ તે સૂરીની સંગ થે ચાલી. રાજાની વિજ્ઞપ્તિથી ધક્ષાદિકને છોડી મૂક્યા અને ગુરુ પોતાના સ્થાનમાં આવ્યા
 અને કુંડીઓ પણ સંવાધે આવી અને તે વેકુંડીઓને સ્થાતિક રાવા પ્રાપ્તે પોલને દરવાજે રાખી ને રાજાદિક સર્વે શ્રાવક ત્રય્યા અને એક છ
 ત્રનું જિનમતનું સામ્રાજ્ય (ચક્રવર્તિ રાજ્ય) થયું. એક દિવસ મરુચથી એક નાનો સાધુ સ્થાપન કરેલા પુસ્તકનું પત્ર વાંચવાથી
 આકૃષ્ટિ વધાને પામ્યો હતો. તે સાધુ તે વિદ્યાવલ્લથી ધોલાવ સ્નેહી કેલાં પાત્ર શ્રાગને ઘેર મોકલી પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે મિષ્ટાન્ન ભરેલાં
 તે પાત્ર આકાશમાં ગેલાવીને જમતો હતો. તેને પોતાના ગચ્છના સાધુએ તથા સંઘલોકોએ તિરસ્કાર કર્યો સારે તે વૈદ્ધના સાધુમાં જડમલ્લયો
 ત્યારે તે વૈદ્ધ સાધુએ તેનો મહીમા અતિશે વધાર્યો તે દૃષ્ટાંત સંઘલોકોએ મોકલેલા સાધુના મુખથી જાણી શ્રી આર્ય સ્વપુટાચાર્ય તે શહેરમાં
 છાંનાગયા અને આકાશમાં પોતાની વિદ્યાથી એક મોટી શીલા પ્રકટ કરીને ભોજન ભરેલાં તે પાત્રને પ્રતિદિન ભાગવા માંડ્યાં તેથી તે સા-
 ધુએ જાણ્યું કે નિશ્ચે મારા ગુરુ આ શહેરમાં આવ્યા હશે. નહીં તો આંતરપ્રક્રમથી જામાં નહોય પછી તે તપાસ કરતાં ગુરુ આવ્યા જાણીને
 તે સુહૃદ્ક તે શહેરમાંથી નાશી ગયો. સંઘે સહીત તે ગુરુ વૈદ્ધના સ્થાને આવ્યા. તેમનો શિલામય બુદ્ધદેવ, સન્મુખ આવી ગુરુના ચરણમાં વલ્લ
 મી સ્તુતિ કરવા લાગ્યો. તેથી ત્યાં જિનમતની ઘણી પ્રશંસા થઈ. ત્યાર પછી પાટલી પુત્રનગરમાં દાહડના મેરાજા ત્રાક્ષણનો મક્તસર્વદ-
 ર્શનના લોકોને વલ્લત્કારથી બ્રાહ્મણોને નમસ્કાર કરાવતો હતો. જૈનલોકોને પણ દ્રવણે તેમ જ કર્યું. ત્યારે તે જૈનલોકોએ ત્રિચારકર્યો
 કે અશુભકાર્યમાં કાલક્ષેપ કરવાનું શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે મોટે મેળે રાજા પાસેથી સાત દિવસ માગી લીધા કે સાત દિવસ પછી તેમને કહેશે તેમ
 કરીશું. તે વચ્ચે તે આર્ય સ્વપુટાચાર્યના શિષ્ય શ્રી મહેન્દ્ર ડપાધ્યાયની સમીપ ગામમાં આવેલા છે. એવું જાણી તેમને વોલાવી વિશ્વમિકરી.
 ત્યારે એક લાલને એક ધોલી વેસોટી ઓગ્રહણ કરી સર્વેય તિપ્પસહીત રાજાની સમામાંતે ગયા. રાજાની વિપાસે વેઠેલા બ્રાહ્મણ પ્રણેવોલ્યા,
 કે કિયે પાસે વેઠેલા બ્રાહ્મણને અમારે નમસ્કાર કરવો ? ત્યારે રાજા એક શુંકે આ સર્વે બ્રાહ્મણ તમારે વંદનિક છે. ત્યાર પછી તે સાધુ

चालसोटीफेरवीकेतुरनब्राह्मणनां मस्तक नीचेष्टिबलपरपड्यां. पृष्ठदिव्यशक्तिधीदेखाड्युं. तेथीमोटोहाहाकारशब्दविस्तार
 पाम्योअनेराजाअतिशेखेदेवालोययो. नेउडीआचीनेतेमुनिनाचरणमांपड्यो. त्यारेराजाएप्रार्थनाकरीकथुंक हेयोगिपुरुष ? आ
 ब्राह्मणेनेजीबाढो. त्यारेतेउपाध्यायजीबोल्याके जोएवधाब्राह्मणजैनीसाधुथायतोहुंजीचाहुं. राजा, प्रधानविगेरेसर्वलोकोए
 पचातकयूळकरी. त्यापरछीते. उपाध्यायजीएथोळीसोटीफेरवी तेथीसर्वेमाथापोतेपोतानास्थाने पूर्वनीपेठेइततेमथां. तार
 पळीतेसर्वेब्राह्मणोएजैनदिसालीधी नेराजादिकसर्वेजैनधर्माथया. तेवातसांभलीआर्यबुटाचार्य पोतानास्थाने श्रीमद्वेन्द्रसुरीनुं
 स्थापनकरीस्वर्गमांपगार्या एमकरिआर्यबुटाचार्यनो प्रबंधकक्षो. हवेश्रीजीवेदेवसुरीनोप्रबंधकहीएछीए. वायटनामेमोटा
 स्थानगंथेठयर्पदेवनोमहीधरनामेमोटोपुत्रहत्तो तेदेशांतरमांभ्रमणकरतेहत्तो. तेनेदिगंवरलोकोएप्रतिबोधकरी दिसाआपीआ
 चार्यपदमांस्थापनकरेलोइत्तो. दिगंवरलोकांपतेसुरीने परकायप्रवेशादिकविद्याओपणआपीहती. तेसेठनोवीजोपुत्रमहीपाल
 नापेइत्तो तेजेपोतानाभाइनावियोगयी चैराग्यपामीश्वेतांवराचार्यपासे दिसालीघेलीहती. एवेआचार्यनोमेळापथयो त्यारेतो
 आचार्यनथनेनीमाताए भगुद्धआदारादिक दिगंवरनादेखाडीयुक्तिबहे प्रतिबोधपमाळ्योएवेनेदिगवराचार्य श्वेतांवरीययो.
 अनेनेनेसुरीपदवीपळ्या पळीतेजीवेदेवसुरीएतानापथी जगतमांमसिद्धयया. पांचशेयातिनापारिवारेसहीतविचरताहता. तेवजत
 एतयोमीन्याख्याननवतआचीचेठो. तेयोगीमांगवोगुणहत्तोके पोतानीजीव्हनेपळांडीनीपेठेवाळी इवाचवाथीव्याख्यानयांच
 नारनीजीव्हास्थंभीजाय. अनेकोइसाध्वीनामस्तकनुंचुर्णयंत्रिने तेणेपासेकरीरासेलुतेजेना मस्तकउपरनांखेतेनेतेचशायएवो
 तेदुष्टयोगीहत्तो. तेवीचिदाबालानेतत्कालजाणीलइ जीवेदेवसुरीएतेनाआसनमांएवी रीतेस्थंभनकर्योकेतेनाथीनहलाय. नयो-
 लाय, नकांइयाय. पळीनेनेएवोचमस्तकारदेखाडीपोतानो विज्यकरीलीधो. तेजगाममांमलएवेनामेएकशेठहत्तो. तेजेसूर्यग्रहणनुं

पूर्वआव्युत्पारेधर्मेने अर्थ खरचवानालाखरुपियानोसंकल्पकर्थो ब्राह्मणलोकोनेपुछयुं त्यारेतेओएकहुंकेयज्ञकरीवापरो ते
 वखततेनेयज्ञकर्थो एकझाडतलेयज्ञकुंडनीधुमाडीलागवाथी एकमोटोसर्पपडयो तेनेजइब्राह्मणलोकोएजोइलाकडीवेडयज्ञकुंडमां
 नांखयो तेजोइलोकोएहाहाकारशब्दकर्थो त्यारेतेब्राह्मणलोकवोल्याके आयज्ञमार्गपामेतेस्वर्गेजायछे शेठेतेवातसांभळीपण
 पोतानाअंतरमांसमाधाननथयुंतेथीतेपापनुं प्रायश्चित्तब्राह्मणपासेमागुंलारे ब्राह्मणोएकहुंकेएसर्पनाप्रमाणथी वमणासुवर्णनो
 एकमोटोसर्पकरीब्राह्मणनेआपो तेथीएपापनीशांतिशे. पछीश्रद्धावानशेठे तेप्रकारनोमोटोसोनानोसर्पकराव्यो. तेसर्पहुंआमं
 व्रणकरीपूजाकरी. तेसर्पकोनेआपवोतेनिर्णयमांब्राह्मणोमांपरस्परवोलावोलीथइ. त्यारेतेमणेनिर्णयकर्थोके जेटलाअग्रेसरब्रा-
 ह्मणछेतेमनेएसर्पना ककडेककडाकरीव्हचीआपो. एवोनिर्णयकरी तेसर्पनेकापनाकाजेलुहारने वोलाववानोगडवडाटकरेछे ते
 वखततेशेठबुद्धिवानहतो मडितेनाअंतरमांविचारथयोके आतोउलटुंवमणुंमनेपापलागशे एकसर्पनेमारवानापापनुंप्रायश्चित्तक-
 रतांवेसर्पमार्यानुंपापउलटुंमनेलागशे एमधारीयज्ञनोत्यागकरी अतिशेखेदपामीवेढोहतो तेवखतजैननाकोइवेसाधुभिक्षाकरवा
 आवेलतेनेजोइनेतेनेतेवातकटीधर्मपूख्यो. त्यारेसाधुओएकहुंकेमेजीवेदवसुरीपामेआवजो. तेतमनेधर्मदेखाडशे. पछीतिसाधु-
 नाकहेवाथीतेशेठजीवेदवसुरीनीपासेंगयो. तेमणेप्रतिवोधकरीतेनेश्रावककर्थो. पछीतेवोल्याके संकल्पकरेलुंअडयुंलाखद्रव्यतो
 प्रथमब्राह्मणादिकमांखरचायुंछे नेअडयुंलाखद्रव्यतमेग्रहणकरो त्यारेगुरुएतेद्रव्यग्रहणकरावी जैनमांदिरादिककराव्यां. तेद्वे-
 पथीब्राह्मणलोकोएएकपरवाने तैयारथयेलीगायजिनचैत्यनागभारामालाव्या. अनेतेगायमरीगइ तेवातगुरुएजाणी. त्यारपछी
 गुरुएपोतानामठनीअंदरजइने आसनउपरवेसीने पोतानाशरीरनी रक्षानेअथेकेटलाकसाधुओनेपासेवेसाडीनेकुंभकवायुवडे
 ध्यानकथुं नेपोतानीविद्यानावळथीदेहनोत्यागकरी तेमरेलीगायनादेहमांप्रवेशकरीने तेगायनेब्राह्मणलोकना शिवालयमांम-

वैशकराव्यो पछीतगायनादेहमांधीनीकलीपोतानदेहमांआव्या. तेवातब्राह्मणोएजाणीतेमुरीनापगमांनमस्काररुरीघणीप्रार्थ-
नाकरी. त्थारितेमुरीबोल्याके मारागळमांजेनवोआचार्ययाय तेनेसोनानुंजनोइपहेरवीब्राह्मणना देवमंदिरमालेइइने ब्राह्म-
णोएवेदमंत्रथीउत्सवसहीतअभिकेकरवो इसादिकेजेकहुंतेनोस्वीकारब्राह्मणोएकर्यो त्थारपूर्वनीपेठेजपरकायप्रवेश विद्याना
बळधीतगायनेतोशिवालयथीचारणेकाही. आयुपनोअंतआव्यो त्थारपोतानाकोइमित्रनेगुप्परीते कहुंकेमारुंकपाललइने एक
योगील्लेतेसिद्धविद्यावाळोथइ जिनमतनेघणोलपदवकरसो. माटेमारातेनिर्जावकपालने भागीचूरोकरवो एमकहीतेमुरीस्वर्गवा-
सीयया. त्थारितेमित्रमुरीनाकलाप्रमाणेतेकपालनेकर्युं. त्थारपछीतेयोगीकपटथी अतिशेशोकदेखाडतोत्यांआव्यो नेभागीनेचूरो
करेलाकपालनेदेखीहाथघसीबोल्योके विक्रमराजानाकपालनुंएकखंडमारीपासेछे नेआयोगीनुंएककपालखंडमनेपासथयु होत
तोमारीविद्याबरोवरसिद्धयात, परंतुनेमनेपळयुंनहीं. पछेतेयोगीआकाशमार्गेजइ मलियाचळमांथीवावनाचंदननां तथाअगुनां
काष्टलावीतेगुरुनाशरीरनोदाहकर्यो. एमकारेजीविदेवमुरीनोमंत्रथपुरोथयो. अनेश्रीहंपचंदमुरीनुंकेटेश्वरीदेवीवशकरवाथी अ-
तिशेविद्यावानपणुंथयेलुजगतमांप्रसिद्धछे. अनेपाभीछिप्रतिष्टाजेमणेएवामिद्धपुरुषो तेनोविद्या, मंत्र, बुद्धि, योगनेआगमइत्या-
दिभेदथीअनेकमकानाछे तेमांखीदेवताजेनीअधिष्ठायकछे अथवाजेसाधनवहेमिद्धथायछेतेविद्याकहीए नेजेनोपुरुषदेवताअधि-
ष्ठायकछेएवोसाधनरहीतहोयतमंत्रकहीए. आजगाएविद्यासिद्धअनेमंत्रासिद्ध एवेमांथोहोगेदछेपाटेतेवेनोमंत्रइ विद्यावानेनेविषे
करेलोछेएमजाणवुं तेवातदर्शनसप्ततीकाग्रंथमांरुहीछे. तेनोअर्थकेवहुविद्यामंत्रवाळो सिद्धकहीएअनेवीजो उचिनअवसरने
जाणनारविद्याचानूकळोछे तेमांमंत्रसिद्धतोतेछेकेजेमांसंभन, आकर्षणइत्यादिकहायछे तेजेमकोइनगरनेविषे कोडवणारूपवा-
लीमांवीहती तेनेचळात्कारथीग्रहणकररीराजा पोतानाअंतःपुरमांळइगयोत्सारिसंघलोकोए नेराजोनेयुंकरुंतेपण नेणेनेनेअं

तःपुरमांधीछोडीनीहीं. त्योरेकोइमंत्रसिद्धपुरुषेराजाना आंगणामाआवीतनाप्रासादना अंभमंत्रीआक्राशमांलीधा. खडखडक-
 रतनेप्रासादनास्थंभकंपतादेखी भयपामेलाराजाएतेसाध्वीनेछोडीदीधी अनेबुद्धिसिद्धतोअभय कुमारप्रमुखपुरुषोजाणवा.
 अनेयोगसिद्धतोतेपुरुषजाणववा केजेनीपासेसुवर्णसिद्धिआर्दिकने उमन्नकरनारचूर्णहोयथा दाटेलाद्रव्यभंडारनेदेखाडनार
 नथा अद्रव्यकरनारइत्यादिअंजनहोय तथापगउपरलेपादिकरवायी आक्राशमार्गति करेतथासांभाग्यदौभाग्यादिकबुसाधकजेनी
 पासेहोयतेयोगसिद्धपुरुषकहेवाय. जेमार्गभीलराजनेउच्छेदकरनार एवाअनेइंटावाडानेसुवर्णमयकरनार श्रीकालिकाचार्यजा-
 णवातथापगमालेपकरीनित्येशत्रुंजय, रैवत, अष्टापदअनेसंपतशिखरआदिपर्वतनी तीर्थयात्राकरनार अनेनागार्जुनयोगीनेप्रति
 बोधकरनारअने (गाहाजुअलेनाजिणं एस्तवनमां वेगाथानीअंदरकहेली सुवर्णसिद्धिनेगोपवीराखनार) श्रीपादालिसुग्रीतथा
 वज्रस्वाभीनीमांभोआर्यसमीतसुरी तेआदिकजाणवा. तेआर्यसमीतसुरीए कन्ना नेवेन्नाएवेनदीओनीवचेरहेलात्रह्मदीपनातापस
 लोकोपणलेपनकरवानीशक्तिवडेजळउपरजताआवताहता तेजोया. अतेशेविस्मयपामेलालोकोएगुरुनाकेहवाथीश्रावकलोकोए
 निमंत्रणकरीजमाढीबळात्कारेतेमनापगधोवाइत्यादिकपटभक्तिदेखाहीतेथी तेनापगउपरनुंलेपनजतुरहेवाथी पाछाजतीवखतेते
 नदीमांवुडवालाग्या तेजोइश्रावकोएताळीओपाहीनेउपहास्यकयो. तेथीघणीलज्जापामीनेउभारद्या तेथीतेश्रावकलोकोएतेवात
 गुरुनेकहीत्यारगुरुएआवीनेतेनदीओमां योगचूर्णनांख्युतेथी तेवेनदीओनांतटपरस्परमळीगयतिथी श्रावकधर्मनीघणीप्रभाव-
 नाथइअनेतेतापसलोकोने गुरुएप्रतिबोधपमाढीजैनधर्मीकर्या ॥ ७ ॥

कविपणवेप्रकारनाछे तेमांपहेलातोजिनशासननारहस्यनुंजाणपणुं तेणेकरीनेसद्भूतछे अर्थजेनाएवाशास्त्रनी रचनाकर-
 नारा तेकखुंछेकजिनशासननेविषे थइगयेलाएवाजे अर्थतेनुंजेशास्त्रतेने गुथनारासुकविकहीए तेजेवाकेतत्त्वार्थशास्त्र तथाप्रशम

रतिइत्यादिकेने करनाराश्रीउमास्वाति वाचक, तथासमरादित्यचरित्र, अनेकांतजयपताका, अनेकांतमतवेज, पोटशक.अ
 एक, विशतिता, पंचाशक, नेपंचवस्तुक आदिअदीहजार प्रकरणग्रंथनाकरनार श्रीहरिमद्रसुरी २, तथाभवभावना, पुष्पगाला-
 थापेनीटीकातथा विशेषावश्यकतया अनुयोगद्रारत्नचित्तथा श्रीआवश्यकटीतटिप्पणक इत्यादिअनेकग्रंथना करनारमळ-
 धारीश्रीहैमचन्द्रसुरी ३. तथाघणालिखान्तनी टीकानाकरनारश्री मलयगिरिसुरीतथा प्रमाणसिमासा, त्रिषष्टिशलाकापुरुष
 नरित्रनेल्याकरणादि अणकरोड श्लोकनुं प्रमाणजंयाछेएवने सर्वग्रंथोनेविस्नारना श्रीकुमारपाळराजाने प्रतिबोधकरताश्रीहे-
 माचार्यइत्यादिपुरुषो जाणनाअनेवीजातो अतिशेकीवपणानी कळापांकुशळएवा श्रीसिद्धसेनसुरीतथा भक्तामरस्तवननाक-
 तश्रीमानतंगसुरी तथाश्रीवृष्णभट्टसुरी तथाठेकाणेदेहाणे कविपणानीकळावडे विस्मयपपांडेलो अनेत्यागकराव्याछे मृगया
 तथायसइत्यादिदुर्गर्प जेणेएवोश्रीभोजराजानो धनपालनामंपंडित इत्यादिपुरुषोजाणना. ॥ ८ ॥

अनेश्रीनिशीथादिक सूत्रोविपेतोआमकारना प्रभावकपुरुषोकथा छे:-१. अतिशेकृद्धिवाळा, २. धर्मनाकहेनारा, ३.
 वादी, ४. आचार्य, ५. क्षपक, ६. नैमित्तिक, ७. विद्यावाळा, ८. राजसमूहेमानेला एवापुरुषोआतीर्थनी प्रभावनाकरंछेतैम
 अतिशेकृद्धिवाळातो दीजायकीमोडाउत्कर्षनेपागेलीछेकृद्धिओजपनीएटलेजंवाचारण.विद्याचारण, आशीविष, जळीपधि, अ-
 चधि, मनःपर्याय, इत्यादिकेछे लब्धिओजमेनेएवा पुरुषोज्ञाणवाअनेधर्मकधी तोव्याल्ल्याननी लब्धिवाळाअने वादीकहेतांपर-
 वादीनेजीतनारा नेआचार्यकहेतांवारमं छल्लुगुणवेदेशोभता नेक्षपकहेतांआकरुतप करताअनेनैमित्तिक कहेतांत्रिकाळज्ञान
 वाळांनोविधानानकहेतां सिद्धययाछेविद्यांग जेमनेएवा नेराजगण मम्मकहेतांराजा प्रमृत्तलोकोनेमानवा योग्यएवापुरुषो
 जीनशासननोउचोव कमेछे.इमेकालाडिकना विषयपणायीपूर्वोक्त सिद्धिनोअमासतेनो जीनमननीपुष्टीचुंकरनारगुंतनेअ-

नुष्ठान, प्रभावनापणे जाणवूंत कळुंछे के पूर्वोक्त संपत्ति नो अभाव सते यात्रा, पूजा, इत्यादि कजे कोइ लोकने रमणीय लो गेते तथा शुद्ध
 भाव वडे जीन संवंधी तथा साधु संवंधी जे कांइ अनुष्ठान करवुंते सर्वे प्रभावना जकहे वायछे तेनी व्याख्या आपकारनी छे के पूर्वोक्त सं
 पत्ति नो विरह सते पटले सर्वजगाए एलब्धी ओ होती नथी विशेषे करीने तो आकाळने विषे शुं करवा योग्य छे ते कहे छे. के तीर्थने विषे
 यात्रा करची, उत्सवे सहित संघसाथे गमन करवुं, युगप्रधानादिक नुंवंदन करवाने अर्थ मोटीं ऋद्धि ए सन्मुख जडु, पुण्यादिक वडे पूजा
 करवी अथवा गुरुने वंदन (वांदणां) देवां इत्यादि आदि शब्द थी जीवने अभयदान देवुं, सत्रागार (सद्रात्रन मंडावुं), तथा अमारी
 पड हो वगाढा वडो इत्यादि रुप जाणवुं देव गुरु संवंधी सर्व एवुं पण अनुष्ठान करण शुद्धि वडे करे लुं होय ते लोकना मनने प्रीति नुं उत्पन्न
 करनार थाय छे ते प्रभावना कही ए ए प्रकारे दर्शन सप्तिका नीटी कामां कळुंछे. अने श्रावक तो प्रभावक एवा छे के तीर्थ यात्रा करे जीन
 मासाद करावे, प्रतिमानुं स्थापन करावे, दान शाळामंडावे, अमारी पड हो वगाढावे तथा श्री गुरुना प्रवेशनो मोटो उच्छव करे तथा
 उत्सव सहित ब्रह्मव्रतनुं थारण करे तथा समकीतादिकने पामवाने अर्थे साधर्मि रुप रुपोनु वात्सल्य प्रमुख भनेक प्रकार नो पुण्य करे
 ते जीन शासननी उन्नति ना करनार प्रभावक रुपो छे एम जाणवुं. आजगाए श्री नेमीश्वर तीर्थ कर थापछी आठ हजार वर्ष गमां त्या
 रे श्री शत्रुंजय तथा रैवतक ते नीयात्राने अर्थे अभिग्रह सहित चाले लो अने यथे देवे करे छानाना प्रकारना उपसर्ग न देपण सो भन पाम-
 तो अने रैवत पर्वतने विषे स्नात्र जळवडे पूर्वनुं छे एम र्यां ववनुं गळन थवा र्यां खेद पामतो अने साइत क्षणी (वेमा सो पवास) वडे आरा-
 धन करे ली अवा देवीनो थयो छे आदेश जेने एवो अने श्री ब्रह्मदेव करे ली वज्र मय श्री नेमिनाथनी प्रतिमानो स्थापक एवो श्री रत्ननाथ
 श्रावक जाणवो. तथा छत्री सहजार नवां जीन प्रासादनो करनार अने नवांणुं हजार जीण चैत्यनो उद्धार करनारने सवा करे डिजीन
 विचनो करावनार एवो संपति राजा जाणवो तथा अराह दे शमां अमारीने प्रवर्तवितारने १४०० नवां जीन प्रासादनो करावनारने

१६००० जीर्णचैत्यनोडद्धार करावनारने ७२ लाखद्रव्यअपीने सार्धोपक पुरुषो नो करमुकावनार श्रीकुमारपाल राजाजाणतो अने १३०४ नवांजीतचैत्यनो करावनारअने २३०० जीर्णचैत्यनोडद्धार करावनारने ७०० मन्नागार (दानशाला) नो प्रवर्तन नारइत्यादि अगणित पुण्यनोकरनारएयो वस्तुपालतथातेजपाळ तेजाणवातथाश्रिशिर्जुजा तिर्थनेविषे ५६ जेमांगुच्छेष्ट्वीसो-
नानीइंद्रगाळने पहेरनारअने ७२००० टंकद्रव्यनोखर्चकरी श्रीधर्मघोपसुरीनो नगरप्रवेशनोमहोत्सवकरनार साधुपेथडनामे जाणवोने ११२ दानशालानोप्रवर्तविनार साधुजगडइत्यादिकनां दृष्टांतस्पष्टपणेजाणवां.

एमकारेतपागच्छना श्रीसोमसुंदरसुरीने श्रीमुनिमुंदरसुरी तेनापाटवपरमार्तिष्ठा पांमेलाश्रीरत्नशेखर सुरीपरचैलाश्री आचारमदपिनामा ग्रंथनेविषे दर्शनआचारनेमकाशकरनार एवोआचीजोमकाश तेमुंगाद्धीरापचंद्र दीनानाथेकरेलुंगुजगती भागांतरपरूथयं. ॥ २. ॥

हवेअनुक्रमेप्राप्त थयेलोत्रीजो चारित्राचारतेनुं व्याख्यानकरायछे.

तेमांचारित्रपटलेसर्व विरतीरुपसाधुनुं आचरणतेचारित्रकहीए तेकछुंछेकेसर्वप्रकारेजेसाधुनुं विरतीरुपएवं आचरणतेच्चारित्र कछुंछे. अनेयतिथर्मना अनुरागीएवागृहस्थ लोकोनेतोतेचारित्र देशमात्रछेअनेचारित्रतो आजन्मअनेअन्यजन्मन विरतीरुपसाधुनुं उत्कृष्टफलनेआपनारछे तेकछुंछेकेआप्रकारना गुणसर्वविरतीरुप चारित्रनेविपरहेलाछे, केजेमांकोइक्रियानेविषेप्रयासकरवानुं दुःखनथीअनेस्त्री, पुत्र, स्वामीतेनांकठोर वचननुंदुःखनथीजमां दुष्टस्त्री, पुत्र, स्वामीतेमना दुर्वाक्यनुंदुःखनथी तथाराजादिकने पणप्रणामकरवो पढतो नथी तथाअन्न, वस्त्र, धन, स्थान, तेनी चित्तानथी, अनेज्ञाननी प्राप्तिथायछेअनेलोकमां पूजायछेनेप्रशममु- खमांमीतिरहंछे. भरणथयापछी मोक्षादिकनीप्राप्तिथायछे एवागुणश्रमणपणने विपरहेलाछेमाटेहमुमतिपुरुषो! आलोकनेविषे तेसाधुपणुंप्राप्तथाय तेमांप्रयत्नकरो. चारित्र, निश्चैमोक्षनुंअसाधारण कारणछेअनेअवद्यएवुं वीजछेतेशास्त्रमां कछुंछेकेदर्शन, अनेज्ञानतेवेजुदांजुदां होयतोसंपूर्णफल आपीशक्तानथीअने चारित्रयुक्तहोयतो तेवेसंपूर्णफलनेआपेछे तेमाटेचारित्रविशेष छेतेचारित्रनुंआराधन करवामांजितपरछेएवा महर्षिपुरुषोनेअनंतभवमां उपाज्जनकरेलांतीत्रनेआतिशय तीव्रएवासर्वकर्मनोक्षय करवादि कमोडुंफल थायछेतेकेटलुंकहीए ? जेहेतुमाटेतेवामहर्षि पुरुषोनुंवहुमानमात्र करवुंतेनुंपणआतिशे प्रमाणरहीतफलथाय छे. तेउपरसिद्धवैद्यनो जीवजे वानररुपे थयोछेतेनीपेठप्रमाण रहीतफलथायछे तेनुंकथानकआ प्रकारनुंछे.

आलोकमांपुरुषार्थनुं परमार्थसाधनकरवाने समर्थएवास्वजननी पंक्तिवाळीकांतिमती नमिनगरीहती. तेमांप्रशस्तमनुष्यो नेपणघणानिपुणपणावहे मानवायोग्य निर्दोषविद्यासमृद्धीवहे प्रसिद्धसिद्धएवानामनो महावैद्यहोतेवळी अनंताभवान्तरवहे दणकाळधीरचेलो परिचयनावशवहे जाणथयेल्योमूर्तिमान् मोहहोयेनेशुंणमएना अंतरमांमोटोलोभनिवास करीरहेतोहोतो. जेम

नकीनासनेविषे निरंतरमहाघोर अंधकारनोसमूह होयछे, तयाजेम नारकीनेविषेअतिशो दुःखहोयछेतमेतवा जीवोनेअतिशोलेभ
 क्षोगछेअनेतेलोभयी तेखुंददयदृग्पायलुंहतुं अनेसयलुंडदापण पणनाशपायलुंहतुं जेमअनीतिथीधननोनाश धायछेअनेधुमाडाथी
 चित्रोनोनाशधायछे अनेतिमिरगेगीनेत्रनो नाशधायछेअनेकपटथी जेममित्रनोनाशधायछे तेमतेनुंनिपुणपणुं गयेलुंहतुं. पछी
 तेलोभयीपराभव पामेलेनैछप्रवेश करेलाभूनेपरायन करेलाहोयनेशुंगम स्वजननेपणगतो नोतोअनेआपोतानो मित्रछे, आ
 परीजनछेपमपण नहोतोगणतोअने गरीवलोकाअनेदरिद्र लोकअनेदुःखीतलोक तेमनासाहुंतोजोतोज नहोतोअनेक्यारे पणय-
 मनेउपयांगनहोतो कर्तोपोतानोनिपरनो मिभागविचारतोनहोतो अनेपुण्यअनेपापेतुं परिणामिशुफल्यक्षे पमर्तकपणकर्तो
 नहोतोअनेगीतिनां ज्ञात्तेनसंभारतो नहोतोनेभगशास्त्रेन हाथमांज्राक्तोनहोतो. अनेस्वप्नपापण संतोषकरवामां चित्तनेआववा
 देतोजनहोतोने लोकनोअपदादतथा अपयशतेनगणतोज नहोतोशुंभधरेकहीण ? केरीगणीप्रमुखनेऔपध विज्ञोपमांअनेगळोप्र-
 मुखनेचल्ली(लताओ) विज्ञोपमांगणतोहोतोअनेदरहे, गरपाळो, इंद्रायणां, गोखरु, पुंवाडीआ, धंनुरा, धमासो तगर, पुरंडा, आकडा,
 थोर, पीपळा, वीळां, उगेडां. साखगे. मुळा, महुडां, कोठां, कौवच, राइ, अजमोइत्यादिकनेस्थाने तेआमकारानानामस्था-
 पनकरीलोकोपसेथीठगीने पैसाळेनोहोतेआतोमुवर्णकांटिकाऔपधीछे तथाआमुवर्णमासिकछे, आअमृतानामेवेलेछे आअ-
 मृतानामनीगुडीकाछे, आअभयानामेतथा अपराजितानामे तथाविशालानामेऔपधिओछे, तथाआहस्तीचमत्कार, चक्रमर्दक,
 सुवर्णभस्म, गगनधंसप, नरेन्द्रगान्यअनेपवनारी, सहस्राकरण, महातरु, श्रीवृक्ष, श्रीफल, हेमदुग्धक, ग्रामपादप, हस्तीदंतक,
 मधुद्रुम, दुर्ध्रफळइत्यादिकऔपधोनांनोनाम कल्पनस्थापनकर्याहतां. अनेआत्मगुप्ता, आसुरी, दीपिकाइत्यादिक जेवितिवीगु-
 णीकानांनोनामस्थापनकरेलेहतां. पमकारेअमिसिद्धअनेतमकारनांऔपधनांनोनामस्थापनकरचारुपआइंरवटेअनेकळीधिमएनांस,

रसायणकरवातेणेकरिने सर्वेनगरनालोकेनेठगतोहतो अनेघणांकुडकपट्टीउपार्जनकरेलुं घणुंघनसंचयकरतोहतो. अनेघणाघ-
 ननीसंपत्तिचेहर्षर्पायतोहतो अनेपरभवनीप्राप्तिनिमित्तेलगारमात्रपणवीतोनहोतो. एमंतैवधसर्पनीपेटेएकद्रष्टिवालोहतो. अने
 महाभिधयाद्रष्टिहतो, नेअतिशेषपापकर्मजाळनेसंचयकरतो तेणेत्रणोकाळअतिक्रमणकर्यो. एकदिवसदैवयोगेकोइवनंतरमां त-
 त्वनोजाणमूर्तिमान्जाणे उपशमहोयएकाकोइमुनेराज तेनादीठामांआव्या. तेपनेघणालोकवंदनकरवाजताहता तेठोळामांप्र-
 वेशकरिनेतेणेपणतेसाधुनीवंदनाकरी. अनेतेसाधुएवमलाभकळो अनआदरथीतेनेवेसाड्यो. कारणविनालोकनुहितकरनार
 एवादयानासमुद्रएवातेमुनिएतेनैवैद्यराजजाणीनेतैवैद्येनेयोग्यएवीदेशना (व्याख्यान) करवानोआरंभकर्यो. हेसज्जनो! आ
 भयंकरमहासंसारसमुद्रमध्येजेमदुष्टव्याधिवहे पीडातोजीविलेनेमपूर्वकरेलां पापकर्मवडेएममुद्रमां भ्रमणकरेछे. क्षणमात्रपणकोइ
 जगाएविसामोकरतोनथी; अनेकप्रकारनांजन्ममरणनेकरतो नेमांरहेलांहजारोदुःखनेपामतो नानाप्रकारनांदुःसहएवांदुःखने
 सहनकरतोकोइमकारेपणदिव्य एवीपरीणतीनावशवडेशास्त्रमां प्रसिद्धएवांदशद्रष्टांतवडेदुर्लभएवो ठेवतानेपणदुर्लभएवोत्रेष्टम-
 नुष्यजन्यनेआजीवपांमेछे. तेमांपणआर्यक्षेत्रमांजन्म तथाघणुंद्रव्यमळुंडित्यादिकदुर्लभछे तेकंछेकेमनुष्यक्षेत्रमांजन्मथवोतेमां
 पणकुळ, रूप, आरोग्य, आउखु, बुद्धि, धर्मसांभळवानीश्रद्धा, संयम, एमउत्तरोत्तरसारांमळ्वां तेआलोकमांदुर्लभछे. एम
 कारनोअतिदुर्लभमनुष्यजन्म अनेधर्मकरवानीसांपग्री जेममहादुर्भिक्षकाळमांअतिशेभुल्याने सारुंमिष्टान्नभोजनमळेतेनीपेटेअ-
 तिशेदुर्लभछे. तेवखतअतिसुंदरधर्मकर्मकरवामां कोणमूहजीवप्रमादकरे ? कोइनकरे तेमांप्रयमतोआजीवने वैद्यपणुछेतेअन-
 र्थनुंकारणछे. केमकेवैद्यसदाकाळ मोटासर्पनीपेटेअनर्थना काममांजआसक्तहोयछे. अनेदुष्टदुःखनोहोयने त्रणलोकेनेपणप्रति-
 कूलहोयअनेलोकनेमहादुःखथवानुंमूळछे. निरंतरलोकोनेनव्याधिवहे पीडापामताएवानेजइच्छे. अनेरोगीनेसारुंनथयुंप्रवृत्तां-

મઝેતોપણજહાસપામેછે. વિશેષેપણતોરાજાદિક ધનપતિલોકોનેરોગીથયેલાઈછેછે. તેકથુછેકેજેણેઅશ્વનો ઘળોસંગ્રહકરેલોછે તેપુરુષોદુકાલનાડડ્યનેઈછે તેવ્યપિચારીશ્રીસ્વામીનાવધનેઈછે નેવૈધપનપતિનેરોગનાસમૂહની હાતિનોવિચારકરે નેનારદ કલહનીદૈચ્છાકરેનેદોપગ્રાહીપુરુષો પારકુંછિદ્રદેલેનેશાકિની દટલેભૂતપ્રેતાદિકછલપામતાને ઈછેઅનેરાજા, ધનાઢ્ય પુત્રરહિત પપારેમરશેવનીવાંછછાકરેછે. તેલેદકારકવાતછે. ૧. જેણેકરીનેઅન્યસર્જનને આરોગ્યપણું દેલીહર્ષધવોજોઈએ તેનેવદલેઅ-
 ભાગ્યોઅનેદુશ્વભાવવાલોવૈધ તેનેરોગીથવોઈછેજેમમૂયનેદેલીવુઢસંતાપકરેછે અનેવપાર્કિદુમાંજલસહીતમેવનેદેલ્લિધનાધા-
 ન્યનોસંગ્રહકરનારેવપારીસંતાપનો અતુભવકરેછે. આજાગાઆમકારનીદુકાગાયાછેતેનોઅર્થ. વધુધાન્યનોસંગ્રહકરનાર, ગંધીક (ગાંધીવડું કરનારો) મઢદાંથીઆજીવિકાચલાવનારો તંદુલમચ્છ આચાર મનવડેમહાપાતકીછે. અનાર્યવૈનિનાનામકારનાં ઔપધાનિકઝગવાનામકારવડે મહારકરતોરેવાવૈધનાં મુલનાંત્રિચનપણસારાંનહોય. નેમહાલોમવેડેમુલભણે પરનેછેદકરવોજેને
 એવોઅનેદેશેનેપીડતો નેઅલપરોગવાલાપુરુષને મહારોગરુપસાગરમાંનાણતો અનેમહાઆકાંદનકરતો ને કંઠગતપ્રાણગાલો પૃથ્વાપુ-
 રુપથીપણદ્રવ્યનાસમૂહનેગ્રહણ કરવાની જેનેઈચ્છાછેપ્રોજન્મથીજ મહાનિર્દયપ્રવોંછ. નથીગ્રહણકરવાયોગ્યનામ જેનુંપ્રાણતેવૈધને
 સ્વપ્નમાંપણઅનુકંપાવ્યાંથીમાત્રથાય ? દુમકારેચળીવિદ્યાખળેલા પ્રવાયેશનુંસર્વજ્ઞાનપણઅજ્ઞાનજણે. જેણેપોતાનુંહિનઅહિતનથી
 જાણ્યુંતેનુંમાનતેઅજ્ઞાનરુપજણે જેનેનંત્રવડેમમિપમેલેલાનુંથી અનેતેનિર્મલનેત્રવાલોછે તોપણતેનેઅંચજાણવો. માટેશાસ્ત્રમાંકથું
 છેકેજેપ્રધાંધીરહીનપુરુષછેતેચલ્લાનછે તોપણઅશક્તજાણવો અનેધનવાનછેતોપણનિર્ધનજાણવો અનેગ્રાંચાસ્રમળેલોછે તોપણ
 તેનમૂલજાણવો. ? વિદ્યાસર્વજગાપ્રાણતપણંઅનાર્યછે દુમનજાણનું. કેટલાકવૈદ્યોશાસ્ત્રથીઅજાણછેતોપણનેપૂડયછે. નિલેપોતા-
 નાર્યર્પરૂપેમાંભ્રામકછે. અનેકુદગૃહનામનાપુરુષનીપેઠે કુકર્મથીરહીતછેનેઅલ્પલોભવાલોદોષરહીતછે નેશનુંસંગ્રહકરનારો અને

असंतोषीसर्वदुःखीछे अनेपरोपकारनेअर्थव्यापारकरनार अनेसमतावाळोनेमारा श्रावकनागुणवाळोतंतो प्रथमतीर्थंकरनो
 जीवजेजीवानंदवैद्यतेनीपेटे वैद्यकर्मवडेपणनिर्दोषएवामहागुणवडे मोटाभागववाळोसमग्रशुभनोभागीदारथायछे तेमटेहेमहा
 भाग ! हेवैद्यराज ! तमोपणसम्यकधर्मनेविंपरुचिकरो. नेपारजुंचनादिकथी अर्थपदाकरवामां रुचिनोत्यागकरीहृदयमांस-
 तोषआरोपणकरो नेपोतानीलक्ष्मीवडे अन्यायथीउपार्जन करेलादोपनोत्यागकरो. नेत्रार्थिकजननेविये बहुमानकरोने। अथप-
 णानाअभिमाननोत्यागकरो. वीतरागदेवनुंआराधनकरो नेगुरुसंचनोआदरकरो अनेगरीवलोकाउपरदयाराखो जेणेकरीने
 कोइकाळेदुःखनेनहंपिमो. अनेसर्वजगाएपरोपकारबुद्धिनेराखशोतांथोडाकालमांसुकर्मथीविशेषपणानेपामजो नेपोतानीशक्ति
 प्रमाणेसमकितछे मूलजेनुंएवाश्रावकधर्मरूप कल्पवृक्षनेपालनकरो. जेणेकरीनेअनुक्रमे शाश्वतामोक्षमुखनेपामशो. इसादिअ-
 नेकप्रकारनीजिक्तियुक्तिवेडेकहेलो सद्गुरुनोउपदेशसांभळीने पोतेडाहोछेमोटेधर्मएजतत्वछे एमपोतानाचित्तमांजाणी मारी
 शक्तिप्रमाणेधर्मकरीदाएकहीने घणालोकेनेठगीनेजेपापकरेलुंछे तेथीदुर्गतिमांजइ दुःखभोगवुंपडशे एवाविचारथीकंपतोसा-
 धुपणानीश्रद्धाकरतो विशेषथीतोतेसाधुनुंवहुमानकरतो तेवैद्यपोतानेधरआव्यो. परंतुतेअतिलोभनानंशधी अनेपूर्वनाअभ्या-
 सधीपूर्वनीरीतेजव्यवहारकरवामंड्यो. तेउपरश्लोकछेकेअतिशोभनुं कोइप्रकारनुंमाहात्म्यआश्रयकारीछे. केजेणेकरीनेतेपुरुष
 पाछोहंतोतेवोनेतेवोजथयो. एथीशुंचीजुंआश्रयछे. १. अनेसर्वनेनाशकरनार एवोलोभतोजेसाधुनाचित्तमां पणवसेछेतेसाधुने
 पणआश्रिनीपेटेनाछे. लोभेकरीनेवाधिलुंतीक्षणकर्मजीवनोजीवितनेपणनाशकरेछे. माटेहितार्थीपुरुषेतेनोविश्वासनकरवो. गुरुना
 उपदेशरूपसर्वधनलोभरुपचोरेलुंदी लीधुंसारपळीतैवधनेपरलोकनुं भाधुंपोतेकरंछंवल्लवानकुर्मएजएनीसाधेरहुं. परंतुघणोनि-
 र्दयछेतोपणसाधुपुरुषछे एजसाराछेअनेमारेमान्यछे एमविचारकरतोतेतैधसाधुनेनधीउगतो. सर्वजगाएअनर्थनेकरतो अनेलो-

कनेउगतोएथेतैवद्यार्तध्यानवदेपरणपाभ्यो. तेनेसुखवयांथीहोय ? तेजीवमहाकाळनागेवनमां अतिशेमोटोमहासमर्थ एवोएक
जरोवानरथो, नेपोतानीइच्छाप्राणणे तेवनमांवांदरीओनाटोळेडोलाने लेइसुखेफरतोहतो. जीवमात्रनीएवीरितळेके जेज्यां
जन्मेतेत्यांप्रीतिकरेछे, जेमोवधुनोकीडोविष्टांमां सुखमानेजेतेप. एकदिवसतेमोटोअरण्यमां तेवांदरफरतोहतोतेणे समेदशिव-
रनीतीर्थयात्राभांजतो एवोसंघसमूहतेथीअष्टयइज्जदोपहेलो एवोएकमुनिनोसमूहहाथीना टोळानीपेठेचारेपासभमतांभमतां ते
वनमांआव्यो तेवनअतिशेअनर्थसुस्थानअनेकाड, दोंढवेढेअतिशेगंभीरएवंप्रयानरुहुतेमां चालतासाधुनासमूहमांथी एकसा-
धुनापगमांओंचितोकांटावाग्यो तेकांटातीसा, काठिणलोढानाखीलानीपेठेपागीरग्यो तेथीतेसाधुनेपगमांघणीवेदनाथइ. पछी
तेतेसाधुएकढगलुंमात्रजवासमर्थनथो. अनेतेसाधुवेप्रकारनासमयनेओळखतोहतो एटलेएकसमयशब्दनोअर्थ सिद्धान्तएवोछे
नेधीजामयशब्दनोअर्थकाळवाचरुछे मोटेनेसाहसिकएयासाधुए बीजासाधुओनेआप्रकारेकथुंके अतिशेगाढपणेमारपगमां
खीन्यानीपेठेकांटावागेळोछे मोटेमारथीएकढगलुंपणहवे चलायतेपनथीमाटेमारवास्ते आघोरअरण्यमांतमेसर्वे साधुतोटीयाओ
तेवीरुनथीगाटेमनेएकलानेअर्हीमूकी तगांसर्वेउतावळाचालीनेसंघनीसाथेयाओ. नहीतोआवोरभयानकवनमांतमारसर्वनुआते-
शेओहेतयशे. भनेहुंतोअर्हीजपड्योरही शास्त्रजुंकेयेआराधनाकरीश. इत्यादिवचनथीसर्वेसाधुनेमजावी एवनाचीजीगति
नथीएवसर्वसाधुएविचारकरी तेमहामुनिनेनमस्कारकरीखमावीने हृदयमांदुःखीथइनेजदिगभणीसंघचाल्योइतो तेदिशपणीने
साधुनेत्यांमूकीनिटारकरीगया. अनेतेएकलारेखामाधु मोटाअरण्यमांएकपोटीशिलाउपर निवासकरीरहा. अतिशेघणीएरी
पणपोतानापगनीपीढाने अगणनाधीसहनकरता महाधैर्यवाळतेसाधुउपमाएरहीत उपशमरमांनिरंतरआसक्तथता संयमयो
गनुंआराधनकरेछे एवामांएकादियसेतेवानरपोतानाग्येसहीत मोटाभीलना समूहनीपेठेदृष्टहृदयवाळ तेडोळुमपतुंत्यांआवुं. ने

वखतेपूर्वेकोइदिवसनदीठेलातेमोटासाधुने छेदेथीदेखीने कि कियारी करीतिवानरदोड्यो. तेक्षणमांतेमुनिश्वरपासेआव्यो तेमने
 जोइतकवितर्ककरतांतिवानरने जातिस्मरणज्ञानलसुन्नथयुं अनेपूर्वजन्मपजिंसाधुयेपोताआगळनियमधर्मनीवातकरेलीहती तेसर्व
 तेनेसांभरीआव्युं नेपूर्वजन्मपेजेकुडकपट्ठी पापवांध्युंहतुं तेपणमांभरीआव्युं. तेपापनोअतिशेषश्चात्तापकरतो, आसाधुनुंमार
 बहुमानकरवुंएयविचारतो, तेसाधुनेमारवाउळ्ळीआवती सर्ववानरीओनेनिवारणकरी साधुपासेआवीतेणेनमस्कारकरी. परम
 आदरथीहाथजोडीवनमांपोताना पापनीनिदाकरतो, वारंवारनमस्कारकरतो पोतानेउल्लसन्नयेलजातिस्मरणज्ञानवडेतेसाधुना
 पगमांवांगेलाकांटांनीवेदनातेणेजाणी. पछीतिवानरेशलयाकर्पणएनामनीऔपधिंमंगात्री तेमुनिनापगमांवांगेलाकांटांनुंआकर्पण
 करीनेत्रणंसरोहिणीएनामनीऔपधिंमंगावीनेतेसाधुनोपगपूर्वहोतेचोअतिशोसारोकर्यो. आमकारेतेवानरजातिनुंआचरणअतिशो
 आश्चर्यकारीछेतेवखते मुनिवरनाशरीरथी तेणेद्रव्यशल्यकाढचुंतेथी तेनाअंतरमांरहेछुंमिथ्या दर्शनरुपभावशल्य नीकळीगयुते
 भावशल्यकेवुंछेके देवमनुष्योहजारो जन्मधारणकरेतोपण तेभावशल्यनीकळवुंघणुं कठणहुं. तोपणतेतत्काल नीकळीगयुंआ
 जगाएकवितानां काव्यघणछि शीघ्रपणे थतुंसमग्रशुभकर्मतेनो संभवजेनेथयोछेएचो अनेसाधुनाबहुमाननिमित्तेजन्मांतरमांकरे-
 लुंसिद्धरसनीपेदेसर्व कल्याणनोकरनारते शुभकर्मनोउदयतेने प्राप्तथयो तेथतिवानरनीआंखमांथी आंसुनांजळपडवामांड्यांने
 पोतेमनुष्यभवहारी गयोतेनोपश्चात्तापतेने घणोथयो. तेअभिप्रायने अनुमानथीजाणीतिमुनीश्वरेकृपा करीधर्मदेशनाकरीजे
 वीके-हेवानरेन्द्र ! तिर्यचयोनिमांपणतें मोटुंकर्मकर्युं कंवलसंवळादिकनी पेठेघणेकालेअथवा चंडकौशिकसर्पनीपेठेथोढाकाल-
 मांतुंशुद्धइंसारनाअंतेनेपामीशमाटेतारीशक्तिप्रमाणेसमकितछे मूळजेनुंएवाश्रावकधर्मनुंआराधनकरथतेधर्मकेवोछेकेघणाका-
 ल्ळधीसंचयकरेला पापकर्मनेपणक्षणमात्रमां क्षीणकरेछेतेमांपण घटणुंघुंतपकरवुंउचितछे. तेमांपणसर्वज्ञकुंहेछुं देशावकाशीक

एनामनुश्रावकं तु ग्रतनुं करयएटलेजेटली दिशामांजवानुं प्रमाणकरेलुं होयतेथी अधिकोदशमां जनुं नही तैव्रतवे प्रकारं नुंछे तेसामा-
धिकरहीतपणछे अनेसामाधिकरसहीत पणछे एमां सामाधिकरहीत एतुं पणतेव्रतदिवसमां पणयाय अनेरात्रिये पणयाय मोटेव्रत-
पोतानी शक्तिप्रमाणे अंगीकारकर्यपोतानानियम करेलास्थानथीलगारपण आगळतजनुं येथीलोरुमां रहेलासर्वसूक्ष्मातया
यादरएनाजीवोने अभयदान आपाररूपमोदुं फळवायछे. मनवेडेपणसायथकर्मनो त्यागकरवाथी तेव्रतचारित्र धर्मजंयुं थायछे.
इत्यादितेने प्रतिबोध कर्यो तेवानरपणसंपूर्ण फळनो अभिलाषीथइ प्रतिदिनससामाधिक सहीत तेव्रतनुं आराधन करवानो अभि-
ग्रहग्रहणकर्यो. अनेपोताना आत्म्याने कृतार्थयथोएवजाणयोए प्रकारेतिर्यंचनप्रमां पणसमकितधर्मना लाभवेजेमयहानिधान-
नालाभवडे आनंद पावेतेमनेवानरआनंद पाम्यो त्यारपछी तेमुविहित साधुएवमंस्थिर करवाने तेवानरनी महांसाकरीविहार
कर्यो. अनुक्रमे संभेदशितसरपर्वतनी यात्रामांमथमगयेला सर्वसाधुने तेसाधुमळ्या अने तेवानरतेजदिवसेरात्रिए पर्वतनाशेखर
उपरजइपोताना जूयने तथावीजाना जूयने दूरमूकी निर्दोषभूमिए मामाधिकरसहीत तेव्रतने अंगीकारकरीमनवेडे पणपापसुद्धीत
कार्यपारनें करतुं पणुं चित्तनकरिगुभध्यानपी एकाग्रोचित्तवाळोथइवेठाहत्तो एमपयमांर्यां पडोळुं कुंछे त्रिकाळमुखजेणे एवोने
उच्छ्रुतीछंचंचळ जीव्हाजेनी एरोएकमहा भयानकमिह आव्यो. तेणेनिश्चरणेद्रवेदेच्या तेवोटावानरनेदेखी पोतानो आहारए-
कजजगाएसीसंपूर्ण थशेएतुं चारीदेहनीपण जेनेअपेक्षानधीएवो अनेपहासाहसिक एवोपहापुनीधरना जेवोतेवानरतेसिंहनेदे-
सीलगारपणहाल्यो नही अनेचारीरवेडेतथा मनवेडे नियमकरेला स्थानथीरस्यो नही. आजगाएकाव्यछेके चानरनीजातिस्व-
भावधीजंचंचळहोयछे तोपण आचानरनेपोतनपी पणचंचळनथयोअने परगांतमहामोटांउपसंगे प्राप्तयथोतोपण महागुनीनीवेदे
निश्चलासोएमां दुआश्चर्येछे केटलाकलाजमां आसक्त येवेलारूपोतभाजना अर्थोपरुपोतधाधनना अर्थो परुपोतया अर्थो अगार.

नीपुरुषोअतिशेदुष्करएवां कामकरेणअतो तियंचजातिएआप्रकारनुं करुंतुंघणुं दुष्करछेभाववेडेकंढलाक जीवददपणुं
पामेछेजेमजळवहे मुंजनीदोरद्रदथायछे तेमदुःसाध्यएवांकर्मने पणहितजाणीमांवेछे पणमनथीकरुंतुंःसाध्येवलीकंछुंछेकधीर
पुरुषोज्यांमुथीप्रवर्तता नथीत्यांमुथीतेमने मेरुपर्वतउंचोजणायछे अनेममुद्रपणत्यांमुथी दुःखेतरवायोग्यथायछे मोटेकार्यनी
गतिविषमछे. पछीतिसिंहेतेवानरनुं खंडोखडकरीतत्काळ भक्षणकर्युंअनेतेवानर शुभच्यानथीमरणपांम्यो अनेअरुणनामनामहा
विमानमांघणावर्पना आउखावाळोमोटो देवथयोअनुक्रमेत्यांथी चवीनेज्यांउत्पन्नथयो तेकहुंछुं. नानाप्रकारना निर्मळमणिकी-
रणनासमुहवेडनाश पाम्योछेअंधकारजनेने सर्वप्रकारनाश्रेष्ट, दिव्य, विमानजेवुरमणीय, मणिनामांदिरेजेवुं मणिमांदिरेनामेन
मेरहनुतेमांप्रशस्त पंचवर्णनाअसाधारण मणिपयरहेवानाघरहतां जेघरोमांपेसतीगामडांती भोळीस्त्रीओकोइ जगाएनिर्मळस्फ-
टिकनीवांधेलीपृथिवीमां रहेलाअतिशेमुंदरंग तेथीअतिशेरागवाळाछेरत्नममूहेमांतेनेकोमळएवाककुनाअमथकीलेवाआसक्त
थती. कोइजगाए निर्मळवैदूर्यमणिथी वांधेलीभूमिमांसारी कस्तुरीनाअमथीलेवाजती कोइजगाएलीलांपत्रजेवाइंद्रनीलमणिना
समुहवाळास्थळमां लीलीघासनासमुहना अमथीलेवाजती कोइजगाएअतिशे पीलारत्ननीपीक्तमां इरताळनोसमुहजाणीग्रहण
करवाइच्छती कोइजगाएवैदूर्यमणिनीवांधेली पृथिवीमांअंतरभागमां रहेलीघोळीकांतिवाळा मणिसमुहेनकपुरनो समुहछेएमजा-
णीहाथलांवीकरती कोइजगाएजळनी आंतिनेकरनारएवा मनोइररत्ननासमुहमां निर्मळजळनाअमथी न्हावाघोवापीवाइच्छती
कोइजगाएउपलाभागमां रचेलामणिमय पारवा, मयूर, हंस, सारस, पोपट, मेना, तेनांतीचेपडतांप्रतिविबमां मोटाकुतुहलनावश-
धीतेतेजानवरनेजीवतां जाणीतेनुग्रहणकरवानी बुद्धिएप्रवर्तती कोइ जगाएउपरशोभानिमित्त स्थापनकरेलीने हेठळंवाय-
मानएवीमहायुक्तावळी, रत्नावळी, कनकावळी, लटकंतुंमुमणुंइत्यादिक नानाप्रकारनांआभरणतेनां प्रतिविबेनेसत्यजाणीतेआ-

मण्डयेयानीबुद्धिधी दोडादोहकरतीअने कोइजगाएमणि स्थंभादिकनेभिपेछवाडे चेडेलीस्त्रीजनतेनाहागमां रहेलामफुद्धितना-
नामकारनांअष्टकगळ, उत्पल, पुष्पमाळा इत्यादिकनांप्रतिविधमां तेकमळादिकनेसत्य जाणीलेवाप्रवर्तनी, अनेकोइजगाएओ
रवानामध्यमांरहेलां घन, रुनरु, मणि, मोती, शंख, परवाळांइत्यादिकनां चारणेपडतांप्रतिविधमां तथाअन्यएवांजनानाप्रकारनां
भक्ष्यभोज्यादिकनस्तु तेनेलेवामारुतेनां प्रतिविधनेभापडेलाळे एवीमणिमयधतिमां जेनांशरीरअफळायछे एवीओनेचारणेप-
डतांतेतेवस्तुना प्रतिविधनेभिपेतेने वस्तुनेग्रहणकरवाना अभिप्रायवडंहुपहेली लेउं, हुंपहेली लेउंएवीबुद्धिधी दोडादोहकरती
कोइजगाएळीला महीतचतुत्यकरती एवीस्त्रीओनाअतिशे शोभायमान, अतिशेगळा एवाबुयेलाचटकता लांवाचोटलातेनां
रुट्टिकनीर्भीतिमां पडेलांप्रतिविधनेने मोटाफुफवाडामारना एवासर्पनीप्रांनिधी छेउनासती, पडती, अनेकोइजगाएआका-
शमांस्फटिकमणिनी भीनो, स्थंभइत्यादिकमां अवकाशनीबुद्धिवडे अतिशेदोडतां अफळाइनीचीपडतीएवी तेसीओनेदेखीहस-
ताल्योतुभीतेलज्जा पामनीदती. कोइजगाए आकाशमांपणअवकाशनो अभावनेनीआशंकाधी नदेखतीहोयएव चारेपासपोनाना
हाथनेपसारती अनेकोइजगाए आतेशेउंचाघरमां अफळाइगुंवा भयवेडेनीचेसंकोच पांमीनेचालतीअनेकोइघरमांअन्यजगाए
रेखेलांआसनतेनां पडेलांप्रतिविध उपरवेसती. एमसर्वजगाए निष्फळछेआरंभ जेपनोमूढपणाधी आकुळव्याकुळ यतीतेनगरमां
अपेक्षीगापडनीस्त्रीओने नगरनालोकदेखीने अतिशेहसचाइना एमकारनीसमृद्धिए भरपूरएवाअनेसर्व लोकमांमसिद्धएवा
तेमणिमंदिरनामा नगरनेचिणेनीनिवाच पुरुषमाअंशेसरगणातो कोइजगाएपरामच नयामेलांअनेचारेपास अपारमसरतोछेतेन-
नाममूढजेनोएवा दिव्यमणिनोशेखर धारणकरतोमणिशेखर नामेरानारेडतोहूतो नेदुःखेदमनरुस्वयोग्य एवाअंशकाभीग्रजुम-
पसर्पनाममुहनेहोइ थेष्टवादीनीपंडेनश करनोएवोअनेपोताना देशमांदोहकरनार पुरुषना नामनेपणनसहन करतोनेउत्कृष्टी

राज्यक्रुद्धिनीसंपदासहीतइंद्रनीपेठे तेराजा, पितानीपेठे निरंतरमजानुंपालन करतोहोतो. तेराजानेराजासंवंधी शुणोतथासमृद्धि-
 ओ. तेरूपस्त्रीओहुं प्रथमबहूंप्रथमवरुं एवीरिते वरतीहतीनियाचक लोकोनेजेम रोहणाचळपर्वत मणिनेओपेछे तेममाणनुंदान
 आपतोहोतो. लोकने सर्वमकारेआनंद करनारएवातेराजानी वखाणवायोग्योवशाळ हृदयनाअलंकाररुपजेने दिव्यमाणमाळाछे
 एवीमणिमाळानामनी रुपादिसर्वगुणधी श्रेष्ठवीजीकुळदेवता होयेनेशुंएवीपटराणीहती. अनेजेनीकळाकेलीनावळुभपणतथाअ-
 तिशायीरुपपणे साक्षातकामदेवनी रतीनामेस्त्रीनाजेवी जणातीहती. पणक्यारेपण अनिरुद्धनेविपेजेनी रतीनोप्रसारनहोए-
 टलेजेनीरतीनो प्रसारक्यारेपण रोकायेलोनहो जेपटराणीब्रह्मभाववेडे तथाहंसगतिवेडेसाक्षाव सरस्वतीजेवीहती जेमसर
 स्वतीब्रह्मायीउत्पन्न थइहतीअनेहंसउपर वेसीनेगतिकरतीहती अनेआतोज्ञानेकरीने ब्रह्मभावनेपामीहनी अनेएनीहंसनाजेवी
 गतिहती. पणतेसरस्वतीकन्यावस्थामां पणपितानापणीग्रहणकरवानीमोतवाळीहती तेवाकोइप्रकारनाकलंकवाळी आराणी
 नहूती. वळीतेअतिशेआश्चर्यउत्पन्नकरनारवितानुं परमाहिमालयपणावेडेसर्वसिद्धथयेळी सतीओमांशेपुणेजाणे वीजीसाक्षाव
 पार्वतीहोयेनेशुंएमजणातीहती परंतुक्यारेपणतेपार्वतीपेठे रुद्रसंगतएवीनहती, एटलेरीसाळनहनी वळीजेपुरुषोत्तमनाहृद-
 यनेहरणकरवारुपगुणवेडे तथासर्वजननेआनंदकरवावेडे साक्षावमत्यसजणातीलक्ष्मीजेवीहती. परंतुलक्ष्मीनीपेठे कोइदिव्रमंच-
 चळस्वभावनीनहती, एकपोतानापतिनेविषेजस्थिरचिचवाळीहती. वळीजेपोतानानिर्मलगुणवेडे पोतानीसंगतिकरनारनेपण
 निर्मलकरेएवागुणवेडे मनुष्यरुपनेधारणकरतीएवी साक्षावगंगजेवीहोयेनेशुंएवीजणाती. परंतुतेगंगा जड (जळ) तेनीसंगति
 वाळीछे. आक्यारेपणनहती, एटलेनिरंतरसज्जननोसमागमराखती. वळीएपोतानीसर्वकळावेडेशेच (क्रान्तिनेप्रीति) करवावेडे
 अनेस्वामीनामार्गनेअनुसरवापणे पृथिवमंहलमांअवतारधारणकरनेआवेळी कळावानुचंद्रनीरोहिणीनामे स्त्रीसाक्षावहोयेनेशुं

एयजनाती. परंतुकोइदिवसपणदोपोदयकरनागीनहती एटलेरोहिणितोदोषाकरकेतां रात्रिमांडयपामनीहती अने आपटराणी तोकोइदिवसदोपनोउदयकरतीनहती रोहिणितोदुष्टग्रहनोसंगधारणकरतीहती अने आस्त्रीतोदुष्टग्रहकहेतां कदाग्रहतेनोसमागमकरतीनहती. एत्रीएपटराणीनेविषेपंदराचळ (मेरु) पर्वतनीगुफामांजिमकल्पवृक्षउप्तन्नथाय तेमतेप्रथमकहेलोवांदरनोजीव तेस्वर्गमांथीचवीनेतेपटराणीनीकुंखमाउप्तन्नथयो. सारेतेमणिमालानास्वप्नमां पोतानामुखमांप्रवेशकरतुंतेअरुणभवननामैविमान तेणीएदीदुं जेविमानमांतेवांदरानोजीवदेवपणेपूर्वैहतो. तेमहास्वप्नवडेतेभवननाजेयो अतिशेतेजस्वीनेअतिशेमहीमावाळोनेअति आश्चर्यकारीचणीसमृद्धिएसाहिततेसमग्रजनने आधाररुइत्यादिसर्वविमाननागुणवडे तेपुत्रनोगर्भसगूर्णहतो. तेस्वप्नवडेजणानु हुंतुं जेममहावांछितअर्थनालाभने साधनारपहाशुकनवडे मोटाकार्यनीसिद्धिजणायतेमनेवास्वप्नवडे अतिशेहपितथगुंछेमनजेनु एत्रीअनेपोतानासर्वशरीरनारोम, तेवखतउदयथयां अनेवखाणवायोग्यएवामोटा अर्थवाळासंदर्भेनेमोटाकिवीनीवाणी जेमधारणकरेतेमतेगर्भनेसुखेथीधारणकरतीहती. प्रतिदिवसगर्भनीवृद्धिथीशरीरनुंकृशपणुपामेळीहती तोपणजेमअल्पअक्षरनेवघणाअर्थवाळीशुक्तिहोयेतेनीपेठेविशेषथीशोभतीहती नेगर्भनामभावेकरीने अनेतेनाअंतरमांआप्रकारनादोहद (दहोला-नानाप्रकारना मनोरथ) आप्रकारनाउप्तन्नथताके प्रचंडएवुंखड्गधारणकरुं अनेतेनीधारामांभारुमुखदेखुं अनेनगरमांहेमारिआशाप्रवर्तादुं अनेसर्वराज्यनीचिंताहुंकरुं अनेसर्वरिपुनालशकरने हुंलीलाभात्रमांवासपमाहुं अनेसर्वप्रकारनाअर्थविधिनुं आराधनकरुं एवानानाप्रकारनाउप्तन्नथताजेमनसुवा तेराजानाप्रसादथीतत्कालज सर्वसफलथवाथीपरगआनंदपणानो अनुभवकरती अनुक्रमे संपूर्णदिवसथयेसेउच्चस्थानमां शुहोआव्यतेमुहूर्तवेळांमां सर्वजननेआनंदकरनारएवो रत्ननीखाण जेमरत्ननेउप्तन्नकरेतेमते जीपसुसेपुत्रउप्तन्नकर्यो. राजाएपणपुत्रजन्यमनी वधामणीनेकहेनारीटासीने पोतानामाशाणउप्तन्नकरती.

भूषणआप्यां अनेजन्मारासूधीतेनुंदासीपणानुं कामउतारीनांरुं समग्रबंधीखानेपहेलालोकनेछोडोमूत्रया, अनेमान, उ-
 न्मानअनेममाणतेपणपोतानाउत्साहथी वधारेमोटोकराआप्यां. एटलेवखनेमापकरनारगजप्रसूखतेमानकहीए, तोलनुंमापकर-
 नारपांचशेरी, दसशेरीमाणकोविगेरे ब्राजवांविगेरेथीउचांउपाडिजोखाय, तेविगेरेउन्मानकहीए अनेरुपियपैसादिकनुंजेजे
 प्रमाणहनुंएसर्वेनी वृद्धिपोतानाउत्साहथी करीअनेचंदनरसनुंछांटुं, पुष्पनासमूहनां हारविगेरेआभूषणकरी परस्परपहेरावहुं
 तथाउंचीजातनोधूप उवेखवोअनेअनेक प्रकारनांगीत, वादीत्र, नृत्य, तोरण, धजाओ मंडावची तथामनोवांछितद्रव्यआपहुं
 तथादंडनलेवो, दाणनलेवु इत्यादितथाकोइ मनुष्यभीखमाणेतेनु नरहेवादेहुं, नगरना लोकोएवधामणीमां जेजेआणेलुंहोयतेक-
 रतांपाछुंतेनेहजार घणुंआपहुंइत्यादि प्रकारनाहर्पउत्सवथी अतिशोआनंदमामंशसर्व पोतानोदेशदशदिवसपर्यंतकर्यो. एटलेदश
 दिवसनोपुत्रजन्म महोत्सवकर्यो. निरंतरनवानवारस जेमांउत्पन्नथायछेएवो तेउत्सवकराव्योअने तयारपछीपोतानीसर्वज्ञाति,
 स्वजन, परिजन (सेवको) तेमनेस्नान, भोजन, सारांनस्न इत्यादिकर्थासत्कार करवो, सन्मानकरहुं इत्यादिकर्थापछी मातनेस्वम
 थंहुंहुंतेनेअनुसरीनेते पुत्रनुंनामअरुणदेव एप्रकारहुंस्थापनकर्युं. पछीपांचप्रकारनी भावनावेडेमहाव्रतधर्म जेमवृद्धिपांमेतेम
 पांचप्रकारनीधात्रीमाताओए रातदिवस पालनकरेलोपांचधात्रीनांनाम.—१. क्षीरधात्री, (सनपानकरावनारी), २. मज्जनधा-
 त्री(नवरावनारी), ३. मंडनधात्री (आभूषणपहेरावनारी), ४. क्रीडाधात्री(रमाडनारी), अने ५. उत्संगधात्री (खोलामांचेसा-
 डनारी) आममाणेरातदिवस पालनकरेलोतेकुमार चक्रवर्तिनाकुमारनी पुठेअनुक्रमेवृद्धि पांमेलोसातआठ वर्षनोथयोविद्याओ
 दुःखपाम्याविना प्राप्तथीनथीएहुं विद्यानेमाथेजकलंकहतुं तेकलकथोवावास्ते तेकुमारजेमअगस्तीकुपि एकअंजलीमांलइनेस-
 मुद्रनुंपानकरीगया तेमलीलामात्रमांविद्याशास्त्र ग्रहणकरीलीधुं. अनेसर्व कळानोसमुहअनुपम एवोपणएटलेकडिण एवोपणजेज-

गवर्मांकेहवातोहतो तेनेक्रीडाकलापनी पेटेसहेजग्रहणकरी छीधो.तेथीसंपूर्णकळावाळा चंद्रनोजाणेप्रतिवादी होयेनेशुंएवोथयो कविकेहेकेस्थानेने विषेआरोपण करेलागुणमोटा मूल्यवाळाथायछे मद्दनेमदनतेनाजन्मनुंस्थानएवुंननुं यौवन विध्याचळ- नावनजेवुंनुनागनाजेवुंनुवित्तसहिततेकुमारने प्राप्तयुंण्टलेविध्याचळमा ज्योंधनहोयछेत्या पुन्नागनावृक्षोउत्पद्यथायछेतमविंध्या चळनावनसमान एनुंनुंयौवनहनुंअने पुरुषमध्येनागदेव समानएवोतेपुत्रदेदीप्यमान हतो परंतुतेमांआटलुं विशेषछेकोवित्तक- हेतांधननेवित्त एटलेप्रसिद्धि त्रित्तमळवार्थीउन्मत्तवाथी एनेतोप्रसिद्धिमळवाथी उन्मत्तपणुनप्राप्तयुंण्टलुं विशेष जेनीउपमान थायएवुंतेनुरुपअने जेनासौभाग्य आगळ देवताउंसौभाग्य दुर्भाग्य जेवुंजणानुंहनुंतेनुं वळआतेशेमोदुहनुं तेजनोंपीतेज्झुर्यते- नाजेवुंतेनुंतेजहनुं मथगथयेलादेवताना जन्मधीमिमपूवक रुपादिगुणोतेमांआव्या होयेनेशुं ? एपनहोयतोतेमां एवागुणक्यांयी होय ? एकदिक्सपोताना मित्रोसांथेएकसुंदर वगीचामारमवागयो हतोनेअतेशेकौतुहळ रसमांघणोआसक्त एकलोतेमित्रोथी दूरथइगयोएटलामां वीधेलामृगना जेवुंछिंचंवलनेत्रजेनां नेपुनमनाचंद्रनोसर्वगर्व हरनारुंछेमुखजेनुं नेदेवतानीस्त्रीओने लज्जा पमाहंतुंनवीजुवानीना मुंदरलावण्यपणावहे वर्णनकरवायोग्यछे देहकांतिजेनीएवी अनेजुवानपुरुषोननवा उत्पातनेमकटकर- नारएवीछेआकृति जेनीएवीकोइस्त्री, स्त्रीजननामनेजनीचंचळ सोनानाहिंदोळामांदिचतीने तिलकादिकचौद प्रकारनांआभ- रणवहेसर्वथाशोभतीएवीदेवकन्यानाजेवी जणातीतेस्त्रीएरुपवहे कामनेजीतनारएवातेकुमारनेविषे अर्घ्यनाअंजळीप्रदानजेवो मथमदर्शनमांमाभृत (भेटसमान) पोतानाहृदयनासासातरहस्यजेवो, नवाअनुरागनुंजाणेसर्वस्वहोय एवोप्रथममेमकरत्नामां चतुरएवोघाटोनाणवहे जेमलक्षवीधेतेमकटाक्षवाणशीघ्रनांछुं. जाणेअमृतरसनोघडोढोळयोहोय एवातेकटाक्षवडेझणझणाट थयुंछेइहयजेनुंएवो तेकुमारनवाजळधरनीधारावहे मिचनथयेलाकंडंवनारुसनीपेटे सर्वअंगमांरोमांचितमफुलछितथयां. अनेआ-

कर्षणधियाण्जाणखेच्येहोय तेमतेणीएवश करेलोहोयनेछुए मगाठ अ नुराग बडे पीडापामेलोहोयनेशुं एमते कुपार तेना सन्मुख दो-
 हयो. जेदलामांसमीप आवेछे तेदलामां विजळीनास्रवकारानीपेठे सांसारिक भोगनुंत तक्षण नाशपणुं देखाहवागटि जाणे शुंसंख्या-
 काळजणातीसिद्धजोगणीदेवीनीपेठे तत्काळ कुमार नाहपसहितं अद्रश्यथइ. तेवखेतेंतेकुमार, फालभरतांचूकेलावां दर्नीपेठे, ल-
 क्ष्मयीचूकेलाधनुष्यधारीनीपेठे, दावयीचूकेलाछूनकारनीपेठे, रसोइनीक्रियायी चूकेलारसोइआनीपेठे, अतिशेकांतिरहीतथयुं
 छेमुखजेजुंएवातेकुमारचारेपासतेस्त्रीनिखोळवाभांडी. तेदलामांकोइमहाराक्षसनीपेठे विद्योन्मत्तएवानामेविद्याधरे मोटोहोकारो
 करीकथुं. अरे ! रेभूचर (एटलेहेमूखपृथिवउपरगतिकरनार !) खेचरमांशेखरएवामेंसिहनीपेठेइच्छाकरेलीआसृगासर्पनेपारधीनी
 पेठेतुंलेवाअभिलाषकरेछे ? मांजजाअहीथी. नहीतोहवेहंतोनहोतांयइजइवा. इत्यादिवाक्यबोलताखेचरप्रसे तेकुमारबोलयो.
 नयीहणायुंसाहसजनुं, उछासपामतोछेएकवीररसजने, एवोनवीरमध्येशेखरसमान एवतेकुमारघेणीहुंक्षीआरीथीकथुंके देहो
 हेविद्याधर ! तुंविद्याधरपणार्थीगर्वनपामीश. केसकेपृथ्विमांउत्पन्नथयेलां सर्वस्वसर्वनेसाधारणछे जेसमर्थथायते, तेरत्ननेमो-
 गवे. केमकेकथुंछेकेवसुन्धरावीरपुरुषानेभोगयछे आपकारोबोलता तेकुमारनेजाणेएनुंसर्वस्वहरणकयुंहोयतेम अतिशेकोपपापी
 काळनीजीव्हजेवीभयानकतरवारलइ उतावळथीयशीआवता वेताळनीपेठेपारवासन्मुखदोहयो त्यारपछीअतिक्रमकरनारने
 विषेपराक्रमकरवोएजश्रेष्ठछे एमधारतो कुमारपणभयानकतरवारने म्यानमार्थीखिंचीसन्मुखथयो. जेमगकमल्लहोयतेनासामोवी-
 जोमल्लथायंतेमएकएकनापगने वचावंवामांनिपुणएवा महापराक्रमधरतातेवुंदेवने पणचमत्कारकरनारुंअतिभयानकसम्पामांमु
 तरवारनुंयुद्धचाल्युं त्यारपछीतेपुत्रतोकुमारछेपणदुर्जयछेमाटेअतिशेरिसिनामवेशथी परवशथयेलोतित्रिआधरमारवाने दोहतां
 तेनाव्याकुळथताहाधमांथी कोइजगाएपणअतिछेदेमोटावायुथी पराभवपामेलीवृक्षनीशाखाथी जेमपाकुंथयेलुंपांपुंडीजायतेम

यादवकुळनुंमरणथनुं, नळराजानेराज्यथीभ्रष्टथनुं, रावणनेबंधीखानानुं, सेवनकरबुंअनेतेनुं मरणथनुंएसर्वेकाळना वशथीआयछे
माटेकोणंपुरुषकोळुं रक्षणकरीशिके ? ॥१॥ वळीकहुंछेकेज्यारे हुंमातानागर्भमांहतो त्यांरमारीआजीविकाने वास्तेजेकोइइश्व-
रेमातानास्तनमां दुधउत्पन्नकर्युंछे. जन्म थयापछीवाकीनी आजीविकानीचिंता करवामंतिसुइगयोछे अथवा मरणपाप्मयोछेके
शुं ? वळीएकेछेअनेत्रणजगवनाउदयनुं कारणछेनेतेनुंहुंसंभारुंछुं तोतेमनेकमविसरीजशे ? वळीपाताळमांभग्न थयेलापुथिथना
रसनुंआकर्षणकरवुं तेणेकरनिपर्वतनीकंदरायां रेहलासकळवृक्षोने पणजेजीवाडेडेतेमारी रसाकैमनहींकरे ? इत्यादिविचारक-
रेछेएवामंतिकुमारना शुभकर्मनावशथीमोटा शब्दनाप्रसवाथीथिता पहयानाशब्दवडेजळ जंतुसमुहनेक्षोभकरती एवीएकमोटी
घोत्यांपाणीपीवाआवी जेवामांपाणीपिने नीसरेछेतेवामांतिकुमारने शीघ्रपणेआमकारनी बुद्धिउत्पन्नथइकंहूं आघोनापुच्छने
वळगुंतोमाराथी कुवावहिरनीसराय, एवुंधारीअतिशेमोटा एवतेनापुच्छनेद्रढ पणझाल्युतेवोपण भेंषानीपेठेते कुमारनाभारने
नगणतीलीलामात्रमांतिलेइ कुवाथीवारणेनीकळी. तेथीतेकुमारपणवारणेनीकळेछो अनेथइछेजीववानीविशेषआशाजिनेएवो
नेयणीसुधावृषानादुःखथीआकुव्याकुळयतोतेथून्यअरण्यमां चोरपासभमवामंड्यो. एवीरीतेफरतांफरतांजम भ्रमरनेपुष्पवाळुं
वृक्षमळेतेमकोइकगामेतेनादीठामांआव्युं, पछीतेगामनीदिशावांधीचालतां वेकोशचाल्योएटळेमानुष्योत्तरपर्वतना आकारजेवा
किछाथीवीटुंनेसाराकत्रीए करेलोमनेनेमसन्नकरे एवामवंधुनाजेनुं अनेनानाप्रकारनाश्रेष्ठमासादवहे शोभतुंनेवीजुंमानुष्यक्षेत्र
होयेनेशुंएवुंमोडुंएकनगरजोवामां आव्युं, तेजोइनेतेराजपुत्रअतिशेआनंदपाम्यो. तेनगरनीलक्ष्मीनासुंदरपणार्थीआकर्षणमंत्र
वडेजमएखेचातोअतिशेडतावळो तेनगरप्रत्येचालतानंदनवन समानएकउद्याजआव्युं, तेमांएकजगाएमोटादेवाळयंतुंदारदीडुं.
तेमांआसोपालवननीमोटीशाखाए चोरनीपेठेभयानकंधनधीद्रढवांधेछो अनेरुपादिकगुणवडेसहीत एवाएकपुरुषनेदीटो. ते

पाममिवधां यलापुरुषनदखा करुणशब्दधारदताएकस्नानजाइ. त्यारपळानमळप्रछातवड पातानाहृदयरुपदपणमा तेजक्षणते
 स्त्रीनादुःखनुंसकमणययुं तेथीतेनेस्त्रीनंयुलुंचुंकेआथुंछे ? त्यारेदीनययुंछेमुखजेनुं एवीतेगीणुं रुखुंकेअंगि फारकरकुछिपारडुंदुःख
 जेणेएवाहेमहानुभाग ! आवांधेळामारास्वामीनेआवंधनथीतमोमूकावो. त्यारेतेळुमारेंआदरथीपूछयुंकेशाकारणथी आनेवांधे-
 लोछे ? त्यारेस्त्रीवोलीके हेयशस्वीपुरुष ! आलक्ष्मीदेविनुंमंदिरछे तेलक्ष्मीदेवीएपोताने रमवानेअर्थेनानाप्रकारनीजातिजातिना
 प्रफुल्लितपुष्पोथीशोभताद्युक्षमांलीनथयेलापुष्टगुजारचाकरतांछे मुखजेमर्नाएवाभ्रमरनासमूहे सुंदरशब्दनाझंकारवडे मोहपमाहे-
 लळिकनर, विद्याधरनांस्त्रीपुरुषनांयुगल जेथीएवुंलक्ष्मीरमणनामे आमोडुंउद्यानछे तेनुंएकरुप्यमात्रपणजोकोइभजाणेग्रहणकरे
 तोतेनेचोरनीपेटेतत्काळ तेलक्ष्मीदेवीनिग्रहकरेछे. इमणांमारास्वामीविद्याधरे वेगनावक्षपणाथीपुष्टिपतथयेलाइसथी एकमुष्प
 ग्रहणकरुंतेथीअतिशे वळवाळीतेदेवीएयोडाअपराधीने पणमोटाअपराधीनीपेटेगणीने आपकारेसज्जडवांधीदुःखदीधुंछे. माटे
 हेसत्पुरुषशेखर ! आमहाभयानकएवाआलक्ष्मीना वंधनथीकोइप्रकारेपण मारास्वामीनाथनेतमोमूकावो. केमकेमेघ, चंद्र,
 सूर्य, तेनाजेवापरोपकारगांतसरएवा तमाराजेनासत्पुरुषोछे वळीकतुंछेकेकोनीआज्ञाथीसूर्य, लोकनाअंधकारनोनाशेकरेछेने
 मार्गनाजनारलोकनेछायाकरवावृक्षोने कोणेहाथजोडीप्रार्थनाकरीछे ? अनेवृष्टिमाटेनवांमवनीकोजेप्रार्थनाकरीछे ? कोइए
 करीनथी तोपणपारकुंहितकरवांमांकेडवांधी तसरथयेलासाधुपुरुषपोताना जातिगुणथीजेतेमकरवातप्रथायछे. राजपुत्रेवि-
 चार्युंकेशितळछायानाजेवो एकपरोपकारमूकीने मोटाएवापुरुषनाशरीरनुं वांझीआवृक्षनीपेटे वीजुंकाइफलनथी एटलेएकप-
 रोपकारकरवोएटलुंएजफलछे तेकथुंछेकेसृगनाशरीरथी उत्तन्नयतीकस्तुरीतेशरीरनुंमोडुंफलछे, हाथीनाशरीरनुंमोडुंहाडका
 एंमोडुंफलछे, पशुनाशरीरनुंफलएवुंचामडुंछे, गायनाशरीरनुंफलएवुंछे, गोरनाशरीरनुंफलएवुं चित्रविचित्रपीछांछे, घेदां

વકરાનાં શરીરનું ફળ્ળણનાં રોમ છે. વલીવી જાપાનના વરોડું પુચ્છ, નસો, વસા, ચીંગઠાં, નલ્લ, પરસેવોંડાડિયાં કોંડાડિયાં કોંડાડિયાં
 પકાર કરનાં રૂંધાંય છે. પળ આમ બુબ્બના શરીરની કોંડાડિયાં વસ્તુવી જાનેડાડિયાં કોંડાડિયાં વલીવીનાં (બુબ્બનાં આવા-
 તું છોડું માણસ) જેતરની રક્ષા કરે છે, ઘુનો સૌધની રક્ષા કરે છે, રાલે હી અઘના કળની રક્ષા કરે છે, દાંતાં માંલી ધેલું ટુંગ મનુબ્બનાં પ્રા-
 ણની રક્ષા કરે છે તો તેથી પળ ઉપકાર રહીત થતું તેણું ? પેટલેતર પળ સામાનોડાડિયાં કોંડાડિયાં કોંડાડિયાં કોંડાડિયાં કરનાં પળ
 હલકો અનેની ચહેડાંમ વિચારીતે કુમારે તે સ્ત્રીનું વચન અંગીકાર કર્યું પેટલે હાલ હું તારા સ્ત્રીમિને આડુઃ સ્વધી મુક્તાવી જાપછીતે કુમારે તેને તેડુઃ
 સ્વધી મુક્તાવવાનોડાડિયાં વિચારીતે સમીપે રહેલીવાવમાં નિમળાં શિતલજલનું પાન સ્નાનાં દિકકાર્યા પછી લક્ષ્મીદેવીના પ્રાસાદમાં પ્રવેશ
 કરી અંકિત વહુ માન પૂર્વક કન્યાંકાં વ્યવહેચણી સ્તુતિકરીતે સાંભળી શ્રીદેવિતે કાઢારાજી થડે કુમાર પ્રત્યે વરમાગ્યન વોલીતે કુમાર પળ પ
 રોપકાર કરવામાં એક રસથયું છે ચિત્ત જેનું બો ધડવોલ્યો કે જોતમો પ્રમત્ર ધયાં હોતો આવો પેલાં લેચરને મૂકો નિમાન સસરોં વરની પેટે
 તેનાંડાડિયાં પ્રસન્ન કરો ત્યાર પછીતે દેવીવોલીકે હેમહાનુભાગ ! ચિંતામળી રત્ન સમાન સમસ્ત મનોર્થોં સ્થિત અ-
 ર્થનાં સાધન કરવામાં સમર્થ એવી પ્રાન્નથયેલી એવી મારીપાંખે આંતે શુભાંગું ? આંતો અન્ય જગાં પળ આમ કરનાં અર્થને કરનાં રો
 નીતિ રહીત વિદ્યાધરને મૂકાં વ્યાવેહકે હે શુભે તારું કાર્ય સારું કર્યું ? જેમ સર્પને અંધનમાંથી મૂકાં વેતે સર્પવી જાને પળ હસે પૂંતે કર્યું. મોડે
 ત્યાગ કરવાયોગ્ય છે, તેને મૂકીને તું હાથોં છોડું પ્રાપ્ત થયેલા અસાધનનાં નીપેટે સાધાત થયેલા દેવતાનાં વરદાનેને મિથ્યા શીદિ ગમાવે
 છે ? ત્યાર પછી વિવેક કરવામાં રાજ હંમસમાન યાત્રાં શ્રેષ્ઠ કુમારે કશુંકે આતે પમાર જનને યોગ્ય પૂંતું વોલ્યાં ? ઉત્તમ પુરુષોને તો
 પરોપકાર કરવો એ જ પોતાનું કાર્ય કહ્યું છે. તે કહ્યું છે કે પારકું કાર્ય કરવામાં તત્પર એવાને પોતાનું કાર્ય કરવામાં અવલામુલ્લાલા મજાન
 પુરુષો છે જેમ વંદ્ય છે પૃથિવેને પોતાનાં નાકિરણ વંદે શ્વેતકેરે છે પળ પોતાનાં રહેલા કાલાં કલંકને વેત કરતો નથી એ પ્રકારનાં તે કુમારનાં

वचनसांभळीआतिशे प्रसन्नथएल्लिह्मर्दिवीण माग्याविनानुपणरोहिणि, प्रज्ञप्तिइत्यादिकपोताना हृदयनुरहस्यरूपविद्यां
 शस्त्रेतेकुमारनेअर्पण कजुअनेवांधेलोविद्याधर तत्काळमुक्तकुर्यो. पछीतेविद्याधरपोतानी स्त्रीएसहीतपोतानो मोटोउपकारी
 जाणीनेतेनोनिरंतर नित्यसेवकथइने पासेजरखोअहो ! परोपकारनुंफळपांच पांडवोनीवछ्छभास्त्रीतेजेम संघाथेजहोयतेमतेनुं
 तत्काळआतिशेमोटुं फळदेखायछेत्यारपछी राजपुत्र, स्त्रीएसहीततेविद्याधरेविद्याशक्तिवडे तैलमर्दनस्नानादि पूर्वकनानांप्रकार-
 नांभोजनवडेजमाळ्यो. पछीश्रमरहीत थयोजेमअर्थनेकाम संघाथेगृहस्थधर्मज्ञांभे तेमस्त्रीसहीताविद्याधरे सेवनकेलोतेउद्याननुं
 सुंदरपणुंजोवानीकळयां अमृतरसनाआस्वाद जेवातेवागनेजोतांजोतां एकयोजनमात्रज्ञेनेपाम्यां तेटलामांश्रीदेवीएनीपजा-
 धेलुंमणिमयश्रीचांतिनाथ तीर्थकरनुंचैत्यजाणे रोहणाचळपर्वतनुंअन्य शिखरहोयएमतेमनादेखवामां आवुंत्यारपछीअतिशेप्र-
 सन्नथेयेलोतेसर्वएते प्रासादमांप्रवेक्षकुर्यो. तेवखततेनीमध्येरहेला तीर्थकरनेअतिशेभक्तिवडेनमस्कार करीअतिशेमोटाअर्थवाळां
 सुंदरस्तवनवडेस्तुतिकरी मध्येउभीरहेलीभारती देवीनाजेवीनमस्कार करीनेत्यांवेसेछेतेनेजोइ कुमारविचारकरवालाग्योकेप्र-
 यमाहेंदोळाउपर वेठेलीनवीयांवनअवस्थावाळी अनेजेणीएमारुमनहरण करीदिककुमारीनी पेंडेतस्काळअद्रश्य यइहतीअनेअ-
 घापिजेनीप्रवृत्तिहूं पाम्योनथीतेजआळे इत्यादिविचारकरेछे एटलामांसरस्त्रानेदेवी प्रत्यक्षयइनेतेकुमार प्रत्येवाळीकेहमहा
 भाग ! तमारीभक्तिवडेतथा अपूर्वनवास्तोत्रनी युक्तिवडेहुंप्रसन्नयइछूं माटेकहुंछेकेअनेक घनाढयलोकोनाहृदि पामतापानने
 हरणकरनारीमोटी रद्धिवडेगर्वपामेलोने वैताढयपर्वतनीपृथ्वीनो स्वामीनेमणिपुररथनेपुर नामेमहानगरनो अधिपतिवैरीत्रेग
 नोर्भेविद्याधरनो अधिपतितीनीआरुपादि गुणसंपत्तिवडेत्रण लोकनेअतिक्रमणकर्ती शान्तिमतिनाथेकन्या हुतनेआपुंछुं जे
 पूर्वव्रमरजेमपुण्य माळांनेअभिलाष सहीतदेखेतेमतेंदीर्घछे आप्रकारनीअमृतवृष्टि जेवीतेभारतीनीवाणो साभळीआतिशेप्रस-

मय्योअनेविचारैछेके तेकन्याहमणांपारीकेम इच्छाकरैछे ? नेतेवखततेसांवनमां केमआवीहशे ? नेएकलपवृक्षनी वेलनीपेंडे-
 खाइनेकेमअद्रश्य थइ ? नेतेमनेशरिति पामीशकशे ? इत्यादिचिंताकरैछे तेवामासुंदरसोनानी छडीहाथमांझालेलीछे एवीअने
 सतावलीव्याकुळ थतीदासीएसहीत दिव्यविमानउपरवेढेलीने कुमारनापूरुपुण्यनो मूर्तिमानसमूहहोयतेवी जणातीशांतिपाति
 कन्यासांआवी. आजगाएतेनावर्णनना श्लोकछेतेपनोअर्थ: अहोपुण्ययोगेकेवोसंयोग थयेकेजेमकलपवृक्षनो समागमथायते-
 वोअणविचार्योपणते कन्यानोयोगते कुमारनेथयो.जेजेम चिंतव्युंहोयतेतेमकार्य सिद्धथायतेनिश्चैकृतपुण्यछे अनेवीनोअकृत
 पुण्य(पुण्यरहीत)छे.त्यारपछीतेकुमार, वादळांवनाथतीवृष्टिसमानतेकन्यानेदेखीविस्मयनेहर्षयुक्तथुंछेहृदयजेनुंएवोथयोसतोआ
 कन्याअहीकेमआवीहशे नेआवीनेशुंकरैछेनेमने काइपणसंभारैछेके नहीएवोनिश्चयकरवाने पासेरेहलाविद्याधरनी विद्याशक्ति
 बहेतेकुमारअनेविद्याधर संघाथेदेवतानीपेठे अद्रश्यथया.त्यारपछी भगवतनीपुजानामिपवडे जिनवरमांविधिवडे भवेशकरी
 जिनपुजनमांपणते कुमारनेन्त्यांआसपास जोतीनदेखीने वियोगवालीचकवीजम दुःखातुरथायनेमथइने कहवालागीअहो !
 जगवनोसाररुपते कुमारहमणांअहीहतो तेकमदेखातोनगी ? नेमसस्रथयेलीप्रज्ञापिनामे विद्याएमनेकहुंहुनुं तेहुंअन्यथाथशे ?
 अथवापुण्यरहीत एवीहुंछुमाटेमारां तेवांपुण्यक्यांथीहोयके भ्रमरीनेजेमकलपट्टसनुं पुष्पपळेतेमपनेतेवरमळे ? कंइकरिलीनीवे-
 रनेकलपवृक्षनो समागमथायनही एमनिश्वासाखाइ मूर्छांपोमेलीनेकन्या पृथिवउपरतरफहचामंदी त्यारपछीथइछेपरीक्षाजेने
 एवोतेढाहोकुमार अहोमारानिमित्तेआ कन्यानीआवीअवस्था थइएमजाणीअट्टप्रत्यक्षयो त्यारपछीकलयवृक्षजेवोअनेपोता-
 नामूर्तिमानपुण्यजेवो तेकुमारनेदेखीविस्मय, हर्षवडेसंपूर्णथयेलीअने.लज्जा,विळासममुख नानाप्रकारनाहजारोविचारवडेव्या
 सथयेलीद्रिष्टिनाविभ्रमवडे संकेतकरीवोलवेली प्रतिहारिका(दासी) समीपआवीउभीअनेते कन्यानोसंदर्भिप्राय जाणिराज

पुत्रपासे जइ आ प्रकारे निष्ठापन करी हे त्रण जगतना आधाररूप कुमार ! ज्यां सुधीरथ पुरनगरनो राजाचेरी वेगना मे विद्याधरेन्द्र अ-
 र्ही आ वेत्यां सुधी मसादकारी अर्ही आज तमारे उभुरे वंशु एम कधी आकन्या एनापितानो प्रत्यक्ष देह होय, अस्यंत स्नेहनीसूत होय एवो
 ए कलेखकन्या ए आपेलो ते कुमारने अर्पण कर्योनि कंठने विषे ते कुमारी येत्रमाळ स्यापन करावी दासीए सहीत पोताना नगरात्पेगइ.
 त्यार पछी विस्रमय हर्षवहे भरपूर थयेला ते कुमार ते विद्याधर पतिना केखेने जेप अति सुंदर पुस्तक उकले एउवाडी वांचवामांछ्यो.
 ते आपकारे छे; स्वस्ती श्रीप्रशस्त, समस्त, वस्तुना विस्तारनुं सागररूपरथ पुरनगरथी पोताना पोटासा म्नाज्यना समृद्धि ना उत्क-
 र्थी इंद्रसाथे स्पर्थी करतो श्रीवज्रवेग विद्याधरेन्द्र त्रिजगतेने अतिक्रमण करतो प्रसिद्धरूप पराक्रमादि सर्व अंगव्याप्त गुणवडे अनुपम
 फळरूप थयेला कल्पवृक्ष जेवा मणिपीदर पुरना अधीश्वर श्रीमणि वेलखरना मे राजातेना पुत्रप्रत्येस्तेः संहित आलिंगन करी वदूमान
 सहित आमंत्रण करे छे के श्रीदेवगुरु गोत्रपावित्र मंत्रनी संस्मृति वडवश करी छे, कृतार्थ करी छे अतुल्य समग्र कल्याण लक्ष्मी जे जे एवा
 मारी साथे सकळ परिवार सहित शुभवाळात मो एमव जगाए दीपताने पोतानी स्थिति स्थानादि कने केहेनारी कुशळवाता विस्तार
 करवा योग्य छे. मातः काळनी कांतिनी पेठे स्वामीना उदयने केहेनारी सर्वेने अतिशे आनंद प्रकाश करनारी कुशळवार्ता जाणवी सर्व
 प्रकारे उदय पावनारनुं पण कार्य एटलुं जे केनत्ये अपत्यरहीत पणाने मानता एवा अपारी साथे अपारा अद्भूत शुभदैव योगधी
 जगत्जनने आनंद करनारी निसर्वांगेसारा लक्षण थी कल्पवृक्षनी लता जे वी त्रण लोकांना पुरुषोने स्पृहा करवा योग्य एवा अनुपम
 रूपसौभाग्यादि सर्व गुणमणि थी भरपूर रोहणा चळनी खाण समान, प्रत्यक्ष लक्ष्मी समान शांति मातेना मे कन्या छे ते त्रण लोकांने अ-
 तिक्रमण करनार एवुं रुपादि निर्मल ब्रळने उल्लास पाहती गंगा नदीना जे वी अनुक्रमे वृद्धि पावेली, लीलावते सकळ कळाना समुहने
 जाणनारी प्रकृति वडे वसंत समयना पुष्पवाला वृक्षनी सुंदर मंजरीतेना रसास्वाद वडे उन्माद पावेली वाळू कोंकिलाना जे वी अतिशे

मधुरबोलनारीअने उन्मादवाळाकर्याछेत्रण जगतगातरुणजनजेणे एवानवयोवनने पापेलीपारीकन्याने योग्यवरचिन्तानीव
खतेआराधनकरेली प्रज्ञसिविद्याएदेखाहेला तमेवरछोअनेअनुपमरुप लावण्यादिगुणवडे गौरवतानेपामेलोमारी कन्यानोवर
तेमारासाज्जल्यसंपदनो स्वामीथशेकेवीजोथशे ! एमज्यारेमेतेनेपूछ्युं त्यारेणीएस्पष्टकहुळे केदमणांसर्वोत्तम गुणसंपदानुं
पात्रश्रीमणिमंदिरपुरना मणिशेखरनामिराजानो पुत्रकांतिवडेसूर्यसमान अरुणदेवनामैअसाधारण पुरुषतारिकन्यानेनेतारी
राज्यछद्मिनीस्वामीथशे पूर्णचंद्रवनाचेप्रकारे कुळयनेजुल्लासकरवापां समर्थकांनिनोस्वाभीतेजपति यवायोग्यछे, एटलेजेम
अजवाळीरातनोअने चंद्रकांतिनोपातचंद्रज होयछेतेमतारीकन्यानो अनंतारीसशुद्धिनो पतिनेजकुमारयोग्यछे. अनेतेकुमार
हालमांपोतानीइच्छाथी विचरतोश्रीदेवीना करेलाश्रीशांतिनाथना चैत्यमां(मंदीरमां) आव्योछेनेतेणे कोइजगाएमारास्था-
ननालोभथीमणिमंदिरपूरना उपननमांहीदोळे क्रिडाकरतांदीठीअने कन्याएणअनुरागथी रोमांचितथइते कुमारदीडो तेज
बलतत्यांओविता यमराजनीपेठेकंइकथी आवेलोअनेप्रथमथीज तेकन्यानोअभिलाषी नाट्योन्मत्तविद्याधरनोभाइनोब्रिधुन्मत्त
नामेविद्याधरते कुमारनेदुरथीआचतो जोइनेजमच्छरकरी छळथीतेकन्यानुंहरण करानेइच्छनोएनकारना मनवाळोतेविद्या
धरछेएवीआशंकाधारीने अतिशेचतुरएवीतेकन्या, देवतानीपेठेतकाळअद्रश्य थइपलायनकरींमहीआवीछे अंनकुमारतोअनु
पमएवावळपराक्रमवडे अनेकप्रकारनीविद्याथी उन्मत्तथयेलोविद्योन्मत्त नामेविद्याधरने लीलामात्रमांमजीनी लीथोइत्यादि
वृत्तांतप्रज्ञसिंदवीए कहेलुंसांभळीहुंआदिक सर्वेलोकपणअतिशे चमत्कारपाम्याने अतिशेहर्षपाम्यापाटे अमाराआवताबूधी
अमाराउपरअनुग्रह करीतेचैत्यमांजअमारी वाटजोशो हुंपणविलंवरहीत तैयारथइत्यांआवी चिंतवनकरेलापनोरथने सफळ
करीशेएविपेतमारा चित्तेअतिशेदृढणुं अवधारणकरवुं इतिकल्याणम्.

आमकारं पुत्रमांलखे लुंवां चीने अतिशेषसस्रथयेलोरोमां चितथयांछे सर्वंगजनां एवां अरुणदेव, स्त्री, अक्षिरनेपणस्थिरकरेले
 एवोन्यायेछे माटं मरजेरमेघनीचाटजुएतेम ते विद्याधरना आगमननो मार्गजो तो त्याजरेहेछे अने पोतानो आडंबरमुकटकग्वाने अर्थ
 पासेरहे लासेचरपासे अतिशे श्रेष्ठ एवोने सातभूमिका नो पणी मयमहेल अने विवाहनामहोत्सवनिमित्ते अतिशे श्रेष्ठ सप्तमग्रामाग्रीसहीन
 मणी मयमोटा मंडपने करवेछे बीजे दिवससूर्य उगवामपये चैरीवेग विद्याधरपति जाणे प्रत्यक्ष इंद्रावतेम अने कविमानादि विभूति
 वेडशोभतो अने विद्याधरने विद्याधरतिमना हजारो टोळां सहीत कन्यानुग्रहण करी आव्योने अतिशे हर्षमहीत यज्ञे नवां प्रमत्सथी
 भरपूर थयेलां तिकन्या अने वरतेमनो अतिशे मोटो विवाह वीं स्तारुकी अने हस्तमोचन वखतेने कुमारने सर्व प्रकारनी श्रेष्ठ नम्रुद्धि एम-
 हीत पोतानुं संमग्र राज्य अर्पण कर्युं त्यारपछी घणीं विभूतिये सहीत रथने पुरनगरमांते कुमारना प्रवेशनो मोटो उत्सव कर्यो. सर्व विद्या-
 धरो एकुमारने वधावचो इत्यादि वीं स्तारे पूर्व नथये लोणवोमहोत्सव कर्यो. त्यारपछी राज्याचिंतानो भार जेने उतगेल्ले एवोति विद्या-
 धरचारित्रग्रहण करी, तेने यथाशास्त्र पालन करीने मोक्षपांम्यो. त्यारपछी कुमार रोहीणी, मञ्जुसि आदि कसर्व विद्या ओसाधी ओ.
 नेते सर्व विद्या ओ पूर्वे साधन करी होयने शुभमनत्काल मिद्धयः ओ. त्यारपछी पोताने कुवामां लावता आदि अर्थनां करनारना उद्योगत
 विद्याधरगोसीसद्धय्यांछे हजारो विद्यावज्जेने एवोपोतानुं चतुरंगसैन्य लइ चक्रवर्तिना लश्करनी पेठेन थीहणायो कोइजगा एम-
 सारजेनो एवोते कुमार ते विद्याधरसाथे युद्ध करवाचाल्यो. तेकयुं छे केजे पुरुषने उपकारने अपकार विस्मरण थायंछे ते पापाणनो
 मोटो भिन्नछे, ते जीवीत धरावेछे ते फोकटले मामा एकरेलुं मिय अथवा अप्रिय तेने जे विशेषे सहीत पाछे अर्पण करतो नथी तेथी स्थावर
 पण श्रेष्ठछे. हवें थर थर कंपाव्युंछे, पृथ्वीमंडल जेने धडधड शब्दायमान कर्युंछे पर्वत अने भूमि पतल जेने खलडान्यांछे पर्वत शिखरो
 जेने नेक दडान्यांछे समग्र वृक्षसमूह जेने नुपपुमान्यांछे समग्रादिगमंडल जेने नुपपुम शब्दायमान कर्युंछे समस्त आकाश तल जेने

ને સ્વલ્પલાભ્યા છે સમુદ્રજેને કમકમાભ્યા છે કાચરુપોજેને દપદમાભ્યા છે સુખત્રજેને મધ્યમયમાભ્યા છે દુષ્ટવિદ્યાધરસ-
 મુહજેને સલસલાભ્યા છે સમગ્રમણિધરજેને દલ્લભ્યા છે આદિ વ્રાહ્મજેને ડલ્લભ્યા છે આલુંકર્યું છે મૂર્ચમંહજેને
 ને શોશીલીયાં છે સમગ્રસરોવરજલજેને પ્રત્યક્ષડાપાતકજેનું તત્કાલ આત્મ તે કુમારુંલકરદેવોથયો છે હૃદયમાં ધકોજેને સન્મુલ્લ
 થવા અસમર્થ એનાટયોન્મત્તવિદ્યાધરચોરની પેટે તત્કાલ પલાયન કરી ઉત્તરસેઠીનો રાજા સર્વમકારે અતિશેવલ્લવાન એવો વાયુવેગ
 વિદ્યાધરને શરણયયો. તેવલ્લત અરુણદેવે અંહકારસહીત વાયુવેગ વિદ્યાધર પ્રત્યે દૂતમોકલી કહેવદાવ્યું કે હે વિદ્યાધરાધિપ ! આદુ-
 નૈયનાં કરનારને વલ્લતા ઘેટાની પેટે તમે તમારા સ્થાનમાં પેસવા દેશો તો તપોનિર્મૂલના પાપશો, જેમસુકામેલું છીલું પણ વલ્લેતેમ. તે
 કહું છે કે વિપત્તિકાલમાં પડેલા દુષ્ટપુરુષોનું સર્વીપણું વિપત્તિમાં સિને અર્થ થાય છે, જેમજલમાં છિદ્રસહીત ઘડીમૂકી હોય અને તે વૂટે તેવ-
 લ્લતેની પાસે રહેનારી જ્વાલરનું તાડન થાય છે તે દ્રષ્ટાંતજુઓ, ઇટલે છિદ્રસહીત પાત્રજલમાં વૂટે પારે એક ઘડી, વેઘડી ગવીરીતની સંભયા
 થઈ એમજાની ઘડી આલ્માં તેટલા ત્રગાડવામાં આવે માટે વિલંબ રહીત તમારા સ્થાનમાંથી કીડાં એ ભક્ષણ કરેલા કુતરાની પેટે એનાટયો-
 ન્મત્તવિદ્યાધરને દૂર કરો, જોતમો તમારા કલ્યાણને ઇચ્છો તો. ઇત્યાદિક દૂતના મુલ્લથી સાંભળીને વાયુવેગે પોતાના અતિશે અભિમાનના
 વેગવેટે જ દૂતના મુલ્લે મત્તુત્તર કુમારને કહાવ્યું કે હે કુમાર ! જેકા તરપુરુષ હોય છે તે આપકારના ત્રાણીના આદંબરથી ભયપામે છે. પણ
 જે અમારા જેવા જગતમાં એક અદ્વિતીય વીરપુરુષ કહેવાય છે તેમયપાપતાનથી. તું પ્રથિવ્યાંગતિકરનાર કુમારમાત્ર મુગજેવો મારા જેવા
 સિંહથી વિધેલો છે તો મારા શરણને પામેલાને હું કેમ રક્ષાન કરું ? શરણાગતનું પાલન કરવું એજ સર્વનો પરપદમ છે ને સત્રિમાં અતિશે શ્રેષ્ઠ
 કહેવાતા મારા જેવા પુરુષે તો તે વર્ષ અવશ્ય પાલવો જોઈએ. તેકહું છે કે સર્વીપરદેલાની પીઠાહરવી, શરણાગતનું રક્ષણ કરવું, દાન આપવું,
 પુણ્યમાં અનુરાગ કરવો, તેરાજ્યલક્ષ્મીરુપલતાને મેઘસમાન ટદિકારક છે માટે તું મારા શરણાગતના અનર્થનું વિંતવન કરનાર તુજ

अनर्थनेपापीश. इत्यादिकअतिशोर्गर्विष्ट तेनामुखनुवचन, दूतद्वाराएसांभळीउल्लास पापतांछेरोमजेनां, अतिशोकोपनाआवेश-
 मांभावेलाअरुणदेवैपोते वेप्रकारेपणमहावळवाळोळे एटलेवळवुं लश्करनुंपणनामळे अनेपोतानाशरीरनुं सामर्थ्यएवो
 पणअर्थछे मोटेवेप्रकारे मदावळएवा तेकुमारचोरेपासथी तेविद्याधरनुंगर, मोटालश्करथी तत्काळवींटीलीधुं. पछी
 धर्णीयावाळो नेअतिशेपरक्रभी एवातेविद्याधरे चतुरंगमैन्यलइ तत्काळनेकुमारने सन्मुखथइ मोटायुद्धनो आरंभकयो
 अनेतयुद्धदेवैत्योना जेवुअतिशेपोटुथुं. अनेअग्निअस्त्रअने जळअस्त्र, अनेमधअस्त्रअने वायुअस्त्रनागपासने गरुडअनेअंधका-
 रनेउद्योत, अनेसोमोहनअनेजागरण, इत्यादिकएकवीजानां अस्त्रवेदेतथातीर्स्त्रीधारवाळां वाण, शक्ति, चंद्रहास प्रमुखआयुद्ध-
 वेडेनानामकारनीं विद्यादलवेडेसमर्थजनना मननेचमत्कारनोवीरुनार कनारएवुंमोटुयुद्ध सातदिवसपर्यंत थुंअनेमोटोदावा
 नळ्नींपेठेअनेक जीवोनासंहारकरवांमां अतिभयानकतेयुद्धना आठमोदिवसेवायुवेग पोतेजयुद्धकरतांमहा दुर्पवाळारार्पनीपेठे
 गरुडीविद्वानान जेवाअरुणदेवैतेजक्षणमां वशकरीतेनोविध्वंस कर्योअनेतेनुंगर, जुना शून्यघरनीपेठेअस्त व्यस्तकयुंतेवखत
 आतिभयपागतुछे चित्तजेनुंएवोनाटयोंगत्त पणशियाळनीपेठेचारे पासनासतोतेनेझाली निग्रह कर्यो आ जगाएकविएवर्णन
 करेलांकाव्येळे. मोटापुरुषेकरेला अर्थनेअनर्थनोकरनार अनेतेपुग्रहणकरवा इच्छेलापदार्थनेइच्छतो, मोटासाथेवेरवांधतोएवो
 पुरूपनिश्चेन्नीत्रयण मोटाअनर्थनेपापेछे त्यारपछीपत्यशरीरुछे मोटुकुमारनुंमाहात्म्य जेमणेअनेगयोछेसर्व अंधकारजेमनेएवा
 सर्वाविषयशरीरुफळा धइनेदक्षिणधेणीतथा उत्तरश्रेणीनाविद्याधरोनुं चक्रवर्तिपणानाराज्यमां तेकुमारनेअभिषेक करीस्थापन
 कर्यो.अनेसर्वज्ञगाए विद्याधरनोचक्रवर्ति सर्वजनाएअरुण देवैपमउदघोषणाकरावी. एजगाएगाथातथाकाव्येछे सर्वविद्या
 धरोअरुणदेवनी सेवागौरवा, जेमसर्वदेवताओइंद्रनी सेवापांछेतेमअनेने सर्वेअरुणदेवनीपसवताने निरंतरइच्छेछेमनुप्यमात्र

एवापणते अरुणदेवनी सभाविद्याधगेनीथतीहिनी. आपकारानुविद्याधरचक्रवर्तिपणुं ते पूर्वजन्मना पुण्यनुं फलछे. आपकारे जीवोने
 पुण्यकुत्रिकापणजेवुंछे एटलेकुत्रिकापणएवेनामे एकजातनंहाटछे तेदेवाधिष्ठितछे एटले तेनास्वाभिदेवलोकोछे अनेजगत्तमंजेटली
 वस्तुहोयते सर्वे तेहाटमां फलछे नेनेहाटमां जे वस्तुन मंजे जगतमां वस्तुजनकहेवाय. तेमांसमस्ताविद्याधरोनासमूहोए पोतपोतानावि-
 भवने अनुसारेते अरुणदेवनी सारी वस्तुवडे भेट करवा प्रमुख गोडोडतसत्रकयो पछीपोतानी इच्छाप्रमाणे वेअ्रेणी ओनीराज्यव्यव-
 स्थावरोबरस्थापन करीइदनीपेठे अनेककोटीलेच रसहीन गोटीविभूतथी पोतानानगरप्रत्येगयो. त्यांश्लोकछे के मोटी ऋद्धिहोयतो
 पण जेने स्वजननथी देखता अने जेने दुर्जनपणनथी देखतातो ते रिक्षि अन्यजातिनीपेठे क्रिपाकरना फल जेवीनि फल जाणवी. वळी
 कथुंछे के दान अने उपभोग तेथीरहीत एवीन जे लक्ष्मीने पोताना मित्रोपणभोगव्रतानथी ते पुरुषनी मोटी लक्ष्मीहोयते पण अलक्ष्मी
 (दारीद्र) जाणवी. अनुक्रमे तेणे पोताना मणिमंदिर पुरनी समीपे आराममां पडावनांख्यो अनेन्यमोटा आडंबर वडे खेचरनुं
 सैन्यस्थापन कर्युं तेजाणे खेचरनुं नगरहोयवंधुं. त्यारपछी कोइ साराचर पुरुषनीपासे अरुणदेव कुमारना आगमननी वधामणी
 पिताने कहावी. पुत्रना विरहथी आकुळ्यतो अतिहर्षवडे प्रीतिदाने आपतो, मोटा आडंबरथी ते पुत्रना सन्मुख आव्यो. ते कथुंछे क
 आचरणछे ते कुळने कही आपेछे, शरीरभोजनने कही आपेछे, संभ्रमस्नेहने कही आपेछे, भाषणदेशने कही आपेछे एटले एकयादेश-
 नोमाणसछे ते जणावे छेत्यारपछी अतिशे मोटे प्रकारना आडंबर सेहीत कुमारप्रत्येजे पंचदं प्रत्ये जल्लास पामतोस पुद्रजायेत प अतिशे प-
 वाळो पित जायछे. तेहर्पना प्रमाण नीउपमा देवाने त्रभूवनपण शुन्य जणायछे. अने सन्मुख आवेलो कुमार, पिताने मळयो ते वस्वतना
 हर्षनुं तो शुं वर्णन करीए ? पछी मोटाडतसवर्थी ते पुत्रनोनगरमां प्रवेश करावी मोटाडतसवर्षक पोतानुं सर्वराज्य पुत्रने अर्पण कर्युं अने
 निश्चित हृदयवाळोथयो एवो मणि शेखर राजा रुडे प्रकरेजीनघर्महुं पालन करेछे. आजगाए गाथा ओछे तेनो अर्थः भारने सहन कर-

नारण्योपुत्रसत्ते जेपुरुषपोतानोभार पुत्रनेविषे स्थापनकसीनिश्चितपणे रुढप्रकारेधर्मसाधननीकरतो तेथीकोणअन्यपुरुषपूढ
छे ? कोडनथी. अनेजेपुत्रचौवनअवस्थाने पाम्योछे तोपणापितानाभारनीचिंताने पोतेहरणकरतोनथी अनेधर्मकरावतोनथीते
पशुनीपेडेउपुत्रथयो तोपणतेणेकरनिशुं ? त्यारपछीतिअरुणदेवसर्वराज्यचिताकरवामांसावधान एवोनवोराजानवालगतासूर्य-
नीपेडेपुत्रमंडलने गगनमंडळनीपेडे दुस्तदएवापोतानामोटा प्रतापवेडेलीलामात्रमांज आक्रमणकरिसाध्याछे पृथ्विनात्रण
खंडजेणेएवोनवाउत्तवथयेला वामुदेवनीपेडे हुंप्रथमहुंमथमएप्रकारे सर्वनरेन्द्रअनेसर्वविद्याथरेन्द्र तेमनांसमुहोएंसंभ्रमसहीत
नमावेलांमस्तकनाशेखरथी प्रसरतामोटारग, घणापरागएटले पुष्पनीरजतेणेकरीने सुगंधीमानकर्युछे चरणकमळयुगळजेनुं
एचोअनेनथीखंडितथइ आज्ञाजेनीएवाइंद्रनीपेडे मोटासमग्रभोगेतेबहीत पोतानाराज्यनेभोगवेछे. आजगाएगाथाओछेतेनो
अर्थःएअरुणदेवपूर्वजन्ममां तिर्यंतपणामांपणएटले वानरनाभवमांपण सामायिकसहीतएकवारकरेलुंएवुं पणदेशावकाशिकत्रत
तेनुंअतिशेमोदुंधयेलुंफळआश्चर्यकारीछे. जीनशासनमांमणिनीखाणमांजेम सर्वेपणिओतेमसर्वधर्मविधि चिंतामणिसरखाछे.
तेमांपणउपरमेछेफळजेनुं एनांत्रतथर्मविधिछे अथवाएव्रतनुं आरुंनेनुच्छफळतेशीगणत्रीमां ? एयकीतोजीनिसमृद्धिभोगफळ
पणशिद्यपणेजपमायेछे तेनीआगळपूर्वोक्त कहेलुंफळकांडगणत्रीमांनथी. एकटिचसेतेनगरमां मोटीसमृद्धिवालाश्रावकसमूहे
राजानीआशापूर्वतरथयात्रानो मोटोउत्सवकरवामांडयो नेनेउत्सवउपरवहुमानमहीत अनेकगामतयानगरनोचतुर्विधसंघए-
टलेसाथुसावि, श्रावकआविकाएचारप्रकारनो सगूहएकठोथयोद्वतो. नेनेमांसुवर्णनोमणिसमूहवेजडेलो अनेमृंदरचंदनना
काष्टवेडेडेलोअनेउंचोअखंडमणिमोनामयबहाडंड तेउपररेडेलीवायुनेअनुकूल लहेरोलेनीश्रेष्ठपंचंगवर्णवाळीने सुकुमारही-
रागळवस्त्रनीअनेकवजपताकावेडोजोभनो सर्वभंगमृंदरजणातो मोटोएकश्रेष्ठरथनीपत्रावेलोद्वतो. अनेतेरथमागे लोहे-
म.

चनावृषभजेवासर्वअंगे अतिशेगुभलक्षणना धारणकरनारत्रण लोकाकनामनेहरग करनार, लीलागतिवडेचालनार, अणकार
 करतीरत्नमयझीणीघुघरीअभे तेनासमूहवडेअतिशेद्वयकती सोनानीसांकलवडेअनेश्रेष्ठअलंकारचडेअतिशेगोभता अनेलेशमात्र
 दोषवडेपणकलंकनपामतनेजाणे संघोथेजन्मयाहोयेनेछुं एवामरखारूपनावेश्रेष्ठवळदजोडयादता. अनेतेरथनोसारथीअभंगळे,
 सुंदरछेसर्वअंगउपांगजेनांएवो नेकोइदिवसनभागतो अतिशेगोडोछेधर्मगजेनेएवो अनेप्रकृतिवडेअतिशेदेवत्रायोग्य, सर्वने
 मानवायोग्यअनेपहेयाछिसुंदरवस्त्र, मुगुट, कुंडळ, वाजुबंध, कडां, हार, अर्धहार, नेमुद्रिकादिसर्वअलंकार जेणेएवोअनेअ
 धिकशोभावडेजाणेंपृथिवउपरआवेलो इंद्रनोसारथीहोय एमजणातोअने रत्नथीजडेलोसोनानोप्राजन (परोणां) तेछेछाथमा
 जेनेएवोएकश्रेष्ठसारथीहोतो. सारपछीतिसुंदररथनेविपेविस्तार सहीतस्नात्रमहोत्सवपूर्वक सर्वअंगेदिव्यआभूषणवडेशोभित
 एवुंअनेश्रेष्ठसुगंधीमानपुष्पमाळादिवडे पूजेलुंदिव्यमणिमयभगवंतनुं प्रतिवित्रजेमसारोश्रावको, श्रेष्ठमासादभापोडाउत्सवडे
 स्थापनकरेतेमतेरथमांस्थापनकर्युं. सारपछीसर्वजनेआनंदकरनार तेदिवनेपृथिवनेविपेआर्वेलासूर्यना रथनीपेठेमणिकांचन
 वडेविचित्रपवित्रयांचणछत्रने सुंदरएवांचामरनेअनेकएवी ध्वजपताकामुखमोदाआडंबरवडे तंत्रीतालआदिकवणांपंचशब्द-
 नांवादित्रवागतसेतेअनेस्वरगत, परगतअनेतालगत अनेअत्रयानगतएचारप्रकारनां मधुरगीतनुंगानभ्येसेते अनेकनृत्यकर-
 नारीनासमूहवडेथादेवदेवांगनानासमूहवडे शोभायमानजयजयशब्दनेकरताएवाभट, ब्राह्मणआदिलोकयेसेतेवेदपदतथाप-
 बंधपाठवडे ब्राह्मणजनउच्चारणकरेसते नवानवाप्रबंधनेभनतार विरुदावळीनेकहेनारपुरुषोवोलेतेसते तेरयनुंचालवुंधुं. तेव-
 स्खतेहगळेडगलेडभारहेता अनेस्तुतिकरता नेअर्थपुरुषोनेदानदेता अनेचंदनरसनेछांटतापुष्पसमूहने दछालतापताका, तोर-
 णादिकवडेसुशोभितकरेलोत्रीक (जणरस्तावाळामार्ग), चतुष्क (चारस्तावाळामार्ग), अनेचचर (चकलां) नेचतुर्मुखमहा

पथप्रमुखमार्गोनिषिषे चतुर्विधसंधेसहीतमोटासहीमाथी तेरथनेफेरवेछे. एमचालतांचालतांजेनामंदिरआगळ तेरथआवेछे तेनातेनासर्वलोकोमोटाआडवरथी मोटीसमृद्धिओलावीभेटकरेछे, सविस्तरजीनधूजाकरेछे, पोतानीशक्तिप्रमाणेसमग्रसंवतुं सन्यासकरेछे, याचकलोकोएमागेलांडानओपेछे इत्यादिकमहामोटीओच्छवकरेछे. एप्रकारेजीनशासननीमोटीप्रभावनादेखीने मिथ्याद्रष्टियोनेपणवोधीनीजउपांगन्यापडे. आगकारनोरथयात्रानोमोटोउत्सवकरेसतेअरुणदेव राजानीसमीपेतेरथआव्यो जाणीजीनेनमस्कारकरवानीइच्छाए मोटीश्रेष्ठसमग्रसामग्रीपूर्वक सन्मुखआवीनमस्कारकरेछे नेजीनविचनेभेटमूकवीइत्यादि विधिवडेपेजेछे तेनामांगणाधिपथीश्रीप्रभसुरीने समीपेअतिजरावस्यावेतर्जोणथयुंछे शरीरजेनुंएवाअतिशेवृद्धएरुमुनिनेजोया तेजवखतेतेराजाओनितोमोटाभूतगृहवहे आक्रमणययोहोयेनुं एममोटीमूछावेडेपृथ्वउपरपडीगयो. तेवखतमोटोहाहाकार शब्द रुरताप्रथानप्रमुखलोकोएगोरुचंदन, वावनाचंदनइत्यादिकना रसवेडेसेचनकरेलो, नानाप्रकारनांपखावेडनानांखेलोएप घणाउपचारकरवाथीतत्कालमासथयुंछे चेतनजेनेएवोनंथयुंछे जातिस्मरणज्ञानजेनेएवो, सुतेलोपुरुषजेमजागेनेममवलोकरुनेअ- तिशेआनंदउपनावती तत्कालवेठोथयो. अनेतेअतिवृद्धमुनिनेअतिशेभक्तिपूर्वकमथमनमस्कारकरिने पछीगच्छाधिपतिनेनम- स्कारकथो. त्यारेत्यारहेलासाधुएककुंठेहेराजन् ! कळिकाळनाजेवीआ तमारीविपरीतिस्थितिकेमथइ ? त्यारेतेराजाविनयस हीनबोल्योकिआवेडेलाअतिशेवृद्धमहामुनिए आसर्वसमृद्धिमेनेआपीछे अनेएपारापरमउपकारीधर्माचार्यछे माटेतेमनेमैप्रयम नमस्कारकथो तेककुंठेकेजेनोप्रत्युपकारधइशकतोनाथी एवांमाता, पिता, स्वागितथागुरुआल्योकरेनेविपेछे तेमांपणआल्योकरुअने परलोकेतेमांहितकारी एवागुरुनोतोगत्युपकारकरो घणोजदुस्तरछे. त्यापछीआश्चर्यसहीतगुरुएककुंठे सर्वपोतानापूर्वज- नानापुण्यनोवैभक्तछे एप्रकृष्टापछीतेराजाएपोतानुं सर्वपूर्वभवसंबंधीवतान्तविस्तारिमहीन सर्वसंतोषनीने

અતિશેઆશ્ચર્યઅનેદર્પવેડે ભરપૂરસંવંસંઘથયો. ત્યારપછીગુરુપ્રકલુંકે હેમદાનુભાગ ! જોપૂર્વભવમાંતિચંપણામાં પળપ્રકવસ્તવ
 પ્રકતતનુંપાલનકર્તું તોઆપકારનીસમૃદ્ધિતનેમાત્રથઈછે માટેહમણાંપણશાસનની પ્રભાવનાદિપૂર્વકમહાવ્રતધર્મનેઅંગીકારકર-
 જેનેકરીનેથોડાકાલમાં અતિશેદુર્લભેવા અનેકોઈકાલેજેનોનાશનથી પ્રવામોક્ષસુખનેપામીશ. અનેસર્વધર્મથી ચારિત્રધર્મછેતે
 અતિશેશ્રેષ્ઠછે. તેફળુંછેકેસર્વત્ત્વઅમૃતવેડે સહીતઅનેસર્વજીવોનાંમોંદરવેડેશોભતું આસમગ્રપૃથ્વિમંડલનેકરવે તેધર્મથીપણચારિત્ર
 ધર્મછેતેઅતિશેમોટોછે. પ્રકારનીધર્મદેશનાસાંભળીને ત્રિશેષપ્રતિવેધપામેલોતેરાજા જીનભવનાદિકસાતક્ષેત્રમાંજેનુંપરીમાણ
 નથીપ્રવીંમોટીસપત્તિઓવાપરી અનેપોતાડુંધનરુપવીજાતિથયાત્રા, ચૈત્રયાત્રા, રથયાત્રાહવાદિકનુંજેકરતું તેમાંતથાગરીવજો-
 કનોહારકરવો તેમાંવાત્રીનેઅનેપોતાનાદેશમાંથી સાતવ્યસનનુંનિવારણકરતું અનેઅપારીપડહોગડાવોડલાદિવેડે જીન
 શાસનનીપ્રભાવનાકરીનેપદ્મશેઠર નામેપોતાનામોટાપુત્રને માંડાલત્સવથીરાજ્યમાં સ્થાપનકરીનેસમયેસમયેઅતિજહાસપામેતો
 છેમાવજેનોપ્રવાતેરાજાણ, વિધિપૂર્વકનિર્દોષપ્રવીંદિસાગ્રહણકરી. મોટાભાગ્યશાહીપ્રવા તેરાજાનુંતેપ્રકારનુંમોટું સત્ત્વઆશ્ચર્ય-
 કારીછેકેઆપકારનીપોટીસમૃદ્ધિને જેમનાકનીલીટલાગકરે તેમત્યાગકરીનેયોવનઅવસ્થામાં પળપ્રકારનોસાધુધર્મઅંગી
 કારકર્ત્યો. આજગાળગાથાઓછેતેનોઅર્થઃકોઈતોસમૃદ્ધિપાંવંધાયાછે, કોઈતોસમૃદ્ધિહોય
 અથવાનહોયતોપણવંધાતાજનથી પ્રવાવિપ્રકારનાપુરુષમાંઆશ્ચર્યકારી કેટલોવધોઆંતરોછે ? અથવાપ્રમાણુઆશ્ચર્યછે ? પ્રતુ-
 દ્ધિવાનરાજાપ્રજાપુત્રકેઅતિતુચ્છ અનેશળમાત્રમાંનાશપામતોપ્રવી આસર્વસમૃદ્ધિઓછે માટેઅતિશેઝડપેનિત્ય પ્રવીસમૃદ્ધિ
 માટેલોભીપ્રવાતેરાજાણ નિશ્ચેતેસમૃદ્ધિઓનોત્યાગકર્તોછે. વહીવટનાંશિક્ષાપણ આરાધનવેડેજસફલછે. અન્યથાતોદિક્ષા,
 મિશાનોશિક્ષાપ્રસંગજોપછે પ્રતલેગલુંસુકવનારીછે, પ્રતલેકપ્રમાપ્રછે. આપકારેવ્રતગ્રહણકર્યુંતેજકાલથીઆરંભીને સર્વપ્રવાસ-

यमयोगेनेविपेमारोनिस्तरअप्रपादिरेड्डुः एवोअभिग्रहतेराजाएधारणकयो. नेजेवीरीतदिक्षालीधीछे तेजप्रकारेतोदिक्षानोजाव-
ज्जीवसागगानमनवडेनिर्वाहकयो. मोटापुरुषनुस्वभावधीज सिद्धयेल्लक्षणएछेके जेनोअंगेकारकयेंतिनो जीवतांमुखीनि-
र्वाहकयो. एमकारेतेराजा, ग्रहणकयुछेमूत्र, अर्थतेनुतत्वजेजीनकल्पीनीपेठे नित्येप्रमादरहीतमासक्षणकाळमां देवतानंदुर्लभ
एवामोटातपनेतपतो, वायुनीपेठेकोडजगाएनबंधातो, पृथ्विमांवीचरतो, रात्रीएकायोत्सर्गे रहतेएवातेमुनिराजनेकोइजगाए
जतीएवीतेलक्ष्मीदेवीएदीठो पछीतेदेवीएअवधीज्ञानवडेजोइनेओळख्यो. पछीतिनेकरेलाअभिग्रहनीपरीक्षानेअर्थे स्त्रियोमां
जीतमेळवनारीअनेपुरुषमात्रे वशीकरणकरवामांचतुरएवी अनेकेदेवांगनाओमकटकरी. अनेतेदेवांगनाओदिव्यएणुंनृत्य.
अनेजयमेळवनारएवागीत, नृत्य, हाव, भाव, विभ्रम, विलास, हास, आलिंगनआदिनवानवाप्रकारवडेप्रातःकाळपर्यन्त
तेमुनिनेक्षोभपमाडनानाडपायकर्या तोपणतेगुनिलगारमात्रपणक्षोभनपाम्या. एमकरिधर्मध्यानमांछे एकचित्तजेनेनुएजप्रकारेप्र-
तिक्रमण, मतिलेहन, इत्यादिधर्मकार्ये पोतपोतानीवेळाएकरता मासक्षणदिपारणामांपण भ्रातिनपायताअतिमूर्खमेषांबंदु
दिदुरचीनेसमीपरहेला श्रावकमंथनीद्रहनिमंत्रणावडे तथापारणामावचेमर्वस्थानंकरंनु अत्रोटकमाअशुद्धपणुतेमापणनभ्राति.
पागवातपापुत्रनुंगरचेरीलोकोए रोकीलीधुंइत्यादिवातोकेहेवाथी पणनचंचळथताएपअनुकूल अनेप्रतिकूलएवाउष्मर्गवडेछ
मामपर्यन्ततेदेवीएपरीक्षाकरी. तोपणलेशमात्रकोइजगाए आर्तध्यानादिप्रमादनकरता. त्यापछीअतिशेचपत्कामपाम्युंछेह
दयजेनुंएवीनेअतिप्रीतिरमथी उल्लासपावतीछिशोभाजेनीएवी श्रीदेवीएपोतानुस्वरूप प्रकटकरीपोतानामर्वअपराधममाचीते
मुनीन्द्रनुंस्थानेस्थाने सर्वलोकमांमोदुंआश्चर्यप्रकटकरती नित्येतेनीपामेदामीजवीथइरही. मोटेतेजभवमांअप्रमादीपणानुंमोदुं
फलआश्चर्यकारीथयुं. आपकारनाअभिग्रहनो जावज्जीवनिर्वाहकयेंतिथी मोटापोतानाम'हात्म्यवेड' विष्मयकयुंछेविजोक्कजेने

एवुंतीर्थकरनामोत्रकर्मवांधी अनेनिरतीचारचारित्रधर्मपालिने अनशनादिकरीसमाधीवेडे गरणपामीवीशसागरनाआउखा-
वाळोदशमादेवलोकरमांशेष्टुदेवतातेसप्तत्रयो. त्यांथीचिवीनेमहाविदेहनक्षेत्रमां मोडीकुद्धिताळीराज्यसमुद्धिनेतथातीर्थकरस-
मुद्धिनेभोगवीपरममुखनेपामशे. एमकारेदेशावकाशिकत्रनेनेविगे वानरजीविनुवृत्तान्तकथं.

चरित्रनुंजेआचरणते चारित्राचारकहीए अनेतेचारित्राचार पांचसमीतीअनेत्रण गुप्तीएताभेदवेडेआठ प्रकारनोछे तेकद्यु
छेकेमणीधानएटले चिचनुंस्वस्थपणुंतेने विपयोगकहेतांव्यापार तेणेसहीतएवोएटले पांचसमीतीअनेत्रण गुप्तीतेणेमहीतएवो
चारित्राचारछेतेमां पांचसमीतीओते इयांभापादिकजाणवी तेमांमुख्यवृत्तिउंडे निर्दोषस्थानवांग्हेळा साधुएस्वाध्यायादि
धर्मकृत्यकरवुंअने ज्ञान, दर्शन, चारित्रतेनी वृद्धिरूपजेआवश्यककार्य प्राप्तथयेसंतआगळ कहीशुंएवाचिविवेडे गमनकरवुंनेश्री
भद्रवहुस्वामिए कहुछेकेआवश्यकारण प्राप्तथयेसेतेगमनकरवाने विपेइयांदिक्गुण एकाग्रचित्तवाळानेअने प्रज्ञांतएवासाधुने
थायछेपणवीजाने थतानथी माटेएने आवश्यककहीएत्यारे कोडशंकाकरेछेकेसाधुए नवकल्पविहारकरवुं तेकेभक्त्याछे ? तेनो
उत्तरएछेकेतोविहार पणवहुगुणणनुंकारणछेमाधर्मनीष्टिनेअर्थजछे तेकहुंछेआचारांगमूत्रनावीजाश्रुतस्कंधनावीजाअध्या-
यनमांवीजाउदेशाने विपेकेजेसाधुशतिकाळ, उष्णकाळनेविपए ऋ स्थानमांमामकल्पपूगे करीनेअनेवर्षाकाळमा चारमासनुंअ-
तिक्रमणकरीनेतेना तेजस्थानमांकोइ कारणविनारहेतोएसाधुने काळातिरुपदोपनोसंभवथाय. अनेजे साधुअनुबद्धोविहारकरी-
नेअथवावर्षाकाळ अतिक्रमणकरीनेवीजी जगाएएकमासअथवा त्रेत्रणमामरहाविनापूर्व स्थानमांमासकल्प करे अथवाचोमामु
करेएटलेत्रेत्रणमासनुं व्यवधानकर्याविना तेनातेस्थानमांआवीरहे तोतेस्थानउपस्थानक्रिया दोपवडेदुष्टयायछे एटलेतेस्थानमां
रेहुंकलपनुंनथीएम तेनीटीक्रमांअर्थकर्योछे. अनेश्रीकल्पभाष्यादिकरमां पणएकमासधीउपररेहेतो प्रायोश्चत्तमापनथायअने

दोपपणउत्पन्नथाय अनेकारणमतेएटलेरोगादिक कारणप्राप्तथेयसेतेनिवास करवोपडेतोघणीयतनाथी भिक्षादिकग्रहणकरे.
तेनीटीसीमांएण कंगुछेकेदे।पणटले गृहस्थनीसाथेस्नेह वंश्रायतथाप्रतिबंध थायइत्यादिकदोपप्राप्तथायछे अनेग्लानपणुं, उपद्रव
पणुतथाकोइराजादिकना द्रपममुखकारणउत्पन्न थयेसेतेतोमासथी अधिकपणरहेतुथायतोअन्यअन्य स्थानेनिवासकरतेगज
भिक्षापणकरेस्वंधीलादिक पणतेमजकरेतेअधिकरहेवामां विविधनोपणविशेषकरवाने विषयमवालोथाय तपोविधिनीवृद्धि
करेअनेद्रव्यादिकमां मतिवद्धपणुंजणायतो नानाप्रकारनादेशमांविहार करेअनोविहारनकरवाया आपकारनादोपछे. प्रतिबंध-
पणुं, लज्जपणुं, लोकोपचारनुं शिथलपणुं, देशज्ञाननुंअभावपणुंनं शानादिकनीअवृद्धिपणुं इत्यादिकदोप प्राप्तथायछेअनेविहार
दसमांएसर्वेगुणरुपायना करीलेवीअनेसांवी आश्रिनिनोगमकगुंछेके जोपणमहाव्रतादिसांवीओने अधिकनथीतोपण नित्य
भिक्षादिकद्वेतेनेपने आपकारनादोप उत्पन्नथायछे सांवीमांसादिकनी पेगीसरखीछेमोटेनिनाम स्थानतथायोग्यभिक्षातेनुंदु
र्लभपणुंथायएवाकारणवडे अवर्पाकालनोविषे।चोपासु।मिना। एकस्थानमंविषेपामरहे तेनीटी।कामांआमकारनो विशेषछेहंसा-
ंवीतोमांसादिकनी पेगीसरखीसर्वनेपण अभिलापकरवायोग्यहयेछे तथातेमनेयोग्यनिवासस्थान दुर्लभहयेछे मोटेसान्नोक्त
गुणरहीतस्थानमांअथवा दोपयुक्तस्थानमांरहेवाथी मवचनेनवाधथायइत्यादि घणादोपउत्पन्नथायछे एवाकारणमोटेमने
अवर्पाकालमांवेमासरहेवानी आज्ञाकरेलीछे अनेवेमासगी अर्धी।कए रुजगाएरहेतो तेमनेपणनायश्चित्प्राप्त थायछेअनेदोपपण
घणाप्राप्तथायछेअने कोइकारणसेतेएटलेग्लानपणुं सनेनिवास. भिक्षानेनेवणी यतनाथीग्रहणकरेअने विहारकरवामांकंगुंछे
कोनंतरगमनकरवाथी जेजीजराअवस्थाप्राप्त थायछेतेवीवीजाधीनथी मोटेकायकलेशरूपतपअने नानाप्रकारनापरीपड, उप
सर्गमहनकरवाइत्यादिक गुणपणछेमोटेइर्यानीती आदि।विचवडेपाधुएथर्गनी वृद्धिनेअर्थेनिहारकरवो अनेइर्याममीतीनुंस्व-

रूपआमकारनुच्छेके रात्रीमांझीणाजीवदेखवामां नआवेतेमाटेअतिशेषुष्ट आलंबनविनागमनकरवानो आद्यानथीअनोदिवसने
 विषेपणछजीवनीकायनी विराधनावर्जवानेअर्थलोकोए अतिशेअभ्यासकरेलामार्गे गमनकरवुं पणउन्मार्गमां गमननकरवुंकेप्रके
 त्रसअनेस्थावरएवाजंतु समूहनेअभयदानदेवारुपाभिक्षानुं ग्रहणकरेलुंछेएवामुनिने ज्ञानादिआवश्यकप्रयोजन प्राप्तथयेसेतम
 नकरवुं पडेतागतीना उपयोगसहीतकोइजिविनो उपघातनथायतेवीरीते गमनकरवुं अनेवीजासाथे वातिकरवीअनेवीजानीवातो
 प्रमुखसांभळवुंइत्यादि प्रमादनोत्यागकरीतथा स्वाध्यायनोपण्यागकरीतेगमनमाणं काग्रपणेंउपयुक्तथइ, वेपडले तथापछवाडे
 उपयोगेदेनारनंतथा अतिदूरजोनारनेजंतुनुं अदर्शनथवाथीअने अतिशेममीपजोवाथी सन्मुख आयेलापथु आदि तत्रीसाथे अ-
 फळावुंइत्यादिकनो संभवछेमांटेपगथीआरंभीनेचारहाथप्रमाणे एटलेएकधुंसरामात्रेक्षेत्रने जोइपृथ्वी, उदक, हरीत(लीलांतुण),
 वीजइत्यादिस्थायवर अनेकंधु, कीडीइत्यादि त्रसजंतुनीजेमरक्षाथाय तेमपगलेपगलेमम्यक् प्रकारेइक्षणकरवुं एटलेजोइनेचालवुं
 तेनुंनमइयांकेहेतां गतीकहीए. तेनेविषे समीतीकेहेतांमम्यक् प्रकारेसावधानपणुराखवुंतेन; यांसमीतीकहीए तेअंउत्तराध्ययन
 सूत्रमांकेछेके आलंबनवडे, कालवडे, मार्गवडे, यतनावडे, एचारकारणनी परीशुद्धिवडेसाधुयां केहेतांगमनकरेछेवेमांआलंब-
 न, ज्ञानदर्शनचारित्र, रुपजाणवुं. तथाकालकेहेतां दिवससेतेअनेमार्ग केहेतांउन्मार्गररीतएवा समारावालापार्गमां गमनकरवुं
 द्रव्यथी, क्षेत्रथी, कालथी, भावथी, यतनाकरवीतेचारप्रकारे कहीछे. तेसांभळोद्रव्यथी नेत्रवडेजोवुं, क्षेत्रथीएकधुमवात्रदृष्टिप्रसा
 रवीएटलेधुंसराजेटली चारहाथप्रमाणेद्रीष्ट प्रसारवीनेकालथीयावत द्रीष्टिएंजंतुजणायअने भावथीउपयोगसहीत एवजाणवुंइं
 द्वियार्थकेहेतांविषयने तथापांचप्रकारना स्वाध्यायनेवरजीनेतन्मूर्तिनामतदूरुपणुंतेउपयोगनेज अग्रमरकीइयांगमनकरे, ते-
 नीडीकामांआमकारेछेके तन्मूर्तिकेहेतांतेइर्याने विपेछेपुंतिकेहेतांशरीर जेनुंअर्थातव्यापारजेनोते तन्मूर्तिकहीएतथीतेइर्यानेज

६. अस्मिन्सुखी उपयोगं प्रधानपणुं अंगीकार करिगमनकरतुं आजगण काय अनेपनेनेतीतस्परता कहीछे. अनेजननो तोतेजगण
 यापारजनभीमाटे एमकारेउपयुक्तथइनेइयाने रीयतेकहेतांपामेछे. एटलेगतिकरेछेआमकारनी इयांसमीतीवहे चालतापुनीने
 कोउप्रकारेप्राणिनो वधधायतोपणतेनुं पापेनेप्राप्तथनुनथी. तेथीओघानिगुक्तिमांकहुंछे केइयांसमीतीवहंपण उपाडीस्थापनक-
 रतापुनिथीकुलिगीकहेनां द्वीन्द्रियादिजीवनाश पामेछेनोपणतेनिमित्तनो तेसाधुनेभूक्ष्मपण वंअथनोनथी एमसिद्धातमांकहुंछे
 केमकेएनासर्वभाववेडे तसाधुउपयोगथी निर्दोषेछेपोटअनेजेममादी पुरुषछेतेनायोगनीप्रतीति करिनेजनीबोनोश थायछेनंनि
 यमापेतेजीवांनोने हिमककहेवायछे. अनेजोकोइजीविनहणाय तोपणतेजीवनोऽसक कहेरायछेकमकेसर्वभावथी उपयोगशू-
 न्यछेमाटेनेपापसहीत थायछे वलीकहुंछेके यतनाविनाआचरण करनारनेजंतुजीवो अथवापरोतोपणनिश्चयथी हिंसाछे नेहिं-
 सागात्रवेडेसमीत पुरुषनेमकृतितोवंधनथी. केवलचालतानेजइयां समीतीछेएपनजाणवूंशुं तयारेतोवेडेलानेपणछे भांगानावहो-
 लपणाथीइयांसमीती जाणवीसिद्धांतनुं परावर्तनकरवानेविषे तथाभांगाममुखनी रचनाकरवानेविषे हस्तादिकनीचेष्टापणप-
 रीसंदरुपपणाथीएटले चंचलपणाथीइयां समीतीकहीछे तेथीकल्पपण्यपां आमकारेछेजेअविरत पुरुषनिहस्तादिकनीचेष्टा
 पणभंगादिकुंविषे थायतेपणइयांसमीतीछे पणकेवलचालनारनेजनथी. एमकारेइयांसमीतीकही १. अनेसाधुएक्रोधमाना
 दिर्कनांस्थानमवकाटे वर्जवांअनेविशेषपणे तोभापासमयनेविषेवेनो त्यागकरवो. तेउत्तराध्ययन सूत्रमांकहुंछेकेक्रोधमान,
 मायाअनंयोभेतेने विषेउपयुक्तपणेतथा हास्य, भय, अनेमुखरपणुं तेनेविषेतथाधिकथानेविषे उपयोगपणेरहेलानाशु आकथाने
 आउस्थाननेवर्जने बुद्धिचानएगोमाधु निर्दोषपणवीअनेपरिमित एवीभागानेममयप्राप्तथेमेतेवोले तेनीटीकागां आमकारेव्या
 रुयछे तेगांक्रोधभयसेते जेमकेकोइककोप पामेलोपितापुत्रमत्ये कहेछेकेतुंमारोपुत्रजनथी अथवाकोपपामेअ पानेगहेअमत्ये

कहेंछेकैआनेवांधोवांधोइत्यादि मानमाप्तथयेसने जेमकेकोइअभिमानवडे धम्मश्रम्युंछेवित्तजेनुंएवो सतोवोलेछेकैकोइपण मारी
 जातिप्रमुखवडेतुल्यनथी एमवोलेछेइत्यादिमाया सतेजेमकेपरनेठगवाने अर्थेअपरिचयवाळा स्थानमारहोसतो पुत्रादिकनेविपे
 एमकहेछेकैआमारो पुत्रनथीअनेहुएनो पितानथीइत्यादि लोभथयेसतेजेमकेकोइकवणि रू पारकुंएवुंपणपात्रादिक वस्तुनेआ
 तोमारुंछेएमकहेछे इत्यादि हास्यमाप्तथये सतेजेमकेहास्यविनोदमां आसक्तपणेकोइतेप्रकारना कुलीनपुरुषनेपण आतोकुळर-
 हितेछेएमकहेछेते भयप्राप्तथयेसतेजेमकेकोइ तेप्रकारनुंनकरवानुंकाम करीनेवैठेलानेकोइपुछेछे केजेणेआकामकयुंछेतेजंतुंछेकै
 नहीत्यारेतेचोलेकहुंतो तेवखतेतेदेशमांज हूतोनहीइत्यादिमुखरपणुं (वाचालपणुं) सतेजेमकेजेनातेनापण परिवादादिकनेनिंदा-
 दिकनेवोलतोजरहेछेते. विकथानेविपेएउलेखीकथाने विपेअहेतेखीनाकटाक्षना विसेपेकवासरसछेइत्यादि एमविकथाशब्दनो
 अर्थतंनीटीकामांकयोछे एमकारेक्रोधादिकननथा राग, द्वेष, मात्सर्य, मोहआदिकस्थानने वीजनेभाषाबोलवी तंकछुछेकैम-
 स्तावनेसदृशवाक्य बोलवुअनेसदृभावने सदृशमियकरवुअनेपोतानी शक्तिसमानकोपकरवो एमजेजाणेंछेतेपीडत कहेवायेछेआ
 जगाएप्रस्तावसदृशकहेतां चालताप्रकरणने अनुकूलपितभाषणकहेतां थोडुबोलवुंतेथीपणमोटा कार्यनीसिद्धिथायेछे. तेदशवे-
 काळीकसूत्रमारहेला वाक्यशुद्धिनामाअध्ययनेने विपेप्रतिपादनकरेलाएवा अस्फुटबोलवापणुंतथामर्म भाषणकरवापणुंइत्या-
 दिकदेपरहृतिनिर्दोष भाषणकरवारूप भाषानोविपेजेतत्परथवु तेभाषाममीतीकहीए तेकछुंछेकैमधुरगुं, निपुणगुं, थोडुगुं,
 कार्यमांआवीपडेलुं, अनेगर्वरहीतअने अतुच्छअनेप्रथमबुद्धिपूर्वक विचारेंतुअनेधर्मसंयुक्तअनेजेथीपरने दुःखनथायअनेजेथी
 प्राणीनोवधनथाय नेजेथीआत्माकलेशमां नपेइएवुंगीनार्थपुरुषो भाषणकरेछेभाषानुं स्वरूपदशवैकालिकनियुक्तिआदिकप्रयो
 मांआमकारेकछुंछे. जेमकेभाषाचारप्रकारनीछे. १. मत्या, २. मृपा, ३. मत्यामृपाअने ४. असत्यामृपाएचार प्रकारनीभा-

पाओछे तेमांसत्याभापाना दशवेदछेतेमां १ जनपदसत्यकहेतां नानाप्रकारनादेशनी भाषारुपजूदीजूछितोपणएकपदार्थनेज
 कहेनारीछे एदरेएक प्रकारनाव्यवहारनुं सगर्थनकरनारीछे जेमेकउदकनोअर्थयेसते कोरुणादिकदेशने विपेपय, पिच्च,
 नीर, उदकइत्यादि अदुष्टपणेकहेयानी इच्छानुंकारणरुपणुंछेमेटेनानाप्रकारनादेशमां इष्टअर्थनीसिद्धिनेउत्पन्नकरवाथी व्यव-
 हारप्रवृत्तिथीतिसत्यजछे. एगआगळपणभावनाकरीलेवी २. संपतसत्यजेमेककुमुद, कुवळय, उमळ, तागरस, एगब्दोनाअर्थ
 मांभिन्नपणुंछे तोपणसमानपणेकादवथी उल्लभयेलांजेनेसवेनेकमलरुपेगोवाळियाप्रमुख पणव्यवहारकरेछे, अविद, पंकजएम
 कहेछेतेथीतंसमतसत्यजाणनुं ३. स्थापनासत्य, कार्पापणादिकनेविषेरुपिया, पैसा, महोरोइत्यादिकनेविषे छापआदिकने
 स्थापनकरवाथी एकवेइत्यादिकअंकनुस्थापननयालेपगयएटलेचित्रादिकनेविषे अरीहंतादिकनीजेस्थापनाकरवी तेस्थापना
 सत्यजाणनुं. ४ नामसत्यकहेतांकुलेनेनवधारतोएवापुरुपनेपणकुलवर्धनएवानामथीबोलावायछे तेनामसत्यजाणनुं. ५. रुपस-
 ताएटलेजेकाईलगाथीहोय तेनेवृत्तीएटवंव्रतवाळोएम कहीनेवांलावायछे ६. प्रतित्यसत्यकहेतांअनामिकाआंगळीथी अन्य
 आंगळीओनेहृत्स्वकहेवायछे नेदीर्घकहेवायछेएटलेनानी मांटीकहेवायछे. वळीअनंतपरीणामात्मकद्रव्यने तेतेसहकारीकारण
 नासनिधानपणावेडे एटलेसपीपपणाथीतेतेप्रकारनुंद्रव्य कहेवायछेतेप्रतीत्यसत्यकहीण. ७. व्यवहारसत्य. जेमेकपर्वतवलेछे,
 पात्रमलेछे, अनुदराकन्याएटलेकन्यानुंदरसथी, अलेमकाकहेतांरुवांघिनानी आघडीछे. अनुक्रमेएव्यवहारआमकरिजाणवो
 केपर्वतउपररेह्लेंवासममुखवळयाथी पर्वतवलेछे एवोव्यवहारचाळेछे नेपात्रगलेछे एटलेपात्रमांथीजळनीकलेछे नेउदरघिनानी
 कन्यातेजग्ग्याए संभोगजीजनीरुसीतवाळुंएउंदरसथीअनेलोमिघिनानीघडीछे तेजग्ग्याएनांरुवांकापीलेवांजेवांमेटांथयांनथी
 एसर्वेव्यवहारसत्यजाणनुं. ८. भाससत्यएटलेथोळी मद्यवृत्तिछेतेमांपांचेवर्णनोमंभवछे पणशुक्रवर्णनुंघपरपणुंछे माटेथोळी.

कहेवायछे ते भावसत्यजाणवुं. ९. योगसत्य. जेमछअनायोगथीछत्रीकहेवायछे, दंडनायोगथीदंडीकहेवायछे तेपयोगसत्य
 जाणवुं. १०. औपम्यसत्य. जेमकेआतलावसमुद्रजेवुंछे एटलेसमुद्रनीउपमाछेमोटएऔपम्यसत्यकहेवाय एमकारेदशसत्यकसां.
 तेमजदशमकारनांसत्यछे. तेमांक्रोघअसत्यतोएछे केकरोघथीपराभवगामेलोपिताएमकहेछेहेतुं मारोपुत्रनथीअववाक्रोघज्यां
 सुधीछे त्यांसुधीतेनुअंतःकरणकलुशछे एटलेडहोलायलुंछे माटेजेवोलेतेअसत्यजाणवुं. तेजीजरीतेमानवडे घमघमायेलोपुरुषकोइ
 जगाएकोइएछयुंहाय तेअल्पधनवालो होयतोपणएमवोलेकेहुंघणोघनादयछुं तेमानासत्यकहीए. मायावडेअसत्यआमकारनुं
 छेकेकोइइंद्रजालीकादिक पुरुषनुंचोलनुंएमयायछेके जुओमारहाथमांथीआगेलोनानीगयो तेमायाऽसत्यकहीए. हवेलोभासत्य
 कहेछे. जेमवेपारीवाणीओआदिकलोभथी पोतानांकाटलां वधारेओछाराखेछे तेलाभासत्यजाणवुं. प्रेमासत्यएमछेकेअतिरा-
 गादिकथीहुंतारोदासछुं एमजेकहेवुंतेप्रेमासत्यकहीए. कामीप्रमुखपुरुषने कोइसंवंधीकंडकपूछेतो तेएमकहेकेमेंतोएनेदीठोज
 नथीअथवाद्वैपथीकोइजुंवाले तेपणजाणवुं. भयासत्यएटले तस्करादिकेनझाल्यो होयनेतेनेजेमपूछेतमते अघटवुंवोलेतेम-
 यासत्यकहीए. हासासत्य कोइसंवंधी काइकवात ग्रहणकरिपुछेला नथीदिनुं एमचोलना कांदिपिकपुरुषनी हास्यवाणी.
 आख्यायिकाअसत्य. कोइकनुंआख्यानकहेवामांडेसते रसउत्पन्नकरवानेअर्थजेअसत्यबोलायछेते आख्यायिकाअसत्यक-
 हीए. उपघातासत्यएटलेचोरनहोय तेनेपणचोरकहेवोतेउपघातासत्यकहीए. एमकारेदशमकारनांसत्यजाणवां. सत्यामृषा
 मापपणदशमकारनीछे तेमांसत्तुमिश्रकहेछे. जेमकेआजआगाममां दशछोकरांअनतर्याछे तेमांओछांअधारेअवतर्या होयतो
 पणजेदशकहेवांतेउत्पन्नामिश्रमायाकहीए. १. हवेविगनमिश्रमायाकहेछे, जेमरुदशपरीगयां. २. उत्पन्नअनेविगतामिश्र ३. जे-
 मकेदशउत्पन्नथयानेदशमरणपुण्यां एमजेसंधायकेहुंतेजाणवुं. ४. जीविमिश्रमाया. कृमिनासमूहपांकेटलाक कृमिनीवताछेने

વૈા અકમરેલા છે. તો પળતેને જીવરાદી છે. એમજેકહેવુંતે જીવમિશ્રમાપાકહીં. હવે ૬ અજીવમિશ્રમાપાકહીં. ઘણામરીગણેલાક્ર-
મિનાસમૂહને આ અજીવરાદી છે. એમજેકહેવુંતે જાણવું. ને ૬ જીવાજીવમિશ્રમાપાકહીં. જીવતા અનંતમરેલા એવાક્રમિનામૂહને
વિષે આટલાજીવે છે અને આટલામરીગયા છે એમજેકહેવુંતે જીવોનુંન્યૂનાધિકપણુંસતેજીવાજીવમિશ્રમાપાકહેવાય છે. ૭. અનંતમિશ્ર
માપાકહે છે. એમજેમૂલકંદાદિકનેવિષે પરીત્ત અને અપરીત્ત જીવવાલા પત્રાદિકનેવિષે આસર્વ અનંત કાય છે. ૭. અનંતમિશ્ર
કહે છે. ૮. પરીત્તમિશ્રમાપા. એમજે અનંત કાયનો લેશવાલા પદાર્થનેવિષે પરીત્ત અને અમ્યાનનામૂલમમુલનેવિષે આપરીત્તનો
સમૂહ છે. એમજેકહેવુંતે પરીત્તમિશ્રકહીં ૯. અદ્વાકહેતાં કાલ્તેનેવિષે અદ્વામિશ્રત્તમાપા એમજેકહેવુંતે અદ્વામિશ્રકહીં ૧૦. રાતદિવસને
વિષે કાર્યના ઉચ્છુરુપણાદિકસતે એટલેકોશલ્યાદિક્રિયાદેલા હવા રાતપહીં એમજેકહેવુંતે અદ્વામિશ્રકહીં ૧૦. રાતદિવસને
એકદેશપહોરમમુલ તેને અદ્વાકાલકહીં તેનેવિષે અદ્વામિશ્રત્તમાપા એમજેકહેવુંતે અદ્વામિશ્રકહીં ૧૦. રાતદિવસને
યયો અથવામશ્યાન્દસમયનમ્યો એમજેકહેવુંતે અદ્વામિશ્રજાણવું. એમજેકહેવુંતે અદ્વામિશ્રકહીં. હવે અસત્યામુષા
પણશરમકારની જાણવી. એમજે ૧. આમંત્રણી એટલેકહેવુંતે અદ્વામિશ્રકહીં ! ઇત્યાદિમાપાત્રયથી વિલક્ષણ વ્યવહારમાત્રના કારણપણાથી અસ
ત્યામુષાજાણવી. ૨. આજ્ઞાપની તું આકર્ષ્ય એમજેકહેવુંતે કરવાયોગ્ય ને કરવાયોગ્ય પુવાચિયપના અભાવપણાથી વ્યવહારદ્રષ્ટિયે
અદુષ્ટપણાની કહેવાની ઇચ્છા છે માટે ઇત્યામુષાપણું આદ્ય એમજોતાની બુદ્ધિથીજી જાણાણ કલ્પના કરવી. ૩. યાચની.
આમને આપો. ૪. મચ્છની એમજેકહેવુંતે એમજેકહેવુંતે મચ્છની જાણવી. ૫. મજ્ઞાપની એમજો હંસાદિકમાં મચ્છની લેલી
યા પછં એમકારેકહેવું તેમજાપની કહીં. એટલે હંસાન કરવી એમજાવવાનું છે. ૬. મચ્છાવવાની. આહું નહીં કરું. ઇત્યાદિ એકજે
તેમત્યાલ્યાની કહીં. ૭. ઇચ્છાનુકોપા. એમજેકહેવુંતે એમજેકહેવુંતે ઇચ્છાનું કેટું માધુષાસંજલ ? એમજેકહેવુંતે ઇચ્છાનું

લોભાકહી૯. ૮. અનભિગ્રહીતાઃ જેનોઅભિગ્રહ કર્યાવિનાકહેતી, હિત્યાદિકનીપેઠે. અથવાઘણાંકાર્યઆવીપેઠે સતેહુંગુકરું
 એમપૂછેસતેયથારુચિકરૂ એમજેકહેવુંતેઅનભિગ્રહીતાકહી૯ ૯. અભિગ્રહીતાનેવિષેઅર્થનું ગ્રહણકરીનેજેકહી૯ તેઅભિગ્રહીતાક-
 હી૯, ઘટાદિકનીપેઠે. અથવાઘણાંકાર્યઆવીપેઠે સતેહુંકિયુંકામકરુંએમપૂછેસતેહમણાંઆકામકરૂ એમકારેજેકહેવુંતેઅભિગ્રહીતા
 કહી૯. ૧૦. સંશયકરણી જે અનેકઅર્થકરવામાં સામારણછેતેસંશયકરણીકહી૯, સંધવાદિકનીપેઠે. સંધવશબ્દનોઅર્થલવણ,
 વસ્ત્ર, પુરુષઅનેઘોહો એવાચારઅર્થયાપછે તેમાંકિયોઅર્થકરવોએવાસંશયવાળી. તેસંશયકરણીકહી૯. ૧૧. વ્યાકૃતાણ્ટલેસ્પષ્ટઅર્થ
 વાળીતેઆદેવદત્તનોમાફછે इत्याદિક. ૧૨. અવ્યાકૃતાણ્ટલે અસ્પષ્ટઅર્થવાળી. વાલક્રનેલાડલાવામાં જેકહેવાયછે તેવી
 કલ્પેલીભાષા. એવારભાષાનેવિષે વિગલીન્દ્રીયને અસત્યામૃયાજછે. તેમનેસમ્યકઅર્થપરિજ્ઞાન વચનઆદિ આશયેતેમનો
 સંભવનથીમાટે. તિર્યકપંચેન્દ્રિયપણ જેવીછેતેવીવસ્તુનું પ્રતિપાદનકરવું તેનેવિષેતત્પરનથી તથાવિપ્રતારણકરવું (છેતરવું)
 इत्याદિકકુદ્ધિના અભાવથીવોલેછે વલીશુંતેકોળપોમેસતે વીજાનેમારવાનીइच्छાધેરેછે. તેપણએમનેએમરહેછે. માટેઅસત્યા
 મૃષાજતેમનીભાષાછે શિસાદીધાંવિનાસ્વાભાવિકછે એમજાણવું અનેશિસાદીધેલાંતો મેના, પોપટइत्याદિકને સંસ્કારના વિ-
 શેષપણાથીતથાકોઈ જગાએતેમકારનાસયોપશમનર્તિવેશેષપણાથી તથાજાતિ સ્મરણરુપિવેશેષવ્યવહારમાં કુશલ્પણારુપડત્તર
 ગુણનીલબ્ધીનેઆશ્રિને સત્યાદિકચારપ્રકારની પળભાષાંતેમનીકહેવાયછે. હવેઆચારપ્રકારનીભાષાંતેવિષે સાષ્ટુએવેપ્રકારની
 ભાષાંતેલેલી. એકસત્યાનેઅસત્યામૃયાપણથીજી ચેમકારનીભાષાંતેલેલી તેડપરઆર્પવચનનુંપ્રમાણછે. કેચારપણીજેભાષાંતેનું
 સ્વરુપકુદ્ધિવાનપુરુષોએ વરોચરસમક્ષીનેત્રેપકારનીચોલવાનીભાષાંતેવિષેવિનંયશીલનો. નેવીજીવેપ્રકારનીભાષાંતેચોલવાંજનર્હી.
 તેમાંપણએકઅસત્યામૃયા અનેસત્યાંતેવેચોલવાયોગ્યછે. તેમાંનિર્વચયપણુંનેઅક્તોરપણુંનેવિચારીનેચોલવાપણું અનેસંદેહરહીતચોલ-

भाषणं शीत्सीने धुद्विद्यानसाधुशेले. सत्यपणपरनेपीडानुकारणहोयवो. तेनुसत्यपणमत्रोळवुं. तेकणुछे तेपत्नेपीडाकरनारणुसत्य
वचनपणनमेलवुं. लोकमपणसंभ्रमयछेके तेमकारनासत्यभाषणी कौशिककृषिर्नकैगया अनेजेतत्यगणीनेविषे पत्नेपीडा
धायपुंजणायतोतेजगाए भौनपणेरहेवुं. अथवाअन्यप्रकारे प्रत्युत्तरं करवो. अनेजेवचनबोलामांकडवुं होयपरतुपरिणामेहि.
तकारकशेयतोक्तपायनो परित्यागकरवानेअर्थ उपदेशादिकनीपेठकेहेवुंतेपुक्तछे, तेउपरआर्षवचननुममाणछेके परपुरुषोप
पामोअथवाअंतोपपामेतोपण हितकारकभाषाबोलवी. केमकेतेमाषाआत्मानेगुणकरनारिडेमडे वळीशास्त्रमांकणुछेकेहितवाणी
अवणकरवाधीजोपणसर्वने एकांतपणधर्मप्रकटयतोतणी. तोपणअनुग्रहधुद्विबहे धर्मकेहेनारुंतोएकांतपणे श्रेयसायनछे ए
मत्तरिराग, द्वेष, मोह, मत्सर, अहंकार, कलह, हास्य, तेनुमकाशकएवुं पणवचनबोलवुं तेकणुछेकेविकथानो, विनोदभा-
षानो, अंतरभाषानो, अनेअत्राव्यभाषानो, तथाजेनेनेअनिष्टछे पूर्वीभाषानो, अस्पष्टभाषानोत्यागकरवो. तेमांअत्राव्यभाषा
एटलेजेमांचकारमंकारइत्यादिक अपभ्रंशोआवेछे तेभाषाजाणवी. एमकारेभाषासपीतिकही. ॥ पिंडविशुद्धिआदिकप्रयमां
कहेलाभिसाग्रहणेविषे ४२-दोपेनेपांचप्रकारानात्रासएपणादोप तेणेकरीनेनदोपपामेलुंअनेनवकोटीविशुद्धएवुंअन्नपानआदि,
आहारनेतयाऔषधीकअनेऔषग्रहीक एमकारानाउपचीने अनेदोपरहीतएवानिवासनेमुनिप्रहण तरचां. तेएपणासपीतीकही-
ए. तेकणुछेकेएपणाअणप्रकारनी, गवेपणा, ग्रहणेपणाअनेपरीभोगेपणा. अनेआहार, उपधीअनेशयानेनेविषे आचरणए-
णानीविशुद्धिकरवी. तेमांपेहेलीगनेपणानेविषेउद्गम, उदपादनएवादोपनोप्रयमएपणानेविषेत्यागकरवो. एटलेआचारकेपदोप,
माचीदोपइत्यादिक दोपनोत्यागकरवो. नेवीत्रीग्रहणेपणानेविषे शंकीर्तीदिकदोपनोत्यागकरवो. अनेपरीभोगेपणानेनेविषे
योजनादोपनुंचवुक्त एटअचारमकारएणुं तेनोत्यागकरवो. अनेअंगारअनेधूपणवेनुं मोहनगिमां अंतरगतपणुंछे. मांटेपुक्तपणुं

कथ्येछे. यतनाकरतोभाटयसिकहीए. तवकोटीविशुद्धि आप्रकारेछे. तेउपरचारगाथाओ दशवैकालिकनिर्गुक्तिनीछे तेनीअर्थ.
 नवकोटीनोविषे पहुँचेल्लसम्म कोटीओछे. एटलेअविशोधनकरनारीकोटीओछे. नेअंतनत्रिणकोटीओ विमुद्धकरनारीछे
 एमकारेनवकोटीजाणवी तेनवकोटीनेकोइसागवडे सेवेछे, कोइद्वेपवडेसेवेछे. एसावेभेदवडेनवनेगणीएत्यारे ९×२=१८ भेदथया
 अथवातेजनव मिथ्याद्रष्टृकुशाखनीवासनाथीसेवेतो, कोइपणमम्यकद्रष्टिविस्तमुनिपण अनाभोगादिकथी एटलेअज्ञानपणायी
 अनेकोइपणसम्यकद्रष्टि अधिरतपणे एटलोमिथ्यात्वअज्ञानअनेअधिरती एत्रणवडेनवनेगणीएतो तेना२७भेदघाट. आजगाए
 रागद्वेषजुदानथीगण्या. अनेज्यारेगुदागणीएत्यारे तेवेडे२७नेगणीए त्यारे५४याय. तेजनवनकदाचिव पुष्टआलंबनवडेदश
 मकारनाशांतिआदिक धर्मपाळवानेअर्थसेवनकरीए त्प्यारेनवनेदशवडेगणीएत्यारे नेवुंथाय. जेमकेकोइकुकाळने विषेफळादि
 वडेदेहधारणकरीशांति आदिकधर्मनेपाळीशुं एमविचारीनेहूणेइणवेइत्यादिजाणहुं. आसामान्यपणेचारित्र निमित्तकहेवाय.
 एमकारेकदापिसामान्यपणायी चारित्रनिमित्तहोयोपण. विशेषथीज्ञाननिमित्तनवहोय. जेमकेनप्रमुखस्यळने विषेफळादिबडे
 देहधारणकरी शांतिआदिधर्मपाळीशुं, नानामकारनांशास्त्रभणीशुं अथवादार्शननेस्विरकरनारशास्त्रबडे दर्शननेनिर्मळकरीशुं.
 एमविचारीनेहूणेइत्यादि. एमकारेज्ञाननुंगान्य पणुकहेत्रायीज्ञाननिमित्त अनेदर्शननुंगधानपणुं कहेवान्नीइच्छायीदर्शननि-
 मित्तपणहोय. एमकारेविचारहुं. एमाइनेवुनेज्ञान, दर्शन, चारित्रएत्रणवडे गणीएत्यारे २७०. कोटीओथाय. पिंडानियुक्तिनी
 वृत्तिपांतिएमकबुंछेके आध्यात्मिकरूपवृत्तनी छायापणआध्यात्मिकीधायके न थायतेनोउत्तरकहेछेके केटलाकआचार्यतोफल
 पुष्पछेकारणतेजेनुंइत्यादि. एटलेआहुसुंफलपुष्पसाधनाकामांआवशेषमधारीवावेला वृत्तनोपणत्यागकरेछे केटलाकआचार्य
 एटलेअगीतार्थआचार्यते वृत्तनीछायनेपणआध्यात्मिकी जाणनेनेतोत्यागकरेछे. परंतुतेपुक्तनथी. जेमडेफलपणजेसाधुस-

र्बन्धित्वस्य आरोपणकथेत्यारोआभाकर्षिकवृत्तसंबंधीछायाजीजाभगमांअन्यनेअर्थेयायछं. पणसाधुनेअर्थेजतेछायायानयीपती.
 माडेतेवृत्तसंघीछायाया वेसंतुसाधुनेकल्पंछे. आमकारनोभावार्थंछेकेसाधुनेअर्थे वावेळेंकेळप्रमुखंतुवृत्त सतेज्यारेफलनिष्पन्नथाय
 त्यांतेतर्मांमाधुनी सत्ताछेतेनेत्यागरुतीने आत्मसत्तानोसंबंधकरनेनेफळनेतोडं तोतेफलपणसाधुनेफलपेनोछायाकल्पेतेमांशी
 नवाइ ! तेछायासर्वथापकारेसाधुसत्ता संबंधवाळीनधीकहेनाती. केमकेसाधुनेआयागायनेषानिमित्तेतेवृत्तआरोपणकर्तुंनयी.
 यळीतेछायोकेवळवृत्त मात्रनिमित्तनयी.केमकेमूर्त्यनिमित्तवाळीपगळे. छायापडलेनीसर्वजगाएनडाग्रंथे वीटिळीनियमीतकरेला
 देशमांरहेळीग्यामपुद्गळरूप आतपनाअमावरूपछे. एमकार्नातेछायासूर्यनाज अन्यअनेव्यतिरेकपणाने अनुसरंछेपणवृत्तने
 अनुसरतीनगी. वृत्तनोकेवळतेनुंअनिमित्तछे एछायात्रंडेजकांइमाधुदेोपागामनानी. छायापुद्गळंतुवृत्तपुद्गळयकींविन्नपणुं
 छेमाडेवृत्तजआभाकर्षिकहेवायछे तेआभाकर्षिकगगाएतेवृत्तनीनांचेरेहेलाकेडलाक गदेशोपुरायलांछंएमजाणतुं.छायानुंआधा-
 कर्षिकपणुंरुहे सतेयातःकालेनेसंश्याकालेने अतिशयलामीयेयेळीछाया तेनीसाधिसंनंवाळुसर्पणुंपणगामसंबंधीनिवासादिक
 पणदुषितथाय. एवातआगममांपणनयी. माडेतेआभाकर्षिकीछायाकहेवाय एमपिंडनिधुंक्तिमूर्तमानेसूत्रनीचुत्तिपांछे आजगा
 एओधिकउपपत्तीजीनकल्पीनादिकनेनप्रकछे. तेकगुंछेतेनेयीसाधुनेउपक्रियाथायछेतेनेउपकरणकहेछे. तेउपकरणकहेतेउपघी
 चेप्रकारोछे १.ओधिकअने २ ओपग्रहीरूपवांभेदेछे तेगांओघएटलेपत्राहसामान्यपणनेमदाथायछे कहेनांपरंपरामचोहेरुतीने
 साधुएमग्रहणकरायछेतेओधिककडीए अनेउपगहेतांतामीपिसंयमनीगुणनेअर्थेजवस्तुनुग्रहणकरंछं तेउपग्रहजाणतुं नेतेउपग्रहछेम-
 योजनेनेनुंतेओपग्रहीकडीए एटलंकारणपडेमेनेमयमात्रने अर्थेजग्रहणथायउंतेओपग्रहीकजाणतुं पणजेनित्येहोयेतेनजाणतुं.
 तेगांओधिकउपघीबेमकारनोछे. १.गगनाआश्रीअने२.प्रमाणआश्री.तेमांपणनाआश्रीतेकने, वृणआदिरुछे तथाममाणमा

શ્રીતોલાંબુપદોહોડાદિરૂપે છે. તેમજ ઔપગ્રહીક અપધીપણ તેજવે પ્રકારનો છે. તેમાં ઔધિક અપધીગણના પ્રમાણથી જીનકલ્પીને અર્ધી-
 પ્રતિપાદન કરી છીંદી તેમાં ૧ પાત્ર, ૨ પાત્ર વંધક હેતાં શોલી; ૩ પાત્ર સ્થાપન એટલે ને કંચલમય સંજે માં પાત્રો સ્થાપે છે, ૪ પાત્ર કેસ
 રીકા એટલે પાત્રોને પડી લેઈ જીનકલ્પીને સિદ્ધ છે. ૫ પડલ એટલે બિશ્વાકર્વાને ફરતાં પાત્રની ઉપર ઠંકાય છે, ૬ રમણાણ એ-
 ટલે પાત્રનો વીંટલો, ૭ ગોચ્છક એટલે કંચલનો સંજે પાત્રની ઉપર દેવાય છે તે પૂર્ણ સાત પ્રકારનો પાત્ર નિર્ણયો છે. એટલે પાત્રનો પરિકર જાણવો.
 તથા ત્રણ પ્રચ્છાદક પડાં છે તે પ્રાવર્ણરૂપ જાણવાં તેમાં વેશ્વરનાં ને એક અનુદય છે. એટલે પાત્ર અનુદય પોતે કાળ
 ઉત્કર્ષથી ચાર પ્રકારનો ઉપધી જીનકલ્પીને હોય છે. તે જીનકલ્પીને પ્રકારના હોય છે ૧. પાળી પાત્ર અને ૨ પત્તગ્રહ ચર, તેમાં જીને દ્વાય
 એજ પાત્રમાં ત્રણે પાળી પાત્ર કહીંદી અને જીને કાષ્ઠમુલબુધ પાત્ર હોય તે પત્તગ્રહ ચર કહીંદી, વર્તી તે પ્રત્યેક વે પ્રકારના હોય છે. ૧.
 સપ્રાવર્ણ એટલે કપડા સહીત અને ૨ અપ્રાવર્ણ તે કપડાં રહીત તે આઠ પ્રકાર છે. દ્વીક, ત્રીક, ચતુક, પંચક, નષ્ટક, દશક, એ-
 કાદશક ને દ્વાદશક એ આઠ પ્રકારના વિકલ્પ જીનકલ્પીના હોય છે તેમાં મુલ પોતે કાળને જોઈ હરણ એમે પ્રકારના છે. અને
 ઉપકર્ણ તે પાળી પાત્ર અને પ્રાવર્ણ ને જોઈત એવા જીનકલ્પી કલ્પણ ચાર પ્રકાર છે તેને વિષે ત્રણ પ્રકાર પડ્યુક થવાથી પૂર્વે કહેલું ત્રિવિધ અ-
 પધી થાય છે અને વેક પડાં મળી ચતુર્વિધ થાય છે ને ત્રણ કપડાં મળી પાંચ વિધ થાય છે. તથા પૂર્વે ક્તિ દ્વિવિધ, ત્રિવિધ, ચતુર્વિધ અને પંચ-
 વિધ છે. ઉપધીને સાત પ્રકારના પાત્રો નિર્ણયો ગિસહીત કરીંદી એ ત્યારે અનુક્રમે નવ વિધ, દશ વિધ, એકાદશ વિધ, દ્વાદશ વિધ થાય છે. તેમાં
 રજો હરણને મુલવસ્ત્રીકાને સાત પ્રકારનો પાત્ર નિર્ણયો તેને સહીત નવ પ્રકારનો ઉપધી પ્રમાવર્ણ પાત્ર મોજીને જાણવો. ચાકીના દગ
 વિધ, એકાદશ વિધ, દ્વાદશ વિધ, પાત્ર મોજી સપ્રાવર્ણ ને જાણવો. આ પૂર્વે કહેલા ચાર ઉપધી અને માત્રક અને ચોક્કસ પટ્ટક એ મળી ને
 ચૌદ પ્રકારનો ઉપધી સ્વવીરકલ્પીને હોય છે. સીન અને પ્રત્યેક બુધને આશ્રી ઉપધી શ્રી પંચતલ્પ મુકમાં પ્રતિપાદન કર્યો છે. ઘરમાં બી

नीकळतातिथ्यकरोने एकउपधीद्वयछं, (देवद्वय्यरूप) ने तेथकीपरतोजीवतासुधी तिथ्यकरोनिरुपधीकहोयले. सातप्रकाराना पतवग्रहमारजोहरण अनेमुखपतिकारणपक्षीने नवप्रकारानोउपधीप्रत्येकयुद्धनेहोयछे. मत्थेकबुद्धतोदेवताण आपेछाल्लिगसहीन दोयछेअथवालिगरहीतपणहोयछे आजगाएजीनकलपीकने चारप्रकारानोउत्कृष्ट अनेअन्यपणवेप्रकारानोउपधीछे. तेथीविशे- पावउयकमांकबुद्धेके जीनकलपीकवेगप्रकाराना. १. पाणीपात्रअने २. पतद्रव्यग्रह. अनेप्राक्वर्णसहीतअने मानर्णरहीनपुत्रगुरू वेप्रकारानाछे. द्विक, त्रिक, चतुष्क, पंचक, नव, दश, एकादश, द्वादशएआठप्रकाराना विकल्पजीनकल्पनेविने औचित्तना कसाछे. इहांकेंदलाकजीनकल्पनेने रजोहरणअनेमुखवस्त्रिहा एवेप्रकारानोउपधीछे. नेअन्यनेकल्पनीसंघाथेगणीण सारेव्रणप्र- कारकहेवाय. नेथेकल्पसंघाथेगणीण त्यारेचारप्रकारकहेवाय. नेव्रणकल्पेकरिनिहहीण त्यारेपांनप्रकारेकहेवाय नेकेंदळांकने मुखवस्त्रीक्रानेरजोहरण एवेअनेसातप्रकाराना पात्रनियोगसहीतकरीण त्यारेनवप्रकारेथाय. तेजकल्पनीसंघाथेकरीण त्यारेदग प्रकारेथाय. वेकल्पनीसंघाथेकरीणत्यारे ११ प्रकारेथायनेव्रणकल्पनीसंघाथेकरीण त्यारेचारप्रकारेथाय अनेसंयतिनेऔचित्त उपधी २६ प्रकारनाछे. तेकहांछेकेंजीन १२ प्रकारनाछे. नेस्यधीर १४ रूपेछेनेआर्यांतुं २५ प्रकारणुंछे. एयहीआगळ सर्वेउपग्रहउपधीज्ञाणवो. औधिकउपधीजेनितग्रहणथाय तेअनेजेकारणपणुंमासअथेसते संयमनीरक्षाकरवाने अर्थेग्रहणथाय तेऔपग्रहीकरीण. तेअनेप्रकारानेछे. जेमअक्ष, संस्तारक, उत्तरपट, दंडक, अनेउच्चार, प्रसवण, खेळ, गळक, नेमूच संवंधीतयाक्तामळसंवंधी वेप्रकारनीनियद्यापटले आसनतथाप्रमार्जनी, डगळक, क्षार, वृण, पीठ, फळक्रादियोगपट, मूची, नसरदनीका, इत्यादिकजाणवां. तेगुरुयोग्यछे पांचप्रकारेपुस्तकादिकपणऔपग्रहीकछे, परंतुपुण्यवृत्तिवदेतेनथीकल्यांतुं मं- यमनीविग्रामनादिद्रोनी प्राप्तिथायछेमाटे अनेद्विनीयपदनेविषेअनुज्ञा (आज्ञा) छे. ज्ञाननीवृत्तिआदिककारणथी. आज्ञा

કરેલું છે. ઇત્યાદિક અનેક પ્રકારનો ઉપયોગ ગ્રહણાર્થાદિ વિધિ છે. અને સ્ત્રી, પુરુષ, પંઢક આદિના સંબંધથી રહીત વસતી ગ્રહણાર્થે
 વિધિ છે. તે પોતાની મેલે કલ્પના કરવો વિશેષ અર્થો પુરુષે તો શ્રીકલ્પમાખ્યનું અવગાહન કરવું, પૃથ્વીલેસાંથી વિશેષ જાણવો. એમ કારે
 એવાં સમીતી ત્રીજી કંઠી. પૂર્વે કહેલો જે ઔધિક, રજોહરણ મુલ્લસ્રીકાદિ અને ઔપગ્રહીક સંસ્થારો દંડક આદિ. 'પૃથ્વીના વીજુપણ
 જે કાંઈ પ્રયોજન વિશેષથી પ્રાપ્ત થયેલો છા, કાષ્ઠ આદિ તે સર્વ જોઈ પ્રતિલેખન કરી હસ્તાદિક માં ગ્રહણ કરવું તેમ જ પૃથ્વી અદિકમાં
 મૂકવું. પૃથ્વી તે સર્વ વસ્તુને જોઈ સમ્યક્ પ્રકારે રજોહરણાદિ વહેતી થી પ્રમાણ ન કરી નિગ્રહણ કરવી. પણ અન્યથા ન કરવી. કેમકે
 પનક, કેંદુ, કિટિકાદિકની હિંસા થાય તેથી સંયમની વિરાથના યાય, કદાપિ વિંછી પ્રમુલ્લનું સંવટન થવાથી આત્મવિરાથનાદિક
 દોષનો સંભવ છે. એમ કારે આદાન નિષેપ સમીતી કહી છે. તે ઉપર આર્પવચન છે કે ઔધિક અને ઔપગ્રહીક વેપકારનું માંડક મુનિ ગ્રહણ
 કરતોની કલતો આપકારના વિધિને જોડે. વધુ પડે જોડે પડી લેહન કરી પ્રમાર્જન કરી ગ્રહણ કરે, મુકે, એવે વેપકારે સમીતીના લો મુનિ
 નિરંતર થાય. વલીલ જુરીના પત્રથી તથા મુંજથી જે સ્થાનને પ્રમાર્જે છે તેને જીવને વિપદ્યાનથી હોતો નમ ! એમ સમ્યક્ પ્રકારે જાણવું. એમ
 મંચ્છાચાર પયગ્રામાં કહ્યું છે કે અતિશેકો મલ્લ એવી પ્રમાર્જની વહે પૃથ્વી આદિકને પ્રમાર્જન કરે. જેથી સ્વસ્થ, વાંદર, એવા જીવનો
 લગાર માત્ર પળ વિરાધનાં ન યાય. વસ્ત્રાદિકની પળ પ્રતિલેખના તેમ પ્રકારે કરવી. જેથી વાયુ કાય પ્રમુલ્લ જીવની લગાર પળ વિરાધનાં ન
 યાય. પ્રમાર્જના અને પ્રતિલેખનાં એવેનું જીવિવદ્યાને અર્થે જ કરવા પળું છે પાંડેતે વેત્ર ગાળ સાધુ એ અતિશે અપ્રમાદ પળે થવું. તે કહ્યું છે કે પ્ર-
 તિલેખનાને કરતો પરસ્પર યાતાં કરે છે તથા દેશની યાતાં કરે છે તથા ત્રત પચ્ચલાળ આપે છે તથા પોતે વાંચે છે, વંચાવે છે, પૃથ્વીને પળે,
 ધર્મો વેહે તે પૃથ્વી, 'અપ્, તેજ, વાયુ, વનસ્પતિ, - ત્રસ, પૃથ્વી પ્રકારનાં જીવોનો ધિરાધક થાય છે. એમ કારે શરીરનું પ્રમાર્જ-
 ન અને પ્રતિ લેખનાદિકને નિષે લેખન હન્યાદિકને નિષે પળ અપ્રમાદ પળે વર્તવું. એમ કારે ચોથી આદાન નિષેપ સમીતી સંપૂર્ણ થઈ. - હવે-

मत्स्यपण, वृक्षार, नेत्रलेप्पम अनेक कर्णतयाने त्रनो मल इत्यादि तया परीष्टा पणन करचाने योग्य जे अन्न, पान, इत्यादि आहार, वस्त्र, पात्र, इत्यादिके नेहरीत, वीज, पनक, वंशु, किटकादि रहीत एवा अने अचिर एवा थंडिलि मांसा पुण्यन नाथी परीष्टा पणन करतुं पटले त्याग करवुं. तेयतना आमकारे जाणवी मृत्रजळादिके नेथोडुं थोडुं जूदा जूदा मदे सा मां त्याग करवुं. जे मते नो प्रवाह न थायने तत्काल पुकाइ जाय ते वीरिते तनुं उस्मर्जन करवुं अने अन्नानादिके तनुतो भस्मादिके नीमं प्राथे मदन करीने त्याग करवुं. जेथी किटकादिके नो विषय न थाय. अने वस्त्रादिके नुं तो स्त्रीपुंसीपुंलंड करी जे मृष्ट हस्त्रादिके न्ना व्यापार मान आचे एवीरीने दो परहीन परठवुं उच्चारादि थंडिलि ना गुण आपकारे आममां कराळे. अनापात पटले ज्यांची जातुं आतुं जनुन्यी तया देखुं नथी तया उपाय पावतुं नथी पटले उद्धाहन थाय एवा स्थान मां तया समान एवा स्थान मां तया तुणां दिके वडेन डीके लास्यान मां ज्यांची जी प्रमुख नडसे, किटीकादिके न पल्ले तथा आचिर काल के रत्ना एवा भामि आदि वडे प्रासु करे ला एवा स्थान मां उच्चारादिके नो त्याग करवो. तेकतु वद काल मां जांणवुं. वीजा काल पां पि भजाणवुं. अने स्थंडील नुं स्थान विस्तीर्ण पणे जयन्यथी. एक हाथ मगने अने दूर अवग्राह होय, दूर हेतळ उत्तरी जवाय पवु होय, अग्नि आदिके न ताप वेद मयन्य पणे चार आंगळ उडुं मासु कहोय ते पण अनास न होय पटले घणुं दूर होय ते आस न पणुं पण वेद मकार नुं छे. द्रव्यथी तथा मात्रथी, ते मां द्रव्यथी समीप पणुं तो कां इ गोटी पास रेहो वी हवेली आगळ परीष्टा पणन करवु ने भाव्यथी आस न पणुं तो अति वेगथी जर ने ते नो त्याग न करवो, छिद्र वजीत एवा स्थान मां त्याग करवो अने व्रत, माण अने वी जे ने रहीन एवा स्थान मां त्याग करवो, एप्र कारना विधि वडे परीष्टा पणन करे सते परीष्टा पणी काना मे समीती पांचगी कहो, हवे व्रण गुप्ती ओकडे छे, ते मां मनो गुप्ती ते मन, सत्यादि भेद थी चार प्रकार नुं छे, तेकं छे मज्ञापना मृत्रमां, १. सद्रूप न वस्तु नुं चिंतन करवा मां तत्पर पवुं जे छे ते सत्य करीए, नेत थी थोडुं ते भसत्य करीए, अने धावडी प्रमृम्वस वडे मिथ होय अने वणां आमो पाळवनां मृत्र होय तो आभो कवन छे एप्र जे कित वडुं ते सत्यामृपा

કહીં, એવ્યવહારયત્નીકહેવાયછે, નેતત્ત્વથીતોતેઅસત્યછે, કેમકેતેજેહુંચિંતવ્યુંછે તેવાઅર્થનોઅયોગછેમટે, જેજગાણઆત્મનો
 ઘટેતેલાવોઈત્યાદિકહે સતેચિંતનકરનારને અસત્યામૃપામાયાઈ, પણવ્યવહારવેદજ અસત્યામૃપાકહેવાયછે, અન્યથાતોછેત-
 રવાનીબુદ્ધિપૂર્વકછે માટેઅસત્યનેવિપેજ અંતરભાવયાયછે, નેતેથીઅન્યતોમત્યનેવિપે અંતરભાવયાયછે. તેઆપ્રકારનામનનુંગો-
 પનકરવુંતેગુતીકહીં, તેગુત્તીત્રણપ્રકારનીછે, આર્ત, રોદ્રપ્રવાધ્યાનેઅનુસરતીકલ્પનાકરવીં ઇત્યાદિકલ્પનાજાલથીરહીતપ્ર-
 થમભેદયયો, નેશાસ્ત્રનેઅનુસરતી, પરલોકમાંહિતથાયપત્રી, ધર્મધ્યાનનેઅનુસરતી, માધ્યમ્યપરીગતીતેવીજોખેદયયો, અનેકુ-
 શલનેઅકુશલપ્રવીમનનીવૃત્તિને રોકવીતેનિરોધાવસ્યામાં ધર્મેષવીઆત્માનીઆરામતાછે, પત્રીજોખેદયયો, તેકહુંછેકેકલ્પના
 જાલથીરહીતનેસમપણાનેવિપેરહેહું, ૨ કેઆત્મારામ, ૩ પહુંજેમનતેમનોગુતીકહીં, ૧ ઇહાં આર્તધ્યાન ચ્યારપ્રકારનુંછે.
 અનિદ્ર- શબ્દાદિકનો સર્વકાલે અત્યંત વિયોગધવાની ચિંતા ? એ પ્રથમ ખેદ જાણવો એપ્રકારેરોગાદિવેદનાનો વિયોગક-
 રવોપવીચિંતા ૨ અનેઈદ્રપ્રવાશબ્દાદિકનું સર્વકાલેઅત્યંતસંયોગનોઅધ્યવસાયકરવો, ૩ નેદિવ્યભોગનીકુદ્ધિને રાજ્યાદિકનું
 નિદાનકરવુંવોઅધ્યવસાય, ૪ હવેરોદ્રધ્યાનપણચારપ્રકારનુંછે, ૧ હિમાનુવંધી, ૨ મૃપાનુવંધી, ૩ સ્તેયાનુવંધી, અને ૪
 વિપયસંરક્ષણઅનુવંધી ૪ તેમાંઆદ્યતોઅતિક્રોધાદિવહે શત્રુપ્રત્યેવેષકરવો. અંકનતરહુંદુલ્લેહામેવોઈત્યાદિ. અનેદશધંગક-
 રવોઈત્યાદિજેચિંતા ૧ અનેવીજોખેદ, શુભપ્રવાજેસમ્યપુરુષો તેનેવિપેસદૂધતવોજેમયાનકરવો ઇત્યાદિવાણિનુંપ્રણીયાનકરવુંતે
 ૩ પારકાધનહરવાનીચિંતાકરવીતે, અનેશબ્દાદિવિપયસાધવાને અથવાસાકરવાને અતિવિશ્વાસકરવીને ઉપધાતકરવો,
 એથેયકરનારછે, પત્રીબુદ્ધિવેદદુધ્યાનથાયછેતે, ૪ આર્તરોદ્રધ્યાનનોપરીત્યાગપ્ર થયમનીમનોગુતિનેવિપેઆપમનોગુતિનું
 લક્ષણસૂચવ્યુંછે તેઆપકારેછે એગાથાનોઅર્થ સંરંભકેતાંસકલ્પતેમનસંવંધીછે, અનેતેહુંચાહુંછે આપરણપામશે, એપ્રકારેજેફેહું

તેસંરમસમારંમકહીં, પરપીઠાનેકરનાર સ્વચ્છાટણાદિકનેવાંધનાર ઇંદુજેધ્યાનપટલે આરંભેતના અત્યંતસંકલેપથીપારકાપ્રાણનો પ્રહારકરવાનેમયર્થછે મોટાંઅશુભધ્યાનજછે તેવિનાનીવીજીપનાંગુપ્રથમધ્યાનને અનુસરતીછે, મોટેઘમધ્યાનકરીં, તેધર્મધ્યાન ચારમકારનુછે. ૧. પરમપદનીપ્રાપ્તિયામૂઘી સર્વઅર્થસિદ્ધિનુંઅવંધ્ય વીજરુપમર્વભૂતભગવત્ આજ્ઞાચિત્ત્વનકરોહત્યાદિ. ૨. રાગદ્વેષ કપાયવેદકલુપિતથેલા આત્માને વેપવમાંપણનાનાપ્રકારના અપાયનુંચિત્તનધાયછેતે. ૩. અનેપ્રકૃતિ, સ્થિતિ, પ્રદેશ, અનુભાગ પૂતાભેદથીભિન્નથયેલુંશુભ અનેઅશુભપ્રવાકર્પના વિપાકનુંજેચિત્ત્વનકરુંતે. ૪. ધૂલોક, ધૂલોક, સ્વર્ગલોકપ્રણલોકરુપ ચૌદરામલોકપ્રમાણેછે તેમારહેલાજીવાદિકનાસ્વરુપનું ચિત્ત્વનકરુંતે. ૫. અનેત્રીજીમનોગુમીતો શુકલધ્યાનનેઅનુસરતીછેને યોગનિરોપઅવસ્થામાંધવાનીછે. તેશુકલધ્યાન પૂજનામકારનુંછે. દ્રવ્યાસ્તિરુદિનયથકી એકજેદ્રવ્યતેતેવિવેકસાદ, સ્થિતિ, ધંગ, ઇત્યાદિપર્યાપનું ચિંતનરુપનામયીપ્રથરુપ્ણરુપ નિતકેતેથીસત્ત્વિચારણનામનું શુકલધ્યાનકહીં અનેરુપર્યાપનેવિવેક સત્તાદ, સ્થિતિ, ધંગ, ઇત્યાદિકનુંચિંતનરુપજેધ્યાન તેનામનેડેરુપ્ત્વવિતર્કથી અવિચારછે. અનેત્રીજુંતોમોક્ષગમનનેસમીપકાલે મનોયોગ, વાક્યોગપ્રેનોનિરોધકરેસતે અર્ધનિહ્લકાયયોગપણે સ્વાસનિશ્વાસાદિમૂરુપ કાયક્રિયાનેકરતોપ્રવા કેવલ્લીને મૂલ્મક્રિપઅનિશ્ચિત્તેણનામનું શુકલધ્યાનયાપછે અનેચોથુંતેતેજરોકેલા યોગવાલ્કાનેશેલેશીકરણને પામેલનેડપરતક્રિયાઅપ્ર-તિપાતીંણનામનુંચોથું શુકલધ્યાનયાપછે. એપ્રકારેગનોગુમીકહીં. અનેવાળીપગસત્ત્વ અસત્યાદિધેદવહે ચારમકારનીછે, તેનું સ્વરુપતોપ્રથમભાષાસમીતીમાકનુંછે તેવાકુર્મુધેવેમકારનીછે. મુલ્, નેત્ર, બ્રહ્મટી, તેનાવિકારઅનેમસ્તકનુંહલાવનું અનેહાયપ-ગનીમાંગલ્લીઓનુંડાલ્લનું ઇત્યાદિરુપીસંજ્ઞા લોપ્તસેપ, અનેડર્ષ્યોભાવઅનેડમ્પસાચી, હંકારોકરવો, ધૂતકારકરવો, છર્લક-લાચી, સ્વાસનિશ્વાસકરવો, લેલનાદિસંકેતના પરીહારનડેજેમોનકરુંતે પ્રથમવાકુર્મુમીકહીં. અનેત્રીજીવાકુર્મુમીતો ભાષા

समीचीनीपठोर्भिर्व्यादि गुणयुक्तवाणीनीप्रवृत्तिं करवीति. एप्रकारेवचनं गुप्तरीकही. ७ कायगुप्तीपणवेप्रकारनीछे. १ कायचेष्टा-
 नीनिवृत्तिकरवीते. जेवोआगममांनछोछे तेविधिवडेकायचेष्टानोनिगम करवोते. २. जेपहेलीकायचेष्टाछेतेदेव, मनुष्यअनेतियेच
 तेने करनारीछेअने आस्फालनअनेपतन इत्यादिआत्मसंबेदनीय रुपचारप्रकारनीउपसर्ग अनेपरीपहतेनो सन्निपातयेसते
 कांइपणक्षोभने नपामतोअनेउभोरहेलो अथवावेढेलोअथवा सुतेलो, लांवाकयछे वेहाथजेणएवासाधुने कार्योत्सर्गवेडेअथवा
 अन्यप्रकारेकायनी जेनिश्चलतातेयोग निरोधनेकरनानेसर्वथा चेष्टानोपरीहार करवोते. १. नैवीजीतोवायननेविषे, वेसवाने
 विषे, मुकवानेविषे, आदाननेविषे, गमननेविषे, स्थाननेविषेजेद्रीओना व्यापारतेनेविषे स्वच्छंदवृत्तिपर्यंत कायचेष्टानोपरीदा-
 रकरवोतेकायचेष्टा नियमकहीए. २. तेमांशयनकछुंतेमात्रिने विषेजजाणवुं, पणदिवसने विषेनजाणवुं. मांउज्यान(रोमी) अने
 मार्गनोधाकेलोअने दृढइत्यादि, कनेवर्जने तेमांपणपहेलापहोरनो त्यागकरीगुरुनेपूछीने प्रमाणयुक्तवसतीने विषेभूमिनेजोइ
 प्रमार्जनकरीसंथारो. पाटलोएकठोकरी तेउपरपाथरीनेनंमस्तक हेठकरोपादेसहीतदरीगने मुखवस्त्राकारजोहरणवेडेप्रमा-
 र्जनकरीअनुज्ञाकरेला संथारामार्गहुंअनेपठन वयाछिंपांचनमस्कार सहीतसामायिकसूत्रजेणेने कथुंछेडावाहायनुं एशीकुंजेणे
 नेसंकोचपमाइयाछे-हीचणजेणे, कुवडीनी देठेआकाशमापनाहुंछे जंयाजेणेअथवाप्रमार्जन करेलीपृथ्वीतळमां थापनकरयाछे
 चरणजेणेएवोअने घणीसंकोचपमाडीछे अथवावारंवारसंकोच पमाडांछेसमग्रप्रमाणे प्रमार्जनकरोछेसंदनशक जेणेएवोअनेउ
 दवर्तनकाळनेदिपे मुखवस्त्राकाधीप्रमार्जन कथुंछेदरीरजेणेअने अत्यंतविग्रनथीनिद्रा जेनेएवरीदेहए. प्रमाण युक्ततो वसतीज-
 णहाथप्रमाणपृथिवीनो प्रदेश, प्रत्येकसंभाजन एकासाधुनेदशारंदावुं थायछेतेसवळउदकाश पूरुंकेतजहोयेछे तथा वेसवुंतेज-
 देशनविषेकरवाने इच्छेहुंछेयेतेनेवडे जोदेनेनंरणीहरणवेडे प्रमार्जनिदेदशगतिपद्वाने (आसनने) पाथरीविसेअने जेठेसतेपण

લાંવાંડુકાપણુંતેજ પ્રકારેકેરકેવર્ષાકાઢમાં પીઠાદિકનેવિવેસવાને કહેલીસમાચારીપ્રમાણે વેસેઅનેદંડાદિકને વિવેનિષેપને આદાનપદલેમૂકબુંને લેવુંતેપણજોઈને,મમાર્જીને કરવુંઅનેગમનપણ આવડ્યકપ્રયોજનવાલા સાધુનેચારહાયપ્રમાણે આગલાપ્ર-
દેશનેજોઈનેવેસેઅને તુસ, સ્યાવર, પચાપ્રાણીની રસાકરતોત્વરારહિત પગનુંયાપનકરતાસાધુને પ્રશસ્તિછેઅનેસ્યાનપણ ઉમ્મરહેવા
રૂપછેલ્લણજેનુંપુણે અનેઅઘટ્ટભાદિક પદલેએ. ઠીંગણતેપણ ખીંતપ્રમુખનેજોઈ પ્રમાર્જનકરિનેતેપ્રદેશનું ઓઠીંગણકરવું અનેઈંદ્રી-
ઓનુંપોતપોતાના વિપયમત્યંબ્યાપારણ પણરામેદ્વેપાદિપાપ હેતુવાલુનધાયતેમકરવું યુક્તછે.તેયોગજ્ઞાત્વમાં કહુંછેકેઉપસર્ગનો
મસંગમાપ્તયથેસતે પણકાયોત્સર્ગવાલા મુનીપશરીરનું સ્થિરપણુંકરવુંતે કાયગુપ્તીકહીછે અનેશયન, આસન, નિક્ષેપ, આદાનઅને
ગમનતેનેવિવેજે ચેષ્ટાનોનિયમતેવીજી કાયગુપ્તીકહીછે. પ્રકારે કાયગુપ્તીજાણવી. અહીંઆંસમીતીઓ પ્રવિચારરૂપછેઅનેગુ-
પ્તીઓતોમવિચાર અનેઅપ્રવિચારરૂપછેઅને પ્રવિચારતોકાર્યીક, ચાવીક, વ્યાપારરૂપછે. કુશલઅનેનિર્દોષહૃત્યાદિ ગુણેસહીત
વાણીનુંચચ્ચારણ કરવુંતેસમીતકહીએને ગુપ્તપણકહીએ. અને ગુપ્તનુંપ્રવિચારરૂપણે પણઅધિધાનછે. માટેસમીત તોનિયમાપગુ-
પ્તજેઅનેગુપ્તોમમીત પણાનેવિવેનિયમાપ વિવલ્પવાળોછે. જેકાયવાણીનેસોનીને શુભમનનીડીરણાકરેછે તેપ્રકાયમનવાળો
ધર્મનેવિવેશોયછે. તેગુપ્તશોયપણસમીત નહોયમાટેસમીતનું પ્રવિચારરૂપણુંછે. અનેજેકાયવાણીને રુદેમકારેજોડેછેતે ગુપ્તકહીએ
અનેતમાંતપણકહીએ. તેકરૂપમાપ્યમાંકહુંછે કેસમીતનિશ્ચયથીગુપ્તછે. અનેગુપ્ત, સમીતપણાને વિવેયવાનાંછે. કુશલપુરુષવાળીને
ડીરણાકરતોસતો જેવાકુગુપ્તપણે અનેસમીતપણછે. ૧. જેવલીકાય, વાકુગુપ્તછે તેનિરુદ્ધકયુંછેકુશલ જેણેવુંમનને ડીરણ
કરેછેઅનેપ્રકાશમન થયેસેછે તેનિશ્ચેગુપ્તકહીએ. પણસમીતનકહીએ. ૨. ગુપ્તીનેવિવેસમીતીનો અંતર્ભાવપણચાયછે. તેપણતેજમ-
યમાંકહુંછેકેવાચીક સમીતીચીજી, અને ઝીજીમાનસીકી સમીતીપણહોય અનેચાકીનીકાર્યીક સમીતીઓજાણવી તેનેવિવેસન,

अविरुद्धे एनीव्याख्या आपकारनीछेके वाचीकसमीतीतिबीजी वाक्कुशुप्तीमानवी. ज्यारेनिश्वेभापासमीत थायछेत्यारेजेम
 भाषानोअसमीत प्रत्ययकर्मबंध रोक्तायेछेतमवाक्कुशुप्ती प्रत्येपणकर्मबंधनेरोकेछे. एप्रकारेभापासमीती अनेवाक्कुशुप्ती एवुनंप्रक
 पणुकहुंछे. अनेत्रीजीएपणानामे समीतीतेमानसकिहेतां मानासिकउपयोगथी ययेलीछे. एनोस्पष्टार्थएछेके ज्यारेसाधु, एपणा
 समीतथायछेत्यारे श्रोत्रादिइद्रिवहे हाथतथामात्रकतेनुं धोवादिकनेविषेउत्पन्न थयेलाशब्दादिकने विषेउपयोगी थायछेमाटे
 एनेमनोशुप्तीसाथे एकपणुंथायछेनेवाकीनी समीतीओइयां, आदान, निक्षेप, उच्चारआदि परीष्ठापनीकाएनामनी कायचेष्टा-
 थीनिष्पन्नथयेलीछे माटेएत्रणनुंपण कायशुप्तीनीसाथेएकपणुंछे. मानासिकउपयोग सर्वएवीपंचेसमीतीने विषेअविरुद्धे, पांच
 समीतीनेविषेपणछे एवोभावजाणवो. एजकारणमाटेचेष्टासहीत जेमनोशुप्ततेनेसर्व समीतीनुंमनोशुप्ती साथेएकपणुंमानवुं. ए
 ओठेपणप्रवचनमाता एप्रकारेकहीछे. एथीद्वादशांगीरुपसकल प्रवचनउत्पन्नथायछे. माटेकहुंछेकेएप्रवचननी माताछेतद्वादशां-
 गनेउत्पन्नकरेछे एचारित्रनुंशरीरछे. तेनेउत्पन्नकरवाथी, पाळवाथी, संशोधन करवाथी, साधुनीमाताओ आठकहीछे. एमने
 विषेसकलप्रवचन अंतर्भावियायछे तेउपरआर्पवाक्यछे केजीननुंजतमामकहंनुं तेद्वादशांगरुपप्रवचनछे. तेकहेछेकेइयांसमीतीने
 विषेप्राणातीपात विरमणव्रतआवेछे. अनेतेनीवृत्तिजेवां वीजांव्रतछेतैमांजतेमनो अंतर्भावथायछेमाटे तेमनेविषेतेनथीएवुंनयी
 तेकहुंछेकेप्रशस्ने विषेसर्वेजीवछेने बीजानेविषेनेछेछाने विषेसर्वद्रव्यछे. नेवाकीना तेमहाव्रतछे तेतेना देशवडेजाणवां.

एप्रकारेअर्थथीसर्व एवुंप्रवचननुंइहांमानेछे. भापासमीतीतोसावद्य वचननोपरीहारकरवाथी निर्वधवचननुं भाषणरुप
 छे. तथावचनपर्याय समग्रपणआक्षीप्तछे एटलेतेथीवहारद्वादशांग नथी. एमएपणासमीती आदिकनेविषेपण पोतानीबुद्धिथी
 भावनाकरवीअथवा सर्वएवीपणएचारित्ररुपछे. तेयोगशास्त्रमांकहुंछे केसर्वएवोसावदूयोगनो जेत्यागकरवोतेचारित्रकहुंछे.

નેતે અહિંસાદિવ્રતના મેદાનદેવાંચપ્રકારનું છે. અથવા પાંચસમીતી એનેત્રણમુખીતેણેપાત્રેષ્ર થયેલુંબુજેચારિત્ર તેજસમ્યક્ચારિત્ર કંથુંછે સર્વપ્રકારેયતીન્દ્રોને ઇચારિત્રકહુંછે. નેયતિર્ધર્મનાઅનુરાગી ઇવાગૃહસ્થપુરુષોને તેચારિત્રદેશથીછે અનેચારિત્રપણજ્ઞાન દર્શનવિનાથનુંનથી નેત્રણથીઅતિરક્ત અર્થથીવીજુંદાદશાંગ નથી સર્વેવીપણ ઇ માતાઓતેજસર્વવચનમાં અંતર્ભાવરુપછે માટેઇતુંવહુમાન માત્રનોયોગપણધના ફલનાલાભનેઅર્થે થાયછે.તોસમ્યક્આરાધન ઉપયોગવહુલાભમળી થાયતેમાંકુંકરું ? તેપુણ્યસારકુમારની પેઠે. તેપુણ્યસાર કુમારનીકથાઆ મકારેછે.

પુણ્યસાર કુમારની કથા કહે છે.

આપૃથ્વીઉપરસારાશ્રાવક લોકોએસહીતમસિદ્ધ એવીશ્રાવસ્તી એનામનીનગરીહતી જેનીઆગલેવનગરીપણ મોટી નેકેહવાતીહતી હિમાચલપર્વતનાંચીંત્રજેઝાં ઉંચાંનેનગરરૂપલક્ષ્મીનાંશણગાર જેવાંનેસારાગુણનીછે સ્થિતિજેમાંએવાહારજેઝાંજે નગરીમાંજિનમાંદિશોભતાંહતાં. અનુપમલક્ષ્મીવ્રહે વિલાસકરતાને સ્ફુર્ણાયમાનનયમાર્ગને અનુસરતાઅર્પવસંપત્તિઓને ઘરણ કરતાં એવાનગરનાલોકોહતા તેમાંહજારોશત્રુનેહજારો વસંતત્રાસેદેતોઅને વીજાંદ્રજેવોસહસ્ર વીર્યએનામેરાજારહેતોહતો જેરાજાનીજૈત્રયાત્રાનેવિષે નાનાપ્રકારનાવાદિત્રમાત્રના અધિકધોરશબ્દવ્રહે દ્વેપીસમુદ્દોનાં પ્રથમદ્વદસસ્ફુટપણે ફુટયાંનેત્યાર પછીકર્ણફુટયા. જેમમોટાહસ્તીનેહારીનીઓ હોયનેસૂર્યનાંજિમાંકરણોહોય તેવીનેલક્ષ્મીનાગુણથી હજારવળાશ્રેષ્ઠગુણવાળીએક હજારારાણીઓતેનેહતી સર્વઅગનીછેઅદ્ભૂતશોભાજેમનીએવીઓતેપિતાનાં પ્રતિધિવહોયનેજુંપૃથા તેરાણીઓનેઅનુક્રમે હજાર પુત્રહતા. નેહજારવુદ્ધિનોનિધિ એવોનેહજારપ્રધાનમાંઅગ્રસર એવોસહસ્રવુદ્ધિનામેતેરાજાનો એકપ્રધાનહતો તેસહસ્રવુદ્ધિનાંધે મત્રિનાચતુરણ્ણાચારપુત્રોહતા નેસૌભાગ્યસંપદાવ્રહે આશ્ચર્યકારીએવીસાતપુત્રીઓહતી. જેનેવળીપુત્રીઓહોયછે તેપુરુષમાનમાં

मतानर्थी. तेनेविषे एकपुत्री तैराजाने अधिक भानकरवा योग्य होती. पछी ते मांत्रिके कष्ट ने पा मती अने रुप वडे सा मा न्य ए वी ण क आठमी
 पुत्री थइ. कुरुपणेन मानवा योग्य ए वी ते पुत्रिराजाने घणी मानी ती होती. ते पुत्रि देखाती कुरुपहती. कोइ दासीनी पुत्रि होय ए मपृथ्व
 उपर लोटती देखीने कोइ सा मुद्रिक शास्त्र जाणनार पुरुष बोल्यो के आ पुत्रि कोइ राजानी राण थिजे. ते प्रथम अणमानी ती थशे ने पछी मा.
 न ति थिजे. अने ए नो पुत्र राजानो अधिराज थजे. ते मांकां इ संदेह न थी. निश्चे आ कोइ पोटा कुलवाननी पुत्रि छे. एनां लक्षण जो वाथी
 आना तंडुसत्य कहुंछे. ए मउ चैस्वे ते बोल्यो. ए वाणी प्रथमने सत्य मानी ते वातनो निश्चय करी ते पुत्रि नो वणो सत्कार करी नहु मान करतो
 हतो ते विवाह करवा योग्य थइ त्यारे पिता ए विचार कर्यो के ते सत्य वक्त पुरुष नी वाणी अन्य थान ही थाय. माटे कोकराजाने भेटनी
 भेटे आ कन्या अर्पण करवी. बीजादूर देशना राजा तो देशंतर गेला छे अने आस मी पना सत्रे राजा ओतो मारा सेवक छे माटे ए कोने
 आपवी ? पछी राजा ए व वीराणी ओने पूछ्युं सारे ते बोली ओके रुप रक्षीत पुत्रिनो कियो राजा आदर करे ? घणुं क पुत्र होय त्यां क-
 स्तुरी नो पण अनादर होय अने वणुं न होय तो हीं गळो के नो पण घणो आदर थाय अने कोइ क विचिष्ट एटले सारा पुरुष ने तो घणुं होय
 तो पण अनिष्ट तो न होय. कोइ जग ए अति शत्रुणी सा कर होय तो पण ते का करानि पेठे आय डती न होय. सारी वस्तु घणी होय तो ते
 जग ए सामान्य वस्तु नो आदर न होय. कर्पूर जे वाद्यु गंधी भात वहे तुम थये लाने उच्छिष्ट अन्न मां रतिक यां थी होय ? तो पण कन्या तया
 विद्या श्रेष्ठ स्थान मां जोडी ए तो जोड नारनी की ती थाय छे ने न जोडितो अ की ती थाय छे ए वा विचारी ने ते मदे शी राजाने जेम भेटे आपे
 ते मते कन्या आपी. राजा पण मां त्रिनादा क्षिण्य पण थी, ते कन्या परण्यो. परंतु अंतःपुर मां दासी नी पेठे कोइ ते नो आदर करे न हीं. ने
 राजा पण को पिलो होय ते मते ना स न्युष पण न जुए. ए का दिन सराजा ए मां त्रिने ककु के आस वें मारा पण छे ते मां मारा राज्य ने योग्य क्रिये पुत्र
 तम ने मणां छे ? सारे ते मां त्रि बोल्यो के हे राजन् ! ए वा त तो पिताने स्ववर पहे. पिता छे ते पुत्र ना गुण जाने ने पुत्र छे ते पिताना गुण जाने.

त्योरराजाबोल्योकेहेप्रधान ! आसर्वपुत्रनेविबे मनतोसंपूर्णगुणवालो एकपणपुत्रजणातो नथी. जेममारवाडमांवृक्षनहोय तेम राज्ययोग्यपुत्रनातो आप्रकारनागुणजोइए. नीति, विनय, पराक्रम, उदार्यता, गर्भिर्य, धैर्य, चातुर्य, स्थैर्य, तेज, विद्या, निर्व्यस नीपण, यशनीइच्छापण, निर्लोभपण, सुभगता, कृतज्ञता, पुण्य, स्त्रीळपण, साराकुळपण, पितादिकनीआज्ञामांतत्परपण, सर्व लोक तेनेमानताहोय एटलेसर्वलोकनी संमातिवाळोहोयत्यारे तेसर्वगुणसंपन्नपुत्र राज्ययोग्यगणाय. एक, वे, त्रण, चार, गुण होयतोपण असंपूर्णपण कहेवाय. मोटेगुणरहीतअथवा असंपूर्णगुणवालोपुत्रराज्ययोग्यनथी. राज्ययोग्यतो संपूर्ण गुणवाळोपुत्रहोयतेजथाय. बीज, राज्य, बल, दान, दृष्टि, विद्या, हितोक्तिएसर्व सत्पात्रमांअर्पणकयुहोयतो घणुंसारुफळ आपेछे, अनेअसत्पात्रमांआपेतो तेनुअसतफळथाय छे. पछीमंत्रिबोल्योके जोमारीपुत्रनो पुत्रथायतोतेनिश्चसंपूर्ण गुणवाळोथाय. एमकारेसत्पुरुषनुवाक्यछे. तेप्रधाननी वाणी बहेमंत्रिनीपुत्रीराजानेकोइवखतप्रितितुं पात्रथइकेआशामात्रने विवेपणअहोमोदुफळछे अनुक्रमेशुमछे स्वभजेने एवीतेमंत्रिनी पुत्रिनेशुभगर्भरखो. जेममेरुनीपृथिवीमां कल्पवृक्षनोउदयथाय. अनेजेमछीपमां मोतीनोउदयथाय. तेमतेगर्भनोउदयथो. हवेतेनेजेदोहद (गर्भवतीनेजे मनोरथउत्पन्नथायछेते) उत्पन्न थयोतसर्वेपिताएपूर्णकर्यो. दोहदनेअनुसारराजाए निर्णयकर्योके आस्त्रीनोपुत्रजर मोटोराजाथेजे सर्वप्रजानी प्रितिरसजेमां छेएवासमे तेपुत्रनोजन्मथयो. जेमपूर्वदिशापूर्णचंदने उत्पन्नकरे अनेमणिनीपृथिवीमे माणिक्यमणिने उत्पन्नकरे. एमतेणीए सुंदरपुत्रउत्पन्नकर्यो. तेपुत्रनासर्वे उच्चगृहोहता नेसर्वैश्वर्यसंपत्तिने जणावनारातेग्रहोछे एमजोशी लोकोपणकेहता हता. तेपुत्रनोजन्ममहोत्सव अतिशयमोटोराजाएकर्यो नेसर्वेप्रजाआनंदविस्मयनेपामी. अर्थथीअनेनामंथीपण पुण्यसार एवेनामे मोटाउत्सवथी तेपुत्रनुनामस्थापनकर्यु. पांचधावमाताओए पालनकरेलो तेपुत्रअवस्था, तेज, यश, अने लक्ष्मीतेसर्वे सहीत

दिनदिनप्रत्ये दृष्टिपाम्यो अने ७२ कळालीलामात्रमांशीखीलीधी. अनेअनुपमकळामां कुशलपणुं मेळवुंअनेचातुर्य, औदा-
 र्य, गांभिर्य, अनेधैर्य इत्यादिसर्वगुणनेरहेवाना स्थानरूपथयो. ३२ लक्षणोयेसहीतळे माटेसर्वलोकेने प्रीतिकारकळे आचरण
 जेनुंएवोतेपुत्रनेजोइनेराज्यनीइच्छावाळा वीजासर्वेपुत्रोएतेनाउपरइर्ष्याकरी. तेवातेनेराजाएजाणीने विचारकरुयोकिआसर्वे
 पुत्रोजेमघणामाळीएकठाइनेएक विश्वासीमच्छनेहणेएमआपुत्रनेहणशे. घणासंघायेद्वेपळे तेदुस्सहळे माटेआपरीणामे श्रेयने
 करनारएवोपुत्ररत्नप्रयत्नथी रक्षणकरवोएमराजाए विचारनितेसर्वेपुत्रोने सारासाराअलंकारआपवा इत्यादिवडे तेमनुंबहु
 मानकरुं अनेतेनानापुत्रनुंअपमानकरुं. तेराजानामान्यपणाथी मदवेडउदतयेला तेपुत्रोतेनाना पुत्रनेघरनादासनीपेठेजाणी
 नेपूर्वनीपेठेपनहोताकरता. परंतुपिताअनेभाइओ तेथीउत्पन्नथयेलोपराभवअसहळे तेथीतेपुत्रवैराग्यपासी देहनोत्यागकरीने
 जेमजीवनीकळेतेम घरनोत्यागकरीनीकळ्यो. तेकछुंछेकेपुष्पना गुच्छनीपेठेमनस्वी पुरुषोनीत्रेगतिळे. कांतोसर्वलोकनामाथा
 उपरचढीनेवेसुंवुंअथवा तेवोजोगनवनतो वनमांजपडयुरहेवुं. पुरुषमांसिहसमानएवोतेपुत्र सिहनीपेठेनिर्भयथयोसतो कोइनी
 साह्यतानथी एवोरात्रीएनगरमांथी नीकळीपूर्वदिशाभणीचाल्यो. तेदलामांघणालोकने भयपमाडनारएवोभरवीनोभयंकरशब्द
 डावीपाससांभळ्यो केतुरतपोछोवळी दक्षिणदिशप्रत्येचाल्यो. तेवामाअकल्याणकरनारी एवीशियाळजमणीपासवोली पछी
 तेअपशुकनथया जाणीपाश्चिमादिशप्रत्येचाल्यो. त्यारघुकारशब्दनेकरतो एकधुवडजमणीतिरफवोल्यो. तेनेअपशुकन जाणी
 उत्तरदिशप्रत्येचाल्यो. तेवखतडावीपासएकमोटो भोरिंगसर्पचालतोतेणेदीडो. तेवखततेपुत्रअतिशे संभ्रमपापीत्यांजउभोरहो.
 तेशास्त्रमांकछुंछेके थयेळाअपशुकनजाणीने जनारनोक्षेमथोनथी. अनेवैदिकनाद्वेपीनुं आयुष्यरहेतुंनथी, नेनीतिनोद्वेषकरना-
 रनीलक्ष्मीरहेतीनथी. अनेधर्मनाद्वेपीनुंतोकांइपणरहेतुंनथी, पछीमार्गनी चिन्तानेपामेलोएपुत्र एनीएचिन्तामांलांवांथइनेमृतो.

तेवामांघणीनिद्रानथी आवीतेवखतआकाशमां वाणीथइतेतेणेंसांमळीकेंतुं निश्चितपणेंशुनिद्राकरेछे ? तारुंदेवतोरानिश्चितवस तारीचिक्ताकरवामांजागेछे. तेवचनसांमळी विस्मयपामेलेतेपुत्र विचारवालाग्येकेअहो ! आव-
खतआकोणवोल्युं ? अनेमांसनिश्चितपणुं केवीरीतेथशे ? आवनमांडुंतोसुताछुं अथवाज्ञानीपुरुपोएकहुंछेके दिव्यवचनसत्य
थायछे माटेतेवचननुंछेघननकरवुं तोहुंतेअद्रष्टुं प्रधानपणुंकरीआजमाए सुखनिद्रानोकेमनआश्रयकरुं ? एमविचारित्याग
करीछेचिन्ताजेणेएवोसतोसुहरक्षो. एकहेलामांशमां जेमकाइचतुरस्त्रीपुरुपनेवशकरे एमतनिद्राए तेनेवशकयो. मोटापुरुषस्वल्प
निद्रावाळाहोयछे माटेक्षणपछीपाछोउठयो तेवखतदेवतानामंदिरनेतिरस्कारकरे एवासुवर्णमणिमयएवामोटा प्रसादमांसातमा
मालनीभूमिकामां मणिवांधेलीपृथिवीपे अनुपमदिव्यपलंगमां वेठेलोएवोपोतानादेहनेदीठो. अनेतेवखतचारें पासप्रसरता
रत्ननाउद्योतवडे अतिरात्रिछेके दिवसछेएमतेनिर्धारनकरीशकयो. स्वाभाविकनित्यउद्योत करनारआतेशुस्वर्गछेकेकुंछे अथवा
मनुष्यमात्रएवोहुंतेने आनेआदेहेस्वर्गनोसमागमवयांथीहोय ? माटेआशंस्वमछे अथवामनेकांइभ्रमथयोछे अथवाकोइनी आ
इंद्रजाळबिद्याछे अथवादेदिष्यमानथनुंएवुंकोइप्रकारनुं देवतछेएवोविचारकरेछे तेवामांजयजयशब्दकरवामां तत्परएवामाधान
पुरुपोसांआवीभाप्रकारनुं सत्यवचनवोल्या. शब्दथीअनेअर्थथीप्रसिद्धएवा श्रीसागएवानामना आनगरनेविषेशीराजन्माप्र-
नोराराजायशवेइचंद्रमाजेवोशोभेछे. अपत्यविनानो मोटेअपत्यसंबंधीपीडांमां वर्ततोएनांतराजानीं श्रीतितुंएकपात्ररूपएवीअने
लक्ष्मीनेपणआश्चर्यकरे एवीरुपाळीएकपुत्रीउत्पन्नथइ. तेकन्यासर्वअंगे गुणवेहेसहीतेने सर्वअंगेसारिलक्षणने धारणकरतीसर्व
कळामांकुशलएनी यौवनअवस्थाने तन्मुखथइतेवखत कोइश्रेष्ठराजानो पुत्रआकन्यानो अनेमारीराज्यलक्ष्मीनो पतिथायएवोवर
खोळवामांउत्साहवाळोछे अनेसर्वजगाएएवावरने खोळतोपणकोइवरएवोद्रिष्टिपण नाआव्योतेमतेनासांमळवामां पणनाआ-

વ્યો. સારપછી અત્યંત ચિંતામાં આતુર થયેલો સતોદેવતાણ પૂજેલા પૃથ્વીતરાગદેવની આઠપ્રકારની પૂજા કરીને સ્થિર ચિત્ત થઈ
 કાયોત્સર્ગ કરી ડીકો હતો. તે વલ્લભ દિવ્ય પૃથ્વીહિતકારક મારતી (વાણી) પ્રવચન કરેલા જન્મ ! મિથ્યા અતિશે ચિંતા કેમ કરે છે ?
 નરને જન્મ, સૃષ્ટિ, વિવાહ પ્રમુખ સર્વદેવાધીન છે. માટે આવતી રાત્રિ પૃથ્વી પહેર શુભ અદ્રષ્ટી હોવાથી હોવાથી કન્યાને યોગ્ય પુત્રો વર
 આવશે. આમોદામણિમાં દિરના તત્ત્વ (શૈલ્ય) માં સારી શુદ્ધિવાળો, ઓચિંતો આવેલો તુલ્યો. અકસ્માત વિસ્મયકરનારી અ-
 સ્મૃત જેવી તિવાળિ વિહે જાળે જાળ તું સર્વ ઐશ્વર્ય પામ્યો હોય. ત્યાર પછી પ્રસન્ન થયેલો દુમાર રાજા પાસે ગયો, રા-
 મોકલ્ય છે. માટે હે સ્વામિન્ ! તમારું દર્શન આપી અમારા સ્વામિને પ્રસન્ન કરો. ત્યાર પછી પ્રસન્ન થયેલો દુમાર રાજા પાસે ગયો, રા-
 જા પૃથ્વીતિથિ નમસ્કાર કરી પુત્રીની પિટપોતાના લોભામાં વિસાડ્યો અને ઘણા વિનયથી કહ્યું કે હે સ્વચ્છ હૃદય ત્રાલાત્રાસ ! સ્નેહથી
 મારી કન્યાનો અંગીકાર કરો. એમ કહી મોટો વિવાહ સ્વપ્ન કરી તેણે પોતાની કન્યા આપી અને અંતરના સ્નેહથી પોતાનું સમગ્ર રાજ્ય
 પણ અર્પણ કર્યું. કવિ કેહે છે અહો ભાગ્યવાળીનું જાગતું અવિનાશી ભાગ્ય તો જુઓ કે જેથી પ્રદેશમાં પણ ઓચિંતું દેશાધિપતિ પંપ્રાપ્ત
 થયું. કન્યાનું તથા રાજ્યનું અર્પણ કરી પોતાની સંપદાને કૃતાર્થ કરી પોતાના આત્માનું કૃતાર્થ પળું કરવા દિક્ષા ગ્રહણ કરી પરમ
 પ્રદાને પામ્યો.

પછી એ પુણ્યસાર મોટાં રાજ્યને સુલેખી કરતો, પૃથ્વીમાં સારું રાજ્ય કહેવાવતો ને નગરીમાં દંડની પેટશોખતો હતો. એક દિવસ
 કોઈ પરદેશી પુરુષે સૂર્યના ઘોડાને સર્વ અંગે મુલ્લક્ષણવાળો એક સુંદર ઘોડો ખેંચ્યો. જાત્રિયોને ઘોડા વહે સંતો પથાય છે અને રાજાને
 તો તે ઘોડા વહે વિશેષ સંતો પથાય છે. માટે તે ઘોડા ઉપર વિશેષી જેટલામાં ચિત્તો છે તેટલામાં તે ઘોડો આકાશમાં ઉંચો ડંડના ઘોડાની
 પેટે ચાલ્યો ગયો. અને જાણ માત્રમાં અતિશે દૂર થતાથી સેવકોને અદ્રશ્ય થયો. તે તે પ્રસિદ્ધ પૃથ્વીના નામ પ્રકારની લીલાને કરતો મહાસમુ-

द्विवाल्मीकेनैव तादृश पर्वतना अलंकाररूप रथनुपुरनग्नानगरमां ते राजानुहरणकरी लाव्यो. त्यां विद्याधरनो राजा विद्यासिद्ध एवा
 नामे प्रसिद्ध इतो तेणे पोताना घानीता. सेवक्रोपासे मोटा उत्सवथी ते राजाने पोताने घेर मंगाव्यो अने पोताना अहधा आसन उपर
 बेसाडी प्रेमसहीत आलाप संलाप करवा लाग्यो के अमारे घणा पुत्रो छे तमां भारा प्रेमनी पात्ररूप एक कन्या छे तेनावरने वास्ते एक श्रेष्ठ
 नैमिचित्कने मं पूछ्युं त्या रे तेणे कथुं के परमदहाडे मातः कालमां कोइ जवान राजपुत्र घोडा एहरण करे लो आनगरमां आवेशे तें पुत्रकाम
 देवजेवो अतिशे सुंदर छे ते शाकन्याने योग्य पतिथे मोटे तुं तेमां वृथा संशय करी शिनहीं. माटे हे दक्षपुरुष! ते देवज्ञनाकक्षा प्रमाणे सर्वे
 सुलक्षण तमारामां छे माटे हे विधोत्तम! तमने आमारी कन्या घणा हर्षथी आपुंछुं एमकारे वाणी वडते कन्यांनुं अर्पण कर्तुं ते पुत्रजेम
 जेम पोतानुं इच्छा रहित पणुं जणावे छे तेम तेम ते राजा एते पुत्रनुं मोटामहिमा पणुं जाण्युं पछी मोटा उत्सव वडे विवाहनो मोटो उत्सव
 करी पोतानी कन्यानो विवाह कर्यो अने एवरने घणुं धनतयामहेल आदितयासैन्य, सेवको आदि घणी वस्तु पहेरामणीमां आपी कवि
 के छे के पूर्वकरे ला पुण्यनोमहिमा मापवाळोनथी एटले अपार छे. जु ओं के पोते विद्याधरनो अधिपति छे तो पण मनुष्यजाति एवा
 वरने आमकारे पुत्रितयाधनादिक तेणे आपुं एजकारे कांचन पुरनगरनो राजा तेणे पण मोटो विवाह ओच्छव करीने पोतानी पुत्र
 परणावी. तेमज उत्तर श्रेणिनाराजा एवा वेखे चरराजा ओए पण पोतानी कन्या परणावी केमके लोकतो पूजीत पूजक छे एटले पूजे-
 लाने पूजे छे. आमकारे विद्याधरनी कन्या ओना आलिगनादिक सुखमालोलुपये लो अने विद्याधरोए सत्कार करे लो ते पुत्रकेट
 लाक कालमूधीसां रह्यो. अनेक प्रकारनां विद्याधी उत्पन्नयये लां घणां आश्चर्य देखवामां उत्साहवाळो अने अनेक एवीं नित्य चैत्यया-
 त्रानां विस्तारथी तथा दिव्यभोगनी रक्षिथी पोताना आत्माने कृतार्थमानतो इतो. खेचरने खेचरनी समृद्धि प्राप्तथाय, जेम देवता-
 ने देवतानी रद्धिमाप्त थाय, तेमां तो कांइ पण आश्चर्यनेथी परंतु आतो घणुं आश्चर्ये छे के भूचरथइने खेचरनी समृद्धिने भोगवे छे. पछी

लक्ष्मीरुपवृक्षना उदयनाक्षरारूप भाळवेदेशमां समृद्धिवहेकुवेरनी नगरीनीजीतनारी उज्जयनीनगरीनो राजाविक्रमाकर
नामेपराक्रमथी मसिद्धहत्तो. अनेतेनी पञ्चनेत्रानामनीअतिशे प्रियकारकस्त्रीहत्ती. वीजीपणतेराजानी मानीतीराणीओ हत्तीअने
तेमनासेकडोपुत्र पणहत्ता. परंतु पटराणीनेतोघणेकाले दिव्यअंगवाळीएक पुत्रिहत्ती केमेकेपोतपोताना पूर्वनापुण्यनानिर्माणने
अनुसारपुत्रादिक, संपत्तियोप्राप्तथायछे. अल्पहोयतेनेपणमोडुं मानमळेअनेपोताना भाग्यथीमोटानेपण अपमानमळेछेमाटे
पित्रादिकनेपुत्रादिथी पणअतिशेमानती साक्षातलक्ष्मीनाजवी तेपुत्रिहत्ती तेपुत्रिण लीलामात्रमांस्त्रीओनीद४ कळाओशीस्त्री
लीथी. अनेते शीखवनारगुरुतोएक साक्षीमात्रजहत्तो. विशेषपत्रडेविणावगाडवामां तेषुत्रिनुअतिशेप्रविणपणुं हनुमांटेतनीविणा
सांभळवानेआवेळा देवतापणपरचश थइनेरहेताहत्ता. त्यार पछितेकन्यायुवावस्थामां आवीत्यारेतेणीएएवी प्रतिज्ञाकरीकेजे
पुरुषविणावगाडवानी कळावेडेमेनेजीतेज श्रेष्ठवरनेमारवरवो. त्यारपछीचारेदिशथी राजालोकोपोताना पुत्रनेअतिश्रेष्ठवि-
णावगाडवानीकळा शीखवीत्यांलइने आवताहत्ता परंतुतेपुत्रि पोतानीकळावहे सत्रपुत्रनेजीतीलेतीहत्ती. पुत्रिनेतेवावरनीप्रा-
प्तिनथवाथीपिता आदिसर्वेधणीचितामां पडयाहत्ता. पछीगर्वसहीत विणाकळागांप्रविण एवाद्वाह्मणक्षीत्र आदिकसर्वलोकपण
एकन्यालेवानी स्पृहाएआववामंडया. एमकारेतेकन्या सर्वसाधारणथइ परंतुतेकन्यानी विणानाशब्दथितता उन्मादवेडेमर्दन
थयेलापोताना अहंकारनोसागकरी हाहाकारनेभिकार एवाशरपावग्रहण करीजेन्नाआव्यतेवा चाल्याजताहत्ता. तेवातप्रसिद्ध
यतांथतांविद्याधर लोकोणजाणी तेविद्याधरोपणफिका पडिरथनुपुरनाराजानी सभामांआवीतेकन्याना रुपनुंतयागुणनुवर्णन
करवामंडया तेवखतसर्व खेचरलोकोतेवातसांभळी विस्मयपाम्यात्यारपछी तेपुण्यसारपुत्रेविचार कर्योकेचालोआपणेपणएकौ-
नुकनोवाजइए. एमाविचारिने केटलाकविद्याधरोए सहीतइद्रजायेतेम घणीशोभाएमहीत विमानउपरवे-

सीतेपुण्यसार कुमारउज्जयिणिमां आन्यो. त्यांविणानादनाविवादने अर्थेएकग्रहामोटी शोभावाळोमोटी मंडपमंडोवेलो
दीगोअनेत्यां थतुंसर्वकौतुकपण दुर्दितुं तेपुण्यसार कुमारनारपूर्वपुण्यना प्रतापथीतेकन्याने विचारययोकेआ कोइवुचमूर्तिमान
कामदेवजेवो जणायछे. अनेकोइ प्रकारनामाराण्यना उदयथीअहीप्राप्त थयोछे. माटेए निश्चेशारोवरथशे एवीकल्पनाकरेछे
एवामांराजानी आज्ञाथीपुत्रिण विणावगाडीते वखतपुण्यसार कुमारआप्रकारेचोलयो केआविणामांअण प्रकारनादूषणछेतथी
जेवोजोइएएवोस्वरआ विणार्थीउत्पन्नथतोतथी तेमाएकदोषतो विणानादंडमांछेने वीजुंदूषणविणामांछे नेजीजुंदूषणआतुंवमां
छे. तेमांविणानादंडमां तोएवोदोषछेके आतुंवमांमेवश थयेलोदंडदगथयेकोछे नेआविणानातंतुमां एदोपछेके एकअंश
भागमांझीणोवाळचोटेलोछे नेतुंवमांएवोदोषछेके तेनोवंधअत्यंतवांवेलेछे तेथीआविणानोशब्द अत्यंतशुद्ध, मधुरलानतो
नथी. हवेतेपरमपदागतदूषणनेसांभली राजातोषणुआश्चर्यपाम्यो अनेतेविणाना सर्वअवयवजूडा करावीजोथातोतेपुण्यसारकहुं
हंतुंतेजमकारनुं तेमांतत्कालदूषणदीदुं अनेपुण्यसारनेवगाडवांनी आज्ञाराजाएकरी. पछीकोइविद्याधरनी अतिशोविशुद्धवि-
णानुंग्रहणकरी तेविणावगाडवाभां अतिशेआदरवाळाते पुण्यसारआदरेसहीत जगतनेआनेदकारी एवारसना उल्लासनेकरनार
एवावीचित्रशब्दवेडे विणावगाडीतसांभली सर्वसमाचित्रामणमां लखेलीहोयएवीअचेतनथइत्यारपछीराजाने कौतुकपमाडवा
तेसभासदनुंअचेतनपणुं प्रकटकरवाकेटलांकना वख, कुंड, भूषण डलटांपाखडीकर्यां अनेकन्यानापितानो मुगटतथाकटारोवि-
गरेस्थानांतरमां स्थापनिकन्यानी कोटमारहेलामोटाहारने तेनाहृदयेसहीत ग्रहणकरी आप्रकारनुंमोडुं आश्चर्यकळाभ्यासनुं
देखावडुं. जेथीसचेतन हतातेपणअचेतन थया. उपमाए रहीतपोतानीकळासभाभां प्रकटकरी पछीतेसर्वसचेतन थयात्यांरजेगी
जेवस्तुलीवेलीहती तेतेनीसर्वेअर्पण करीतेथी. तेथेप्रसन्न थयेलाराजाएमोटा महोत्सवनी परंपरापूर्वकपूर्ण मतिज्ञाधवाथी

ये लोको जे इ तेषु जिनुनाम विजया ए प्रकारे राजा प्रमुख सर्वलोको एक यु. अने सो भाग्यने दक्षपणु इत्यादिक गुण वडे सर्व कन्या ओने जीतती. एवी ते कन्या जयंतिना जे वी पृथ्वी भांशो भती हती. बालचंद्रमाना जे वी ते बाला अतिशो निर्मल कळा वडे वृद्धि पा मती लोको कमां अतिशो माननु पात्र थइ. ६४ कळा मां अतिशो कुशल पुण पा मी शिखिनार पुरुष पुं जेम प्रति विव पडे ते मते नी कळाना प्रति विवरु पते थइ ते कन्या वर पा मवाने योग्य थइ त्या रे पिता ए विचार कर्यो के देवताना कक्षा प्रमाणे आ कन्या नो वर थशे पण ते को इ जगा ए के मदे खा तो न थी एवो विचार करे छे एटला मां आकाश मां देव वाणी थइ के हे राजन् ! विवाह नी सर्व सा मग्री तुं तै यार कर अने लय नी नख ते जे देवतानी अद्भूत शक्ति थी सर्व अगे आभूषण नो थारण कर नार वर ए नी मेळे जे जगा ए आवी उभो रहेशे पछी ते राजा ए विचार कर्यो के प्रथम जे मदेवतानी वाणी सत्य थइ हती ते म आपण सत्य थशे, एवुं थारी सर्व विवाह नी सा मग्री तै यार करी विवाह नुं लयली थुं छे ते वख ते वर नी वाट जुं ए छे ते धामां तत्काल मोटा विमाने सही ते देवतानी पेठे विद्या धरो ए सही त आकाश मां थी ते पुण्य सार कुमार उत्तरी आव्यो आश्चर्य पा मता सर्व लोको नी मध्ये ते राजा ए पुण्य सार वर नी साथे ते कन्याना विवाह नो मोटो उत्सव कर्यो अने हस्त मोचन समये राज्य नी सत्यताने करना ए वी यौ वराज पद वी ते कुमारने आपी अने बीनुं पण धनुं धन आण्यु क्विक हे छे के ते सम म नुराजाना मत मां न देवा योग्य वस्तु शी छे ? कां इ पण न थी. राजा (चंद्र) ना प्रसाद ना प्रसर थी थये ला रसना उल्लास वडे ते राजा समुद्र नी पेठे शोभ्यो, परंतु ते मां आटलुं विशेष छे के समुद्र तो जळा शय (जळनो आशय) छे अने आराजा तो जळा शय न थी, एटले जड अंतःकरण वालो न थी. ते जगा ए ते कन्या वडे जेम लक्ष्मी वडे लक्ष्मी पाति शोभे ए मते नी संघाथे रहलो घणा काम भोग ने भोग वतां अनुक्रमे पुत्र उत्पन्न थयो. रुपादि गुण वडे अद्भूत एव ते दौहित्र नी प्राप्ति थी अतिशो प्रसन्न थये ला राजा ए पोतानुं सर्व राज्य जमाइने अर्पण कर्यु. अने पछी चारित्र लक्ष्मी नो पाति थइने एटले दिक्षाल इने तेज भवर्मा योक्ष लक्ष्मी ने पा म्यो. त्या र पछी पुण्य सार कुमार ते नगर थी नी कली गया पछी पिता दिक पोताना पुत्र ना

वियोगथी अतिशेखेदपागतं हतां. चारिपासपुरुषोमोकलनिते पुत्रनीशोधकरावता हना. जेमहाथमांथीमणीपडीजाय एमतेमयेला
 पुत्रनीशोधघणीकरावतां पणकोइजगाएसंभाळनमल्ली. अपारदुःखसमुद्रमांपडेला राजाएजोशीप्रमुखने पृष्ठयुत्यारेतेमणेकहुंके
 स्थानस्थानमांतमारो पुत्रफरेछेअनेतेअत्यंतमुखीछे, तेजेमजंमछेडोजोजायछे तेममनोवाचिछितभोगनेभोगवेछे, तमारेज्यारे
 राज्यआपवानीवखत आवशेत्यारेवांचिछितदैवनी मोटीलक्षिमासमागमजेवते पुत्रनोसमागमथशे. आप्रकारनातेज्ञानीपुरुषनी
 वाणीसांभळीपुत्रप्राप्तिनो निश्चयकरीजेवोपुत्र प्राप्तिधीप्रसन्नथाय तेवोप्रसन्नथयो हवेपुण्यसारकुमारनीवात कहछेकेपूर्वेनिश्चल,
 उंचा, दुर्गमनाम नगरनेविपेस्थिरथयेली साधुलक्ष्महोयतेवोनरपति नामेराजाहोजेनादेदिध्यमान प्रतापरूपअग्निमांशजुलोको
 पतंगीआनीपेटेपढताहता. तेराजानीपटराणीनीघणा पुत्रययापूर्वेकपुत्रि लक्षिभनजिधीमसिद्धमथमा एवेनामेहती. लोकमात्रनी
 एवीरीतछेकेप्रथमजे अपत्यथायतेंवणुंमानीतुं होयनेपछीजमेमविचोपप्रजा धागनेमतेमतेतुंमान्यपणुंनरहे. एपुत्रिपांचत्रात्रिमाताए
 पालनकरेलीआनाखोळामांथी आनाखोळामांएवीरीते स्त्रीओएस्नेहथीरमाडेली पितानाकुळनेशोभावनारीहती. रुपादिकगुण
 एकएकनीस्पृद्धार्थीवृद्धि पामताजेमांछेएतुंवात्यपणुं अतिक्रमणथयुं. एटलेयौवनवस्थाप्राप्तथइ तयारंपितानाअंतरमांचितथइ
 केआकन्यारत्ननेयोग्यवरकोणछे. एनोतपास्तकर्यो. पणजगत्नीकन्याओमात्रने अतिक्रमणकरेणुंते कन्यानुंरुपहतुंमाटेपिताए
 विचारकर्योकेहुंस्वयंवरकरुं. पछीपुत्रिनीनजरमां आवेतवरनेपापोएवो विचारकरीअखंडछेजोभा जेमांएवोचणुंद्रव्य खरचीमोटी
 स्वयंवरमंडपकराव्यो, नेसांदेशदेशांतरना राजाओपोतपोताना पुत्रनेलहुंप्रथमजडुंप्रथमजडं एवीरीतनीत्वरार्थीआव्या.
 माटेविषयनीलालच आप्रकारेआश्चर्यकारीछे, जेमकोइएकहुंकेहुंवाह्यपणानो निर्णयकरीएकजसारा ब्राह्मणनंजमाडीश
 एवीमसिद्धीकर्यापछी जेमघणांवाह्यपणानांआवेतेरीतेएककन्यानीस्पृहा माटेघणाघणाराजांआव्या. माटेमिथ्यामोटा

उद्यमनेधिकारछे. अथवाकेटलाकतो कामरागवहे आव्या, केटलाकलो भवहे आव्या, एममोटा मोटा पण मोहपाभीने आव्या. तेवखते शतद्वारतामारा जानुपण निमंत्रण आव्युं. तेने पुण्यसारे जाणी विचार कर्यो के आपकारनासंदिग्ध अर्थवास्ते हुं जाडेकेन जाडं. प्रसिद्धपणे जाडंने कन्या नवरे तो पण मारुंडपहास थायने घणारा जानो समाज थयोछे तेकैतक जोवाने मनझाल्युं रहेतुं नथी माटे केम करवुं ? पछी निश्चय कर्यो के आपणे गुप्तजवुं. अने एक मंच उपर छाना माना वेशी रहेवुं. एम विचा करी पुत्रादिकने आगळ मोकली कोइमि पथी सांरही देवतानुं स्मरण कर्युं. ते देवताना वळधी ज्यां सुंदर राजा ओवेठे लोछेल्यां एक मंच उपर पोते पण वेठो. अने पोतानुं कुबडा जेवुं अंग देवताना मत्ता पथी कर्युं तेवामां मोटा उत्सवथी दिव्ये वेषेन धारण करती सखी ओए सहीत पालवी मांवेठेली ते कन्या स्वयंवर मंडपमां आवी. अने प्रतिहारी दासी एवर्णन करे लासमस्तराजाने रुप गुण सहीत सांभळ्या पण ते सर्वनो अनादर करी आगळ चाली. एक पंक्ति मांवेठे लाराजा ओनो अनादर न थाय माटे अने आशाथी तुज्जा पामे लाराजा ओए महामोहथी जोयेली ते कन्या एक भुं के आपुरूप मां तो कोइ मारे वर वा योग्य नथी. तेवखत आवे लास सर्वराजा ओ पश्चात्ताप करवा मंडया. केटलाक तो ते कन्या नां पाता पितानो वांक काढेछे, केटलाक तो ते कन्या नो वांक काढेछे, केटलाक स्वयंवर नो वांक काढेछे, केटलाक ज्ञानिराजा पोताना कर्मनो दोष गणेछे, थोडी कवार मां सर्वराजा ओ देखीर हापळी को पकरती एवीति दासी एटले राजानुं वर्णन कर नारी दासी बोली के आवा आवा महासमर्थ रुप गुण सहीत तारी ध्यान मां नथी आवता तो आंशुकुवडाने तारे वरवुंछे ? एम ते कन्या नुं उपाहास्य कर्युं. ते उपाहास्यने सांडुं करती होयने शुं एम ते कन्या एप्रथम स्वप्न देखवाथी ते कुवडाना कंठमां वरमाळ आरोपण करी. केम के स्वयंवर ना पहेला दिवस मां तणी ए गौत्र देवीनुं आराधन कर्युं हंतुं लारे गौत्र देवी एक धुं हंतुं के तारे जो अतिश्रेष्ठ वरवरवो होय तो गुप्तरुपथी आवेलो एक कुबडा पुरुरूप तेने वरजे. एवा स्वप्नने अनुसरी ते कन्या ए सर्वराजानो त्याग करी जेम भरीवी जा पुण्यनो त्याग करी कमळेने प्राप्त थाय तेम सर्वनो त्याग करी ते कुवडाने

प्राप्तथइ, तेवखतआकाशमाथीपुष्पनो वरसादथयोअनेदेववाणी थइकेधणोसारोवरमळ्यो. आप्रकारनुंविस्मय जोइसर्वेपुरुष
 अतिशेआश्चर्यपाम्या. केटलाकइर्पाळपुरुषतो एमवोलयाकेआवामोटा मोटाराजाओनीसभा वच्चेथइतेमनुंअपमानकरीआकन्या
 कुवडापुरुषनेकेमवरे ? एमवोलेछेएटलाभां आकाशवाणीथइकेहेराजाओ ! सर्वराजामांश्रेष्ठवोआतो पुण्यसारनामेराजाछे.
 मोटेजेकोइएनेनहींनेमे तेनेअमोशिक्षाकरीशुं. आतोआकन्यानघणापुण्यथी खंचइअवेलेछे एवुंसांभलीसर्वेविस्मय पामीनेकंप्या.
 तेवखतसांआवेलाते पुण्यसारनापिताए पोतानापुत्रनुंनामस्मरण मात्रथीअतिआश्चर्यपामी विचारकर्योकेपुण्यसार राजातेत्रीजो
 कयोहशे ? निश्चेमारोजपुत्रहसो एमविचारैछेएटलाभां देवतानावळथीतेजकुवडो पुरुषअतिशेसुंदरछे रुपजेनुंएवोवूवनापोताना
 रुपनेभजतोस्फुटपणे प्रकाशथयोअनेतत्काल् उठीपितानाचरणकमळमां तेणेनमस्कारकर्यो. केमकेक्यारेपणमोटा पुरुषपोतानुं
 उचितपणुंचूकतानथी. अतिशेआनंदकारी पितापुत्रनोसमागमथयो. हवेतेपुण्यसारनुंसमग्रदृतांत जाणीसर्वराजाओएअतिशे
 प्रसन्नथइतेनोसत्कारकर्यो. तेकन्यानोविवाहमोटाउत्सवथी थयोकेमकेपुण्यथी दुर्लभवस्तुशीछे ? कइपणनथी. सर्वराजाओनी
 संघाथेतेपुत्रनेबोलावी सहस्रवीर्यराजोपोताना नगरप्रत्येआव्योअने मोटासमृद्धिमानउत्सवथी उपमारहीतएवीशोभावडेपोताना
 नगरमांपुत्रप्रवेशनेमोडो उत्सवकराव्यो. पछीशुभादित्रसेपुण्यसार पुत्रनेमोटापहोत्सवथी राज्याभिषेककर्यो. आप्रकारेराज्य
 अर्पणकरवाथीप्रतिबंध रहीतथयेलातेपिताएविधि सहितदिक्षालीधीअनेते दिक्षानेवरोवरपाळीमोक्षपदपास्यो. तेपुण्यसारराजा
 अनेकप्रकारनीराज ऋद्धिओप्रथमपामेळीछे तोपणरामचंद्रनीपैठे पोतानापितानीराज्य समृद्धिपामीनेअतिशे हर्षवतथयो.
 प्रथमथयेलीआकाशवाणी सांभळीनेसर्वराजाओए अतिशयमान्यआणुं अनेकन्याओतथा सेनादिकघणीसामग्री अर्पणकरी
 अनेजगत्मातेनींधणी प्रसिद्धिकरी, नेपोतपोतानीजोसारीसारीवस्तुहतीतेअर्पण करीपोतानीमोटपनो त्यागकरीदासर्किकरना

जैवाथइराजामात्रतेनी आज्ञामारंहाः एप्रकारेआठेदिशमां पोतानीआज्ञामांभवतोवतोसूर्यजेमकांतिवदेशोभे तेमआपृथिविमां शोभतोहतो. अनेदेवतानासमीपपणाथी त्रणखंडनुअखंडराज्य पोतेएकलोकरतोहतो. कोइदिवसएराजाने दिग्विजयकरवा जंभुपड्युनथी. तेमकोइदिवससैन्य पणराखवुंपड्युनथी. तेमलडाइपणकरवीपडीनथी. दूनमोकलीकोइशत्रुनी खत्रमंगाववी पडीनथी. कोइदिवससामदान भेदकरवोपड्योनथी. कोइनोदंडकरवोपड्योनथी. कोइविद्याप्राप्तनेअर्थे देवतुंआराधनकरवुं पड्युनथी केमकेएटलोवधोपोताना पुण्यनेमहीमाहतोके पोतानमिलेजसर्वसमृद्धिओमासथाय जेमरार्गमांइंद्रशोभे तेमपृथिविमां एराजाशोभतोहतो. एराजानेपूर्वैकहेलीआठ स्त्रीओआठपटराणीओहती. तेमनेप्रत्येकनेएकएक हजारमेवकएटले सेवाकरनारीओवीजीराणीओहती मांटेजाणेआठहजारराणीओएराजानी होयएमजणातुंहनुं. तेवीवखतमांश्रुतसमुद्रनापारंगत, महाविरत्त, शुद्धिनुंधारणकरनार, निस्संगएवा गुरुमध्येश्रेष्ठ सुसंगनामे साधुत्वांआव्या. तेमानसांभली घणाश्रेष्ठ परिवारिसहीत इंद्रनीपेटेसर्व समृद्धियेसहीत पुण्यसार राजतेसाधुनुंदर्शन करवानीकळ्यो. प्रदक्षणादिकविधि सहीतते गुरुनुंवदन करीपोताना घटतास्थानमां आदरेसहीतेवठो. जेपुरुपजेयीमोटपने पामेछेतेपुरुषतेनीमोटी 'उन्नतिकरंडे. एमनहोयतो एराजानी एवीकृतज्ञता क्यांथीहोय ? अनेएराजानोआप्रकारे पुण्योदयपणक्यांथी होय ? तेकहुंडेकेधर्मथी औश्वर्य प्राप्तथायळे. तेधर्मनोजे नाशकरछेते सुगतिनेक्यांथीपामे ? केमकेतेतो पोतानास्वामिना द्रोहनोपातकीथयो. मोटा पुरुषोपतो प्रथमधर्मथीजप्राप्त थयेलीसमृद्धिवडे विशेषपणधर्मनुं आराधनकरवुं एमएकएकनी सहायताकरवी. प्रथम जेमोटा नहोयतेणेमोटापणुं पामवानेधर्मनुं आराधनकरवुं. पछीसर्वथा प्रकारेप्रमाद रहीथइने तेजधर्मनी बुद्धी करवी. जेममेघ, जळनुंपानकरीने जळनोवरसादकरेछे. आपकारवीअमृतुरूप देशनासांभलीनेचारज्ञाननाथरनार एवासि

छांतनासमुद्ररूपएवा तेगुरुप्रत्येपुण्यसारराजाए पोतानापूर्वजन्मनुवृतांतपुछथुं. त्यारेगुरुवोल्याके हेमाहाभाग ! पूर्वमहापुर
 नामानगरमां मोटाआनंदनासमुद्ररूप मोटींछद्दिवाळो, महाआस्तिकएवोएकपुत्रहत्तो. तेनेपितादिकआस्तिक पुरुषोनीक्रिया-
 ओशीखवी. त्यारेतंसंसारनुंमंदपणुंकरांने प्रमादरहीतधर्मकरवामंडध्यो त्यारेलोकांए तेनुंनामधर्मसार एंडुंस्थापनकर्युं. जेडुं
 नामतेवाजेतेमांणुणहता मांतेअन्वर्थ (यथार्थ) नामवाळो प्रसिद्धिनेपांम्यो एकदिवसंडुंरउध्यानमां हर्षसहीतमित्रो साथे
 विचरतोहतो अनेकौतुकजोवानीइच्छाए चारेपासभ्रमणकरतोहतो तेवामांएकस्वभावथीज शांतिवाळा उपशमणुणयुक्तकोइक
 मुनिनेकायोत्सर्गमां रहेलादीठा. अनेतेमुनिनेएककोइ अनार्यएवीवांदरीआवीने विदारण (छेदन) करतीतेनाजोयामां
 आवी. त्यारेतेणेविचारकर्यो, केमनुष्यमात्रनीउपद्रवथकी रक्षाकरवीवटेछे तोआमुनिनी रक्षाकरवीमारेयोग्यछे. एमधारीने
 वांदरीनेनिवारणकररी तोपणतेवांदरीए पिशाचीनीपेठे तेमुनिनेनमूक्या. तेवामहाकाठिणउपसर्गमां पणमेरुपर्वतनी पेठेकंपाराए
 रहीतेतेमुनिनेतत्काळ केवलज्ञानउत्पन्नथयुं. त्यारेतेमुनिवांदरी प्रत्येवोल्याकेढेढे ! तुंवाराअंतरमांशांतिपाम. अनेतुंसातज
 न्मथीप्राप्तथयला द्वेषनाफलनेकेमनथीविचारती ! एंडुंवचनसांभळीने तेवांदरजेमंत्रथी स्थंभितथइजाय तेमतेविस्मयपायी
 स्थंभितथइ. तेपुण्यसारेपूछेलाज्ञानी महाराजवोल्याके माराआश्रवमांआमारीस्त्रीहती तेम,हुंआतिकेआसक्तथइ पितादिकथीजुदो
 पडयो. स्त्रीनासुखनेआधीनथइ. पितादिकथीजुदापडता मूर्खपुत्रनोधिकारथाओ. पछिदैवयांगथीसारारुनी प्राप्तिवायाहिंश्रा
 वकनोधर्मपांम्यो अनेमिथ्यात्वमतेने जुठोजाणीतेमांधीश्रद्धारहितथयो. केमकेधर्मरहीतएनामतेनेविपे शोस्नेहकरवो ? एमवि-
 चारीतेमांशिथलआदरथयो आदुष्टस्त्रीनिरंतरद्वेषकरतीहती तेथीवैराग्यपायीमैंआव्रतनोआदरक्यो. पछीएस्त्रीमिथ्यात्वना
 पोपणथीअनेअनुक्रमे माराउपरवधारे द्वेषवालीयइनेगरणपायी दुष्टसर्पोंणीथइ. केमकेमूढपणानाआचरणनेधिकारथाओ. दे-

वयौ गथजिवनमां एसापेण ह्वती जिवनमां हुं कौपक करीने उभाह तो तेव खतमने देखी करडवाने दोडी आवी. तेजव खतकोइ आवता मोरे मारी. मरीने द्वेपथी तेमयूरी थइ. तेमयूरीमने उपद्रवकरवा आवी. तेव खनकोइ श्वाने तेनुं भक्षण कर्युं. त्यारे ते मरीने कुतरी थइत्यार पछी वराही थइ. त्यार पछी वाघपण थइ. तेव खतेपने मारवाने ते दोडी ते एक खाड्ग पड्डी. तेव खतने अंग उपांग सर्वे भाग्यां, तेव खतवांदरा नाटोलाए तेने उपद्रव कर्यो, तेथी मरणपामीने आवांदरी थइछे. तेपूर्वना वैरथीमने उपद्रव कर्यो. देह धारी एक अंगे द्वेप कर्यो होये तेपण निश्चै सहन थायएवोनथी. हालमां अमारी वाणीथी एने जाति स्मरण ज्ञान उत्पन्न थयुं मोटे पूर्व भवने संभारी शांति पामी आवेठीछे. मनमां अति शयपश्चात्ता पकरती वैराग्यपामीमने घणुं खमावेछे मोटे ए आठ दिनमां मरणपामी देव लोकां मांदे वीथी मोटे हितने इच्छनार पुरुषे मिथ्यात्व अने द्वेप एवे नो त्याग करवो, जेथी अन्य नर्क ना जेवी दुर्गति प्राप्त थायछे. देह धारीने रागछे ते दुःखीने वारण करवा योग्यछे तेथी पण द्वेप तो विशेषे करीने निवारण करवा योग्यछे अने धर्म द्वेप तो अनंता दुःखने आपनार एवोने सर्व अर्थ मात्र नो हणनार एवोछे अने वयोवस्थाना विशेषे पणायी रागतो कोइ वखत नथी पण प्रसरतो परंतु द्वेप तो चोरपास थपी प्रसरछे मोटे ऋषिने पण द्वेप मटाडवो एक ठणछे. एप्रकार नीते कवळीनी देशनासां भळीने प्रतिबोधपाम्योछे आत्मजिनो एवो थइने बो लयोके हे प्रभो ! धर्म क्रियाने द्वेप करनारने पाप करनारनी पुष्टि करनार एवो हुं हुं मोटे मारीशी गति थशे ? त्यारे ते कवळी बो लयोके पूर्व जे पाप कर्यो होये तेनुं मायाश्चित करीने सारा साधुनो समागम करी धर्मनुं आर । धन करे तो तारी पण निश्चै सारी गति थाय अने तपः क्रिया, अभिग्रह इत्यादि दुःखे करवा योग्य तेने पण पोताना शिक्तेने अनुसारे करवुं ने आठ प्रवचन मातानुं तुं आराधान कर तो तारा चित्तने विषे उदय पा मनुं सम कित थशे. तेमां तुं चित्तने स्थिर कर. एटला वडं तुं मरीने सदगति पाभीश. ने त्या र पछी मोक्ष पण पाभीश. पछी ते पुण्य सारे ते प्रकोरे धर्मनो अंगे कार करी पोताना स्थान मांगयो. ने धर्म मां एकाग्रहणुं राखी प्रमाद रहित थइ तेनुं आराधन कर्युं. धर्म

वाळारुघोमां तेघणोघोर्भेष्टकहेवायो अनेसर्वेनेप्रीतिनुं पात्रथयो. प्रथमतोपुत्रपणाएकरीने प्रियहोतोअनेह्वेतोपुण्यवडेपणअति-
 शोकोकामियथयो. त्यांथीआरंभीनेपुण्यसार समकितगुणरूपछे आभूषणजेनेएवोसतोसम्यकप्रकारे इरियासमीती, भापासमी-
 ती, पिंडेपणाएत्राणने विषेतथासमग्रकरत्रायोग्य वस्तुनोनिक्षेपअनेआदान तेनेविषे तथामळप्रज्ञानोत्यागकरवो तेनेविषेतयाज-
 लादिकनुंग्रहणकरुं तेनेविषेअतिशे यत्नवालोथयो. मनशुषि, वचनगुप्ति, कायगुप्ति एत्रणने विषेपणयत्नावाळुंछे मनजेनुं
 एत्रोष्टहस्थाश्रममांपण मुनियोनेद्रष्टांतरूपेतथयो मारुंनामपिध्यानयाय तथाकोइजगाएलोक्रमने हसेनहींएवो विचारकरीधर्म
 सारएवुंपोतानुंनामतेणे सार्थकदीपावुं. अनुक्रमेपिता, धर्मनुंआराधानकरी स्वर्गलोकमांगये सतेतधर्मसारदुष्टदेवनावशयी
 अल्पसारएवोथयो. माटेभवास्थितिनेधिकारछे जेएकप्रकारेहीकशतीजनयी तेकहुंछेकलक्षिमीनी प्रवृत्तिकेडलाक प्रयत्नेकरेछे
 तोपणतेसनेप्राप्तथतीनयी. अनेकेडलाकपडयारहेछे तेमनेपणलक्षिमेवेछं अनेतेवैप्रकारनानयी तेमनेपणसेवेछे अनेतेवैप्रकार-
 नाछे तेमनेपणसेवेछे. एमलक्षिमीनोप्रचार विचाराणांआवेतेनोनयी. तेषुरूपनोप्रीतिपात्र एकपडोक्षीमहेतोहोतो नेतेकुदुम्बत्राळो
 होतोअनेमकृतिवडे; अतिशेभद्रिकहतो. अनेसोमएवुंतेनुनामहंतु. तेसारापाडोशानिप्राप्तिथये सतेतलक्षिमीरहितहोय तोपण तेथी
 परस्परगुणप्राप्तयायछे अनेलक्ष्मीसहीत होयतोपणपरस्परगुणप्राप्तथायछे, केतेलघुहोयतो लघुकार्यनीसिद्धिप्रयत्नाविना करी
 शकेछे. अनेतेमोदोहोयतो आपणुमोदुंकार्यमुखेथी साधीशकेछे. धर्मसारनोइरियादिक जिवनीरक्षाकरवा प्रमुखधर्मने देखीते
 पडोक्षीपोतानीखेतीवाही तथाकुवाप्रमुखसंबंधी जिवहिंसककार्यने अतिशेनिंदतोहोतो. नेधर्मसारनी निरंतरअतिशेप्रशंसाकर-
 तोहोतो. तेनाप्रवचनमात्रनुं एटलेसिद्धान्तनुं आराधनेनेतो विशेषथीस्तुतिकरतोहोतो. नेपोतानांशास्त्रनी निंदाकरतोहोतो. तेपु-
 रुषपोतानामोटाआरंभमां मग्नहोतोतोपणतेप्रकारनी बुद्धिथीतेणेंघणुपुण्यउपार्जनकर्यु. नेचित्तवडेआमकारनां धर्मकार्यथायतो

सारूप्यमोटापुण्यशास्त्रिणां करेलामोटानिर्दोष आचरणकरवामां तेषोतानीआतुरताधारणकर्तोहत्तो. तेषामनामनापुरुषे ते वणीकपुत्रने श्रेष्ठअभिप्रायवालो जाणीनेपोतानुंधनवेपारने अर्थेआयुंकेमके पोनानुंसामर्थ्यसंतजे दुष्टद्विवालोपुरुष होयते अन्यपुरुषनाप्रयोजनने सार्धीशक्तोनथी. त्यारेतेनुं धनअरण्यामांउत्पन्नथेला सुंदरपुष्पनीपेठे तथाक्कुपआदिक वस्तुनीपेठे तेथनादिकवस्तुनिरर्थकछे केमकेकोइनाउपयोगमानथी आवतीमोटे. जेमआपतकालमां नौकाचलावनार करणधारमळेतो तेनाप्रयोगथी आपतरुपसमुद्रने तरायतेमतेपुरुषणवेपारनेअर्थे आपेलाधनवडे आपतरुपरामुद्रतरिने तेधनपाछुंतेनेआपीनेपोते धनाढयइधणोमुखधियो. एमकारसारपडोशीनासपीपणामां मोटोआश्चर्यकारीगुणछे कृतिपुरुषने विपंकुनज्ञपणुंमोदुरह- लुंछेएमधारीतेनुं घणुंसन्मानकर्युं विवेकेकरने तोतोदिवसथी आरंभीनेपरस्परघणीप्रीतिथइ एवातघटेकमेकेमोटा पुरुषनी एवीजास्तिथिछे. इवेतेकुटुम्बधारीपुरुष पोतानुंआयुज्यभोगवी मरणपामीनेपूर्वकहेलो एवोपुण्यात्मापुण्यसारनामे कुमारथयो. धर्मसारतोश्रावक धर्मनुंआराधनकरी अंतमरणपामी आठमादेवलोकमां एकमोटोदेवथयो. तेणेपूर्वभवमांकरेलोपोतानोमोटो उपकारअवधीज्ञानथी जाणीपरोपकारनो प्रत्युपकारकरवानी इच्छाएल्यारे पुण्यसारनेअपमानथुं नेअधिमानथी घरमूकी वारणेनीकळ्यो तेदिवसथीजगुप्तपणे तेनीसेवोतेदेवानिश्रळचित्तपणे कर्तोहत्तोअनेतेतोदिव्य वाणीवडेचोलेतोहत्तो. तेदेवताए कांतिसंकेतकरेला मित्रनीपेठतारुंसमीपणुं अनेअवसरेअवसरे सूचनापणुकरतोहत्तो. उत्तमपुरुषने विपंकरेलोअल्पपणउपकार वडनात्रीजनीपेठे आगळआगळ मोटोविस्तारवालोथायछे. अष्टप्रवचनमातानी प्रशंसारूपआराधनाथी अनेआठआठस्थानमां महीमावाळीकन्याओ नराख्यादिकनी प्राप्तित्यारेथइअने मोटीसमृद्धिनी प्राप्तिपणथइ. अनेपुण्यनाअनुमोदन मात्रधीनरने दुर्लभपणुं अपरिमितफलनी प्राप्तिथवाथी तुंसर्वअंगेसुखीथयो. तोजेनीअनुमोदनामात्रथी आनामोटाफलने तुंपाम्यो तोहवे

सर्वइष्टसिद्धिने आपनारएवું તેપુણ્યવેપ્રકારેઅથવાત્રણપ્રકારેકર. આપ્રકારનું તેમનિવંચનસાંખ્યલીને પ્રતિવોધપામ્યો અનેશુદ્ધ
 થઈછેશુદ્ધિજેનીએવોસતો પોતાનીસર્વશક્તિવડે સમકિતપૂર્વક ફરિયાદિકનેવિષે જત્નાવાલોથયો. આપ્રકારનું મોંદુરાજ્યસતેપણ
 તેરાજાનુંંઈયાંદિકને વિષેલયયોગપણું દેહીનેકોનેઆશ્ચર્યનથાય ? નિશ્ચલચિત્તવાલામુનિને પળતેઆશ્ચર્યથતુંહતું. જેવોરાજા
 હોયતેવીજિવહુધાપ્રજાદોય માટેધર્મનોફિલાત્રો પ્રજામાંપણયો અનેલોકમાંપણ તેધર્મનુંંકહનપણુંથયું. અતિશેશુદ્ધિવાલોતેરા-
 જાકોઈવસ્તુધર્મજાગરણમાં ફાગ્રાચિત્તથઈનેવેઠોહતો. કેમકેસંયમવિનામમ્યકપ્રકારે સમીતિ, મુક્તિઆદિકઆરાધના થઈશ-
 ક્તીનથી. વ્હીકઈવસ્તુનોપ્રાંતભાગ, નિચારકરતાંગ્રહણકરવાયોગ્યનથી ? સર્વવસ્તુનુંંએતે જતાંનિરસપણુંજળાયછે માટેશમી
 પુરુષ (મુનિજન) તોરાહ્યાદિક સર્વસનોત્યાગકરીને શાંતરસનોઆશ્રયકરેછે કેમકેશેરડીનારસનીપેઠે સેકડોરસ સેવન
 કર્યાહોયતોપણએતે તેસર્વેનિરસથાયછે અનેગાંતરસતોઆરંગમાં ધોડોહોયતોપણઆગલજતાંજતાં અતિશેશ્રેષ્ઠસુલદાયકથાયછે
 માટેતેઆર્યપુરુષેષ્ટલેરાગાણે આપ્રકારનોવિચારકરી પોતાનુંસર્વરાજ્ય પોતાનાપુત્રને અર્પણકરીપોતાની આઠસત્રીઓએસહીત
 વિધિયુક્તવ્રતનું (દિક્ષાનું) ધારણકર્યું. અનેચૌદ્વર્ણવર્ણતઅનુક્રમે સિદ્ધાંતપઠનકર્યું. અનેઅપ્રમવચનમાતાનું વિશેષપણેઆરા
 ધનકર્યું. અનેતેનેત્રવિષેષ્ણાગ્રમનપુરારણ્યું. અનેસર્વજગાણી વ્યગ્રપણુંનાશકર્યું એમવળાદિવસથતાંએક દિવસેસપ્તક શ્રેણી-
 પ્રત્યેઆરોહણકરીને (વહીને) કર્મનાષ્ટદુર્ગલલિચિત્તેરત્રામાંડયાં. એમકરતાંતેનેકવલજ્ઞાનનીપ્રાપ્તિથઈ. ત્યારેદેવતાએ મોટીકાંદિ
 વાલોવેશઆપ્યો તેનુંધારણકરી આઠમવચનમાતાનું આરધનાદિકલપદેશથી લોકનેપ્રતિવોધકરવાયોગ્ય જિવોનેસંયમમાર્ગમાં
 પ્રવર્તવિતોઅનુપમ કેવલજ્ઞાનનેયોગ્ય એવામુલ્કનાઆસ્વાદપણાનેપામ્યો. ષ્ટલેમોસમુલ્કનેપામ્યો. એમકારેપાંચમુમતિ અનેત્રણ
 ગુણિત્વરૂપ જેમાતાઓતેનાઆરાધનનુંં દ્રષ્ટાંતજાણીદેખવ્યપુરુષો ! તેનુંઆરાધનકરવામાંગયત્નકરો. અનેમોક્ષમુલ્કનેપામો.

એમકારેતપાગચ્છમાં શ્રીસોમસુંદરમુરી તથાશ્રીમુનિસુંદરમુરી તેનાધિષ્ઠ્યશ્રીરત્નશેખર, મુરીએરવેલાઆચારમદીપના-
મનાગ્રંથને વિષેચારિત્રાચારનો પ્રકાશ એનામનોત્રીજો પ્રકાશસંપૂર્ણધ્યો. ॥ ૩ ॥

હવેતપઆચારની મરુપણાકરેછે એટલેકહેછે. તેમાંતપાત્રીએ દેહકર્માદિક જેનેકરીનેતેતપકહીએ. તેશાસ્ત્રમાંકંઠુંછેકે
રસ, રુધિર, માંસ, મેદ, અસ્થિ, મજ્જા, શુક્ર, જેનેકરીનેતપાયછેઅને અશુભવાંકર્મપણતપાયછે તથીતેતુનામનિરુક્તવેડેની.
પણેતુતપછે. અનેતપઆપવને પરમવનેવિવેસર્વઅર્થનુંસાધકછે તેઠુંછેકેસર્વલક્ષ્મમાત્રને સાંકળવિનાવાંધી રાખનારતપછે
અનેત્રિપ્ત, પ્રેત, ભૂત, ઇત્યાદિકથીરક્ષાકરનાર અક્ષરવિનાનોમંત્રપણતપજછે. અનેતપવડેઅસ્થિર હોયતોપણતેસ્થિરથાયછે
અનેમાંકુંહોયતોપણ સરલ્લથાયછે. અનેદુર્લભહોયતેપણમુલભથાયછે અનેઅસમ્યહોયતેપણ સારુંસમ્યથાયછે માટેતપવડેજસર્વ
કાર્યસિદ્ધથાયછે. સર્વેવીકર્મપ્રકૃતિયોનો પરીણામવશથીઉપક્રમ થાયએમકહુંછે. અનેવહુધાતોઅનિકાચિતનો ઉપક્રમથાય
છેઅનેતપથીતોનિકાચિત પત્રીપણકર્મપ્રકૃતિયોનો વહુધાઉપક્રમથાયછે માટેકર્મનિર્જરાનેઅર્થેતપજતપવું. તેઉપરઋષિપ્રણિતત્રચન
છેકેઆલોકનામુખને અર્થેનતપવું તથામોટીરદ્ધિનેઅર્થે પણતથાકીર્તિનેઅર્થેતથા અન્યમુખનેઅર્થેપણતપનકરવું; તપતોઆલોક
પરલોનેત્રિવંધેપ્રકારનાંમુખને આપવાસમર્થછે. તોપણનિર્જરાને અર્થેતપકરવું તેશ્રેષ્ઠછે.

માટેપ્રવચનમાંપ્રસિદ્ધ એવાંનૂવપ્રકારનાં નિદાન (નિયાણુ) તપસ્વીપુરુષે ત્યાગકરવાં તેશાસ્ત્રમાંકંઠુંછે કેજેમુદુણવા
ચારિત્રનુંપાલનકરીને ભોગાદિકનું નિયાણુંકરેછે તેઅજ્ઞ (મૂર્ખ) પુરુષછેકેમકે તેતોજેમફલ્લદેવામાં દુક્ષણવાકલપવૃક્ષને છોદિ
પમાડીમસ્મકરેછે તેવોતેમૂઢપુરુષજાણતો. અનેનિદાનનું સ્વરૂપતોઅર્પણ કરેલીપ્રતિક્રમણ સૂત્રનીચિત્તિચીજાણવું. તપતોછપ-
કારવુંવાદ્યે અનેછપકારવું આશ્યંતરે. એવાવારતપનામેદછે. તેતુંજેઆચરણકરવું તેનપાચારકહીએ. તેઉપરઆર્પવચનછે કે

તપવામપ્રકારનું છે. તેકુશલ્લુપુરુષોએ આશ્ચર્યતરનેવાઠેર પુવાપેદ્યથીકહું છે. તેતપનુંગ્લાનિ(લેદ)રહીતજેકરવુંઅર્થાતચિત્તનાડત્સાહ
 વહેકરવુંપણ રાજાદિકનીવેઠની પેઠેનકરવુંઅથવા પોતાનીશક્તિપ્રમાણે કરહુંતેતપાચારકહીએ. તેપણશાસ્ત્રમાંકહું છે કેએપ્રકાર-
 નુંતપકરવુંકે જેનેકરીનેમનમાં ગ્લાનિનુંચિંતવનનથાય. અનેજેનેકરીનેહંદ્રોની હાનીનથાયઅનેજેનેકરીને યોગનીપણહાની
 નથાય.એપ્રકારનુંતપ કરવું. અનેઆશંસા રહીતણેલેપરલોકાદિકની રૂચ્છાપુરહીતેતપકરવું. તેતપનાવાગ્દોભેદ અનશનાદિકકહ
 છે. અનેઆશ્ચર્યતરપેદતો પ્રાયશ્ચિતાદિક વહુથાછપ્રકારનાછે. તેપણશાસ્ત્રમાંકહું છેકે ? અનશન, ૨ ડનોદરિકા, ૩ ટ્રીત્તિસંક્ષેપ,
 ૪ રસંભાગ, ૫ કાયકલેગને ૬ સંલીનતાપૂછપ્રકારે વાહતપછેઅને ? પ્રાયશ્ચિત્ત, ૨ વિનય, ૩ વેવાવ્રત્ય, ૪ સ્વાધ્યાય, ૫
 ધ્યાનઅને ૬ કાયોત્સર્ગેછપ્રકારનુ આશ્ચર્યતરતપછે. તેમાંઅનશનત્રેપ્રકારનું છે. તેમાં ? ઇત્વરઅને ૨ જાત્તજીવિક. ઇત્વરકેહેતાં
 નમસ્કારસહીતાદિક શ્રીવીરસ્વામિનાતિથમાં હમાસપર્યતનું છેનેશ્રી નામેયજીનનાતિથમાં એકવપર્યતનું છેને મધ્યમતિથીકરના
 તિથીમાંતોઆઠમાસનું છે. આજગાએશ્રેણિ, પ્રતર, ઘન, વર્ગ, ચંદ્રમધ્ય, ચાંદ્રાપણ, કનકાવલી, રત્નાવલી, મુક્તાવલી, સિંહ-
 નીક્રિહિત, ઇત્યાદિ નાનાપ્રકારનું તપમાંઆવીજાયછે નેજાત્તજીવિક તપનો ? પાદપોપગમન, ૨ ફંગિની, ૩ ભક્તપત્યાભ્યાસનપુવા
 ભેદથીત્રણપ્રકારનું છે. તેમાંપોતાનાકેટલાક શિષ્યમરૂઢમાંપોઠા ભાગ્યશાલીતપકરનાર નોપજેજેશાશ્વોક્ત પ્રમાણેવિહારકર-
 વામાંવદ્યમયુક્ત છે અથવાજેમનુંમરણ અશ્યુઘત છેએટલેમર્ણકરવામાં તત્પરછે. ૧. એપ્રકારનીદશાઅવસ્થાનું પરીણામયેસતેદે-
 વગુરુનેનમસ્કારકરીને તેનીસમીપે અનશન ગ્રહણકરીપરવતનીગુલાદિકનોત્રિપે ત્રસઅનેસ્થાવર પુવાજીવિરહીતથંડીલેને વિષેપટલે
 સ્થાનમાંવૃક્ષનીપેઠે નેત્રમાંપેડનમેપરહીત પળેચેપુષ્પપરહીતપળે પ્રથમસંહનના જેઘળીછેઅનેજેદેહની કાંઈપણસેવાનથી કરતાઅને
 જેતેસંસ્થાનવડે રહીશકેછેઅને પ્રજાસ્તધ્યાનમાંથી પ્રાણનેપણઢગતાનથીને સ્થિરરહેવાસમર્થ છે તેથીતેપાદોપગમન ત્રામેઅનંશન

શકતું નથી માટે. અથવા ત્રીજાને પણ અધિકલ્પ કર્ણનું ગ્રહણ કરવાનો અભાવ છે માટે તેથી પણ ડનો દર તથા શકે છે અને મંત્ર પાન સં-
 વંધી ડનો દર તપતો પોતાના આહારના પ્રમાણનો પરીત્યાગ કરવાથી થાય છે. તે આહારનું પ્રમાણ આમ કરારનું શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે વચ્ચી શ
 કોલી આ પ્રમાણે આહારથી પુરુષની કુલ પુરાય છે. અને સ્ત્રીની તો અઠાવીશ કોલી આથી પુરાય છે અને તે કોલી આનું પરીમાણ પણ
 કુકડીનાં ડાંડાં જેટલું પ્રમાણ માત્ર કહ્યું છે. પૂર્વગી તર્થ પુરુષોનું વચન છે. તે પણ અલ્પ આહારાદિકના મેદથી પાંચમકારનું છે. તે કહ્યું છે કે
 અલ્પ આહાર ડનો દરિકાનામે એક કલ આહારથી આરંભીને આઠ કોલી આપ્યું તું છે એક કોલી આનું માનવ વ્યવસ્થા છે ને આઠ
 કોલી આનું માનવ ઉત્કૃષ્ટ પણ છે અને વચ્ચાર રેઠા થી આરંભીને એક વલ્ગ્રહણ કરવા તે તો મધ્યમાન છે. એ પ્રકારે નવથી આરંભીને
 વાર કોલી આપ્યું ત અપાર્ધ ડનો દરિકા તપકે હવાય છે. ને તેથી આરંભીને સોલ્પર્ય ત અર્ધ ભાગ ડનો દરિકા તપકે હવાય છે અને સત્
 રથી આરંભીને ચોવીસ કોલી આપ્યું ત પ્રાસ ડનો દરિકા તપકે હવાય છે ને પચીસથી આરંભીને એક ત્રીસ કોલી આપ્યું ત કિંચિત્ત-
 નો દરિકા તપકે હવાય છે અને જન્યાદિક ઘણે દતો સર્વ જગાં પૂર્વની પેટે ભાવના કરી લેવા એજ અનુસારે પાન વિષેનું પણ ડનો દ-
 રિકા તપજાણું તથા સ્ત્રીઓને પણ પુરુષને અનુસારે જાણું. અને માવથી ડનો દરિકા તપતો જે ક્રોધાદિકનો સાગ કરવો તે છે તે
 શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે જિનવચનની ભાવના વડે નિરંતર ક્રોધાદિકનો ત્યાગ કરવો તે માવથી ડનો દરિકા તપ વિતરાગે દેવ કહ્યું છે અને
 ડનો દરિકા નિત્ય તપરુ છે માટે જેવી રીતે અન્ય પુરુષ નજાણે તેમ કરવાથી તેનું ચક્ર ફલ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે તેમજ ઉપવાસાદિક તપ પણ
 જાણું. અને ડનો દરિકા તપને વિષે નિરોગી પણાદિક ગુણ પણ ધર્યા છે. તે કહ્યું છે કે હિત આહારવાલા, મિત આહારવાલા, અલ્પ
 આહારવાલા જે પુરુષ છે તેમનું ઔપધૈય કરી શકતા નથી. તે તો પોતે જ પોતાના આત્માનાં વેધ છે. સાધુ આશ્રમે મિતાહાર પણું ધિંદ
 નિર્યુક્તિને વિષે આમ કારે કહ્યું છે કે સર્વ જનોએ પોતાનાં ડનો દરના વેધ ભાગ કરવા. પૂર્વે અહ્યો ડનો દરનો ભાગ આહાર વડે પુરવો અને વેધો

अडधोभागश्चो तेनावेभागकरवा. तेमांअडधोभागवानाचालवाने वास्तेरहेवादेवो अनेअडधोभाग उणोरहेवादेवो. तेनी
डीकाआप्रकारेकहेछेके पोतानाउदरनाछभागकरवा. तेनोअर्थभागएटले त्रणभागअशन, व्यंजनअनेछाश इत्यादियस्तुनाआ-
धारवालोकरवो. अनेवेभागपाणीने वास्तेराखवा. अनेछठोभागवायुचालवाने वास्तेउणोराखवो. शीतकाळ, उष्णकाळअनेए
वेनोभिश्चकालएप्रकारनात्रणकाळसाधारणपणेले तेमांआहारनुंपमाणआप्रकारंडुछे. शीतकाळनेउष्णकाळनुंपमाणकहेछे. शीत
काळमांद्रय (- नरस) दस्तुनोएकभाग, नेअलनचारभागअथवा वेभागपाणीना अनेउष्णकाळमांद्रवना वेभागराखवा अने
त्रणभागअन्ननाराखवा. शीतशब्दनोअति शीतएवोअर्थजाणवो. द्रवनोएकभागने भक्तएटलेअन्नचारभागएजगाए अथवा
शब्दमुन्याछे तेथीमध्यमशीतपणुंद्रवनाकरायछे तेथीमध्यमशीतकाळमां वेद्रवनाभागने त्रणअन्ननाभागएभजमध्यमउष्णकाळ
मां वेद्रवनाभागने त्रणभक्तनाभागअने अतिउष्णकाळमांतो त्रणद्रवद्रवस्तुनाभागअने वेभागअन्नना. एप्रकारनुंपरीभित, निर्दोष
आहारग्रहणकरवांडु जेसायुनेछेतसाधुने नित्येउपवासजछे एमजाणडुं. तेसाह्ममांकवछेके निर्दोषआहारग्रहणकरताएवासाधुने
निरंतरउपवासजछे केमकेतेसाधुने देशधींडणीएवीपूर्वकोटीपर्यंतसाधुपुणंपाळवांडुछेमाटे. १. तथाछठ, आठम इसादिविशीप
तपतपवाने विषेपणपारणानादिवसे उनोदरिकावेडेंजलब्धीओ उत्पन्नयायछे. जेमेकेसाधुनेनखसहीतवाळेलीमुठीमां देखाता
अवकाशमारहेलाकुलमाप (अडधना वाकळा) अनेएकचलुमात्रपाणी एप्रमाणेअन्नजळभासपर्यंत छठआठमना पारणाने
विषेकरेतोतेनेतजोलेइयाउत्पन्नथाय. एप्रकारेश्रीवीरजिननुवचनछे. तेजप्रकारनाविधिवहे गोशाळानेतेजोलेइयाउत्पन्नथइहती.
एप्रकारेउनोदरिकातपसंपूर्णयुं. २. वीजुंवाचित्संपनामातपकहेछे. जेणेकरीनेवर्ताय तेवृत्तिकहीए, एटले भिक्षामागेलुंअन्नजळ.
तेनोजेसंपेकरवोएटले ओलुंकरवुंतेवृत्तिसंपेपनामातपकहीए. तेदत्तीपरीमाणकरवारुपछे एटलेएकदत्ती, वेदत्ती, त्रणदत्ती

इत्यादिक आकारनानियम. शरी, अधग्रामइत्यादिकद्रव्यधी अभिग्रहकरवो तेपणतैयांज अंतरभावंपोमछे. तेषांद्रव्यधी तो आजमारेसिलेंपभिषादि, एकवेइत्यादिदत्तीरुपग्रहणकरवुंछे. तथाभालानाअग्रउपर रहेलामंडकमात्रजुंग्रहणकरवुंछेइत्यादि जाणवु. अनेक्षेत्रधीतोएकवेगृहस्थोनां वस्तयागाम, परगाम, इत्यादिधीप्राप्तयेळुं, अनेआपनारउमराउपरहीने आपेअथवा घरमारहीनेआपे तथाआमकारहीने आपेएवाअभिग्रहनुंग्रहणकरवुं. तथाकाळधीप्रथमपहोर, बीजोपहोरइत्यादि नियमकरेली वेळापूजग्रहणकरवुं एवोअभिग्रहः अनेभावधी वाळ, वृद्ध, नर, नारी, भूपणवाळुं, भूपणरहीन दुःखित, सुखित, वेढोहोय, उभोहोय, सुतोहोय, गौर, कृष्ण, गातो, हसतो, रडतोइत्यादिक देनारुरूपहोय, तोजग्रहणकरवुं. इत्यादिअभिग्रहणकरवो तेद्वानिसंक्षेपतपकहीए. तेतपसाधुएतथाश्रावके पोतानीशक्तिप्रमाणे नित्येग्रहणकरवुं. तेगतिदिनचर्यानामाग्रंथमांकुंछेकेमुनि मध्येसिंहसमानसमर्थएना मुनिओनित्येनवानवाअभिग्रहनुं चितवनकरेछे नेतेअभिग्रहविनातो जेग्रहणकरवुं. तेनुंप्रायाश्चितकहुंछे तेमाटेहालमांश्रायकपणे साचितद्रव्यनोसंक्षेपकरवो इत्यादिअभिग्रहनुंधारणकरेछे. आमकारनुंतपनोछठ, अठम, इत्यादितपधी पणदुस्साध्यछे. अनेतेनुंफलपण अतिशेअधिकछे. केमकेछठ; अठमनुंतपनोनियमितछे नेमत्याख्यानकरचाधी आहारनीइच्छानुंनिवर्तन करनारछेअनेआ तपतोकोणजाणेक्यारे पणएद्रव्याभिग्रह पूर्णथशेएमएनुंआनियत पणुंछे. माटेपुं प्रत्याख्या- नयतुंनधी. माटेपतपमांनित्ये आहारनीनिवृत्ति पणानीइच्छारहेछे. एजकारणमाटेकौशवी नगरीमांश्रीवीरजीने द्रव्यथीकुल- माप(वाकला) मळेअनेक्षेत्रधीदेनार एकपगधरमांनिएकपण उमराचारणेएवीरति आपोतेलेवुंअनेकाळधी त्रिजिपहारेलेवुंनेभाव- थीराजानीपुत्र दासीपणानेपामी होयतोअनेवेडीओधी छुटीहोयअनेपाथुंमुंडन करावेलेंहोयअनेवळी तेमुलीहोयअनेवळीते रडतोहोयनेमुपडाना खुणामारहेलाते कुलमापनेआपितो पारणुंकरवुं. एवोअभिग्रहग्रहण करीनेनिरंतरघरोपर भ्रमणकरना

कर्तापांचदिवसवाकी रहेलाएवाछमासवीती गया.त्यारेचंदनवाळाए तेअभिग्रहपुरीकर्मो अनेभीमापांडवेपण चारिचतुंग्रहण-
 करीनेमालाना अग्रमांथीवापेलुंज मारेग्रहणकरवुं अन्यथा नलेवुंएवोअभिग्रहलीधो हतोतेपुण्यात्मा भीमपांडवनोपणते अ-
 भिग्रहछमासेपूर्ण थयो.एमकारेसत्त्वंत शुद्धाचित्तवाळापुरुषो अभिग्रहग्रहणकरेछे एमकारेवृत्तिसंपनामा वीजुंतपकळुं. हवे
 रसत्यागनमिचोथुं तपकहेछे.रसएटले.गोरमजंदूय,दही, घीविंगरेतेसेवेविकारनां कारणछेमाटेविक्रिति अब्दवडेकहेवापछे. ते
 मद्य,मांस,मद्य, माखण,दूध,दही,घी, तेलगोलडत्यादिक ग्रहणकरवां. एसेवेविक्रितिग्रहण करवानोजेत्यागकरवां तेरसत्याग
 कहीए.पोतानीशक्ति प्रमाणेसर्वरसनो अथवाथोडारसनो निरंतरअधवाचर्प दिवस,छमास,चातुर्मासइत्यादि अवधीपर्यंततेनो
 त्यागकरवां.तेनिशीथ सूत्रनाभाष्यमां कछुंछे,विगतीकहेतां दुर्गतितेथकीधीपेलो एवोजेसाथुपुरुष अथवाश्रावकने चिक्रतिनो
 कहेतांदुग्धादिक विगयनोत्यागकरे अथवातेणोमिश्रित दूधपाक,साकर मिश्रितकांडपीवानीवस्तुते सर्वनोत्यागकरे एटलेविग-
 यमांथीउत्पन्न थयेलीवस्तुनो पणत्यागकरे. केमकेतेनादोपशास्त्रमां कखाछेकेविकार करवानोअवयवस्वभावछे माटेएतुंनामवि-
 क्रतिजछेने नर्कादिकविगतीने पमाडनारछे.ज्यारे कोइकपुष्टआलंयनादे कारणसतेविगयंतुंग्रहण करवुंपडेताते गुरुनेपूछुंहुं-
 त्यादिविधिवडेग्रहणकरे.तेकछुंछेकहे भगवन् ! आपकारनाकारण माटेहुंविगईग्राहण करवानेह्चछुंअनेते पणआटलाप्रभा-
 णनीअनेआटलाकाळ पर्यंतइत्यादि गुरुनेपुछीतेनीआज्ञा प्रमाणेग्रहणकरे. एमसूत्रनीचुरणीमां आपकारेकछुंछेके विनयपूर्वक
 गुरुनेवंदनकरी आपकारेशिष्य वोलेकेहभगवन ! आकारणमाटेआटला काळपर्यंततमारी आज्ञाहोयतोहुंविगय भोगववानेइ-
 च्छुंहुंएमकारनी गुरुनीआज्ञाभागीने पछीतेविगयनेलेवा प्रवर्ते.अनेरसनोत्याग केडलाकयणावर्ष सुधीकरेअथवा जातजीव
 एटलेजीवतोमुधी करे,जोनिर्वाह करवानुंसामर्थ्यहोयतो. नेउपवासादिकतो-लोकमांपणवणा पुरुषोपरीभीतकाल पर्यंतकरे

छेनरसत्यागतो तत्त्वप्रपुरुषोक्तेरुच्छे माटेउपवासादिक थकीरसत्यागकरवानुं मोटुंफलछेमाटेमोक्षार्थि पुरुषोएविगयना त्यागने
 विषेविशेषआदर करवो. जेमकेश्री प्रद्योतनसुरीनाशिष्य श्रीमानदेवसुरीए उपद्रवनीक्षांतिने अर्थलघुशांतिना करनारएवनेश्री
 सुरीमंत्रदेवाने अवसेरजेनाखभा उपरलक्ष्मीअनेसरस्वतीछेतेने देखीएनुंचारित्रनाश यशोएमजाणीझांखुंधुंछेमुख जेनुंएचागुरुथये
 सतेजीयतासूधी विक्रातिआदिकनो त्यागकरचोइत्यादि तेणेअभिग्रहनुंधारणकर्युं. तेकहुंछेकेभक्तजन एवाजेश्रावक लोकतेनुं
 आपलुंअन्नादिकतयां समग्रएवधीजेविक्रातिओ तेमारेजीवतासूधीन ग्रहणकरवी एवो अभिग्रहग्रहणकर्यो तथाआघाटनगरमां
 राजानीसभानेविषे वशीसदिगंवरादिकने जीतवाथीपाम्युंछे हीरलाएप्रकारनुं विरुदजेमणेएवाश्री जगत्चंद्रसुरी तेमणेजीवता
 सूधीआपेलकरवानो अभिग्रहधारण कर्योहोतथावार वर्षउग्रतपकरवाथी तेनागच्छनुंतपाएनुं विख्यातनामधारण ययुं एग्र-
 कारेसाधुएरसनो त्यागकरवो. हवेपांचुं कायकलेशतपकहेछेके विरासनप्रमुखग्र आसनकरवावहेतथा शरीरनुंअमतिकर्मवडे
 तथाकेशानोलोच करचोइत्यादिशास्त्रथी अविरोधीशरीरने दुःखउपजाववा रुपनानाप्रकारनुं तेछे तेशास्त्रमांकहुंछे केवीरासन,
 उद्धुआसन(अदुगडावेसवुंते) इत्यादिआसनोने त्रिपेयणागुणरहेलाछे तथाशरीरनानीरोधवडे जीवनेविपेदयानुं पालनथाय
 छे. नेपरलोकेनेविषे तार्थिकमतिथायछे अनेबहुमानपणपुण थायछेअनेनिसंगप्रणाथी पश्चातकर्मअनेपूर्वकर्म एवेनोत्यागथायछे.
 अनेलोचमांपण धर्मागुणरहेलाछे. दुःखसहननादितथा अनित्यभावनादितेमां गुणवतेछे. तेलोकमां पणकहुंछेकेजे मस्तकनोलो-
 चकरेछेतेनेपश्चात कर्मअनेपूर्वकर्मने जीवहिसानोपरीग्रह इत्यादिदोपतेनाजायछे कोइआंशंकाकरेछे केपरीपहसहन करवाथी
 एमांशोविशेषगुणछे तेनोउत्तरकहेछेके परिपहतोस्वकृत अनेअन्यकृतकलेभारुप छेअनेकायकलेगतो पोतेकरेला कलेशनाअ-
 नुभवरुपछे एटलंविशेषछेमाटे कायकलेशमांनिरंतर कर्मनोक्षयादिकगुणछे. माटेछदमस्यजीन कल्पिकादिकपण बहुधांनिरंतर

उभाजि रहेछे अने कदापि वेसे तो पण उत्कटादिक विषम आसन वेहे जे वेसे. एमकारे पांचुं काय कलेश तप कथं हवे छहुं संलीनता रूप
 तय कहेछे. संलीनता एहेलगुप्तपुणं एकांत शयन आसन करवुं. ते एकांतने विषे कोइ प्रकारनी बाधान उत्पन्न याय अने स्त्री, प्रभु, नपुंसक
 इत्यादि वडरहीत असंसकृत स्थानमां तथा शून्य घरमां तथा देवकुलमां पर्वतनी शुष्क प्रमुखगमते एवास्थानमां रहेवुं ते तथा अने प
 णीय एवापाठ प्रमुखनुपण ए जगा एग्रहण करवुं. ते कहुं छे के आराम, उद्यान, इत्यादिके निविपत या स्त्री पशु, वृद्ध (नपुंसक) तेने र
 हीत एवास्थानमां तथा फलक (पाटीयुं प्रमुख) इत्यादि स्थानमां रहेवुं. ते द्रव्यथी जाणवुं अने भावथी तो मनोयोग, वचनयोग, काय
 योग, कपाय (क्रोधादिक) अने इन्द्रियो तेंतुं संव्रतपणुं एज संलीनता छे. ते चारमकारनी छे. ते कही छे के इंद्रीओ, कपाय अने योग तेमने
 प्रतीती करीने. संलीनता जाणवी तथानाना प्रकारनी चर्या पणवी तारागे कही छे. तेमां ओत्रादि इन्द्रियो वेडे शब्दादि क्रजे सुंदर तथा अ-
 सुंदर तेने विषे राग द्वेषें न करवुं ते इन्द्रिय संलीनता जाणवी. ते कहुं छे के सारा अथवा खोटा एवाजे शब्दादिके तेने विषे तुष्टपण नयवुं
 अने रुष्टपण नयवुं. एवीरी तिसा धुएवतवुं. एमकारे चीजी इन्द्रियो ने विषे पण कहेवुं जे पअमद्र एवां रूपादिक चक्षुषने मत्त अथवा योगपण
 तेने विषे कोइ प्रकारनी कषायन करे ते कषाय संलीनता कही एने उत्पन्न ये ला कपायना उदय उरो कवुं तथानी एफळ करवुं ते पण क-
 पाय संलीनता कही ए. ते पण कहुं छे के उदय थये ला कपाय नो निरोध करवोने उदय पां प्रयत्ने लाउं निष्फळ पणुं करवुं ते कपाय संलीनता
 कही छे अने मन, वचनने काय छे लक्षण जेनुं एवाजे अकुशल योग तेनो निरोध करवो अने कुशल योगनी उद्दीरणा करवी. ने पण कहुं छे
 के अग्रशस्त योगनो निरोध करवो अने प्रशस्त योगनी उद्दीरणा करवी. ने विधि मार्गमां चालवुंने योग संलीनता कही छे अने एकांति
 चर्या (गति) करवी, शयन, आसन अनंतर कक्षां छे ते प्रमाणे करवांते चार प्रकारनी छे ते गजमुकुटाच्छादि मोटा क्रापयोनी पेठ
 तथा पौपाधिक (पोसामां रहेला) सुदर्शन शेठ इत्यादिकनी पेठे पालन करवी. एमकारे संलीनता तप कथं, एमकारे वाशत पछप्रकारना

कथां आहारादिकथा द्रव्यनीअपेक्षाछेमाटे बहुधावाहिरएवा देहेनेतापकरचापणुछेमाटे, अनेलौकिकएवा कुतर्तिकपण तेनेतपजाणेछेमाटे तेनेवाहातपकहीण अनेपोतानाअभिप्राय प्रमाणेतैतपुंसेवनथायछे माटेपणवाहातपकहीण. हवेआभ्यंतर तपकहेछे. तेमांप्रायाश्चित, तेतोअतिचारनी विशुद्धिउंकारणछे. नेप्रायकहेतांचहुथापणे तेमांचितराखवुं पडेछेमाटेतेनुनामप्रा-
 मथितकहीण तेआलोचनादि दशप्रकारउंछे. १. आलोचन, २. प्रतिक्रमण, ३. मिश्र, ४. विवेक, ५. व्युत्सर्ग, ६. तप, ७. छेक, ८. मूल, ९. अनवस्थाप्यअने, १०. पारांचिक आलोचनाएटले गुरुनीआगल पोतानाअपराधउंप्रकटकरवुं. कोइ जमाएतेटलावेडेज शुद्धिथायछे. जेअवश्यकृत्यने विपेसोहाथथीआगल गमनागमनकरवाने विपेसम्यकउपयोगवाळोछेमाटे निरतीचारएवा यतिनेछेकेमकेतेवा अतिचारसहीतनेतो उपरनाप्रायाश्चितेनासंभवछेतेकहुंछेके अवश्यकृत्यमां गमनागमननेविपे निरतीचारवाळाने केमशुद्धिनहोय ? सूत्रनेअनुसरीनेप्रवृत्ति करीछेमाटेअनेजेमूक्षम एवीआंसत्राक्रियाथायछे तेनीशुद्धिने अर्थआलोचनाकहीछे. १. प्रतिक्रमणकहेतां इयांसमीतीआदिकने विपेसहस्रत्कारथी अथवाअणविचार कोइप्रकारपण मार्गमांकथादिक कहेवायिगृहस्थ साधवोलवादिकने विपेपमादथेयसेतपण हिंसादिदोषनीप्राप्ति थयाविनापण प्रतिक्रमणछे. २. इच्छाकारादि सापग्रीकर्मविना अविधिथीछींकखाची, वगामुंखावुंइत्यादिकने विपेयेथ्यादुःकृतरूपछे आजनाणं निश्चगुरुनीसमस्त आलोचना, विनापणमिथ्या दुःकृतमात्रवेडज शुद्धिथायछेअने शब्दादिविषयनो अनुभवकरीनेकोइने एवोसंशयथायके एताब्दादिकनेविपे मनोरोगधयोअथवा द्वेषयोएमजाणेतो तेमांसकानोत्रिपय थयेमतेगुरुसमस्त आलोचना करेअथवागुरुना गादेशवेडमिथ्या दुष्कृतदेवाधीपण, शुद्धिथायछे. एप्रकारना मिश्रप्रायाश्चितने विपेजडदादिमां रागद्वेषमनु निश्चयपाम्योछुंएम जाणेतेतिनुमायाश्चितकरे. ३. अशुद्धपुंअशानादिकने शुद्धशुद्धिवडेग्रहणकरेने पछीअशुद्धताणेनेसेअका

જનું અતિક્રમણ થયે સતેષ્ટલેડગેલામૂર્ખને આધમેલોસૂર્યજાળેને આયમેલામૂર્ચનેતથી આથમ્યોપમનાળેને મક્તાદિકપ્રહ્નકરે
 સતેતેનાવિધિવેલે વિવેકનામેપ્રાયશ્ચિતકર્હીષ. ૪. વ્યુત્સર્ગવિદ્રોપલાગ ઇષ્ટલેડુરુષમ અથવાદુસ્વપ્નદેલેલું
 ઇત્યાદિકથયે સતેતેજમાયાશ્ચિતછે. તેટલાવેડેજેતની શુદ્ધિછે. ૫. જીર્વાહિસાદિક થયેસતેતપકરવારૂપ પ્રાયશ્ચિતછે. ૬. જેતપ-
 વેડેગર્વપામેલોછે અથવાતપકરવા અસમર્થછે, ગ્લાન, વાલ, વૃદ્ધિત્યાદિકછે તેતયાતપકરવાની શ્રદ્ધાપૂરહીતછે નેજેવારંવાર
 ઓપેલાતપવેડેપણ નથીદમાતોઅને જેનિષ્કારણઅપવાદમાં આસક્તથયોછે અનેજેછમહીનાથી અત્રિકતપ, રૂપ, પ્રાયશ્ચિતને
 યોગ્યછેપવા અતિચારનાસપુહને જેકરેછેતેતોધનુંતપ કરવાયોગ્યપ્રાયશ્ચિતને યોગ્યછેતોપણમહાવ્રતના આરોપણકાલથીઆ-
 રંધનીપાંચદશરાત્રિ દિવસનાઅનુક્રમ વેડેસાધુપણના પર્યાયનોછેદયયે સતેલેદનામેપ્રાયશ્ચિત અપાયછે. જેમકોઈદૃષ્ટવ્યાધિવેડે
 દુષિતથયેલાઅંગનો છેદશેપવીજાઅંગની રક્ષાનેઅર્થેકરવોપડેછે તેમજોપર્ણ્યાયનીરક્ષા કરવાનેઅર્થેઅનિચારના અનુમાનેદુષિત
 થયેલાપર્ણ્યાયનો છેદયાયછેમાટેપણે છેદપ્રાયશ્ચિતકર્હીષ. ૭. હવેમૂલપ્રાયશ્ચિતને કહેલેકેતંકલપવેડે કારણવિનાપંચોન્દ્રિયનોત્રય
 કરવારૂપવાદયયેસતે ઇષ્ટલેઅન્યનેનાશ કરીશિત્યાદિઅહંકાર વહેતયાત્ત્વીમેયાદિકને વિષેષ્ટપ્રવાદ, અદત્તાદાનઅનેપરીપ્રદ
 તેનેવિષેડુત્કૃષ્ટસંકલ્પ વારંવારસેવતકરે મતેષ્ણાંચેતુંકરાયવું, અનુમોદનાકરવી, મંત્રયંત્રધોપવાદિકવેડે સ્ત્રીનુંમર્માશ્રાન,
 છેદનાંદિરૂપ. મૂલકર્મથયેસતે તથાચારિત્રાદિકનો ત્યાગયેસતેકરીથી વ્રતનુંઆરોપણકરવુંતે રૂપમૂલપ્રાયશ્ચિતજાણવું. ૮. અન-
 વસ્થાપ્યનામેનવમું પ્રાયશ્ચિતકહેલેકે અતિસંકલ્પીપણવા વિચારવેડેમરણની અપેક્ષારહીતાનેદંયપણે પ્રહારકરનારનેડંકૃષ્ટપણે
 છેઅનેવહુવારચોરીકરનારને, કારણવિનાસાવધ પદનેકહેનારનેતથાઆર્ચાર્ય, ઉપાધ્યાયને અનવસ્થાપ્યનામેપ્રાયશ્ચિતછે. જેમા-
 યશ્ચિતકર્માવિનાતે ગણથીતેનવહારકરાયછે અનેપ્રાયશ્ચિતકર્યાપછી તેપોતાનાગણની સંતાયેવિહારકરેછે. સાથુસંગાથેઆહ્વાપ

उपचारिकविनय पणवेप्रकारनोछे, मतिरुपयोगनुंजोडवुं तथाआशातनानोत्याग करवोएमवेप्रकारनोछे. अनेप्रतिरूपयोग विनयपणकायिक योगवाचिकयोग, अनेमानासिकयोग एवाभेदथीछे हवे मतिरुपविनयतेपरनी अनुव्रत्तिकरवा रूपछे. तेत्रण प्रकारनुंछे. कायिकयोग, वाचिकयोगअने मानसिकयोगएवा भेदोथीअनुक्रमेआठ प्रकारनो, चार प्रकारनोअने वेप्रकारनोछे. तेमांअभ्युत्थानकरवुं एटलेउभुंयवुं, हाथ जोडवा, आसन आपवुं, अभिग्रहकरवो, वंदनकरवुं, मुश्रुषाकरवीअने पछवाडेजवुं, नेसंसाधनएवाएना आठभेदछे तेमां अभिग्रहएटलेगुरुनो नियोगकरवानुंअभिसंधान करवुंएटलेगुरुमहाराज कांइकआम्नाकरे तेमकरवुंअने अनुगमनकहेतां आवतागुरुआदिकने देखीसन्मुखउठीजवुंअने संसाधनकहेतां तेगुरुआदिकउठीने चालेसतेपछ वाडेजवुंअनेहित वाणिअनेमित कहेतांअल्पवाणि अनेअपरुपकहेतां कठोरनहीएवी वाणिगुरुप्रत्येविचारी विचारीनेवालवी. अनेपोतेजआलोचीत कहुंहोयतेकहेवुं. इत्यादिमतिरुप लक्षणविनयजाणवो. तेत्रणप्रकारनोछे, अनेअनाशातना विनयनावा-
 वनभेदकखाछे तेमां १. तीर्थंकर, २ सिद्ध, ३. कुळ, ४. गण, ५ संघ, ६. क्रिया, ७. धर्म, ८. ज्ञान, ९ ज्ञानी, १०. आ-
 चार्य, ११. स्थवीर, १२. उपाध्याय, १३. गणी. एतेरनी १, अनाशातना, २. भक्ति, ३. बहुमान, ४. वर्णसंज्वलनएवा
 भेदयुक्तरीएटलेएतेरनेएकएकना चचारभेदकरीएत्यारे १३-४-५२ परथाय. आजगाएकुळएटलेनागेन्द्रकुळ, चंद्रकुळइत्यादि
 कुळजाणवां. गणएटलेकोटिक आदिगणजाणवा स्थविरएटलेसंयममां खेदपापनारनेस्थिर करवानुंकारणरूप एवाअनेगणी
 एटलेगणना अधिपतिप्रकारनो अर्थतेगाथानीटीकामां कार्योछेअनेमवचन सारोद्धारनीद्युत्तिमां तोगणीएटले केटलाकसा-
 धुनासमुदायनो अधिपतिप्रमाणुंछे अनेयोग्यउपचाररूप, भक्तिजाणवीने अंतरसंबंधीप्रीति वंधनाविशेषधी बहुमानजाणवुं.
 अनेवर्णसंज्वलन कहेतांवर्णएटले कीर्तितेनुंसंज्वलन कहेतांप्रकाशकरवुंते जाणवुं. वळीविनय आपवनेपरभवमां पणसर्वअर्थ

सिद्धिनुंसाधनछे. इत्यादिज्ञानाचारना बीजाभेदनीध्याख्यामा कहुंछे एप्रकारेविनयकह्यो. २ हवैवैयावृत्त्यकहेछे. केव्याधि, प-
 रिपह, उपसर्ग, इत्यादिमासथये सतेपोतानीशक्ति प्रमाणतेनोप्रतिहार करवो. अन्न, पान, वस्त्र, पातरा इत्या-
 दिकनुं आपवुंतथा तेमनेविश्रामण इत्यादिवढे (हाथपगदाववा इत्यादिवढे) तेमनेअनुकुलणवुं आचरणकरवुंते वैयात्रत्यकहीए,
 अर्थाविसोबाकरवीते. तेनादशभेदछे. १. आचार्य, २. उपाध्याय, ३. स्वविर, ४. तपस्वी, ५. ग्लान, ६. सेहय ()
 ७. साधोपिक, ८. कुल, ९. गणने १०. संघ. एमनीसिवाकरवीते तेमांस्थवीरत्रण प्रकारनाछे १. श्रुतस्थवीर, २ पर्यायस्य
 वीरने ३. वयस्थवीर समवायांगपर्यंत भगोलाहोयथेश्रुत स्थवीरकहीए. जेनेदिक्षालीधां विश्वआदिकवर्पधियां होयतेपर्याय
 स्थवीरकहीए. अनेसीत्तिरआदिक वर्पजनेथयांहोय तेवयस्थवीरकहीए. नेदशमप्रमुखविक्रष्ट तपनोकरनार तपस्वीकहीए. अने
 एकजातनात्रणा गच्छोनोसमूहते कुलकहीए जेमचंद्र आदिककुलछे. तेम अनेएकआचार्यजेनो नियंताछेएवासाधु समूहनेगच्छ
 कहीए. आजगाए चंद्रगच्छ, कुलमध्ये अंतरभावथाथी जूदोनथीकह्यो. अनेकुलनोसमुदाय तेगणकहीए. जेमकोटीकादिगण
 कह्योछेतेमसाधु साध्वी, श्रावक श्राविकाएवाचार भेदवालोसंभकहीए. तेनुंवैयात्रत्यकरवुं तेनुंअतिशोभोटुंफळछे. तेशास्त्रमांक-
 हुंछेकेउत्तमगुणने धारणकरनारनुं वैयात्रत्यनियमाये करवुं तेनिश्चे प्रतिपातीअनेअप्रतिपानी एनावेभेदवाळंछे, जेनेव्रतभागु-
 छेतेनुंचारित्रनाश पामेछेअनेगणनाकर्या विनाउंश्रुतनाज्ञापामेछे पणमुखनाउदयनुं करनारवैयात्रत्यनयीनाश पामतुं. आजगाए
 पूर्वजन्ममां ५०० साधुनेनित्येअन्नपान आपवुंतथाविश्रामण करावुंएवाअभिग्रह वालाभर्तचक्रवर्तिअने बाहुवलीतेमनुंद्रष्टांत
 जाणहुं. अनेएसर्वनी, वैयात्रत्यकरवारूप अभिग्रहवालोवसुदेवनो जीवतथानंदीएनाभे महर्षिइसादिकनां द्रष्टांतजाणवां. एप्र-
 कारेवैयात्रत्य संपूर्णथहुं. हवैस्वाध्याय कहेछे. तेस्वाध्याय पांचप्रकारनोछे. १. वाचना, २. प्रच्छना, ३. परावर्तना, ४. अनुमे-

क्षां अने ५. धर्मकथाएवापांच भेदवाळोळे. तेमांसूत्रनुं जे भणवतुं वाचना कहीए. १. सूत्रनो अथवा अर्थनोजे संदेह टाळवो अथवा
 द्रढता करवीते अर्थे वीजापासे जइने पूछवुं तेने प्रच्छना कहीए. २. अने पूर्वभणेलुं जे सूत्रादिक तेनुं विस्मरणतयवाने अर्थे शुद्धपणे
 जेगणवुं, तेने परावर्तना कहीए. ३. अने सूत्रनो तथा अर्थनो वचनाविना केवल मनवडे जे अभ्यास करवोतेने अनुप्रेक्षा कहीए. ४
 धर्मोपदेशवुं तथा सूत्रार्थनीव्याख्यानुं सांपळवुं तथा कहेळुं ते धर्मकथा कहीए ५. एयांच प्रकारे जे करवुं ते महानिर्जिरांतुं कारण छे. ते
 श्रीमहानिपीथ आदिक सूत्रमां कहेळुं के वारप्रकारना तपने विपे एटले आभ्यंतरने वाहीर तपने विपे स्वाध्याय समानतपनयीने
 नही थाय. मन, वचने कायतेणे गुप्त एवो स्वाध्यायमां वततो जे पुरुष ते तो समय समय प्रत्ये ज्ञानावरण कर्मनो क्षय करे छे. अने तेने
 क्षणे क्षणैवैराग्य उत्पन्न थाय छे. अने एक मास क्षमण, वेत्रण मास क्षमण अथवा संवत्सर तप एटले वर्षपर्यंत अनशननो करनार होय
 अने स्वाध्याय अने ध्याने रहीत होय तो ते पुरुष एक उपवासाना फळने पण नथी पामी शकतो अने उद्गम अने उत्पादन एवीं पणा वडे
 शुद्ध दोष वर्जित निरंतर भोजन करतो होय अने त्रण प्रकारे एटले मन, वचन, काय वडे सावधान होय अने तेने जे बुं फळ थाय छे ते बुं फळ
 स्वाध्यायने करनार पुरुष तेने समे समे थाय छे. तेमां देहगौतम एकाग्र मनवाळा पुरुषनुं उपमान देवो समे र्थनथी थावतुं केमके संवत्सर
 पर्यंत क्षमण करे तेना करतां पण ते स्वाध्याय करनार पुरुष कर्मनी नीर्जरा विशेष करे छे आ जगा ए सिद्धांत वाचन वडे शिथिल पुरुष
 तो कयो छे आचार जे मण एवा श्रीजात चंद्रसूरीचर इत्यादि नीमये सुविशीत क्रियांनुं समाचरण करता अने जावत्जीव आमेल प्रमु
 ख दुस्तपत पने तपता इत्यादिक ने जो पण प्रतिबोध करनार छे तो पण चिलाती पुत्रने मुनिपामे तत्त्वमच्छा वडे उपशम, विवेक, संवर
 एत्रण पद वडे प्रतिबोध थयो छे अने सुविहित श्रावके दोष शतमूल जाळ एगाथानो अर्थ पूछवा वडे शिथिलाचार एवा अने शताधी
 एवा श्रीसोमप्रभसूरीने सुविहित पणाने प्रतिबोध थयो छे. २. अतिमुक्त धुल्लक माथुने दगमादिए पदमात्रनुं परावर्तन वडे कवळशा-

ननीउत्पत्तिइछे अनेकांतिपुरीमां इयेनशैततत्तनोजाण हुताअनेविप्रादकारता अणपुत्रनेभार्याए निवारणकरते सतेपणपोतानु
 धन, भवन, आपीदीधुं. अन्यथाभकारिते कळ्हनीनिवृत्तिथाय पणनहोतुअनेपोतेभगी गयेलापोटाशेटना घरमांदुष्टव्यंतर रहेला
 हतातेवायून्यघरमां रहीनेअणुजाणह जस्सुगणेएगाथा कहनिंरात्रीपूउभा हुताअनेपडीक्रमणु करनिंस्नाध्यायउं परावर्तन
 करताहुताअने रेजीव ! सुखदुःखमांपरतो निमित्तमाचछे. सर्वजीवोपोताना करेलाकर्णकळनेज भोगवेछेपाटेविध्या परनाउ
 परशावास्तेकोपकरेछे. ? मोहथीअतिगेमूढ थयेलाजीवोअस्थिर एनाबरनेविपेजीघ्रपगे पूछांपामेलाछे. तेजीवो जीनचनना
 अजाणछे. माटेसंसार रुपवननेविषभमेछ माटेअजाणपणाने विकारछेधिकारछे. जेमोह्वंडमोहपामेला जीवोपुत्रनो तथाभिन्न
 नोपरीहारकरेछे. निर्दयएवाअने क्रूरएवातेपुरुषो कोइनेगणतानथी इत्यादितेमनोकरेलो स्वाध्यायतेनेसांभळी अतिशेसांतथ
 येलेतेव्यंतरदेव प्रत्यक्षयइआव्योत्यारे इयनशेटेपूछुकेतुं कोणछे ? त्यारेतेदेवनेत्योके आघरनाहुंस्यामिछु. नेमारापूरभव
 मविमारापुत्रहतातेमां नानोपुत्रभारेअतिशे बळुभहनेमाटेतेभवथो घरनोमारआपीने अनेइयेपुत्रनेकांइकथोहुं आपीनेवेनेहुदा
 स्यापनकर्याहता. सारपछीरोषपामेला मोटापुत्रेमाराशकयो अनेतानोपुत्रनोकांइक राजानाअपराधथी वंधीखानेपडयो.
 त्यारेमोटाभाइए तेघरवारसेवग्रहण करील्लिधुंअनेनानो भाइतोतेवंधीखानामांज मरणपान्यो. तेहुंव्यंतरथयेलोहुं. तेविभंगजा
 नबढेतेसेववृत्तांत जाणीनेकुंडेसहीत तेमोटाभाइनेमभार्यो अनेअन्यपणजेकोइक आपानाघरमांभात्रीरहेछे तेनेहुंमारुंछे. हालमां
 तेमनेमतिघोघरयो माटेनेममारागुरुछो एमकहीनेदशलाख सोनानीमहोरोनो नीधीतेशेटनेआप्यो. त्यारपछीतेशेटआवकनो
 धर्मआराधनकरीअनुक्रमेदिक्षालइसिद्धयो. एमकारेपरावर्तनानेविपेइयेनशैतनुं आख्यानकळुं. कायोत्सर्गादिकनोविषेअनेसाध्या
 यादिकनेविपेपरावर्तनानेअयोगसेतेअनुभेक्षावेइभश्रुतनुंस्मरणप्रमुखथायेछेमाटेपरावर्तनार्थीस्मृतिनुंअधिकफलछे. परावर्तनतो

मनुशून्यपणुंसेतपणअभ्यासनावशथीथायछेअनेस्मृतितोमनुसावधानपणुसतेजथायमाटेमंत्राधनादिकने विपेपणस्मृतिवेडे
जविशेषसिद्धिकहीछेतैकहुंछेकेलोक्रवडेसंकुलस्थानयीएकांतगणवुंतेश्रेष्ठछेनेशब्दसहीतगणवायीमोनपेगणवुंतेश्रेष्ठछेअनेमोन-
पणाथीपणयानसिकजाप वखाणवाथोगयछे. संलेखनाअनेअनशनइत्यादिबडेथयेलाक्षीणदेहवालापुरुषेनपणपरवर्तनादिक-
नेविपेअशक्तथयेलाओनेअनुपेक्षावडेजप्रतिक्रमणादिकानित्यकरवायोग्यअनुष्ठाननीसिद्धिकहीछे, तेमाटेजतेमनेधातीकर्मनुक्षय
करवापणुंछेनेतेथीकेवलज्ञाननीउत्पत्तिथायछेतैथीतेमनीसिद्धिथायछेजेमवेमासप्रमुखनाअनशनकरनारपांडवीदिकेमोटाकपि-
ओनेशुकलध्याननो बीजोभेदसेतपण क्षीणमोहनामे गुणस्थानकनाअत्यसण पर्यंतथेशेषुपूर्वगत भुतनुआलंबनपणुं आगममां
कहुंछे. तेमाटेअनुपेक्षाशुकलध्याननवीजा भेदपर्यंतपणसंभवेछे त्यागपछीकेवलज्ञाननी उत्पत्तिथायछे. धर्मकथार्थीकृष्णतथा
श्रेणीकइत्यादिकने सम्यक्कादिकनी प्राप्तिथइछे तथामेरुकुमार अनेथावच्चापुत्र इत्यादिकनेमव्रज्यानी प्राप्तिपणयइछे. ए
प्रकारेस्वाध्याय संपूर्णथयो. ४. हवेध्यानएटले अंतर्महूर्नकाल पर्यंतजेएकाग्रचिन्त करवुंते शास्त्रमांकहुंछेके अंतर्महूर्तमात्राचि-
त्तनुंएकाग्रपणुंते छदमस्थनुंइयानछे अनेजीनपरमात्मानुंतो योगनोनिरोधकरवो तेरुपध्यानछे. तेध्यानवेप्रकारनुंछे, एकशुभ
ध्याननेवीजुंअशुभध्यान. अशुभतोआर्तअने रौद्रएवंप्रकारनुंछे माटेनोअही अधिकारनथी, माटेशुभध्यानकहेछेके शुभध्या-
नना वेभेदछे. एकधर्मध्यानने बीजुंशुकलध्यान, चारंप्रकारनांपणए ध्याननाचारचारभेदछे कांइकसविस्तरअने सुखरुप
एवाचारिचाचारना भेदनेविपेपण गुप्तिनाव्याख्यानमां कहुंछेअनेशुभ ध्यानतोविरसमय अनेसांचितएवां अनंतजैकर्मपुदगल
तेनुंतत्कालनाश करवानुंकारणछे. तेमहाभाष्यना करनारेकहुंछेके जेमसंचयकरेला इधननेवायुसहीत अग्निशीघ्रपणेबाळ्छे
तेमकर्मरुपइंधनने एध्यानक्षणमात्रमां नाशकरेछेअथवा मघनासमूहवायुवेडे हर्णायासताक्षण मात्रमांविलयपांमेछे एमध्यानरुप

વાચુવેઢેઘણાણવાપણ કર્મરૂપમેઘવિલયપામેછે. વલીજીનિશાસનનોવિપેયોગ્ય પ્વોજેયોગનેદુઃસ્વપ્નેનેઅર્થે પ્રયોજ્યોસતોએકએક
 યોગમાંપણવર્તતાં અનંતાકેવલીયયાછે. એમકહુંછેમાટેજીનમતને વિપેજોપજેટલામુક્રતના પ્રકારકણાછેતેટલાસર્વે પ્ણમુક્તિના
 કારણીકેછેપરંતુતે સર્વેશુભધ્યાનનેઅનુગત હોયતોજમુક્તિનાકારણ થાયછેપણઅન્યથાનર્થીથતા. જેમવહુકાલપર્યંત ચારિત્રનું
 આરાધનકરનાર અંગારમર્દક આચાર્યનીપેઠેજાણું, અનેશુભધ્યાનથેસતેતો જેકોડપણસ્ત્રી, ધન, પ્રમુખસંમારનીઆસક્તિનાં
 કારણછેતેપણ મુક્તિનાંકારણજથાયછે તેશાસ્ત્રમાંકહુંછેકે શુભધ્યાનનુંમહાત્મ્ય તોજુઓકેટલુંવધું આશ્ચર્યકારીછે કેજેનેકરીને
 એકએવીપણકામીની સ્ત્રીઅનુરાગવેડે સંસારનુંકારણથાયછે નેવિરાગવેડેમોક્ષનું કારણથાયછેમાટે ક્ષપિવચનમાંપણએમજકહુંછે
 કેજેટલાંકારણ સંસારનાંછે તેટલાંજકારણ મોક્ષનાંપણછે, ગણનાદિક કરીનેલોકમાંએવેયપણ તુલ્યેનેસંપૂર્ણછે. જેટલામોદ્ધ
 સિદ્ધિનેપામ્યાછેઅનેપાપશેતેસર્વે પ્ણનાનાપ્રકારના દુસ્તપતપતેસનેપણશુભ ધ્યાનથીજમોક્ષગયાછે અનેશુભધ્યાનવેડેતોતપવિના
 પ્ણમરુદેવામરત ચક્રવર્તિદિત્યાદિક સિદ્ધથાછે. માટેશુભધ્યાનજે તેજવ્યવધાનરહીત સફલશ્ચંદુમોક્ષનુંસાધનછે, અનેવીજાંતો
 સર્વસુક્રતેતો પરંપરાવેડેજમોક્ષનુંસાધનછે. માટેસર્વસુક્રતથી પણસર્વપ્રકારેશુભધ્યાનનુંજ અતિશોમાહાત્મ્યછે. તેશાસ્ત્રમાંકહુંછે
 કેનિર્જારાકરવાને વિપેવાહ્યતપથી આર્મ્યંતરતપશ્રેષ્ઠછે તેમાંપણધ્યાનનુંતો એકલત્રરાજ્યપણું મુનિયોએકહુંછે. ધ્યાનશતકમાંપણ
 કહુંછેકેસંવરઅને નિર્જરાથીમોક્ષનો માર્ગતપછેમોક્ષનુંપ્રધાન અંગધ્યાનછે નેતપથીધ્યાનનું પ્રધાનપણુંછે. આજમાએમરુદેવાને
 મરતચક્રવર્તિદિત્યાદિકનું તથાઆઠરાજર્પિ પૃથ્વિચંદ્ર, પ્રસન્નચંદ્ર, ઇલાપુત્રક, તેતંમમયનેવિપેયયુંછે કેવલજ્ઞાનજેમનેપ્વાસવજ
 પુરુષોએકેહોળાંધાંદૃષ્ટાંતછે. એપ્રકારેધ્યાનકહું. ૫. કાયોત્સર્ગેટલેલાંવા કરેલાવેંઘાયપણે શરીરનીઅપેક્ષારહીત ડમરુદેવુતે
 સમાધયેલાનેઅનેવેંઢેલાને અનેમુતેલાનેયથાશક્તિ પ્રમાણેછે. તેમાંછદમસ્થળેયા તીર્થકરનેતથાજીનકલ્પી આદિકેનેતોડમારહે

तैजसकौशकछे केमकंतेतवेसहुं आदिककर्तानथी. कदाचितजीनकल्पी वेसतोपणउत्कटित आसनेवेसेअनेसुए तोपणरात्रिना
 गीजापहारमांतदवस्थ एवकहेतांतेवीने तेवीजरीतेरहेछे अनेस्थवीरकल्पीने तोयथाशक्तिप्रमाणे कार्योत्सर्गकरवानेकहोछे.
 मांपणकार्योत्सर्गना १९ दोषसागकरवायोग्यछे. घोटकएटलेकांडकनमावेला पगनहेओडानीपेठेरहेवुंते घोटकदोषजाणवो.
 वायुवडेकंपावेली लतानीपेठेकंपताउभुरहेवुं तेलतादोषकहीए २. स्तंभअथवाभीतइत्यादिकउं आलंवनकरीनेउभुरहेवुंते
 तंभकुडयदोषकहीए. ३ उपलामालमांथां अडाडीनेउभुरहेवुंते मालदोषकहीए ४. पोतानांवेगुगुस्थानउपर वेहाथस्थापन
 करीनेनग्नभीलडानीं पेटेउभुरहेवुंते पांचमोशत्ररीदोषकहीए ५ कुलवधुनीपेटेमाथुनमावीने उभुरहेवुंतेवधुदोषकहीए ६. अने
 गमांवेडीनीपेटेवांधेला पगवडेपहोलापगधी उभुरहेवुंअथवा समाथेसज्जडकरेला वेपगवडेउभुरहेवुंते सातमोनिगडदोषकहीए.
 ७. नाभीथीउपरने डीचणथीनिचिलंचायमान वस्त्रकरीनेएटले लटकतांवस्त्रराखीनेउभुं रहेवुंतेखेवात्तरदोषकहीए. ८ माखो,
 यगत्रांआदिकउं निवारणकरवाने अर्थअथवाअज्ञानथी हृदयनेढांकीनेउभुरहेवुंते स्तनदोषकहीए. अनेधाव्यमातानीपेटेवाळने
 ववराववानेअर्थवे स्तनउचांकारीने उभुरहेवुंतेस्तनदोष कहीएएमेकटलाक आचार्यकहेछे. ९ वेपगनीपींठीओ मेळवीनेअग्र
 वरणनेवीस्तारीने अथवावेअंगुठा जोडाजोडमेलवीने अनेवेपींडीओपहोली राखीनेजेउभुरहेवुंते शकटोधिकदोषकहीए, एटले
 उभुरहेवुंतेगुंहाय तेनीपेटेदोषजाणवो. १०. त्रातनीएटलेसाध्वी तेनीपेटेवस्त्रवडेकाररने वींटीनेउभुरहेवुंते संगीनी
 रोषकहीए ११. घोडानीलगामनीपेटे रजोहरणनेआगळकरीने उभुरहेवुंतेखलीनदोषकहीए. अनेवीजाआचार्यतोआप्रकारे
 दोषकहेछेकेखलीनकहेतां घोडानीलगामतेण करीनेपीडाताघोडानी पेटेउंचुनीचुमाथुंहलावनुं तेखलीनदोषकहेछे. १२. का-

दिकनाभयवडकोठानी पेटेपहरवानां वस्त्रनेशांच प्रमुखनीमव्येलोचोपोचो वाळीनेजेउभुरहेतुं तेकपित्यदोपकहीए. एजप्रकार
 मुठीवांधीने उभुरहेतुं तेनेवीजाआचार्या कपित्यदोपकहेछे. १४. भूतनोजाणेप्रवेशथयो होयएप्रकारे माथुंकपात्रतां जेउभुरहेतुं
 तेजिपोंत्कांपितदोपकहीए. १५. मुगानीपेटेहुं एप्रकारनाअव्यक्तशब्दने करतोउभोरहे तेमुकदोपकहीए १६. आलावापमु-
 खनेगणवानेअर्थेज आंगळीओहलावतो तथाअन्यव्यापारने करतोतथाअन्य व्यापारनीमंज्ञा देखाडतोअथवा झकुटिहिलाव-
 तोजेउभोरहेतेने अंगुळीसुदोपकहीए १७. निपजावेलीएवी वारुणीनामोमदिरानी पेटेहुडहुडशब्दने करतेजेउभोरहेतवारु-
 णीदोपकहीए. अनेवीजाआचार्यतो वारुणीमदिरावडे मत्तथयेलानी पेटेघुर्णयिमानथइने जेउभुरहेतुं तेवारुणी दोपकहेछे
 १८. अनेवानरनीपेटे होठनेहलावतां जेउभुरहेतुंअनेमेक्षादोपकहीए. १९. आप्रकारना १९. दोपकायोत्सर्गमां त्यागकरवा
 योग्यछे. तेकार्यात्सर्गनियुक्तिमांकंक्षाछे. अनेयोगशास्त्रनी दृष्टिमांतोस्तंभअनेकुडयए वेदोपनेअंगुळीने सुएवेदोपतेनाभेदक-
 हेवानीइच्छायी २१ दोपथायछे. एदोषनाविषे लंबोत्तरअने स्तनअने संगतिएत्रणदोपसाध्वी आश्रीनेनयी तथातेत्रणअने
 बहुदोषएचारदोपश्राविकाआश्रीनेनयी. अनेकेटलाकथाचार्यतो तेविनाचीजापण कार्यात्सर्गनादोपकहेछे जेमेके निष्ठीवन
 एटलेनांकनसीकतुं, थंकुंअनेशरीरनो स्पर्शइत्यादिक वणाप्रपंचसहीतउभुरहेतुंतेदोपकहेछे. सूत्रमांकहेला विधिनुं न्यूनपणुं
 नेवयनीअपेक्षातुं निवर्तनपणुंनेकालनीअपेक्षानो सागअनेविक्षेपमांआसक्त चित्तपणुंतथालोभाकुल चित्तपणुं नेपापकार्यमां
 उद्यमपणुंअनेकरवायोग्य नेनकरवायोग्य एवाकामनेविषे सूढपणुंतथापाटममुखनी उपरउभुरहेतुं इत्यादिकदोपेवर्जितकायो
 त्सर्गकरवो तेपूर्वोक्तध्यानयी पणआधिकफलनेआपनारछे. ध्यानपातोबहुधावानी अनेगनएवेनुबंधनछे. अनेकौशकमांतोकाय
 वाणीअनेमनएत्रणेतुंबंधनछे. माटेतेनुंविशेषपणुंजाणतुं. तेआममांकंक्षुंछेके कार्यात्सर्गमांयथास्थित रहेलानांअंगोपांगमगेछे

सतेज निवर आठ प्रकारमा कर्मसमुहने भेद छेः एजकारणमाटे बाह्याभ्यन्तरभेदतपथी उपरध्यानकथुः नेध्याननीउपरपणकौशक, श्रीजः तेनुफलआलोकपरलोकप्रसिद्ध छे तेमांआलोकमां तोतत्कालवाञ्छितफलनी सिध्यादिकथायछे. सांभलीएछीए के तेमांममांस्नानादिकने अर्थेदिव्यसरोवरमां पेठलाअनुक्रमे पांचपांडवने रोषथीतेसरोवरनो दवजलमां खेचीजइने पोताना स्थानमांलइवांधेलाहतां. तेनीशुद्धिजाणवाने अर्थेकुंतिअनेद्रौपदी तेमणेआखीरात कायोत्सर्गकरे सतेउपरविमानवडे जता साधर्मइद्रुंदिमानखल्लापाग्युं इसादिवडे पांडवनुबंधनउपयोगदइजाणीने तेपांडवनुतेदेवथी बंधनमुक्तकरखुं इत्यादि तथा सुदर्शनशेठनेअभयाराणीए कलंकदीधे सतेतेनीद्वीपनोरमाए तेमकारनाउपवासवडे पोतानोभाइश्रीयकने विपत्तिप्राप्तथये सतेयक्षासाध्वीएपश्चात्तोपथी भोजननकरेसतेश्रीसंधनाकेहवावडे जिभवडेसाधुनीआंखमांपेठलातुणुंकाढुं तेथीतिलकनुं प्रति विवादिकवडे कलंकनीप्राप्तिथये सतेसुभद्रादिक कायोत्सर्गकरे सतेदेवताखुं समीपपणुंथयुं तेणेकरीने तेतेसर्वकार्यसिद्धययां अनेशाशननी प्रभावनादिकथइअने परलोकनेविषे पणेतनुंफलथयुंछे. द्रढमहारीअने चिलानीपुत्रहत्यादिउग्रपापनाळनी पण तेजभवमां सिद्धिप्रमुखनी प्राप्तिथइछे. एप्रकारेकायोत्सर्गकह्यो. आप्रकारनुं आभ्यन्तरतपअभ्यन्तरमां रहेलाकर्मने तपाववाथी तेनुंआभ्यन्तरपणुंछे. तेभगवन्तेजणावेलुंछे. एप्रकारेवारप्रकारनांतपआचारने विपेसम्यकप्रकारेयतना करवी.

एप्रकारेश्रीतपागछेने विषेश्रीसोमसुंदरसुरीना शिष्पश्रीरत्नशेखरसूरीए रचेलआचार प्रदीपनामनाग्रथने विपेतप आचारनो प्रकाशक ४ थो प्रकाश संपूर्णथयो.

हवेपांचमोवीर्याचार कहेछे.तेमांवीर्य कहेंतांसामर्थ्य पोतानीशक्तिप्रमाणे धर्मकृत्यमांआचरण करवुंणपोतानीशक्ति गोपववीनहींते वीर्याचारकहीए तेथ्रीदशवैकालिक नियुक्तिआदिग्रंथमां कहुंछेकेपोतानाचल वीर्यनेनगोपवीने यथाभास्त्रय.

મનું આચરણ કરહું, ધર્મમાં પોતાનું વીર્ય વિસ્તારવું તે વીર્યાચાર કહ્યો છે. તે આશ્મંતર સામર્થ્યરૂપ છે. તે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે ૩૬ પ્રકારના
 આચારને આશ્રી અનન્ય ચિત્તવાળો થઈ ગ્રહણ કરવાના કાલમાં યમનું ગ્રહણ કરી પોતાનું વલતે ક્રિયામાં જોડવું તે આચાર અને આ-
 ચારવાળો પુરુષ એવું અભેદ પળું છે. માટે વીર્યાચાર પળ મન, વાણી અને શરીર વિષે નોંધે. અને તેના અતિચાર પળમન, વાણી અને કા-
 યતેનું ગોપવવારૂપ ત્રણ પ્રકારના છે. તે કહ્યો છે ૧૨૪ શ્રાવકના અતિચાર તેને કહેનાર ગિયાને વિષે તે ગાયાનો અર્થ આપકારનો છે.
 પાંચ સંલેહનાં અતિચાર અને પંદર કર્મ સંવંધીને જ્ઞાનાદિ ત્રણના પ્રત્યેક આઠ, અને વારત્તપનાને ત્રણ વીર્યનાને પાંચ સમકીતનાને
 ૬૦ વ્રતના એ પ્રકારે ૧૨૪ અતિચાર થાય છે. અને આગમને વિષે તો પૂર્વોક્ત જ્ઞાનાદિ આચાર ચારને વિષે ૩૬ ભેદ કહ્યા છે સર્વશક્તિ
 વેહેતે ની પ્રજ્ઞાચરૂપ વીર્યાચાર પળ કહ્યો છે. એમ ૩૬ ભેદ જ કહ્યા છે. એ પ્રકારે ગ્રંથના આદિ ભાગમાં દેખાડ્યું છે. વીર્યાચાર કોઈકને
 માનસિક થાય છે, કોઈને વાર્ચિક થાય છે. ને કોઈકને કાયાયિક થાય છે. ને કોઈકને વાણીને મનને વેના થાય છે. ને કોઈકને વાણીને કાયાના
 થાય છે. ને કોઈને કાયાને મનના થાય છે. ને કોઈને કાયા, વાણીને મન ત્રણના થાય છે. એ પ્રકારે ધર્મકૃત્યને આશ્રી વિર્યાચારના સાત
 ભેદ થાય છે. કેટલાંકને કરાવું, કેટલાંકને અનુમોદના કરાવું. અને કેટલાંકને તેને સુનિધ્ય આપવું. એમ એક એક
 યોગને વિષે ચાર ભેદ થાય છે. ને કરાવું ને કરાવવું એ દ્વિસંયોગી ભાગમાં છે. ભેદ થાય છે. ને ત્રિકસંયોગી ભાગમાં ચાર ભેદ થાય છે. ને
 ચતુસંયોગી ભાગમાં એક ભેદ થાય છે. એ પ્રકારે પંદર ભેદ પળ પૂર્વે કહેલા સાત ભેદ વડે ગણી શકાય છે. ૧૦૬ ભેદ થાય છે. એમાં કેટ-
 લાંકને દાન આશ્રી, કેટલાંકને શીઘ્ર આશ્રી એ પ્રકારે ચાર પ્રકારનું પઆશ્રી અને જીવ દયા, સત્યવાદ, અદત્ત (વૈરી) પરીહાર,
 નિસંગતા, નિરીહતા (નિશ્વૃણ્ણતા) અને કપાયને નિન્દ્યનો જયને ચિત્તનો જયને સમીતી પાંચને ગુપ્તી ત્રણ અને સામાયિકને પૌષ્ઠ, વૈ-
 દન, પ્રતિક્રમણ, પ્રતિલેખના, પઠન, ગુણન, વાચન, પ્રચ્છન, મૂત્રાર્થનું ચિંતન, મૂત્રાર્થનું શ્રવણ, વાર પ્રકારની અનિત્યાદિ. માત્રના,

प्रभावना, तीर्थयात्रा, तीर्थसेवा, चैत्यादि कृत्य, देव, गुरुने, सार्धार्थिकनी भक्ति, पुण्योपदेश, इत्यादिने आश्री जाणवा. केटळांक-
ने तोदानशिळादि द्रिक, त्रिक अने चतुष्क इत्यादि योगने पण आश्री थायले तथा वीर्याचारना भेदनी संख्याने जाणनार पुरुषोए
पण टाळवाने ते दुःशक्य छे. ते मां तात्पर्य आपकारे कहेवांचे के जे पुरुषने जे दानादि धर्म कृत्यने विषे सामर्थ्य होय तेने ते धर्म कृत्यने
विषे सर्वशक्तिवडे प्रयत्न करवो एप्रकारे वीर्याचारने सत्यपणे इहां स्थापन करेले छे आजगा एकोइ आशंका करे छे के आधीर्या-
ज्ञार तो वक्राने गळे जे मस्त न छे ते नीपेटे आपण मिथ्या वीर्याचार कहे छे ए नुंक इ पण प्रयोजन नथी जे माटे भव्य जीवने भवस्थि-
ति चिंतुनियत पणुछे माटे ज्यारे जे नुं सिद्धि मां जावपणुं हशेत्यारे तेनाथी वीर्याचारना प्रयोगविना पणत्यंजनाशे आ जगा ए समाधा-
न करे छे के आ भवस्थिति चिंतुनियत पणुं तमो ए कारणपणे स्थाप्युछे ते प्रशस्त नथी ए मां तो अशुद्ध पणारूप घणा दोष अवैछे माटे
भव्य जीवोनी भव स्थिति ए कांतपणे नियत नथी. तेम ए कांतपणे अनियत पणनथी तो शुंछे के नियतानियत निश्चे छे एमकेमतो त्यां
कही ए छी ए के जे पुण्य पापादि सामग्री सत् भवस्थिति नोहानी थाय छे, अने वंध छे तेणे करिने जेतुं अनियत पणुं छे के ज्यारे मोक्ष
जवानो हशेत त्या रेज युक्तिवडे नियत पणुं पणामशे. अने जे ज्यारे मोक्ष जे नार हशेत्यारे जे मोक्ष जशे एप्रकार ए कांत पणुं अंगी-
कार करतानथी. ने अंगीकार करी ए तो गोसाळा ना मतुं मानवापणुं आवे गोसाळो पण ए प्रज कहे तो हतो ने एप्रकार ना नियती वा-
दने मानतो हतो. माटे ते तुं मानतुं प्रकट मिथ्यात्व छे. जे माटे जीनशासन मां काळादिक पण जगतुं विवर्तन करावनामां कारण पण प्र-
त्येक वस्तु मां अंगीकार करेले छे तेन ही थाय. पांचि पण एकठांज कारण पणे थाय छे. ते कथुं छे के परपुरुषे परी कल्पना करेले कुंमतिरूप
योड कुळने मूक करवामां निपुण ए वाचन समूह. रुप छे कारण जे नां एवां श्री सिद्धसेन दीवाकरे कथुं छे के १. काल, २. स्वभाव,
३. नियती, ४. पूर्वकृत, ५, पुरुषाकार, ए मां नुं एक तुं ए कांत पणुं कहे छे ने मिथ्यात्व छे ते सर्व तुं समान पणुं कहे तुं समकीत छे. माटे

નિયતાનિયત एवीजभवस्थिति अंगीकारकरवी. पणएमनधारकुंके मोडाविरोधरूप गंधहस्तीवेडेएवात रोकाशो जेमांटएकवस्तु-
 नेषिवेउत्पाद, व्यय, अनेश्रुवपणुं एत्रणआविरोध पणेवैतेछेतमएक एत्रीपणभवस्थितितुं कोडप्रकारोनियतपणुंछे अनेकोइप्रकारे
 अनियतपणुंपणुंछे. आजगाएआ प्रकारतुरहस्यछे केपुण्यादिउपक्रमवेडे जीवभवस्थिते परीपाकनाअर्वाक् पणमोक्षजायछे.
 अनेश्रीजिनाज्ञा लोपादिकमहापाप वडेअधिकएवापण संसारमांभमेछे ते अपेक्षाएभवस्थितितुं अनियतपणुंछे. पणएत्रातआ-
 गमासिद्धनयी, एमनबोलुं आगम सिद्धजछे. तेश्री महानिशीयादिकने विपसंभलायछे सावद्यआचार्यादिकने एकभवअव
 शेषकरसेतेउत्सृत्र भापणादिवडे आदिउपणभवस्थिति करवादि केदेखायछे अनेजेमत्तिनियत समयनेविपेकोइक मोक्षगमनयोग्य
 पुण्यकरवांसमर्थ होयछे. पणअन्य कालेनयीहोतो. तेअपेक्षाएतोनियतपणुं छे पणजेवखतकेवल ज्ञानिनेपूछेते वखततोतेनियत
 एवीभवस्थितिने केहेछेपणतेणेकरीने व्यभिचारनीस्फुरणता नधीयतीजेमाटेकेवल ज्ञानीकेवलज्ञानना महात्म्यथीआ पुण्यादि-
 कनोउपक्रमकरशे अनेआपुण्यादिकनो उपक्रमनहकिरे. एमजीवनोउपक्रममादि स्वरूपनेजाणीसंक्रना करीकेहेछे, पणअन्यथा
 नयीकहेता अनेजो भवस्थितितुंएकांत नियतपणुं अंगीकारकरसेते जीवोनेतेदुष्कर धर्मकृत्यकरवातुं प्राणातिपातादिकपाप
 व्यापारतुंपरीहार करवुंतेसर्वनिष्फल पणानेपामे. माटेएकांत पणेतैइष्टनकहेवाय. माटेभव्यपुरुषोने भवस्थितितुं नियतानियत-
 पणुंसिद्धथ्युं. ते सिद्धथयेसेतेसर्व जगाएथमानुष्ठानने विपेपोतनीशक्तिनुं अगोपनपणारूप वीर्याचारकहेवानुं सफलपणुंथ्युं ते
 आगममांकहुंछेके तीर्थकरचारज्ञानवाला देवताएजुंछेअने सिद्धिपामवानुं जेनेनिश्चयेछेतपण पोतानुंवलवीर्य गोपव्याविना
 सर्वमकारिधमनो उद्यमकरेछे. आजगाए वलतेशरीरसंवधी जाणनुंअनेवीर्यतेमन संवधीजाणनुं जोतेतीर्थकरवहुधा संसारसमु-
 द्रनेतेरेलाछेतोपण तेधर्मसाधनमां उद्यमकरेछे. तोवीजा करतेमांशोमोहेछे? एप्रकारेवीर्याचारने विपेवहुधास्पष्ट द्रष्टांतेछे. तेद्रष्टा-

तडुंदिशमात्र देखाहीएछीए. तेमांदानआश्रीने प्रथमद्रष्टांतकहीए छीए. पाटलीपुत्रनाम नगरनेविवेआर्हत धर्मनाअनुरागबालु
छेचित्तजेजुंएवा सागरदत्तनामेशठ रहेताहता. नेन्यायथी घणुंधनपेदाकरीश्री जीनचैसनकरावता हता. समकीत द्रष्टीओनाचित्त-
नेअनेनेत्रनेचैत्यो शीतलताकरताहतां. तेसागरदत्तशेठनो धनदेवनामापुत्रहतो. तोपतामरणपामेसते रुपानां, सोनानां, रत्ना-
दिकअनेकवस्तुनां भरलतिनां५०० वहाणसमुद्रमांबुडीगयां नेवाकीनुंसमग्रधन हतुंतेअतिशेमोडुं चोरनुंघाडुंपडयुं तेणेकरनिनत-
याअग्निआदिक उपद्रवकरिनेसर्व नाशपाम्युं. थोडादिवसमां तेअतिशरांकथइगयो. तेकहुंछेकेलक्ष्मीपोताना स्थानरुपकमळने
विवेपणस्थिरपणुं करिरिहीशक्तीनथी, तोवीजानाघरमां स्थिरपणेक्यांथीरहे ? केमेकेकमळनीशोभापण संध्याकालपर्यंतहोय
छे. समुद्रअनेमाधव एटलेलक्ष्मीपति तेवेप्रीतिअनेमम तेणेकरिनेखोळामां धारणकरेछेतोते लक्ष्मीत्यांपण स्थिरपणरहेतीनथीतो
जेलक्ष्मिनोव्ययकरेछे तेवारुघुनेधेरक्यांथी स्थिरहोय ? त्वारपछीतेधनदेवअतिशेल्ज्जाथी घरमांरहेवानसमर्थथतो चंपानग-
रीमांजइंकवेपारकरवा मंडयोपणकोइजगचेथीकांइपण फलप्राप्तिथइनहीं. त्वारपछीअतिशे उद्वेगपामतो अनेद्रव्यउपार्जन
करवानीचितामांनिमग्नथतो भार्यानेपूछेकेमार्गमां भोजनकरवानेघरमां कइभाथुंछ ? त्वारतेस्त्रीबोली के थोढोक साथवोछे.
तेणेविचांयुकेएटलुंपण भाथुंलइनेपाटलीपुत्रनगरमां जइनेपिताएकरावेलुं एकचैयछेतेनेपितानीमत्रशेठजिनंदतश्रावकतेनेअडाणे
आपीनेतेनीपासेथी रुपियांलइधनउपार्जनकरुंएम विचारतिधनदेव, स्त्रीएआपलासाथबाने पोतानावखनछेहवांधी पाटलीपुत्र
नगरप्रत्येचाल्यो. चालतांविचारकरेछेकेआजतो आटलासाथवावेडनिवाह करीशतेपछीबीजेदिवसे खाधाधिना नगरमांभवेश
करीश. एमविचारीते साथवानेएकपांदडाना पडीआमांखिखरीतेमां पाणीनांखीपलाळीलोचोवाळछेने भोजननोविचारकरेछे
एटलामतिना भाग्ययोगेएकमाससपणकरेला साधुनेतेजपारणा करवानोदिवसहतोतेते वखतेमेप्रदेशमांआबी परोख्यातेवखत

धनदेवविचारकरेछे के पुणरहतिपद्यापणमारेकोइक पूर्नजन्मनापुण्यनाउदयथी आ जगाएयूँतमानतपजेवा आकोइमहामुनि-
 राजआवेछेतेनेआपुं तोते सुपात्रमांदानआपवानुंअतिबोफलयशे. तेकहुंछेके आपहुंनपोतभोजनकरनुंएवेमांयोडो आंतराछेआ-
 पेलीवस्तुथी अनंतुश्रेयथायछे अनेभक्षणकरेली वस्तुतोविष्टाथायछे मांटेमुपात्रमांआपहुं एजअमृतआहारछेके जेनोरसकोटी
 कल्पेपणनाशपामतोनीथी. इत्यादिविचारीने तेधनदेवैतत्कालअतिशेश्रद्धाथी साधुनेनिर्मंत्रणकरी तेवधोसाथवोआपी दीघो.
 अनेपछीथीपणलेशमात्रपश्चात्तापनकर्यो उलटीअनुमोदना करी. पछीवीजेदिवसमध्यान्हपाटलीपुत्रपहोच्योनिनिनदतशेठनेघर
 गयो. तेजरात्रीएतेजिनदत शेठनेगोत्रदेवीएस्वप्नामां आथीआप्रकारेकहुंके कालवपोरिताराभिन्ननो पुत्रचंपाथीअहीआवशे ने
 अहींनुंचैत्यअडाणे सूकीतारीपासेधनमागशे त्यारेतेवखततारेएम कहेहुंके तेंमुनिदानकयुंछे तेनुंपुण्यआपेतो एककोटी सैनिया-
 एमनाएमआपुं. एमकहीतेगोत्रदेवी अंतर्ध्यानथइ. त्यारपछीधनदेव तेशेठनेघरगयो, आदरसहीततेशेठजमाडयो अनेआववानुं
 कारणपूछुं. त्यारेतेधनदेवबोल्याके तेमार्गमांमुनिदानकयुंछे तेनुंफलआपेतो एककरोडसोनानीमहोरौआपुं. तेवचन सांभळी
 धनदेवनाचित्तमां घणोचमत्कारथयो, अनेविचार्युंके चैत्यथीपणआदाननुं पुण्यनिश्चेयोडुंछे मांटेपुण्यआपनुंनहीं. अनेकोटी
 धनलेवुंपणनहीं. एमविचारीबोल्याके चैत्यअडाणे राखीधनआपो पणमुनिदाननुं पुण्यहुंनहींआपुं. तेसांभळीतेशेठेपणकहुंके
 हुंचैत्यअडाणे राखवानोनथी. पछीधनदेवतो जेवोगयोहतो तेवोजपाछोपोतानानगरपासेआव्यो. अनेघणोथाकीजवाथीएक
 वृक्षनीछायातलेसूतो. त्यातेनेनिद्राआववाथी स्वप्नामांदवताएकहुंके अहींथीतुंजवस्तुंछुग्रहणकरीश तेघणामूल्यवाळीवस्तुथशे.
 एमकहीअद्रस्यथापछी तेजाग्योअनेविचार्युंके हुंधननीचितामां सूतोहतोमांटेमनेआप्रकारनुं स्वप्नथुंछे. तोपणआजगाएथी
 कांइकग्रहणकरीनेजउंतोठीक. नहींतोपारीपासेकांइपणवस्तुनेदखीने खीनेधीरजरहेशनहीं. एमविचारी तेझाहतेलेथी पडेळा

पांचकांकरालइपोतानेछेइवांभ्या, अनेधेरगयो. पछीखीएथाकेलोजाणी. सारीपठेनवरगयो. त्यारेतेज्ञज्यांमांसुइगयो. त्यार
 पछीखीएविचारुंके आपुरुवेकाइंपणआणुछे ? जोकांइआणुंहोयतो भोजननीसारीसामग्रीकरूं. एमाविचारी तेषुरुषनाओढ-
 वानावस्त्रनेछेडे गांठदीठातेछोडीजोइ. तेवखतसूर्यनाप्रकाशजेवांपांचअमूल्यरत्नदीठां. खीएपुरुषनेजगाडीपूछुंके आरत्ननुंशुं
 मूल्यछे ? एमअतिआश्चर्यपामीपूछुं. आरत्नतोसवालाख सोनैयाथी उपरांतमूल्यवाळुं एकेकरत्नजणायछे. एमकछुंसारैतेवि-
 चारमांपडयोके मेनिदानेसहीतमुनिनेदानआणुं तेधर्मरुपकल्पवृक्षनुं आफळजणायछे. केयकेदानतोस्वर्गअनेमोक्षनी प्राप्तिउं
 कारणछे. त्यारपछीतेणेंएकरत्नवेची अतिशेअष्टएवीभोजनादे सामग्रीकरावीतथावीजीपणघणी उत्कृष्टसामग्रीओ करावी.
 अनुक्रमेतेनाघरमांघणीसमृद्धिवंधी पछीतोघेरआवतासाधुने विशुद्धआहारआपन्नानो नियमराख्यो. एकदिवसइन्द्रे पोतानी
 सभामांप्रधनदेवनांवखाणकर्यां त्यारेकोइकदेवधनदेवनी परीक्षाकरवाआव्यो. पोतेउठीनिर्दोषआहार तेसाधुनेआपीवंदनाकरी. अनेभो-
 वखतजमवावेसेछे एटलामांपोतानेघेरएकसाधु भिक्षालेवाआव्यो. पोतेउठीनिर्दोषआहार तेसाधुनेआपीवंदनाकरी. अनेभो-
 जनकरवावेसेछे एटलामांवीजासाधुआव्या. तेनेअतिशेहर्षपामीभोजनआपीने जमवावेसेछे एटलामांसंघायेसोसाधुआव्या तेने
 पणअनुक्रमेअष्टमानपूर्वकं विधिसहीतआपीने घणांप्रसन्नथयो. एमकरतांदिवसनोअस्तथयो मांतेतेदिवसपणतेनेउपवासथयो
 पणभावजराशियल्लथयोनही. पोतानाआत्माने धन्यमानतो तेदाननीअमुमोदनाकरतो राश्रेइगयो तेवखततेदेवता साक्षात
 थइनेइंद्रेकरेलांवाखाण तेधनदेवनेकही सर्वइष्टनेसाधनकरनारएवुं सर्वउपद्रवनेनाशकरनारएवुं चिंतामणिर्त्तनआपीने पोताने
 स्थानेगयो. त्यारपछीधनदेव जीवतामधूपोतानां नियमनोनिर्वाहकरीमरणपामी अद्भुतदेवलोकने विषेदेवथयो. त्यांनुंसुख
 भोगवीनेपूर्वविदेहमां चक्रवर्तिराजांथयो. तेनुंसुखभोगवीदिक्षालंशोसिद्धिनेपामशे. एमकरैदानउपर धनदेवनुद्रष्टांतकछे, शीलनुं

आचरणकरवाविवे विर्याचारपरअभयाराज्ञीए करेलानानाप्रकारानाउपमर्ग तेणे करीनेपणलगारमात्रनथी क्षोभायुं मनजेनुं
 एवामुर्दनशेठुंद्रष्टांतछे. तपोविर्याचारने विपेतोआप्रकारनुंद्रष्टांतछे. श्रीवीरपरमात्मानो जिवपचीसमाभयमांछत्रानामे पुरीने
 विपेआनंदननामे राजापचीसलाखवर्पनाआयुष्यवालोहोतो. चोवीसलाखवर्षयापछी पोटीलाचार्यपासे तपस्यानोअंगीकार
 करीजिवतासूधी तेणेमाससमणनो अभिग्रहग्रहणकर्यो. एकलाखवर्षमांतेणे माससमणकर्यो तेनीसंख्याजेमकैअगीआरलाख,
 असीहजार, छसेनेपीसतालीसएटलांमाससमणथयां वीरस्वामिनानंदनभवमांउपरपांच दिवस. १. एकवर्षनात्रणसें छासठ
 दिवसथायछे तेमांत्रणसेंसाठलाखवडे गणीएतोत्रणकरोड, छासठलाख दिवसथाय. तेनापारणाना दिवसतपोदिनवडे एक-
 त्रीसेंभागलइएतो एमकरेथायछे. तेउपरशंकाकरेछेके एकवर्षमांत्रणसेंछासठ दिवसकयेप्रकरेथाय ? तेमांतोत्रणसेंसाठ दिव-
 सनोव्यवहारछे. तेनुंसमाधानकहेछेके अधिकमासना दिननांखवाथीथायछे. आगममांणपांचवर्षरूपयुगकाळने विपेवेअधिक
 मांसयुक्तकरेसते अनेकुंतुकाळनामास ३० दिनरूपछेमाटे ६१ थायछे. तेकुंछेकेजुनुकाळनामास ६१ थायछे. एवावचनथी
 तेमांटे ६१ दिननामास ३० दिनथीभागकरीनेपांचवर्षमांनाखीएतो तेथीतेवातसंगतथायछे एटलेएकवर्षना ३६६ दिवसग-
 णायछे. लौकिकरीतेपणपांचवर्षेवेअधिकमासआवछे. मतिवर्षअवमरात्रछते भावेकरीनेएकमासनीशानीयाथी एकमासजववे
 छे. तेणेकरीनेतेसंवंधी ३० दिवसनोमासपांचवर्षमांवह्चीने नांखीएतोएकवर्षना ३६६ दिवसथाय. एमजुद्धपुरुषोएककुंछे.
 आजगाएवीजुंद्रष्टांतआप्रकारनुंछेके पुंडरीकविजयमांचक्रध्वजपुरनोविपे त्रिभुवनानंदनामे चक्रवर्तिनीपुत्री पवित्रशीळादिक
 गुणेशहीतअनंगसुंदरीनामेहती तेसुभतिष्टुलनो अधिपातिपुनर्वसुनामे विधाधरेहरणकरी त्यारपछीचक्रवर्तिनीआशावडे वि-
 द्याधरोएजइयुद्धकरी तेनुंविमानभाग्युं. तेथीतेमांटीअटवीमांपडने विलापकरवालागीके हातात ! तेमेसकललोकनापरीपाळक

છોનેપરાક્રમવહે જિત્યાછેશુજીનેણવાછો. તેઅહીંઅરણ્યમાંપડેલી મારાડપરકેમઅનુકંપાકરતાનથી ? ૧. હા જનની ! અતિ-
 શેમોદુંતેમકારનું ઉદરદુઃખસહનકરીને પળમનેડત્પન્નકાર્યાપછી આમયથી વિહવલથયેલી અનેદુઃખિતમનવાલી હુંતેનેકમસા-
 ભરતેનિથી ? ૨. इत्यादिविलांपकरती. त्यारपछी खुधातपाथी पीडातीपोताना कर्मनेनीदती तेकर्मनोक्षय करवामाटे
 अठम; दशमादिकतपने करतीपारणाना दिवसेएक निर्जिवफळादिकने जमतीहती. एमकारेतेनां जणहजार वर्षतपकरतां
 यथां द्रववैराग्यथी अंतोचोवीहारनं पञ्चखानकरीने सोहायजमीनमां स्थितिकरवीएवो अभिग्रहधारणकरीरहीहती तेवखतच्छुद्धे
 दिवसमेरुथीपाछोवळतो एवोएकखेचरेदीठी अनेओळखी, नेपोतानेघेरजवानेबोलावी अनेकहुंकेतारेचिंताक्षीदकरवीपडेछे?एम
 कहीतेणीएते खेचरनेनिषेधकयां. तेखेचरेजइचक्रवर्तनाआगळतेवातकही. तेवखत ते खेचरेसहीत तेचक्रवर्त राजा त्यां
 आव्यो. त्यारेतोअजगर सर्पग्रांसकरवामांडेली पोतानीपुत्रिनेदेखी खेदकरीघणो वैराग्यपाम्योने वत्रीसहजार पुत्रनीसाथेते
 राजाएदिक्खालीधी. तेकन्याए अजगरथीमुकायानो मंत्रजाणतीहती तोपणतपवडेअजगरनो अपकारनकर्यो. त्यारपछीधर्म
 ध्यानवडेमर्ण पामीदेवलोकांमंदेवी यइत्यांधीचवीने द्रोणमेघराजानीप्रियंकरानामे स्त्रीनेविषे विचाल्यानामनीपुत्रि यइ. अने
 पुनर्वसुविद्याधरतो दिक्षालइतप करी नियानुकरीदेवतायइदशरथराजानो पुत्रलक्ष्मणनामेथयोअनोविशल्यातो पूर्वभवमां उपा-
 नजनकरेलातपना माहात्म्यवडेघरमारही सती, मोटारोगथीआतुरथयेली मातानामोटारोगनीहरनारी यइअनेतेपुत्रिनास्नानना
 जळवडे पणवणालोक जणसंरोहणअनेशलयापहार अनेव्याधिक्षयइत्यादिकेनपामता हता. नेस्थानेस्थानेअशिवनी उपशांति
 यतीहती. तेनाहाथना स्पर्शशीलक्ष्मणनाहृदयमां रावणेमूकेली, अमोघविजयनामेधमेन्द्रेआपेली, शक्ति, तपतेजनेनसहनकरती
 सतीएनीमेळेनीकळींगइ. त्यारपछीलक्ष्मणजि तेकन्यानेपरण्या. एमकारेतपने विषेविशल्यानुं द्रष्टांतछे. अनेभावनाने विषे

स्कंदकाचार्येनापांचसं शिष्योस्पष्टपणदृष्टांतछे. अनेप्रतिक्रमणतेनेविषीवर्याचारफोखवोतेविषेकथाछेतेजेमकेश्रीअणहल्लिपचनने
 विषेभीमेदेवनामेराजासकलराजाने सेवककरीराज्यकरतोहतो. तेनगरमांचातुर्थीदिक मोटागुणोनी जाणेकुळदवीहोय एवी
 कुळदेवीनामे अनुपमरुपनुं पात्रएवीएकवेद्याहेतीहती. तेनीपतिव्रतास्वीथी पणअधिकमर्यादाहती. तेवातराजाएसांभळी. ते-
 नाआचरणनी परीक्षानेअर्थेसवालाखलूवाळी एककटारीपोतानासेवको सायेतेवेद्यानुं ग्रहणकरवामाटेअपावी. अनेपोते
 राजातोउत्साहथीतेज रात्रिएवाहारपडावकरी माळवादेशनाराजानेजीतवानेअर्थे प्रस्थानुकुंहुहुं. त्यारपछीतेराजावेवंप्रभुधी
 माळवा देशमांयुद्धकरवारहोअने कुळदेवीतोराजाएअपिलाग्रहणक द्रव्यनुं ग्रहणकरवार्थीतमामपुरुषोनो संगत्यागकरी अनु
 पमशालि लीलानेजपरीपाळनकरती वेवंपतेणीए निर्गमनकर्या. पछीत्रीजेवेपतेराजा पाटणसांआव्यो. त्यारलोकांनीपरंपराथी
 तेनुंशीलपणुंजोइ विस्मयपामीअनुपपपावित्रएनुं तेनुंचारित्रसांभलीतेनागुणथीआर्तशेराजीथयेला राजएपोतानाअंतःपुरमांराख्य
 राणीकरनिराखी; तेसर्वराज्यांचिताकरतीहती. त्यांदंडनायकश्रीमाळजातिनो सज्जनएवेनामेश्री जिनथर्मनामर्मनो जाणनार
 रहेतोहतो. श्रीगीरनारपर्वतमांश्री नेमीजिननाविहारनोउत्थार करावनारएवोते बहुव्यापारचेडेव्यग्रपणुंस्तेपण देवपुजा कर्या
 विनाज्जमतोनहतोने वे वखतनुंप्रतिक्रमण करवानानियमनेकोइदिवस भागतोनहतो. एकदिवसम्लेच्छनुंसैन्यआवुंत्यारिकुल
 देवीनामेपटराणीतिसज्जननामे दंडनायकनीसाथेजसैन्यलइ १८ हाथी, २४०००घोडाअने ३२००० व्यादललइम्लेच्छ रा-
 ज्यनीसंघाथेयुद्धकरवाचाली. त्यांवनासनदीनेतीरे वैरानुंलशकरसन्मुख आवेसेतेप्रातःकळियुद्धकरवानो निर्णयथयेसते कुळ
 देवीएरात्रेशस्त्र जागरीकाकरीनेधीरपुरुषोने मोटाउत्साह तथावक्तरअर्पणकरेलांहातां. देवीएसज्जननेसेनापानि पदमां अभि-
 येककर्या. रात्रिना छेळलापदोरांमांहाथीउपरवेसीचारे दिशेतेयारथयेलावीर पुरुषोएवीटेलो सज्जनविचारमां पडयोके, संग्राम

नारसर्मा माराप्रभातकाळना प्रतिष्क्रमणनीचेला न उल्लेघनथाई. केमकेआयुष्यनोएकक्षणपणकरोह रत्नवेडेनथीपमातो. ते प्रमादरुपीरजवेडे हुंकेमनाशकरुं ? त्यारपछीहाथीनास्कंध उपरजथापनाचार्यनुं स्थापनकरीतेनिविधिसहीत प्रतिक्रमणकरवानो आरंभकर्यो. तेवखतपासेरहेलावीर पुरुषोएविचारकर्योकिआ वाणीओंशुयुद्धकरेशे ? एमविचारीरणरसमां उत्सुकथयेलावेप सना वीरपुरुषोए एकठाथइसंग्रामकरवानो आरंभकर्यो. सामायिकसमाप्तिकरी सज्जनदंडनायके पोतेउपाडकयो पोताने दशघालाग्योछेतोपण तेणेम्हेच्छनुंलश्कर त्रासपमाडुं. त्यारपछीराणीएपोतेज पोतानावस्त्रनाछडावेडसर्व अंगमांथीचाळुं रुधिरलुळीनेगुप्तोदरमां लइगइ. पोसेनासेवक्रोएदंडनायकनी अपुर्ववार्ताकहीके पाछीलारात्रिएगीन्दियाएप्रकारनुंकुंअने प्रातःकोळेतोएवुंयुद्धकथुककोइए पणनाथायतेवुं. त्यारेदेवीएपूछुं केआमकेम ? त्यारेतंदंडनायकवोल्याकेहेदेवी ! रात्रिए पोतानुंकार्यकर्युअने प्रातःकोळेतो ते तुरुपुजातिनाम्हेच्छोजीत्या. पछीदेवीउत्सवसहीतपत्तनमांलावी अनेसज्जनदंडनायक सारीपेठसाजोथयो. पछीश्रीभीमदेवे मोटोप्रसादआपी सत्कारकर्यो एप्रकारे सामायिक, पोषघ, प्रतिलेखना, स्वाध्याय, जी- वदयाइत्यादिआश्रीने द्रष्टांतो जेमघटेएमजाणवां. वियोचारनाविचारमां चालतापुरुषमांश्रेष्ठ अनेसेवंगरंगवते अतिशेव्यासने प्राणिमात्रनाकानेने अमृतवृष्टिकरवामां निपुणअनेपुण्य क्रियावेडेप्रकाशयता सूरेश्वरश्री रत्नशेखर गुरुएप्रकाश करेलाआ शास्त्रमांशोभायमान पांचमोप्रकाशस्फुट पणसेंपूर्णथयो. ॥५॥

एमकारेश्रीतिपागच्छनानायक श्रीसोमसुंदरसूरीतथा श्रीमुनिमुंदरसूरी तेनीपाटेप्रतिष्ठापामेला श्रीरत्नशेखरसूरीए रचेला श्रीआचारप्रदीपनामाग्रंथने विषेपांचमोप्रकाशसमाप्तथयो. ॥५॥

प्रशस्ति जगतमां विल्यातएवुंतेपाएमकारनानामने धारणकरता जगत्चंद्रसूरीथया. अनेतेनाअनुक्रमथी श्रीदेवसुंदर उत्तमगुरुथया. तेमजाणता. तेमांप्रथमशिष्य, नानाप्रकारनी चुर्णोहपतरंगनुं प्रकटकरवाथी अर्थसहीतनामवाळाज्ञान

सागरनमिगुरुहता. २. शिष्योस्पहेलानाना प्रकारनाआलावा प्रमाणेपढने धारणकरता कुळमंडननमिसूरीन्द्र वीजाशिष्य
 होता. नेगुणरत्ननामे व्रीजाशिष्यहता. पद्दर्शनद्विनेक्रियारत्नसमुच्चयतेनाविचारना समुहनेकरनाराहता. नेश्रीभुवनमुंद-
 रादिकेनेचिपजे विद्यागुरुपुणंधारण करताहता. अने चौथाशिष्यमोडा महीमावाळा श्रीसोममुंदरगुरुवर होता. जेथीवे प्रकारनी
 संततीथइ. ५. अनेयतिजीतकल्पनी विद्यतीनाकरनारसाधु रत्नसुरीवरपांचमा शिष्यहता. जेमाराजवोने पणहस्तप्रयोगवडेसं-
 सारकुपथीसिंची लेता हतनेश्रीदेवमुंदर गुरुनीपाटेश्रीसोममुंदर गणेन्द्रगुगप्रवरपदवीने पामेलातेनाशिष्यहता. एपांचेपण
 शिष्यहता. मारी एमकारनापापने निवारणकरवासमर्थ सहस्रनामनीस्मृति आदिककृत्यवेडेश्री मुनिमुंदरगुरु मार्चीनआचा-
 र्यनामहीमानेधारण करताप्रथमशिष्य होता. नेश्रीजयचंद्र गणेन्द्रजेसंगच्छना कार्यमांममादरहीतहता, तेवीजाशिष्यहता. ने
 दूरविहारकरवाथी गणनेउपकारकरनार भुवनमुंदरसूरीएत्रीजा शिष्यहता. नेविपममहाविद्या तेनीविडंवनारुप समुद्रमानका
 समानेजेमणवृत्तिकरीछे तेन्नाननिधियामारा जेवाशिष्योजीवेछे. एकअंगवाळाछेतोपण एकादशअंगना भणेलाछेएवाश्रीजीन
 मुंदरआचार्यनिग्रंथ होता. नेश्रीमत्तजिनकीर्ति गुरुपणतेवाहता एमंत्रेगुरुनाप्रसादथीसंवत १५७३नावर्षमांआमुगम ग्रंथश्रीरत्न
 दोखरसूरीएगुंथयोछे. इहांगुणसत्रएवाने पंडितोनादोखरएया जिनहंसगणीवर प्रमुखोएशोधनुं छखनुं इत्यादिक्रियानोविपेसमीप
 रहीउद्यमकरेलोछे. आग्रंथनुंप्रत्यक्षर जोइप्रमाणनिश्चय कर्येछेकेचारहजार पांचसैअनुपुप श्लोकछेतनेसारा बुद्धिवाळागुरु-
 पोए. शोधवोने कोइमारीबुद्धिना मंदपणार्थीसदोप जणातुहोयतेनेशोधजो. आग्रंथघणाकाल सधोपंडितोनेजय दायकजयवंतो
 बरतो एमकारेआचार प्रदीपग्रंथसंपूर्ण भयो.

आप्रकारेशास्त्री रामचंद्रदीनानाथनुं करेलुंआचारप्रदीपग्रंथनुं गुजरातीभाषांतर तथोतेमारहेलुंतमाम प्राकृत (मागधी)
 तेउपररचेलुं संस्कृत तेवे संपूर्ण संपूर्ण थयां. ॥

भाग बीजो.

आचार प्रदीप नामना ग्रंथनु गूजराती भाषांतर संपूर्ण.

संवत् १९६९ ना श्रावण सुद पंचमीने दिवस विजय प्रवृत्तक प्रेसमां छपावुंछे. मु. अमदावाद.

कर्तो आस्त्री रामचंद्र दीनानाथ.

पोष्टेज विना. कोमत रु. १-४-०.

